

conclusio. Idem lib. 7. cap. 4. Hinc Conclusionem pro Obsidione dixit Caesar 2. de bell. civ.

Conclusiunculā, diminut. apud Cic. 4. Acad. τὸ συμπερασμῶλον.

Conclusē, adverb. συμπειρασμῶως: ut, Conclusē aliquid dicere. Cicer. in Orat. Quum ut sit, fortuito sæpe aliquid conclusē aptēque dicerent.

Concoctio: vide Concoquo.

Concoctio, τὸ συνδεδειγμένον. Gloss. Phil. qui unā cœnant. ||

Concoctio, nis, verbale, à Cum & cœna, tertia longa. { Γνωστὸν mischtēth. } Cic. de senect. Convivium Græci tum compotationem, tum concoctationem vocant, συνδεδειγμένον οἱ ἑλληες ὄντι μὲν συμπόσιον, ὄντι δὲ συνδεδειγμένον ἰσομύζιον.

Concolor, is, omn. gen. Eiusdem coloris. { ἑμὸχρα. } GALL. De mesme couleur. ITAL. D'un medesimo colore. GERM. Ein farb/das nur ein farb hat. HISP. Cosa del color que es otra cosa. ANGL. Of the same colour. } ut, Concolor cicatrix. Plin. lib. 28. cap. 9. & lib. 30. cap. 19. Turdis color ætate circa collum varius, hyme concolor.

Et populus festo est concolor ipse suo, Ovid. 1. Fast. Virg. 8. Æneid. Candida per sylvam cum foetu concolor albo Procubuit, viridique in littore conspicitur sus.

Concoquo, is: Coquo. { אֶפֶס aphab, אֶפֶס bischschel. } GALL. Cuire, digerer, meurir. ITAL. Cuocere & ben padire. GERM. Kochen/Dawen. HISP. Coser, digerer la vianda. ANGL. To seeth, boyle or digest. } Varr. de re rust. lib. 2. cap. 10. Ad focum ligna afferte & cibum conquerere. } Concoquere etiam frequentissime accipitur pro digerere, & cibum in qualitatem convenientem nostro corpori convertere. Mart. lib. 1. Bene concoquit Charinus, & tamen paller. Cic. 2. de nat. deor. Eademque hæc avis scribitur conchis se solere complere, eaque, quum stomachi calore concoxerit, vomere. } Interdum etiam metaphoricis accipitur, pro æquo animo ferre, & pati. Livius lib. 4. ab Vrbe, Ut quem Senatorem conquerere civitas vir posset, regem ferret. Tracta est translatio in concoctione, quæ fit in stomacho. } Concoquere odium, καὶ ἀπὸ ψυχῆς χόλον, πῶς οὐκ ἔστιν ἀπὸ ψυχῆς, Cic. ad Quint. frat. lib. 3. De epistola Vatini risi: sed me ab eo ita observari scio, ut ejus ista odia non forbeam solum, sed etiam concoquam. Medea concoxit senem. Plaut. sc. 2. a. 3. Muturatur & concoquitur labor ille (edificandi.) Quintil.

Concoctio, verbale, una ex naturalis animæ facultatibus, qua cibus mutatur in qualitatem parti nutriendæ convenientem. { πῆξιν. } GALL. Digestion, cuisson, meurissement. ITAL. Digestione, il padire. GERM. Die dâvung. HISP. La digestion de la vianda, ò manjar, ANGL. Digestion, asceathing. } Concoctionis autem partes sunt tres, quarum prima in ventriculo, secunda in jecore & venis conficitur, tertia in ipsis partibus nutriendis. Plin. Multumque in summo cibo concoctionibus nutrit vel folio, vel semine. Cels. lib. 1. in prafat. Concoctioni potissimum insistant.

Concordiā, x. Venetiæ oppidum, non procul ab Altino, & flumine Liguentia: cujus meminit Plin. lib. 3. cap. 18. Vulgò Concordia. } Est item Concordia cognomen Julia, Hispaniæ Bæticæ oppidum in conveatu Hispalensi, teste eodem Plin. lib. 3. cap. 1. Hujus incolæ dicuntur Concordienses, quorum meminit idem Plin. lib. 4. cap. 20. } Concordia item dea apud Romanos, cujus ædem C. Flavius Cn. filius dedicavit in area Vulcani summa invidia nobilium, teste Liv. lib. 9. ab Vrbe. Cic. pro domo sua, Si sedem ipsam ac templum publici consilii regione concordia devinxisset. } Cella concordia. Cic. 2. Phil. Quum in hac cella concordia (dii immortales) in qua me Consule salutares sententiæ dictæ sunt, &c.

Concordialis, herba est sylvestri papaveri similis, quæ quoddam argenti odorum m. deatur, à Discoride Argemone est appellata, ζεζυμῖν.

Concorporo, in unum corpus redigo. { συναμωτῶσα. } GALL. Incorporer. ITAL. Incorporare. GERM. Zusammen in einem Leib bringen/eine leiben. HISP. Encorporar. ANGL. To mak one bodie of many. } Quod fit, quum duæ, pluresve res mixtæ unum quid efficiunt. Plin. lib. 22. cap. 21. Semper mullum ex vetere vino, facillimèque cum melle incorporatur.

Concordis: à conjunctione cordis dicitur, qui unius cordis, sive unius animi est, consentiens, conveniens, conjunctus. { ἑμὸς, ἑμὸν, ἑμὸν, GALL. D'un mesme cœur & courage, d'un mesme sentiment & volon.é. ITAL. Concordo, d'accordo. GERM. Ein müttig/gleich gesinnet. HISP. Cosa concorde. ANGL. Of one mynd will, agreeable. } Cic. 1. Tusc. Aliis cor ipsum animus videtur: ex quo Excordes, Vecordes, Concordisque dicuntur. Plin. lib. 7. cap. 21. Diversarum quidem gentium natales tam concordia figura reperiri, super omnem esse taxationem. Parcæ concordis. Virg. 4. Æneid.

Talia secla suis dixerunt currite fufis, Concordes stabili fatorum nomine Parca.

Fiet civitas concordior. Plautus Aul. sc. 5. a. 3.

Concordiā, Unanimitas, & consensus, & discordia. { ὁμοθυμαδὸν schalbm, ἰσῆ ratson. ἁμὸνισα. } GALL. Concorde, accord. ITAL. Concordia, accordo. GERM. Ein müttigkeit/ein helligkeit/ein trechtigkeit. HISP. La concordia. ANGL. Concord, agreement. } Salustius, Concordiā parvæ res crescunt, discordiā maximæ dilabuntur. Dicitur Concordia à corde congruente. Cic. 5. Verr. Tantamque habebat motum similitudo conjunctionem atque concordiam, &c. Deum motum, parentum amorem, cognatum concordiam. Plaut. Amph. Redistis in concordiam? Idem ibid. Concordiam alicujus aspernari (id est, societatem & amicitiam.) Velleius. } Discors concordia dicitur rerum, quæ quum inter se diversæ sint, tamen commixtæ unum quoddam corpus conficiunt, dum una alterius vires temperat & coërect, ἀσύνθετον συναρῖα. Ovid. 1. Metamorph.

Quippe ubi temperiem sumpsere hum. orque calorque, Conciunt; & ab his oriuntur cuncta duobus: Quumque sit ignis aqua pugnat, vapor humidus omnes Calepini Pars I.

Res trahit: & discors concordia factibus apta est. Horat. 1. Epist.

Quid premet obscurum, luna quid proferat orbem, Quid velit & prosit rerum concordia discors.

Discordem concordiam vocat Lucanus simulatam amicitiam: ut quum illum amplecti & colere videmur, quem tamen tacito odio prosequimur. Verba ejus sunt lib. 1. de Casare & Pompeio, Temporis exigui mansit concordia discors, Paxque fuit, non sponte ducum: nam sola futuri Crassus erat belli medius mora.

Concordiā fulciuntur opes etiam exiguæ: Sententia proverbialis est apud Hometer Iliados, Συφιερτη οἱ ἀρετῆ πῆλαι ἀσφῶν καὶ ἐφέλα λοζῶν.

Id est, Conjuncti pollent etiam vehementer inertes.

Hac conveniet uti, si quando significabimus non esse contemnendam amicitiam, aut similitatem multorum, etiam si fuerint aliquin imbecilles, & quorum singulos quis facile contemnat.

Concordiās, tis, pro concordia, apud Pacuvium aliisque veteres: ὁμόνοια. Concorditatem (inquit) hospitio adjunctam, & perpetem probitatem conservetis.

Concorditèr, Unanimitèr, pari consensu. { ἁμὸνισα. } GALL. Tous d'un accord. ITAL. & HISP. Concordamente. GERM. Ein müttig/gleich/ein helligkeit. ANGL. By one consent. } Eonius Annalium lib. 1. Æternum feritate diem concorditer ambo.

Concorditer inter se congruunt, Plaut. Curc. sc. 2. a. 2. Item Sueton. in Tib. cap. 6. Concordius, Livius lib. 4. ab urb. Sospiter li. 11. Institut. Grammat. Hinc concordissime in superlativis gradu. Cic. pro Rabirio, Et tibi acerbior patri mors est, quem nunquam vidisti, quàm illi ejus fratris, quicum concordissime vixerat.

Concordo: Convenio, concors sum. { ἁμὸνισα. } GALL. Accorder, estre d'un mesme cœur & courage. ITAL. Concordare, accordare, essere d'accordo. GERM. Michellen/ein müttig sein/gleich gesinnet sein. HISP. Concordar una cosa con otra, ser de acuerdo. ANGL. To accord, to beone consent. } Terent. in Phorm. Si concordabis cum illa, habebis quæ tuam senectutem oblectet. Ovid. 10. Metam.

Et sensit varios quamvis diversa sonarent, Concordare modos.

Motus concordet cum gestu. Quintil.

Concordatus, συναμωτῶσα, Papinianus D. lib. 48. tit. 7. l. 11. Volentes bene concordatum sequens matrimonium dirimere.

Concratitius, a, um, adjectivum. { ἁμὸνισα. } GALL. Fait de clayes jointes & mises ensemble, comme une cloison d'ais ou membrures traverses l'une sur l'autre. ITAL. Parete ò clausura di tavole. GERM. Das auß hünden zusammen gemacht ist. HISP. La pared, tabique ò sarzo. } Significat quod ex consertis cratibus fit. Inde paries concratitius dicitur, qui insertis cratibus construitur, Papin. in l. si fratres, ff. pro socio. Si vicini semipedes inter se contulerint, ut ibi concratitium parietem inter se edificarent, ad onera utriusque sustinenda.

Concredō, is: Credo, commendo, fidēi alicujus committo. { ἁμὸνισα. } GALL. Bailier en garde, s'en fier du tout à un autre. ITAL. Credere, committere alla fede. GERM. Einem etwas vertragen/oder zubehalten geben. HISP. Confiar, ò l'emprestado. ANGL. To committer trust to ac others credite. } Plaut. Aulul. Sed mihi anus hujus obsecrans concredidit thesaurum auti. Cic. pro Quint. Alphenus, cui tu rem tuam commendare proficiscens, & concredere solebas. Me cui concrederet habuit (sub amore suum.) Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Tibi (ò olla) autum concreditum. Idem Aul. sc. 5. a. 3. Nec cui tuus concredat audacius. Idem Capt. sc. 2. a. 2. Stulte marsupium cum argento ei concredidit. Idem Men. sc. 1. a. 5. Propert. lib. 1.

Sed quoniam non es veritus credere nobis, Accipe commissā munera latitia.

Concredere mari navigia. Colum. in praf. lib. 4. Ventis aliquid concredere, Catul. Cic. pro Rosc. Amer. Cui fama mortui, fortunæ vi vi commendatæ sunt atque concreditæ.

Concredūo, is, dixere veteres. Plaut. Aulul. Ne tu in me mutassis nomen, si hoc concreduo. Idem Casin. Ei ego amorem omnem meum concredui.

Concremo, as: Crema. { ἁμὸνισα. } GALL. Brusler tout d'un coup. ITAL. Abbruscicare. GERM. Verbrennen. HISP. Quemar. ANGL. To burne together or all at oves. } Plin. lib. 52. cap. 18. Periti rerum afferebant, non ferre tantum Arabiam annuo foetu, quantum Nero princeps novissimo pompæ suæ die concremavit. Concremare igni. Liv. 6. ab Vrbe, Urbs concremetur. Sen. Iob.

Concrepo, as: Persono. { ἁμὸνισα. } GALL. Crier ou criqueter, comme un huis, auquel les gons sont neufs ou rouillez. ITAL. Fare strepito, risonare. GERM. Etachen/ein gereusch/oder tirren machen wie ein thür. HISP. Estallar rebentando, hazer ruido lo que se quiebra. ANGL. To sound or give a cracke like a doore with new bondes. } Et plus est, quàm sono. Nam Con, ibi auctivum est. Terent. Sed ostium concrepuit. Item Plaut. Men. sc. 2. a. 2. & 3. in fin. & Merc. sc. 1. a. 2. Idem Bacchid. Sed huc concredam, nam concredpuerunt fores. Idem Merc. sc. 2. a. 2. & sc. 3. a. 2. Concrepare digitis, Cic. 3. Offic. & Plaut. Merc. sc. 1. a. 2. Concrepare gladiis ad scuta. Liv. 8. bell. Punic. } Concrepare activè positum. Ovid. 5. Fast.

Rursus aquam tangit Temesaque concrepat ara.

Concreresco, concrevi, concretum, simul cresco, vel conglutinator. { ἁμὸνισα. } GALL. Croistre ensemble. ITAL. Crescere insieme. GERM. Zusammen wachsen. HISP. Crecer juntamente. ANGL. To grow together. } Non raro tamen accipitur pro congelari & coagulari. { ἁμὸνισα. } GALL. S'entreprendre, s'assembler & comme geler par morceaux, se con. eler, se fixer. ITAL. Agghiacciarsi. GERM. Gefrieren/von der kette vberschiffen. HISP. Cuajarsq. ANGL. To frize or congeale. } Cic. de nat. deor. Quæ

neque congelaretur frigoribus, neque nive pruinaque concre-
ceret. Virg. 3. Georg.

Concrefcunt subita currenti in flumine crufta.

Concrefcere, cogi, coalcfcere, congelafcere. Idem apud Gell. cap. 8.
lib. 17.

Quid loquar? ut cuncti concrefcant frigore rivi.

Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trift. Sic etiam dicimus, Lac, vel aerem con-
crefcere, pro condensari.

Concretus, participium, Mixtus, conftatus, compositus, & quafi con-
glutinatus. { קפא לaphu. συμπαγεις. GALL. Assemblee, & effaiffi,
congelé & fixé. ITAL. Groffo, peffo, composto di più cose. GERM. Zus-
ammen gewachfen/Gefioren. HISP. Obra de fe cuajar, cua-
jamento. ANGL. Frinzing or congeeling of things. } Cic. 1. Tufe. Crallus hic, & concretus
aër. Aër concretus in nubem cogitur. Idem 1. de nat. deor. Caelum
crallum atque concretum, & Aër purus & tenuis, velut oppofita
ponit Cic. ibid.

— & undas

Frigore concretas ungula pulfat equi.

Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trift.

Concretum, i, fubftantivum: Coniunctum & conglutinatum. Cicer.
1. de natur. deor. Qui nihil concreti habeat, nihil folidi, nil
exprefsi.

Concretus, us, ui. { קפאן kippaon. συμπαγεις. GALL. Assemblément de
choses liquides, quand elles s'effeiffent & prennent. ITAL. Affem-
bramento de più cose che fe indurefcono, & impreffifcono. GERM.
Das zusammen wachfen oder gefioren. HISP. Obra de fe cuajar, cua-
jamento. ANGL. Frinzing or congeeling of things. } Plin. lib. 12.
cap. 17. In plenum autem probatio est minutis globis, nec rotundis
in concreta albicantis succi.

Concretio, nis: Compositio. { συμπαγεις. ANGL. A congeeling, growing
together. } Cic. 1. de nat. deor. Idem facit in natura deorum, dum
individuum corporum concretionem fugit.

Concrimitor, aris, idem quod simplex criminor. { הלך רכור ha-
lach rachil, ריגהל righel. ἀνομήτωρ, ἀνομήτης. GALL. Blasmer
quelqu'un, & luy mettre à fus quelque cas. ITAL. Incolpare.
GERM. Leftem/mit fcheltworten ftraffen/oder einem vbel zureden. HISP.
Culpar, acufar. ANGL. To blame, to rebuik. } Plaut. Mil. sc. 2.
a. 2. Ut fic illic concriminatus fiet adversus militem meus Con-
fervus.

Concrucior, aris: Doleo, torquor. { דאגח daagh, דאב daab. ἀνά-
μυα. GALL. Etre ensemble tourmenté, estre affligé avec. ITAL. Ef-
fere cruciato. GERM. Geyeiniget werden/fchmerzen haben. HISP. Ser-
atormentado. ANGL. To be tormented together. } ut, Concruciar
omni corpore Lucr. lib. 3.

Et quafi quum caput, aut oculus tentante dolore
Laditur in nobis, non omni concruciamur
Corpore.

Concubientes, populi sunt in Umbria, sexta Italiae regione, ut est apud
Plin. lib. 3. cap. 14.

CONCUBO, as: five, quod ufitatus est, Concubo, is, simul dormio.
{ שכב schachab. κοιμησθεσθαι. GALL. Coucher avec, coucher ensem-
ble, habiter avec une femme. ITAL. Dormire in compagnia. GERM.
Beyflogen/Beyfchlaffen. HISP. Acostarfeò dormir con otro. ANGL. To
lie and accompanie in the act of generation. } Et per translationem
coco, ἰχθύς. Cicer. 1. de Iuven. Si peperit, cum viro concubuit.
Ov d. 3. de arte,

Credere vix possum, nisi cogite credere partus,
Vos ego cum vestris concubuisse viris.

Ter. in Heeyr. Nam aiunt tecum post duobus concubuisse eam men-
fibus. Tibul. lib. 1. Eleg. 8.

At Venus invenit puero procumbere furtim.

Concubitus, us: Coitus. { שכב mischghab. συνουσία, μιξίς. GALL. Le
coucher. ANGL. Doing of the generation. } Plin. lib. 10. cap. 63. Cæ-
teris animalibus statim per tempora anni concubitus: homini omni-
bus horis dierum, noctiumque. Cels. lib. 1. Concubitus neque ni-
mis concupiscendus, neque nimis pertimescendus. Concubitus
non admittit. Cels. lib. 7. cap. 28. Earum naturalia nonnunquam
inter se glutinatis oris concubitus non admittunt. Concubitus gra-
vidam feci. Plaut. Amph.

Nec qui concubitus non tacuere suos.

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trift.

Concubinus. { קדש kadesch. οὐδονος: & Concubina, פילגיש pi-
legesch. ἐμδονίς. } Qui, vel quæ unâ cubat. Quint. lib. 1. cap. 2.
Nostras amicas, nostros concubinos vident. Cic. 1. de Orat. Mater
in concubinae locum duceretur. Suet. in Galb. cap. 21. Catull.
Concubinae nuce.

Concubinatus, us, ui. Plaut. Pæn. Illam minorem in concubinatam sibi
vult emere miles quidam. Suet. in Neron. cap. 18. Super ingenuo-
rum proagogia, & nuptiarum concubinatam, vestali virgini Rubriae
vim intulit.

Concubium. { GALL. Le temps de la nuit le plus coy & tranquile,
quand tout le monde s'est retiré. ITAL. Il tempo della notte più si-
lente, & più cheto. GERM. Das theil in der nacht wan es alles still ist/
vnd schlaffen ligt. HISP. El silencio de la noche, quando todos duer-
men. ANGL. The most quiet tyme of the night when all is at rest. }
Noctis primus somnus: ita dictum quod eo tempore ferè omnes cu-
bent, hoc est, illa pars noctis, quæ est inter primam facem, & no-
ctem intempeftam. μισθονος, ἡ μισθονος νυκτῶς. Varto videtur acce-
pisse mediam noctem: Liv. lib. 25. primam partem. Victor. cap. 3.
lib. 8. Secabatur enim apud veteres illos Romanos diei & noctis
tempus in diversas particulas, quas propriis suis nominibus discer-
nebant. Incipiebant autem diem civilem à medio noctis: quod illud
tempus finis est præcedentis diei, & principium subsequenti.
Tempus proximum, De media nocte vocabant. Deinde Gallicinium,
quum galli canere incipiunt. Inde Canticinium, quum canere desi-
nunt galli. Postea diluculum, tempus ante lucem vocatur. Post hoc
proximum est Manè, quum lux Solis apparet. Sequitur deinde illud
tempus quod Ad meridiem vocamus: deinde Medius dies, quem

Meridiem, quafi Medidiam, vocamus. Tempus quod meridiem se-
quitur, A meridie vocatur: deinde ex ordine subsequuntur Supre-
ma tempeftas, Vesper, Crepusculum, quum crepera, hoc est, dubia
lux est. Deinde illud, quo lumina accenduntur, quod antiqui
primam facem appellabant. Proximum huic tempus vocatur Con-
cubium. Inde Nox intempefta: ita dicta, quod illud tempus intem-
peftivum sit rebus agendis. Quod reliquum deinde est temporis, Ad
mediam noctem dicitur. Hæc ferè tradit Censorinus de die natali,
cap. 10. & Macrobius Satur. lib. 1. cap. 2. ¶ Nox concubia, Sifen.
lib. 14. histor. Ipsi Legati concubia nocte oppidò digressi, jam fu-
pra hostium munitionem succedunt. Plin. lib. 20. cap. 6. Alii exco-
quant ipsum, & nocte concubia in plumbeum vas condunt. Cic. 1.
de divin. Qui ut cœnati quiescerent, concubia nocte visum esse ia
somnia ei, qui erat in hospicio, &c.

Concubium etiam pro Concubitu capitur, ἡ συνουσία. Gell. lib. 9. cap. 10.
Tot verò & tam evidentibus ac tam prætextatis, sed puris honestis-
que verbis venerandum illud concubii secretum, neminem quem-
quam alium dixisse.

Concubitor, qui cum alio cubat, συνουμητής. Quamvis per translatio-
nem accipiatur pro eo, qui rem veneream exercet.

CONCULCO: Calco, calcibus premo, obtero, protero. { דארך darach,
סרר ramás, טר has. καλεπατις, ἀκκαμου. GALL. Pesteler, marcher
sus, fouler aux pieds. ITAL. Conculcare, premere. GERM. Beträts
ten/mit füssen trätten. HISP. Hollar, à acoccar, à pisar. ANGL. To tread
upon, to trample. } Cic. ad Attic. lib. 8. Conculcari, inquam, mise-
ram Italiam videbis proxima æstate, ab utriusque municipiis ex
omni genere collectis. Proterere, & conculcare aliquem. Cicer.
pro Flac.

Conculcator, nis. { מדרך midhrach, מרס mirmás. καλεπατις.
GALL. Foulement de pieds. ITAL. Calpestramento di piedi. GERM.
Beträftung / das stampfen mit den füssen. HISP. Obra de hollar, à
acoccar, à pisar. ANGL. Treading or stamping on. } Plin. lib. 8.
Obturbarâ conculcatione prius aquâ, aliter potu non gaudent.

Concumulatio, capillorum in verticem innodatio. Tertull.

CONCUPISCO, is: Cupio. { יורא iuvah, תאך tach, חמר chamadh. ἰμ-
πυμιο. GALL. Convoiter, desirer, souhaitter, appeter. ITAL. Desi-
derare. GERM. Begären. HISP. Codiciar. } Cic. pro Quintio, Sicur
tu semper summè concupisti.

Concupisco, is, ejusdem significationis. Cic. 4. de fin. Ut si quis ob-
mutescere concupierit, nihil aliud legere debeat. Idem 1. Acad.
Nihil enim desiderabile concupiscant.

Concupiscor, passivum. Plin. lib. 16. cap. 6. Id se facturas consciz,
quod concupisci possit. Cicer. 4. Tuscul. Latitia ut adepta jam ali-
quid concupitum efferatur & gestiar.

Concupiscencia, quæ est bonarum aquæ, ac malarum rerum appetitus.
{ תאוה tavah. ἰμπυμια. }

CONCURO, as: Curo. { חרר charadh, שקר schakadh. καλεπεριζω.
GALL. Avoir soin & soucy. ITAL. Haver cura. GERM. Sorgen/sorg
haben. HISP. Cuydar. ANGL. To have care. } Plaut. Bacch. Pro di-
gnitate obfonii hæc concuret coquus.

Concurator, ut Concurator. Ulp. D. lib. 27. l. 19. Actus sui rationem con-
curatori reddere non esse compellendum.

CONCURRO, is, simul curro. { רר rars, נחר nahar. ἑκδρομα, συντις.
GALL. Courir ensemble, ou vers un mesme lieu, choquer. ITAL.
Concorrere. GERM. Zusammen lauffen. Mit einander lauffen. HISP.
Correr juntamente. ANGL. To runne together. } Cic. 4. Verr. Tantus
in curia clamor factus, ut populus concurreret. Terent. in Eunuche,
Concurrunt læti mi obviâ cupidinarii. ¶ Concurrere dicuntur
milites, quum irruunt in hostem. Cic. ad App. lib. 10. Antonius in
aciem suas copias de vico produxit, & sine metu concurrat. Virg. 1.
Æneid.

— audetque viris concurrere virgo.

Inter se ad internecionem concurrerunt. Suet. in Othon. cap. 12.
¶ Transfertur & ad inanimata. Terent. in Heaut. Concurrunt
multæ opiniones, quæ mihi animum exaugeant: id est, con-
veniunt & congruunt. ¶ Concurrere, ὑππρω, confluer. Cel-
sus lib. 2. cap. 11. Si in stomachum quædam biliosa concur-
runt. ¶ Concurrere, Evenire, contingere, consequi. Propert.
lib. 3. eleg. 9.

Sunt quibus Elea concurrat palma quadriga:

id est, qui palmam consequuntur in Elydensium certamine curuli.
Cicer. 2. de divin. An tu censeres ullam anum tam deliram futuram
fuisse, ut somniis crederet, nisi ista casu nonnunquam fortè temerè
concurrerent?

Concurritur, impersonale: ut, Concurritur undique ad commune
incendium restinguendum. Cic. 10. Phil. ¶ Concurritur, pro com-
mittitur prælium. Horatius 1. Serm. satyr. 1.

Militia est potior, quid enim? concurritur, hora
Momento aut cita mors venit, aut victoria lata.

Virg. 4. Georg.

Erumunt portis, concurritur.

Concurso, pro concursu. Lucr.

Concursus, us, nomen verbale: Concursio, congregatio. { מרצא me-
rutzah, קרי keri. συνδρομη. GALL. Concours, assemblément, ren-
contre, choc de l'un contre l'autre. ITAL. Venuta, assemblamento,
rincontro. GERM. Das zusammen lauffen/oder mit einander lauffen.
HISP. Aquel encuentro. ANGL. A running or gathering together. }
Plaut. Epid. Fit concursus per vias. Cic. ad Brutum. Concursus est
ad me factus.

Concursio, nis, aliud verbale: Concursus. { מרצא merutzah, קרי
keri. συνδρομη. } Cic. 1. de finib. Ille atomos, quas appellat, id est,
corpora individua, propter soliditatem, censet in infinito inani ita
ferri, ut concursionibus inter se cohaerescant. Conventus, cætus,
concursiones stellarum. Gel. cap. 1. lib. 14.

Concurso, as, are, frequentativum. { παρλαξω & παλω. GALL. Courir
ça & là, courir de toutes parts. ITAL. Corriere quâ & là. GERM.
Hin vnd hât vmb einander lauffen. HISP. Correr de todas partes.
ANG. To runne of en together. } Cic. pro Sext. Rose. Qui armati noctea
dielque

dieſque concurrabant. Huc illuc caſu, & temere concurrere. Idem 1. de natura deorum. Lucr. lib. 2.

Nunc hinc, nunc illinc abrupti nubibus ignes concurrant.

Concuſſor, is. { *ειδωρα*. GALL. Goureur, vateur, qui ne fait que courir çà & là. ITAL. Corriero, che corre ſempre quà & là. GERM. Der hin und her lauſt / ein gassentener. HISP. Encontrador muchas vezes, el que corre de todas partes. ANGL. A runner in to all partes. Liv. 2. bell. Maced. Ita nec eques regius equi par erat, inſuetus ad habilem pugnam, nec pedes concurrator.

Concuſſio, nis. { *μερυσάβ*. GALL. Course de çà & delà de plusieurs ensemble. ITAL. Il correre quà & là, concorso di gente. GERM. Das hin und her lauſſen. HISP. Aquella obra de encontrar muchas vezes. ANGL. A running of many together hither and thither. Cic. pro leg. Agrar. Quam acerba, quam formidolosa, quam queſtuosa concurratio. Circumcidenda concurratio per errantium fora. Senec. cap. 12. de Tranq.

Concuſſo, as, in verſib. Laberii apud Macrob. Satur. lib. 2. cap. 7. Non flexibilem me concurravi ut caperes.

Concuſſio, is: Vehementer commoveo, moveo. { *היריעה*. GALL. Esbranler, secouer, hoher, faire trembler. ITAL. Commovere, crollare. GERM. Erſchüteln/bewegen. HISP. Mover. d' sacudir uno con otro. ANGL. To shake, to mak, to tremble or quake. Terent. in Eunuch. ad quem Deum? qui templa cœli ſummo ſonitu concutit. Ovid. 1. Metam.

Terrificam capitis concuſſit terque quaterque Caſariem.

Valer. Flac. lib. 6.

— quacunque libet nunc concute mentes.

Virg. 5. Aeneid.

— caſu concuſſus acerbo.

Concutere aliquando eſt vi ac terrore poteſtatis à civibus, aut ſociis aliquid extorquere. Unde crimen Concuffionis, apud Jurifconſultos l. 1. D. de concuſſ. l. ult. C. de mod. mult. & aliis multis in locis, ex Hotom.

Concuſſus, us, ui: Commotio. { *רעף*. GALL. Secouement, ébranlement, émotion. ITAL. Crollamento, conquaffamento, commoſſione. GERM. Erſchüttung / bewegung. HISP. Sacudimiento. ANGL. A shaking or moving. Plin. lib. 35. cap. 16. Coquitur in calicibus crebro concuſſu.

Concuſſura, pro concuſſione utitur Tert. in lib. de fuga in perſequeſione. { ANGL. A shaking. }

Condaſſum, anuli genus, teſte Feſto, *δυνατός*. Plaut. in Trinum. Inter cœſne homines condaliſium redipiſci poſtulas? Et paulò antè, In Thermopolio condaliſium eſt oblitus. Dictum autem videtur condaliſium *δυνατός*, hoc eſt, à digitorum articulis, ſive nodis, qui annulis exornantur: quanquam & Condyli, ſive conduli nomine anulum ſignificari, idem Feſtus author eſt.

Condaſus, *κύνδαλος*. Mauſoli Carix regis in Lycia præfectus: mirus pecuniæ mungendæ artifex: de quo tradit Ariſt. in Polit. quod cum Lycios maximo comæ nutriendæ ſtudio teneri animadverteret, occaſionem ſibi eam oblatam ratus, qua auri quamplurimum & ſibi poſſet congerere, & ad regem mittere, litteras ſibi à Mauſolo allatas ſimulavit, quibus illi juberentur comam tondere, & ad regem mittere: ſi tamen mallent aliquantulæ pecuniæ jaſturam facere, ſe daturum operam, ut in Græcia comæ cœmerentur, & pro Lyciis ad regem mitterentur. Quam conditionem Lyciis avidè accipientibus, mirum dictu quantam eo momento pecuniæ vim extorſerit.

Condate, Ptol. lib. 2. cap. 8. Rhedonum urbs eſt in Gallia, quam credimus eſſe eandem cum ea, quam hodie vocant *Renes en Bretagne*.

Condecet, à Decet compositum: idem ſignificans quod ſimplex. { *καταρτι*. GALL. Il appartient, il ſie à bien, il convient. ITAL. Convenire, ſtar bene. GERM. Es gezimpt ſich. HISP. Honeste. ANGL. It becometh, it is decent and ſeemeth. Plaut. Pſeud. Sed vide an ornatus hic me ſatis condecet. Idem Amphitr. Ob iſtæ omne omnatus capies quod te condecet. Condecet gradus grandire, *ibidem*.

Condecēter, { *προσηκουτως*. GALL. Proprement, ſeamment, convenablement. ITAL. Convenervolmente, propriamente, acconciamente. GERM. Wes es ſich gezimpt und wol ſteht. HISP. Convenientemente. ANGL. Seemeth, cometh. Gellius lib. 2. cap. 12. Commodè hæc quidem & condecēter.

Condecētia: Concinnitas, decorum, ornatus. { *μαθηθη*. GALL. Propreté & bien-ſeance. ITAL. Convenevolezza, proprietà. GERM. Wohlſtand. HISP. Conveniencia. ANGL. Comelineſſe, ſeemelineſſe. Cic. 3. de Orat. Sic verbis quidem ad aptam diſpoſitionem & condecēciam, ſententiis verò ad gravitatem orationis utatur.

Condecōro: Orno, honeſto, cohoneſto. { *תכחן*. GALL. Orner & parer, embellir. ITAL. Ornare. GERM. Zieren. HISP. Hermosear con alguna gracia. ANGL. To beautifie or poliſhe. Terent. in prolog. Hecyr. Vobis datur poteſtas condecōrandi ludos ſcenicos. Plin. lib. 35. cap. 10. Dignis digna loca picturis condecoravit.

Condecōrè, adverb. { *δασκαρως*. GALL. Honorablement, honeſtamente. ITAL. Honorevolmente, ornatamente. GERM. Zierlich/ehrlich. HISP. Hermosamente y graciosamente. ANGL. Honestlie, beautifullie. Gell. lib. 14. cap. 4. Condignè me herculè & condecōrè Chryſippus, &c. Depinxit.

Condēmnō, as, ec. Con & damno, propriè Judicis eſt, cum multam reo, vel pœnam per ſententiam irrogat. { *הירשיח*. GALL. Condamner. ITAL. Condannare. GERM. Verdammen. HISP. Condenar. GALL. To condemn. Et conſtruitur cum ablativo, vel genitivo. Cic. 1. de Orat. Cujus reſponſo exarſerunt judices, ut capitis hominem innocentiffimum condemnarent. Idem pro L. Flac. Scævola aliis multis criminibus

Calepini Pars I.

condēmnatus. ¶ Extenditur interdum Condēmandi verbum etiam ad accuſatorem, ut idem ſit quod reum peragere, vel efficere ut quis damnetur. Cic. 2. Verr. Ego hoc uno crimine illum condēmnem necelle eſt. ¶ Item extra forum: ut condēmnare aliquem negligentix, inertix, vel impudentix: vitio eum affinem, vel obnoxium judicare. Cic. 2. de Orat. Cæteros non dubitabo primùm inertix condēmnare, poſt etiam impudentix. Idem Tironi. Etiam ſceleris condēmnat generum ſuum. Idem Curioni. Quare ſi iniquus es in me iudex, condēmnabo ego te eod. m crimine.

Condēmnator, { *μαρσχιαβ*. GALL. *μαρσχιαβ*. Etiam pro accuſatore qui reum peragit, apud Tacit. lib. 4. ubi Domitium Afrum vocat condēmnatorem Claudia Pulchra, quum antè retuliſſet fuiſſe ab eo accuſatam.

Condēmnatus voti, vide latè in verbo Damno.

CONDĒNSO, as, are: Cogere, ſpillare. { *חבב*. GALL. *חבב*. ITAL. Condensare, inſpeſſire. GERM. Dicht machen. HISP. Espessar. ANGL. To mak thick. Colum. lib. 7. Torrido ſole contingitur, tuſuſque ponderibus condensatur. Cato cap. 40. Hæc unà bene condensato, quam maxime uti lutum fiat. Pro eodem etiam apud antiquos legitur

Condēnsō, es. { *חבב*. GALL. *חבב*. Lucr. lib. 1. Quod ſi forte aliquis, quum corpora diſſuere, Tum putat id fieri quod ſe condenseat aer, Errat.

Condēnsitās, *πυκνότης*. Apul. lib. de Mundo: Ignis ex aëris condēnsitate conſtat.

Condēnsus, a, um. { *חבב*. GALL. *חבב*. ITAL. *חבב*. GERM. *חבב*. HISP. *חבב*. ANGL. *חבב*. Plin. lib. 10. cap. 73. Inſidunt in eadem Africa pardi condēnsa arbore. Condēnsa aq̄ies, Condēnsa turba. Liv. lib. 6. bell. Punic. & Hirc. lib. 5. Condēnsa columba. Virg. 2. Aeneid.

Condēnsa arboribus vallis, Liv. 5. bell. Punic.

Condēpsō, is, etc. { *מאסח*. GALL. *מאסח*. ITAL. *מאסח*. GERM. *מאסח*. HISP. *מאסח*. ANGL. *מאסח*. Mezclar. ANGL. To knead and mak softe. Commiſcete, à Græco *δύω* tractum. Pomponius Nuptiis, Partem inſipui, concludi, condēpsui. Hæc Nonius. Cato de R. R. cap. 76. Poſtea farina LII. conſpergito, condepsitōque.

¶ Condiarium, ararium. Gloſſ. *Id.*

CONDICO, is: Simul determino, conſtituo, denuntio, dicto convenio & ſignifico. { *יחיד*. GALL. *יחיד*. ITAL. *יחיד*. GERM. *יחיד*. HISP. *יחיד*. ANGL. *יחיד*. Determiner, denoncer. ITAL. Determinare, annunciare. GERM. Bestimmen/ anzeigen/zufagen. HISP. Determinar o denunciar. ANGL. To appoint, or ordeine, to agree upon a thing. Juſt. lib. 3. Nam inducias quas proprio nomine condixerant, ex ſociorum perſona rumpebant. Idem, Hi per epistoſas invicem ſe confirmantes, locum, tempusque condicunt, bellum communibus viribus inſtruant. Livius lib. 2. ab Urb. Hoc anno inducia, quæ antea ſemper negatæ fuerant, cum Latinis condictæ ſunt. ¶ Dicimus etiam condicere cœnam, id eſt, promittere. Suet. in Tib. Sex. Claudio libidinoſo ac prodigo ſeni cœnam ea lege condixit, ne quid ex conſuetudine immutaret. Inde condicta cœna, id eſt, promiſſa, vel denunciata. Suet. in Claud. cap. 21. Velut ad ſubitam condictamque cœnulam invitaret populum. ¶ Condicere rem aliquam, Jureconſultis uſitatiffimum eſt, pro repetere perſonali actione rem aliquam. Jul. l. ſi alienam, ff. de mortis cauſa donat. Si alienam rem mortis cauſa donavero, eaque uſucapta ſit, verus dominus condicere eam non poteſt. Plaut. Hic ſcit ſibi poſſe condici, ſi convaluerit donator. ¶ Condicere rerum, aut litium, antiqui dixerunt pro denuntiare res, aut lites. Livius lib. 1. ab Urb. Quarum rerum, litium, cauſarum condixit Pater-patrus populi Romani Quiritium, Pater-patrus præſcorum Latinorum: hoc eſt, quas res, lites, cauſas Pater-patrus denuntiavit. ¶ Condicere inducias, inducias pangere, vel potiùs ex pacto facere atque paciſci. Juſt. lib. 3. Nam inducias quas pacto nomine condixerant, ex ſociorum perſona rumpebant. Condicere operam. Plin. Praſat. cum hanc operam condicerem, non eras in hoc albo.

Condictum, quod in commune eſt dictum, id eſt, promiſſio, vel pactum invicem factum, *ἀμορονημόν*. Feſtus. Pactum condictum cum aliquo, Gell. cap. 1. lib. 20. in ſin. Status condictus dies cum hoſte, excuſat militem. Idem cap. 4. lib. 16. & Plaut. Cure. ſe. 1. a. 1.

Condictio (ut docet Feſtus) in diem certum ejus rei, de qua agitur, denuntiatio eſt. { *προσηκουτως*. GALL. Denonciation à partie, action perſonnelle. ITAL. Attione perſonale. GERM. Ein vertündis gung auff ein beſtimpten tag. HISP. Denunciacion en perſona. ANGL. An action perſonall requiring any thing of our adverſarie. ¶ Condicere enim præſca lingua eſt denuntiare. ¶ Hinc actio in perſonam Condictio appellatur. Ulp. in l. actionum, *enera*, ff. de action. & oblig. Actionum genera duo ſunt. In rem, quæ dicitur Vendicatio, & in perſonam, quæ Condictio appellatur.

Condictitius, a, um, ut Actio condicitiæ, quæ aliquid condicimus, & repetimus: in jure civili Condictio vocatur. Ulp. in l. ſi duo, ſi idem Julianus, ff. de jurejur. Idem Julianus ſcribit, eum qui juravit furtum ſe non feciſſe, videri de toto juraſſe: atque ideo neque furti, neque condicitiæ tenetur: quia condicitiæ, inquit, ſolus fur tenetur. De conditione furtiva intelligit.

CONDIGNUM, pro digno ab aliquibus uſurpatur. { *ראוי*. GALL. *ראוי*. ITAL. Digne. ITAL. Degno. GERM. Wüdig. HISP. Digno. ANGL. Vhorie. Plaut. in Amph. Acaſtor condignum donum! qualis eſt qui donum dedit: Gell. lib. 3. cap. 7. Pulchrum facinus, Græcarumque ſacundiarum eloquentiâ condignum. Dum condignum te ſeſtariſ ſimiam. Plaut. Merc. ſc. 6. a. 2.

Condignè, adverbium. { *ἀξιος*. GALL. Dignement, comme il appartient. ITAL. Degnamente, come ſi conviene. GERM. Wüdiglich. HISP. Dignamente. ANGL. Vvorthelie. Plaut. Caſ. Noctu ut condignè recubes, curabitur. Condignè & decorè. Gell. lib. 14. cap. 4. Condignè hæc meretricis fecit, ut mos eſt meretricibus. Plaut.

Mens. sc. 5. a. 5. Condignè me meus Gallus perdidit (i. meritò.) Idem Aul. sc. 4. a. 3. Condignè est pater ejus moratus moribus. Idem Capt. sc. 2. a. 1.

CONDIO, is, i, vel ii, itum : à con & do. Sapidum facio, aliquo sapore commendo : quod fit cum epularum sapor, sale, aut pinguedine, seu aromatibus commendatur. { מִשְׁחָהּ *metib*, מִשְׁחָהּ *taphál*. *ζαυόω*, *μεζαζόω*, *δοῖω*. GALL. *Affaisonner*, *apprester*, *confir*, *donner saueur*. ITAL. *Condire*, *far saporito*. GERM. *Geschmackt machen*, *ein speiß mit saltz gewürtz*, &c. *ein machen*. HISP. *Adobar* ò *guisar manjares*. ANGL. *To season meat*, *to powder*. } Juvenalis *satyr*. 11.

Et quadringentis numis condire gulosum Fictile.

Cic. *ad Galb. lib. 7.* Herbas omnes ita condiunt. Idem 5. *Tuscul. Labore* in venatu, sudore, cursu, fame, siti condebant epulas Lacedæmonii. Qui esitabunt escas, quas condivero. Plaut. *Pseud. sc. 2. a. 3.* Eas herbas aliis herbis potro condiunt. *Ibidem*, Non itidem cenam condio, ut alii coqui. *Ibidem*, Eum quovis pacto condias, vel patinarium, vel assum (piscem.) Idem *Afin. sc. 3. a. 1.* Qui (mihi) condita prata in patinis proferunt. Idem *Pseud. sc. 2. a. 3.* Non condimentis condiunt, sed, &c. *Ibid.* ¶ Et per translationem, Condire tristitiam hilaritate. Cic. *ad Attic.* Hilaritatem illam, qua hanc tristitiam temporum condebamus, in perpetuum amisi.

Condītūs, nomen ex participio. { מִשְׁחָהּ *mutáb*, מִשְׁחָהּ *taphál*. *ἄπυρος*, *ἡδυστός*. GALL. *Confit*, *assaisonné*, *adouci*, *bien appresté*. ITAL. *Affagionate*, *condito*, *addolcito*, *fatto saporoso*. GERM. *Wolgeschmackt*, *der mit gewürtz ein gemacht* oder *eingebetzt ist*. HISP. *Adobado*, *hecho dulce*, *sazonado*. ANGL. *Seasoned*, *powdered*. } ut, Condita oratio, per metaphoram, Salibus quibusdam aspersa. Condita nimiam oratio esse non vult. Quintil. Condītum oleum, cui opponitur viride. Suet. *in Cas. cap. 53.* Cic. 1. *de Orat.* Nec enim concio unquam major fuit, nec apud populum gravior oratio, quam hujus contra collegam in censura nuper; neque lepore & festivitate conditior. Idem *de senect.* Faciunt conditoria cibaria, aucupium & venatio.

Condītio, nis, secunda syllaba producta. Actus ipse condiendi, Condimentum. { מִשְׁחָהּ *machám*, מִשְׁחָהּ *téphel*. *ἄπυρος*, *ἡδυστός*. GALL. *Affaisonnement*, *saulse*, *confiture*. ITAL. *Condimento*, *assagionamento*. GERM. *Das ein machen* / *das ein ding wol geschmackt vnd lieblich werde*. HISP. *Aquel adobo*, *el adobado* ò *guisado*. ANGL. *A seasoning* or *powdering of meat*. } Cic. 1. *de nat. Deor.* Perspicuum est enim quò compositiones unguentorum, quò ciborum conditiones, quò corporum lenocinia processerint.

Condītus, us, idem quod conditura. ἡδυστός. Col. lib. 2. cap. 22. Uvas, itaque olivas conditui legere licet.

Conditor, is. { מִשְׁחָהּ *tophél*. *ὡσαυτως*. GALL. *Qui scait faire saulses*, ou *confitures*. ITAL. *Chi fa condire*, o *assagionare le cose*. GERM. *Ein macher*, *ein saltz*, *vermenger einer speiß*. HISP. *El que haze adobado* ò *guisado*, *el que adoba assi*. ANGL. *A seasoner of meats*. } Qui ferula condit. Cic. *post reditum*, Hi sunt conditores instructoresque convivii: iidem expendant atque æstimant voluptates.

Condimentā, dicuntur gulæ irritamenta, quæ ad condienda obsonia fiunt. { מִשְׁחָהּ *matthammim*. *δριμύτης*, *ἡδυστός*. GALL. *Constituere*, *assaisonnement*, *saulse*. ITAL. *Che serve à conditura*. GERM. *Ein saltz*, *vermenger einer speiß*. HISP. *Aquel adobo*. ANGL. *Sauce*, *pickle*, *serrupe*. } Cic. lib. 3. *Officior*. Nam ut tribuamus aliquid voluptati, condimenti fortassis non nihil, utilitatis certe nihil habebit. Plaut. *Cas. sc. 4. a. 1.* Coquos equidem nimis de miror, qui tot utuntur condimentis: Eos eo condimento uno non utier, omnibus quod præstat. Cic. 1. *de finib.* Audio dicentem, Cibi condimentum esse famem, potionis sitim. ¶ Facetiæ omnium sermonum condimenta, apud eundem 3. *de Orat.* Condimenta ad omnes mores maleficos. Plaut. *Merc. sc. 2. a. 2.* An tu divinis condimentis uteris? Idem *Pseud. sc. 2. a. 2.*

Condimentārius, dicitur qui condimenta conficit, aut vendit. { *μαθηματικός*. ANGL. *Thath maketh sauce to season meate with*. } ¶ Est & Condimentarius, a, um, adjectivum, quod ad condimenta pertinet. *δριμύτης*. Plin. lib. 19. cap. 8. Hæc apud nos habet vocabulum aliud, Satureia dicta, in condimentario genere.

Conditanēus, modò à condendo, hoc est, recondendo, sive reponendo: modò à condiendo: & significat quod condi, vel condiri potest. *δριμύτης*, *δριμύτης*, unde apud Varonem, Conditaneam oleam in agro crasso & calido maximè ferete convenit. lib. 1. cap. 24.

Condītūrā, x, Condimentum. { מִשְׁחָהּ *téphel*. *σουλία*, *ἄπυρος*. ANGL. *Sauce*, *pickle*. Col. lib. 12. cap. 4. Vasa autem fictilia, vel vitrea pluta potius, quam ampla: & eorum alia picata, nonnulla tamen pura, prout conditio condituræ exegerit. Seneca *epist.* 96. Inventæ sunt mille condituræ, quibus aviditas excitaretur.

CONDISCO, is, ere, idem quod Disco. { מִשְׁחָהּ *lamádh*. *μαθήσκω*, *συνμαθήσκω*. GALL. *Apprendre*. ITAL. *Imparare*. GERM. *lehren*. HISP. *Deprender*. ANGL. *To learne*. } Plaut. *Pseud.* Ego istuc aliis dare condidici: mihi obtudere non potes palpum. Cic. *pro Plane.* Condiscas censeo, mihi paulò diligentius supplicare. Condidicit bibere merum. Plaut. *Cure. sc. 3. a. 1.* Excidionem facere condidicit oppidis, i. consuevit. *Ibid. sc. 2. a. 4.* Istuc aliis dare condidici. Idem *Pseud. sc. 2. a. 4.*

Condiscipulūs, i, qui cum alio discit. { *συνμαθητής*. GALL. *Compagnon d'escole*, *compagnon d'estude*, ou *d'apprentissage*. ITAL. *Compagno ad imparare*. GERM. *Ein mittünger* oder *schulgesell*. HISP. *El que es discipulo con otro*. ANGL. *He that learneth with one*. } Cic. 1. *Tusc.* Dicæarchum verò cum Aristoxeno æquali & condiscipulo suo, doctos sanè homines omittamus.

Condiscipulārus, us, *συνμαθητής*. Justin. lib. 2. Multum profuere & Callisthenis philosophi preces, condiscipulatu apud Aristotelem familiaris illi.

Condiscipulā, x, fæmininum, apud Mart. lib. 10. Hac condiscipula,

vel hæc magistra esses doctior, & pudica Sappho, *συνμαθητής*. CONDIO, is, idi: Interiorem locum ad custodiam do, repono, recondo. { *אסתר* *atsár*, *אסתר* *esphán*, *באר* *bará*. *ἀντίπυρος*, *καλύπτω*, *ἀποσάζω*, *ἀποκρύπτω*, *παύω*. GALL. *Cacher*, *ferver*, *muffer*. ITAL. *Ascondere*, *riporre*. GERM. *Verbergen*, *behalten*, *hindersich legen*. HISP. *Encerrar*, *esconder*. ANGL. *To hide*, *to lay up*. } Plinius, Formicæ condunt æstate, quibus hyeme fruuntur. ¶ Condere, occultare, tegere, abscondere, occultere, *καλύπτω*. Cels. lib. 7. cap. 25. Cutis circa glandem prehenditur, & extenditur donec illam condat. Virg. 2. *Æneid.*

¶ Nota conduntur in alvo.

Plin. Si libeat credere, ut sub una ficu turmæ condantur equitum. Visam, sitne aurum, ita ut condidi. Plaut. *Aul. sc. 1. a. 1.* Ibo ut hoc condam (aurum) domum. *Ibid. sc. 5. a. 4.* Vincite, verberate in puteum. *Ibid. sc. 5. a. 2.* In lapicidnam compeditum condidi. Idem *Capt. sc. 1. a. 5.* Argentum intus condidi. Idem *Pseud. sc. 3. a. 1.* Condere memorias (de scriptis.) Gell. *cap. 18. lib. 11.* Conditum in pectore consilium. Plaut. *sc. 1. a. 2.*

Divitis ingenii est immania Casaris acta Condere.

Ovid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Condere se sub lectum. Suet. *in Calig. cap. 51.* Conditi sunt in vincula. Liv. 3. *bell. Pun.* Condi in carcerem. Idem 6. *bell. Punic.* Condere colonias. Velleius. ¶ Quandoque constituo, ædifico, quasi simul do, *κτίζω*: ut, Troiani Romam condiderunt. Et Cicero multos libros condidit, id est, composuit, *συντίθημι*. Salut. *in Catil.* Urbem Romam sicut ego accepi, condidère, at initio habuere Troiani. Cic. 1. *de divin.* Nempe cò Romulus regiones direxit, tum quum urbem condidit. Virg. 2. *Æneid.*

¶ Pallas quas condidit arces

Ipsa colat.

Conditi sumus (homines) bona conditione. Sen. *cap. 5. de conf. ad Helv.* Condere jura. Liv. lib. 34. ¶ Quandoque potior: sic enim interpretatur Nonius illud Virg. lib. 7. *Æneid.*

¶ optato conduntur Tybridis alveo.

Condere jufurandum, Plaut. *Rud.* Jufurandum servandæ rei, non perdundæ conditum est, hoc est, institutum. Hujus composita sunt Abscondo, & Recondo.

¶ Conditum, locus ubi frumentum condebatur. Veget.

Condita militaria, quæ in militia servantur. Casaub. ¶

Condītus, à condendo: Reconditus, repositus. Cic. *pro Muran.* Sic ut eijam exploratus & domi conditus Consulatus videretur. ¶ Aliquando idem significat quod ædificatus & constitutus. Idem *in Tusc.* Homerus fuit ante Romam conditam.

Condītōr, à verbo Condo, qui aliquid facit, vel rei alicujus author. { *באר* *boré*, *באר* *báhal*. *ἀρχαῖος*, *δημιουργός*, *κτίστης*, *ἄρχων*. GALL. *Auteur*, *fondateur*, *inventeur*. ITAL. *Autore*, *fattore*. GERM. *Ein macher*, *ein anfänger* oder *schöpfer eines dings*. HISP. *Componedor de obra*, *autor*. ANGL. *Autour* or *inventer*. } ut, Conditor legum. Plaut. *in Epid.* Conditor disciplinæ militaris. Plin. *in Epist.* Conditor & conservator Rom. Imperii Augustus. Velleius. *Vates Romani conditor Anni*. i. scriptor Fastorum. Ovid. 6. *Fast.*

Súmque argumenti conditor ipse mei.

Idem *Eleg. lib. 5. Trist.*

Condītōriūm, à condendo, locus in quo aliquid reponitur. { *אסתר* *osár*, *אסתר* *schebl*. *ἀντίπυρος*. GALL. *Vn lieu à server quelque chose*, & *specialement un sepulchre*. ITAL. *Sepulcro*, *avello*, *monumēto*. GERM. *Ein ort dahin man etwas legt* oder *behált*, *ein grab*. HISP. *La sepultura*. ANGL. *A place to lay up or hide any thing in*. } Unde & pro sepulchro ponitur, in quo mortuorum corpora, aut cineres reconduntur. Petronius Arbitet, in conditorium etiam prosequuta est defunctum, positumque in hypogæo Græco more corpus custodire cepit. Suetonius. *in August. cap. 18.* ¶ *in Calig. cap. 52.* Accipit pro ipsa capsula, in qua mortui reconduntur, quum ait, Alexandri magni conditorium aureum fuisse. ¶ Conditorium muralium tormentorum, apud Ammianum, pro reposito machinarum. Plin. *epist.* 96. Tam rara in amicis fides, tam parata oblivio mortuorum, ut ipsi nobis debeamus conditoria exstruere, omniaque hæredum officia præsumere.

Condītūs, a, um, quod conditum est, & servatum. { *אסתר* *esphán*. *ἀντίπυρος*. GALL. *Serré*, *caché*, *gardé*. ITAL. *Cosa condita* o *servata*. GERM. *Das behalten* oder *hindersich gelegt ist*. HISP. *Cosa guardada en lugar*. ANGL. *Meate powderd*, *preserved* or *keeped*. } Col. lib. 9. *de Columbis*, Duobus aut tribus modò mensibus acceptant condititia cibaria, cæteris seipsas pascunt seminibus agrestibus.

Condītivūs, a, um, quod conditum, seu repositum est, sive quod aptè condi, & servari potest. { *ἀντίπυρος*, *ἀντίπυρος*. GALL. *De garde*, *bon à garder*, ou *qu'on serre pour garder*. ITAL. *Cosa facile da conservarsi*. GERM. *Das zu behalten ist*, oder *das man künstlich behalten vnd hindersich legen kan*. HISP. *Cosa buena a ser guardada y servada*. ANGL. *That is or many be powderd or keeped*. } Varro lib. 1. *de re rust.* Poma mala struthæ, cotoneæ, scantiana, quiriniana, item alia conditiva, mala mustea & punica, & lotium suillum, aut stercus ad radicem addere oportet, uti stabilia mala fiant. Col. lib. 8. Itaque manè priusquam procedant in pascua, conditis cibis sustinendæ sunt, ne immaturis herbis citetur alvus.

Condītivūm, i, substantivum, pro sepulchro. Senec. *epist.* 81. Qui verò latit. ut & torpent, sic in domo sunt, quomodo in conditivo, id est, sepulchro. Idem Senec. *epist.* 83. Multum interest inter otium & conditivum.

CONDITIO, sine c, à Condo, is, fit: Modus, ratio, lex, pactum, patio, fortuna, status. { *πρὸς ἐβόκ*. *ὑπόθεσις*. GALL. *Estat* & *conditio*. ITAL. *Conditione*. GERM. *Ein stand*, *ein wäsen*. HISP. *El estado y condicion*. ANGL. *Estate* or *condition*. } Cic. O miseram conditionem administrandi Consulatus. Idem 3. *Tusc.* Nihil est enim quod tam obundat elevetque ægritudinem, quam perpetua in omni via cogitatio, nihil esse quod accidere non possit, quam meditatio conditionis humanæ. Conditiones pacis, hoc est, conventiones, pacta, leges. Cic.

Cic. in Epist. Feruntur omnino conditione pacis ab illo, ut Pompeius erat in Hispaniam. Servius a ditione deducit, alii a Condo, is, ere: Conditione retuli tortas, confragofas, aut plus, aut minus. Plaut. Men. sc. 2. a. 4. Bona conditioe conditi sumus. Senec. cap. 7. ad Helv. Bona conditio, Boni party de Mariage. Quint. declam. 257. Si tibi nulla melior conditio (cœnæ) veni. Martial. Epig. 53. lib. 11. Conditionem hanc accipe, & eam mihi desponde (de nuptiis.) Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Narravi amicis meis multis consilium meum de conditione hac, eodem sensu. Ibid. sc. 5. a. 3. Senec. epist. 26. Accipe hanc conditionem, & iudicium non reformido. Ibid.

Accipe sub certa conditione preces.

Ovid. 4. Fast.

Non casu vos, sed sub conditione vocati Fertis opem.

Idem Eleg. 2. lib. 1. Trist. Item Suet. in August. cap. 63. & in Galb. cap. 5. Conditiones circumspicere (de matrimonio.) Suet. in Au. cap. 63. & in Galb. cap. 5. Conditione, i. ordine familiae. Idem in Aug. cap. 2. Conditionem ferre quid sit, docet Liv. lib. 10. ab Urb. Conditiones etiam dicitur ferre victor victo. Idem lib. 7. de bell. Punic. Est ejus, qui dat, non qui petit, conditiones dicere pacis. Idem lib. 10. bell. Punic. Conditione bona configere. Cæs. 1. de bell. civil. Conditionibus levioribus (de exilio.) Suet. in August. cap. 65. Nulla conditio vivendi cum servitute. Brutus apud Quint. Aquis conditionibus & iustis legibus bellum componere. Velleius. Conditio fortis mea. Ovid. Eleg. ult. lib. 3. Trist. Conditionibus sanabantur concordia civium. Velleius. De conditionibus legatus missus. Idem. Conditionum electionem ferre. Liv. lib. 4. d. 4. Conditio maris, i. natura. Senec. cap. 1. de consol. ad Helv. Publica conditio (mortalitatis.) Idem cap. 11. de consol. ad Marc. Conditionem accipit (i. quod ipsi offerebatur.) Idem in Galba, cap. 9. Homo bonæ conditionis, qui in bona fortuna est, hoc est, qui dives est. Aliquando electionem & conventionem denotat. Sic apud Terentium amatores Chrysidis tulerunt conditionem, si vellet eis morem gerere, se duros illi prorem: ipsa verò accepit conditionem (id est, pactioni promissionique consensit.) Ter. Heaut. Harum duarum conditionum nunc utram malis vide. Aliquando conditio accipitur etiam pro ipsis verendis. Lamprid. in Veliogabalo, Romæ denique nihil egit aliud, nisi ut emissarios haberet, qui & bene nascutos perquirerent, eosque ad Aulam perducerent, ut eorum conditionibus frui posset. Conditio, qualitas ea dicitur, qua aliquid condi, id est, fieri aptum est. Aletar. in l. debitori, C. de pass. vel. Conditio dicitur, quum quid in casum incertum, qui potest tendere ad esse & non esse, confertur. Ferr. Inst. de verb. oblig. Conditio vera, intelligenda ea est, quæ omnino incerta est, ante cuius eventum non oritur obligatio, nec actio. Conditio dividitur in eam quæ est facti, & eam quæ est juris, l. multum interest, D. de condit. & demonstrat. Conditio, pro creatura saepe usurpatur à Tertulliano de Corona militis: ea est quam *ἀλυσ* appellant.

Conditiōnālis, e, quod conditionem habet adjunctam. *ὑποθηκῆς*. GALL. Conditionnel, mis avec condition. ITAL. Condizionale. GERM. Das em gebind oder vnderscheid hat. HISP. Cosa de tal partido, estado y coadicion. ANGL. That hath a condition with it. Marcian. in l. quum hares 52. in fin. ff. de acquir. hared. Solus hares futurus est omni modo, nisi habeat in conditionalem partem substitutum.

Conditionales, in Cod. sunt Tabularii, huic conditioni addicti & mancipati, adeo ut non possent ad aliam, sub poena multatitia, spirare militiam, vel dignitatem, l. scripturas, C. qui pot. in pig. hab. ut promotionis ordo inter eos servaretur, l. 1. C. Th. de Numerar. Actuar.

Conditiōnālīter, adverbium, sub vel cum conditione, vel lege. *ὑποθηκῆς, ὑποθηκῆς*. GALL. Conditionnellement, avec condition. ITAL. Condizionalmente, sotto conditione. GERM. Mit einem geding/ anhang oder vnderscheid. HISP. Condizionalmente, con coadicion. ANGL. With a condition. Inst. de leg. §. longè magis 31. Sed si conditionaliter fuerit causa, aliud juris est.

Condūs. *ἰσσο* sochen. ἰσσοίς, *ισσοίς*. GALL. Celuy qui serre pour garder, despensier. ITAL. Despensiero. GERM. Ein tasser/ welscher die speys versichert vnd behardt. HISP. El que encierra los mantenimien/ tos. ANGL. A sterward. Dicitur is qui condendis, hoc est, reponendis cibis præpositus est: quemadmodum Promus, qui cibum promit, hoc est, profert. Et quia ejusdem ferè officium esse solet, cibos promere & recondere, factum est, ut qui ei muneri præesset, composito nomine Promuscondus diceretur. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. Conducpromus, procurator peni.

CONDŪCĒO, es: Doceo. *ἰσσο* limmádh. *ἐπιδιδάσκω*. GALL. Enseigner, instruire. ITAL. Insegnare, instruire. GERM. Lehren/ vnderweisen. HISP. Enseñar. ANGL. To teach. Hirc. lib. 5. Eoque frænato, uti condocuerat.

CONDŪCĒFĀCĪO, instruo, alluefacio. *ἰσσο* limmádh. *συνεμαρτυροῦμαι*. GALL. Enseigner & faire apprendre, instruire. ITAL. Instruire, ammaestrare, insegnare. GERM. Lehren/ vnderrichten. HISP. Enseñar doctrina. ANGL. To mak to know. Cic. 5. Tusc. Nemo est enim qui eorum honorum animam putet esse iudicem, eumque condocerit, ut ea quæ bona malæ videantur, possit contemnere.

CONDŪLĒO, es: Dolco, dolore afficio. *ἰσσο* daágh. *ἰσσο* rishám, *ἰσσο* vadh. *ἰσσο* vadh. *ἰσσο* vadh. *ἰσσο* vadh. GALL. Se douloir, avoir douleur grande. ITAL. Dolerse. GERM. Mitleyden tragen/ trauen/ oder schmerzen haben. HISP. Dolerse. ANGL. To be much pained, to be veriesick. Plaut. in Truc. Nam mihi de vento miserè condoluisse, sudoremque multum consequutum esse audiebamus.

CONDŪLĒSCO, is, idem. Cicer. Acad. ad Varron. Quumque perturbatione animi illi (Philosophi) ex homine non tollerent, naturæque & condolefcere, & concupiscere, & extimefcere, & efferrilæritia dicerent.

Condolium, anulus. Cath.

Condomium, Condon. V. E. Condoniohis Guianæ, sub A. Burdigalensib.

Caletini Pars I.

CONDŪNO, as: idem quod dono. Gell. cap. 7. lib. 6. Plaut. Amph. Ego illam pateram Alcmena tibi condono. *ἰσσο* nathan, *ἰσσο* chanaan, *ἰσσο* zabádh. *ἰσσο* dōpōug. GALL. Donner volontairement, donner est pur don. ITAL. Donare. GERM. Schencken. HISP. Dar graciosamente. ANGL. To give freely. Plaut. Menach. Ego illam non condonavi, sed sic utendam dedi. Salust. Jugurth. 115. Séque vitæque suam Reipublicæ condonavere. Cicet. ad Philipp. Proconsulem, Ut ejus filios, qui in tua potestate sunt, mihi potissimum condones. Cic. 2. Offic. Aut pecunias creditis debitoribus condonandas putant. Condonare ponitur non raro pro ignoscere. *ἰσσο* salách. *ἰσσο* vássōv. GALL. Pardoner, remettre & quitter. ITAL. Perdonare. GERM. Nachlassen/ verzeihen/ vbersehen. HISP. Perdonar. ANGL. To forgive. Salust. Haud faciliè alterius libidini malefacta condonabam. Cæsar monet, ut reliquum tempus omnes suspiciones vitæ, præterita Divitiaco fratri condonare dicit.

CONDŪNĀRIO. *ἰσσο* mattáth, *ἰσσο* matthánath, *ἰσσο* zébedh. *ἰσσο* εσσυ. GALL. Donation, largesse. ITAL. Donazione, larghezza. GERM. Ein geschenck. HISP. Donacion. ANGL. Giving, for giving. Cic. 2. in Verr. Simul in iure dicendo honorum possessionumque contra omnium instituta adjectio, & condonatio.

CONDŪNĀTŪS, partic. *ἰσσο* ἰσσο. ANGL. Forgiven, pardoned. Condonandum iudicium alicui, quo reus absolutus, aut condemnatus est in gratiam alicujus. Cic. ad Attic. lib. 2.

Condones, gladiatores. Gloss. lib. 1.

CONDŪRMĪO, is: Simul dormio. *ἰσσο* εσσυ. GALL. Dormir ensemble, avec un autre. ITAL. Dormire insieme. GERM. Mitschlaffen. HISP. Dormir uno con otro. ANGL. To sleep with others. Plaut. Most. sc. 2. a. 2. Abimus omnes cubitum, condormiamus. Suet. in Aug. cap. 78.

CONDŪRMĪSCO, is, ere. Plaut. Rud. Obsecro hospes, da mihi aliquid loci, ubi condormiscam parum. S. Itic ubi ubi vis condormiscet, necio prohibet, publicum est. Idem milite, Qui libitum est illic condormiscam. Caput deponit, condormiscit. Idem Cure. sc. 3. a. 2.

Condoundus rex Alemannorum. Vide Ammianum.

CONDŪRILLŌ, sive Condrilla Plinio, *ἰσσο* Dioscoridi, herba est caule & flore ambubaia, hoc est, agretti intubo similis, unde & intubi speciem aliqui esse dixerunt: tota tamen tenuior est. Inveniturque in imis ramulis gummi, fabæ magnitudine, similitudine mastiches, quod tritum, & cum myrtha in linteo olivæ quantitate scæminis subditum, menses earum ducit. Est alterum condrilla genus, folium habens veluti circumosum, oblongum, per terram stratum, caulem liquore lactis madentem, radicem tenuem in mucronem desinentem, inanem, rotundam, flavescens, eodem liquore plenam. Utriusque Condrilla meminit Diosc. lib. 2. cap. 125.

CONDŪRIS, sive potius Chondris, herba est, quam nonnulli Pseudodictamum vocant: ferè ubique crescit, dictamo folio similis, ramulis minoribus. Author Plin. lib. 25. cap. 8.

CONDŪVĒO, is: Simul duco, congreco, cogo. *ἰσσο* hillech, *ἰσσο* hēbi, *ἰσσο* asáph. *ἰσσο* wáwō. GALL. Amener, apporter, ou conduire avec soy. ITAL. Congregare, condurre. GERM. Mitsühen/ zusammen führen/ oder treyhen. HISP. Llevar & traer con sígo. ANGL. To bring or carie together, to hire. Varr. Manè suscitata costia, populum in foro conducit. Cic. 2. de Invent. Tunc Crotoniata publico de consilio virgines in unum locum conduxerunt, & pictori quas vellet eligendi potestatem dederunt. Quint. conducere (partes argumenti) in unum locum. Interdum converto. Lucil.

Et virtute tua & claris conducere chartis.

Tum quasi diis immortalibus arbitris, in convivio Jovis Opr. Max. dextras eorum conducentibus. (De amicitia inita in convivio.) Item significat ad tempus redimo, fructus alicujus fundi emo, operam alicujus mercede comparo, *ἰσσο* Cicet. pro Calio, Calius domum conduxit in palatio. Idem pro Muran. Si mercede conducti obviam candidatis essent. Postquam obsonavit herus, & conduxit coquos. Plaut. Aul. sc. 2. a. 2. Conducere coquum, sapius. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Qui conducebantur, sedebant in foro (ter.) Idem ibidem. Coctum, non vapulatum conductus fui. Idem Aul. sc. 3. a. 3. Numo sum conductus, plus jam mediâ mercede est opus. Ibid. sc. 2. a. 3. Chlamydem commemorates, si conducta est, &c. Idem Pseud. sc. 7. a. 4. Quid merces? Quantillo argento te conduxit Pseudolus? Idem Aul. sc. 5. a. 3. Cædendum illum agnum ego conduxi (id est, emi.) Nonius. Item in Amph. Credo ego jam sacrificia quæ volebat ad epulum conduxit (id est, præduxit) Conducere etiam is dicitur, qui pretium accipit pro re aliqua facienda: quod & Redimere dicitur, *ἰσσο* Ulp. Si quis servum docendum conduxerit. Cic. de divin. Qui columnam illam de Cocta & de Torquato conduxerat faciendam. Conducit, in tertia persona, vel Conducere, in infinitivo, significat utile esse, *ἰσσο* Et si de homine loquamur, cum dativo tantum constituitur. Colum. lib. 1. Nam id minimè conduxit agricolæ. Si autem de re alia, tum quoque accusativum mediante præpositione admittit. Plaut. in Capt. Ut potissimum quod in rem rectè conducatur tuam, id petam, id prosequar corde, animo, atque viribus. Et iterum ibidem. Nam si eam memorem, quæ ad ventris victum conducunt, mora est. Cic. Lentulo, Et Reipublicæ rationibus putem conducere. Conduci non possum, &c. Plaut. Afin. 1. Non adepol conduci possum vitam uxoris annua: id est, non possum adduci ut credam uxorem meam posse vivere intra annum. Sisenna apud Non. c. 4. Quod in Reip. maxime conducere videretur. A conduco fit participium conductus, a. um. *ἰσσο* nischchár, *ἰσσο* mischachór. *ἰσσο* GALL. l. ois, prins à loüage. ITAL. Tolto à prezzo. GERM. Gedingt/ bestelt. HISP. Cosa alquilada. ANGL. Hyred or taken for hire. Plaut. Epid. Vatabo dolosam fidicinam, nummo conducta quæ sit. Idem Aulul. Abi, opera huc conducta est vestra, non oratio. Cic. pro Sest. Erat autem contentio non cum victore exercitu, sed cum operis conductis. Idem pro Milone, Conducta domus.

Conductum, substantivum: ut, Habere aliquid conducti. Cicet. pro Cluent. Solet enim extra portam aliquid habere conducti.

Cōductōr, is, verbale, qui rem aliquam, aut operam alicujus pecuniā conducit. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Qui prend à loüage d'un autre. ITAL. Che prende alcuno à prezzo per suo bisogno. GERM. Ein beseller/oder andingt umb gelt. HISP. El alquilador que alquila de otro. ANGL. He that hireth. } ut, Fundi conductor, hoc est, inquilinus. ¶ Item qui pretio opus aliquod faciendum suscipit. Cic. ad Quint. frat. lib. 3. Nicephorum villicum tuum sanè probavi, quæsiuque ex eo quid ei de illa ædificatiuncula Laterii, de qua mecum loquutus es, mandavisses. Tum is mihi respondit, seipsum ejus operis H-S XVI. conductorem fuisse: sed te postea multa addidisse ad opus, nihil ad pretium: itaque id se misisse. Gregi domino & conductoribus (de scenicis.) Plaut. prolog. a fin.

Cōductio, nis: Redemptio. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Loüage, ou alloüage de besongne ou autres choses. ITAL. Essò prendere ad affitto, affittatione. GERM. Dingung/bestellung. HISP. Alquilar à arrendamiento. ANGL. A byring. } Cic. pro Cecin. Qui colonus habuit conductum de Cesennia fundum, quum idem ex eadem conductioe fuerit in fundo. Conductio, pro collectione. Idem I. Invent. Quare in longis argumentationibus, ex conductioibus, aut ex contrario completi oportet: in brevibus id solum, quod conficitur, exponere.

Cōducibilis, e: Utiles. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Plaut. in Bach. Non ego istuc facinus mihi conducibile esse arbitror. ¶ Item quod conduci potest.

Cōducitilius, a, um, quod conduci solet, sive ex eorum numero est, quæ conducuntur. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Qui se loüe, mercenaire. ITAL. Che è solito à condursi. GERM. Das man dingt/oder bestellt. HISP. Cosa alquiladize. ANGL. Hired, or to be gotten for hire. } Plaut. in Epid. Sed una res me turbat ratioque, Apocidi quomodo ostendam fidicinam aliquam conductioem. ¶ Conductitia domus tamen dicitur quæ conductæ est. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. ¶ Sic conducticia opera, dicitur mercenaria, quæ conductæ est. Varro, Omnes hi agri coluntur hominibus servis, aut liberis, aut utrisque; liberis autem, quum ipsi colunt, ut plerique pauperculi cum sua progenie, aut mercenariis & conductitiis liberorum operis.

Cōdulus: Anulus, teste Festo. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Aneau. ITAL. Anello. GERM. Ein ring. HISP. Anilo. ANGL. A ring, a thimble. } Ita dictus, ut videtur, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος, hoc est, à digitorum articulis, aut nodis, sive quod annulis digiti exornari soleant, sive quod in digitis annuli veluti nodi quidam emineant. Prisci etiam unguulam vocaverunt, & Symbolum, teste Plin. lib. 33. cap. 1.

Conduma, locus est laxationi corporis assignatus, dictus à dumetis. Hispanis *Alqueria*.

Cōduplico, as, are: Duplico. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Redoubler. ITAL. Raddoppiare. GERM. Zweyfach machen/Dopplen. HISP. Iuntamente doblar. ANGL. To double, } Terent. in Phorm. Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicaverit. ¶ Divitias conduplicare. Lucr. lib. 3. Cic. I. de divin. Tenebræ conduplicantur. Si libuit, corpora conduplicant. Plaut. Pseud. se. 5. a. 1.

Cōduplicatio, nis: Duplicatio. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Redoublement. ITAL. Doppiamento. GERM. Zweyfaltung. HISP. Dobladura. ANGL. A doubling. } Plaut. in Paen. Quid hoc est conduplicatio: quæ hæc congeminitio: ¶ Est & conduplicatio figura Rhetorum. Author ad Heren. lib. 4. Conduplicatio est unus verbi, vel plurium iteratio.

|| **Condura**, genus navigii. Lex. gr. b. ||

Condurdon, herba est folstitialis, flore rubro, quæ è collo suspensa comprimat strumas. Plin. lib. 26. cap. 5.

Cōdus: vide *Condo*.

Cōdylo, matis, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Tuberculum insanabile (ut Jul. Pollux inquit) quod nascitur circa coronam aui, sive podicis, sanguinem jugiter profundens, ita dictum à similitudine condylorum, hoc est, nodorum, qui in digitis, stricta in pugnum palma, eminent. Curationem hujus morbi vide apud Celsum lib. 6. cap. 18. Vulgus vocat *Morbum S. Fiaceri*.

|| **Condylomaticus**, nodosus, pustulosus. Cath. ||

Cōdylus. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Ce qui est bassu & eminent ès os, comme les nœuds & les chevilles, & les jointures des doigts, des pieds, & autres parties. ITAL. Giuntura, nodo delli diti. GERM. Die Knoden umb die gleych/als die an fingern sind/wan man ein faust macht. HISP. Iuntura à nodo de lo artojos. ANGL. To roundness or knots of bones in the knee, elbow, ankle and knuckles. } Junctura, & nodus articulorum in digitis eminent, stricta in pugnum palma. Nam quatuor digiti, ut scribit Aristoteles, ternos habent condylos, pollex verò duos. Græci etiam ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος pugnum vocant, qui sit complicatis digitis in condylos. Unde Plutarch. scribit eum quem Castor condylo percussisset, statim mortuum. Mart. lib. 1. Caput illi virga comminuens, eisdem quibus fuerat eblandita iactibus crebris, complicatisque in condylos digitis vulnerabat.

Cōnē, insula ad ostium Istri. Lucan. lib. 3.

— & *barbara Cone*

Sarmaticas ubi perdit aquas, &c.

|| **Conestabli**: vide *Comites stabuli*, in verb. *Comes*. ||

Cōnfabricari, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Gell. lib. 3. cap. ult. Superstitiosè, inquit, & nimis molestè, atque odiosè confabricatus, commolitusque magis est originem vocabuli C. iste Bassus, quàm enarravit.

Cōnfabulo, as, are, & confabulor, ari: Colloquor. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Parler, raconter fables & foverettes. ITAL. Favellare. GERM. Fabeln erzehlen/oder sich mit vnderreden oder ersprechen. HISP. Hablar fabulas. ANGL. To talk together, to tell tales. } Plaut. Mostell. Hicce hodie hanc confabulabunt fabulam. Idem *Cistellar*. Salvam eccam, sed ego rem magnam tecum Confabulari volo.

Cōnfamulari, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Macrobi. Saturn. lib. 2. cap. 16. Signa duo æquè fœminea, quibus ambitur, hylen naturamque significant confamulantes.

|| **Confarrare**, farra miscere. Cerda. ||

Cōnfarratio, genus erat sacrificii inter virum & uxorem, in fignum firmissimæ conjunctionis: sicut Diffarratio, simile erat sacrificium, quo conjuges per confarrationem conjuncti dissolvebantur. Sed hujusmodi matrimonii, aut divortii genus solis sacerdotibus erat in usu. Author est Boethius in *Topic*. Cic. Plin. lib. 18. cap. 3. Quin & in sacris nihil religiosius confarrationis vinculo erat: novæque nuptiæ farreum præferbant. Corn. Tacit. lib. 4. Nam patricos confarratis parentibus genitos tres simul nominari, ex quibus unus legeretur vetusto more: neque adesse, ut olim, eam copiam, omissa confarrandi consuetudine, aut inter paucos retenta.

|| **Confarratus**, consociatus: item conferiatus, sociatus. Recta scriptura *confarratus*. Causa liquet ex iis quæ de confarratione sunt dicta. Gl. *confarratus*, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. ||

Confatilis, quod eadem fati necessitate tenetur. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Cic. de Fato. Ac si ita fatum sit, nascetur Œdipus Laio: non poterit dici, sive fuerit Laus cum muliere, sive non fuerit: copulata res est, & confatilis.

Confector, **Confectio**, & **Confectura**: vide *Conficio*.

Cōnfertio, is, ex Con, & fertio, significat compleo. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. kabats, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Emplir, farcir, entasser. ITAL. Impire. GERM. Aufstellen/voll schoppen. HISP. Hinchir, embutir, & recalcarr. ANGL. To fill or stufte. } Plin. lib. 12. cap. 15. Myrtham passim à vulgo coemptam in folles confertunt. Vari. de re rust. Quo facto non modò defistunt pugna, sed etiam confertunt se lingentes.

Confertus, participium: Condensatus. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Entasse & ferré ensemble, remply, plein. ITAL. Pieno, ripieno. GERM. Aufgefüllt/voll geschopppt. HISP. Recalcando, hinchido. ANGL. Stuffed full. } Cæs. Neque à tanta multitudine conjecta tela conferta vitare poterant. Cic. in Cat. Vino languidi, conferti cibo, fertis redimiti, unguentis obliti. Confertum agmen. Senec. cap. 16. de consol. ad Marc. Conferta multitudo. Suet. in Tib. cap. 2. Conferta exactoribus provincia. Cæsar 3. de bell. civil.

Confertus, a, um, à quo Confertidit, Confertissimus, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Liv. 9. ab Vrbo. Præterquam quod confertiores steterant. Ibidem, In confertissima turba prope regium tribunal constitit. Ibidem, Eò se confertissima turba recepit.

Confertim, adverbium: Densè. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. En un tas, ensemblement, pleinement. ITAL. In uno mucchio, insieme. GERM. Vollgeschopppt/diet/hauffechtig. HISP. Recalcadamento. ANGL. In bene heap together. } Liv. Quum confertim Romani, ut solent, densatis exceperunt scutis. Idem de bell. Maced. Confertim pugnant & cadunt.

Cōnféro, confers, in unum fero, congero. ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. GALL. Porter plusieurs choses en un lieu. ITAL. Portare in un luogo. GERM. Zusammentragen. HISP. Iuntamente traer à lu. ar. ANGL. To bring many thin'es together in to one place. } Col. lib. 1. Sitque utrique proximum horreum, quò confertatè rusticum instrumentum. Cic. lib. 3. Offic. Omnes curas cogitationesque meas conferebam. Conferte statuas ex Capitolio in campum Martium. Conferte arario bis millies (id est, infetre.) Velleius.

Quæque tibi est lingua facundia, confer in illud.

Ovid. Eleg. 5. lib. 3. Trist. Conferte se totum ad quietem. Suet. in Tiber. cap. 15. Ita tuum conferto amorem (id est, dirigit in eum locum. Plaut. Curc. se. 1. a. 1. ¶ Ponitur aliquando pro *Conjungo*. Unde conferto pedem, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος, est pedem pedi conferte, & loco non cedere. ¶ Conferte manum, est pugnare, manum conferte. Virg. 8. *Aeneid*.

Et conferte manum, & procurrere longius audent.

Et paulò antè.

— *conferte manum furor, iraque monstrat.*

Conferte arma. Cæs. lib. 1. bell. civil. Conferte castra castris. Livius ubique, & Cæs. 3. de bell. civil. Contulit arma. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. ¶ Conferte gradum, est gradum jungere, & aquis passibus incedere. Virg. 3. *Georg*.

Iunge pares, & coge gradum conferte juvencos.

Idem 6. *Aeneid*.

— *iuvat usque morari,*

Et conferte gradum, & veniendi discere causas.

Propert. Menæchme, fer pedem, confert gradum (id est, profer.) Plaut. Men. se. 3. a. 3. ¶ Conferte signa est, duorum exercituum signa in eandem locum ferre, animo incundæ pugnæ. Liv. lib. 1. ab Vrbo. Aliquoties Latinus exercitus cominus cum Romanis signa contulerat. ¶ Conferte etiam cum accusativo loci sæpè significat idem quod *Es*, vel *Accedo*. Cic. in Epist. Exclusus ab Antiochia Dolabella, in Laodiceam se contulit. Idem 3. de Orat. Quum Æschines cessisset Athenis, & se Rhodum contulisset. ¶ Conferte aliquando significat Comparare, & Contendere. Idem in *Offic*. Tamen ne minima ex parte Lycurgi legi confertendi sunt. Ovidius,

Confer Amyclais medicatum vellus abenis,

Murice cum Tyrïo, turpius illud erit.

¶ Quandoque pro *Paro*, dispono. Plautus in *Curculione*, Ira tuum conferto amorem semper, si sapias: ne id quod ames, populus si sciat, tibi sit probro. ¶ Quandoque pro *impono*, injicio, transfero, *ἐπιτινω*. Idem in *Amphitr*. Ne posterius in me culpam conferas. ¶ Quandoque pro *Communico*. Terent. in *Heaut*. Syrus cum illo vestro consulurra, conferuntque consilia adolescentes, id est, simul communicant, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Conferunt capita & colloquuntur. Livius 2. ab Vrbo. Item, Conferte in unum consilia. Sueton. in Cæs. cap. 80. Ne quis in hac platea negotii confertat quicquam sui. Plaut. Capt. se. 1. a. 4. Conferunt sermones inter se. Idem *Curc. se. 3. a. 2*. Quandoque pro *conjugo*, ἡ ψω σοχέρ. μισθόδοτος. Cic. ad Octav. ium. Nam ut ordiar à principio, & perducam ad extremum, & novissima conferam primis. Si stertibus fata vincuntur, conferamus (stetus.) Senec. cap. 2. de consol. ad Marc.

¶ **Conferte**

¶ Conferre verba in pauca. *Αββαχίαν εἰπῶν*, pro concludere, re-
 ducere, & verborum compendio uti. Plautus *Asin. sc. 1. a. 1.* Nunc
 verba in pauca conferam. Idem in *Pseud. sc. 3. a. 1.* In pauca confer
 quid velis. ¶ Quandoque pro transfero, traduco, aliò fero, *μεταφέρειν*.
 Terent. in *Eunuch.* Metuet semper, quem ipsa nunc capit fructum,
 ne quando iratus tu aliò conferas. Idem *ibidem*, Usque adeò ego
 illius ferre possum inceptas, & magnifica verba, verba dum sint.
 Verum enim si ad rem conferentur, vapulabit: id est, deducuntur.
 ¶ Quandoque pro utilitatem affero, seu profum, *συμφερα, συμφερίω*.
 Columella *lib. 1.* Carcerum & ad æstivos temperandos calores plu-
 rimum conferunt salientes rivi. Conferre plurimum ad victoriam.
 Suet. in *Tib. cap. 4.* ¶ Conferre beneficium in aliquem, est aliquem
 beneficium afficere, vel beneficium apud aliquem collocare. Quid ces-
 satis (mihi) dona conferre gratulantes. Plaut. *Men. sc. 2. a. 1.* Exem-
 pla passim occurrunt apud Cic. in *Offic.* Conferre item stipendium
 translatè pro adjuvare atque opitulari. Colum. *Agric. lib. 1. cap. 1.*
 Et aliè tamen obscuriores, quorum patias non accepimus, aliquod
 stipendium nostro studio contulerunt. ¶ Conferre, pro Differre,
ἀναβάλλειν. Cæsar, Itaque se quod in longiorem diem collaturus es-
 set. Cic. *ad Attic.* Quæ omnia in Martium mensem sunt collata.
 Collatio, dicitur quod in unum confertur. *ἰσῶμας, ἰσῶμας* *midháb.*
ἰσῶμας, εἰσφορά. GALL. *Taille sur le peuple, ce que chacun baille en*
commun pour sa portion. ITAL. *Tributo, contributione.* GERM. *Ein*
zusammen tragung, als steuer, oder tribut. HISP. *Contribucion ò pecho.*
 ANGL. *A coping together à taske of or sise.* Budæus, Collatio-
 nem antiqui vocabant, quæ Indictio aliàs Latinè dicitur, vulgus
Tributum vocat. Plin. in *Vaneg.* Nam mihi cogitanti eundem te
 collationes remisisse, donativum reddidisse, congiarium obtu-
 lisse, &c. Liv. 4. *ab Urbe,* Patres bene cæptam rem perseveranter
 tueri, conferre ipsi primi: & quia nondum argentum signatum
 erat, æs grave plaustris quidam ad ararium convehentes, specio-
 sam etiam collationem faciebant. ¶ Est item Collatio, idem quod
 comparatio, similitudo. *ἰσῶμας, ἰσῶμας* *maschál, ἰσῶμας* *mischkal.* *ἰσῶμας*
εἰσφορά. GALL. *Comparaison.* ITAL. *Comparatione, similitudine.*
 GERM. *Vergleichung.* HISP. *Comparacion.* ANGL. *Comparing.* ¶
 Plaut. in *Mil.* Ubi facta erit collatio nostratarum militiarum, haud
 vereor, ne nos subdola perfidia pervincamur. ¶ Collatio (inquit
 Cic. 2. *de Invent.*) est oratio rem cum re ex similitudine con-
 ferens.
 Collātus, participium. *ἰσῶμας*. GALL. *Assemblée & apporté en-*
semble, baille & fourny, joint & mis près l'un de l'autre. ITAL. *Assembrato,*
dato, comparato, portato & pasto. GERM. *Zusammen ges-*
tragen, gegeben. HISP. *Cosa conferida ò juntamente trayda.* ANGL.
Brought together, compared, copped together. ¶ ut Collatis signis,
 Collato pede, collata dextra, collato Marte pugnare *συμμάχων*
μαχίας, quod significat unum in locum perlatis signis ad pugnam con-
 gredi. Item, comparatus:
 ————— *si sit nobi collatus Vlysses,*
 Ovid. *Eleg. 11. lib. 3. Trist.* Ære collato funerari. Sen. *cap. 12. de*
cons. ad Helv. (i. collecto, in unum congesto.) Et Suet. in *Aug.*
cap. 59. Conlatum Socrati ad victum. Quint. *Collata veste & via-*
tico. Velleius.
 Collātitiūs, a, um. *ἰσῶμας, ἰσῶμας*. GALL. *Baille &*
porté par plusieurs. ITAL. *Portato da molti.* GERM. *Das zusam-*
men getragene ist. HISP. *Cosa trayda y conferida de muchos.* ANGL.
Gevin or brogh by many. ¶ Quod collatum est. Apul. *lib. 4.* Chora-
 la doctissimus collatitia stipe de mensa paratus. Collatitia instru-
 menta. Sen. in *consol. ad Marc.* cap. 10. vocat ea quæ à pluribus
 commodantur. Collatitiis & ad dominum redituris instrumentis
 scena adornata est. Sic Quint. *declam. 6.* Collatitiam vocat sepul-
 turam, quæ à pluribus confertur.
 Collātitiūs, a, um. Collatitius, quod scilicet à pluribus collatum est:
 ut, Collativum sacrificium, *ἰσῶμας ἰσῶμας*. ¶ Collativum autem
 ventrem vocat Plaut. magnum & turgidum, eo quòd in eum edu-
 lia multa conferantur. Ita enim in *Curc. sc. 1. a. 2.* Quis hic est ho-
 mo cum collativo ventre, &c. ¶ Collativum etiam neutro genere
 dicimus, eadem forma qua donativum, pro pecunia quam populus
 Principi, vel Republicæ confert.
 Collātōr, is, vel Reipublicæ confert. *ἰσῶμας, ἰσῶμας* *nosé.* *ἰσῶμας, συμ-*
φορίων. GALL. *Qui contribuë, qui baille sa part, qui fournit avec*
les autres. ITAL. *Donatore di qualche cosa.* GERM. *Ein zusammen*
tragen, oder ein zusteuert. HISP. *Aquel que conferisce.* ANGL. *That*
contributesh or giveth his part. ¶ Plaut. *Curc. sc. 1. a. 4.* Symbolo-
 rum collatores apud forum piscarium.
 Collātūs, us ui, *συμβολή, φορά.* Hircius *de bell. Hisp.* In collatu pari
 erant condicione.
 ¶ Conferentia, collatio. Gloss. *Isid.* à conferendo.
 Conferiatus, sociatus. *Isid.* Gloss. ¶
 Cōnfertūmino: vide Ferrumino.
 Cōnfertūs, a, um, & Confertim, adverbium: vide *Confertio.*
 Cōnfervā, quid sit, declarat Plin. *lib. 27. cap. 8.* his verbis: Peculi-
 aris (inquit) spongia aquarum fluminibus conferva, appellata à confertu-
 minando, spongia aquarum dulcium conferva, quæ sæpe soluta,
 aut herba villosa densitatis atque fistulosæ. Curatum ea scio, omni-
 bus ferè ossibus contractis, prolapsum ex arbore alta putatorem,
 circumdata universo corpori, aquam suam inspergentibus, quoties
 inaresceret, &c.
 CōNFERVŌ, es: Simul ferveo, ferveo. *ἰσῶμας, ἰσῶμας*. GALL. *S'es-*
chauffer & bouillir. ITAL. *Bollire ò bollire insieme.* GERM. *Sieden/*
mit einander sieden. HISP. *Hervir, ò hervir juntamente.* ANGL. *To*
be scalding heat or to boyle together. ¶ Et per translationem pro
 quovis modo caleleo. Horat. 1. *Serm. Sat. 2.*
 ————— *mea quum conferbuit ira.*
 ¶ Accipitur item conferveo, pro ferruminor, coëo, consolidor. Cel-
 sus *lib. 8. cap. 10.* Si quando ossa non conferbuerint, quæ sæpe solu-
 ta, et paulò post, in aperto deinde diversa inter se ossa confervere:
 eoque & brevius membrum sit, & indecorum. Alibi Conseri dixit

in eo significato. ¶ Hinc conferva herba nomen accepit, quòd
 ea ossa fracta conferveant, hoc est, fertumentur: de qua vide *pau-*
lò ante.
 Cōnfervēscō, eis, idem. { ANGL. *To be very hoate and boyle toge-*
ther. } Col. *lib. 12.* Nec postea tangitur donec confervescat.
 Conferui, cognovi, comperi. Gl. *Isid.*
 Cōnfestim, Statim, evestigiò, illico, sine ulla mora, quasi simul fe-
 stinando. *ἰσῶμας* *pitheóm, ἰσῶμας* *miádth.* *πυρρῆς, πυρρῆς.*
 GALL. *Sur le champ, tout aussi tost, incontinent.* ITAL. *Inconti-*
nente, subito. GERM. *Eins wegs/von fund an/vnuerzogenlich.* HISP.
Luego, subitamente. ANGL. *Fort with, by and by.* Cæsar 5. *bell.*
 Gall. Cæsar præmissis equitatu, confestim legiones subsequi iussit.
 Cic. 5. *Phil.* Rem administrandam arbitror sine ulla mora, & conse-
 stim gerendam censeo.
 Cōnfibulā, x. { ANGL. *A claspe or tach.* } A Catone *cap. 12. de re*
vust. numeratur inter instrumenta torculari necessaria, cujus præ-
 cipuus erat usus, ut dehiscens arboribus induceretur ad hiatum
 earum comprimendum. *ἰσῶμας, ἰσῶμας* *ἰσῶμας* *ἰσῶμας*, *ἰσῶμας*
ἰσῶμας. Verba Catonis hæc sunt, Serras (inquit) tres, fibulas
 xv. confibulas ligneas queis arbores comprimat, si dehiscant, & cu-
 neos sex.
 CōNFICIO, confeci, confectum, compositum ex Con & facio: Facio,
 perficio, exquor. *ἰσῶμας* *ἰσῶμας, ἰσῶμας* *ghamár, ἰσῶμας* *chilláh.*
ἰσῶμας, ἰσῶμας *ἰσῶμας, ἰσῶμας, ἰσῶμας.* GALL. *Parfaire & consom-*
mer, achever. ITAL. *Finire, spedire, fornire.* GERM. *Machen/voll-*
bringen / ausmachen. HISP. *Acabar.* ANGL. *To achieve and end,*
to finishe. ¶ Cic. *fam. 5.* De Dionysio, si me amas, confice: quam-
 cunque ei fidem dederis, præstabo. Idem, Confeci quæ iussisti om-
 nia. ¶ Huc pertinent variæ loquendi formæ. Cic. *Phil. 9.* At ille pro-
 petans, festinansque, mandata nostra conficere cupiens. ¶ Conficere
 officium legationis, apud Cæsar. *bell. civil. 3.* ¶ Conficere nuptias.
 Suet. in *Claud. cap. 26.* Terent. in *Andr.* Nam satis credo si adju-
 gularis, ex unis geminas mihi conficies nuptias. ¶ Conficere ne-
 gotium. Plaut. in *Cist.* Nemo exhibit: omnes intus conficient nego-
 tium. Ubi id erit factum, ornamenta ponent. ¶ Conficere pacem.
 Cic. *pro Flacc.* Pacem maritimam summa virtute, atque incredibili
 celeritate confecit. Terent. in *Heaut.* In mentem venit, namque ado-
 lescens quam minima in spe situs erit, tam facile patris pacem in
 leges conficiet suas. ¶ Conficere iter. Cic. *ad Attic.* Nunc iter con-
 ficiebam, æstuosa & pulverulenta via. ¶ Sic conficere annos, vitæ
 cursum, curriculum. Idem 1. *de nat. deor.* Sol cursus annuos con-
 ficit: cujus illustrationem ejusdem incensa radiis menstruo spatio
 luna complet. Conficere noctem (id est, traducere.) Cæsar. 3. *de bell.*
civ. Idem *ibid. lib. 1.* Confecit reliquo sermone. Item, Confecit pran-
 dio, vinoque epoto. Plaut. *Men. sc. 2. a. 3.* Selquiopus quotidianum
 conficere. Idem *Capr. sc. 5. a. 3.* ¶ Conficere annales, librum: pro
 scribere, componere. ¶ Conficere pecuniam, procurare, comparare.
 Cic. *pro Syll.* Dux rationes conficiendæ pecuniæ, aut versura, aut
 tributo. ¶ Conficere exercitum. Cic. *pro leg. Manil.* Pompeius diffi-
 cili Reipublicæ tempore exercitum confecit. ¶ Conficere biblio-
 thecam, Idem *ad Attic. lib. 1.* Velim cogites id quod mihi pollici-
 tus es, quemadmodum bibliothecam nobis conficere possis. ¶ Con-
 ficere suffragia. Liv. *lib. 9. ab Urb.* Item, Conficere reditum alicui.
 Suet. in *Nas. cap. 5.* ¶ Conficere bellum, *ἰσῶμας* *ἰσῶμας*. Cicero
famil. 5. Nam si hoc expectandum sit, dum totum bellum conficiam.
 ¶ Admittit quoque in hoc genere præpositionem. Idem *ad Quint.*
frat. De nostra Tullia tui mererit amantissima, spero cum Crassi-
 pede nos confecisse, id est, transegisse. Idem *Attic. lib. 12.* Sed hæc
 coram videbimus: ita tamen ut hac ætate sanum absolutum sit. Tu
 tamen cum Appella Chio confice de columnis. ¶ Conficere cibum,
 id est mandere, & dentibus molere. Idem *de nat. deor.* Eorum dentes
 acuti morsu dividunt escas, intimi autem conficiant, id est, conte-
 runt. Plin. *lib. 26. cap. 8.* Aliàs enim cibos non transmittit, aliàs
 non continet, aliàs non capit, aliàs non conficit. ¶ Conficere argen-
 tum, pro decoquere & dilapidare, seu malè absumere. Terent. in
Phorm. Egomet ire senibus Sunium dicam ad mercatam, ancillu-
 lam emptum, quam dudum dixit Geta. Nam quum hic non videant
 me, conficere credant argentum suum. Sic patrimonium conficere.
 Cic. *pro Flacco.* Patrimonium quod hic nobiscum conficere potuit,
 Græcorum conviviis maluit dissipare. Et Plaut. in *Capr. sc. 5. a. 3.*
 Quia me, meamque rem, quod in te uno fuit, tuis scelestis falsidi-
 cis fallacis dilaceravisti deartuavistique opes, confecisti omnes res
 ac rationes meas: id est, perdidisti quicquid ad hæc rem perficien-
 dam excogitaveram. Cic. *pro Marc.* Nihil est enim opere, aut manu
 factum, quod aliquando non conficiat, aut consumat vetustas. ¶ Con-
 ficere hominem, est vulneribus interficere & dilaniare: & proprie
 hoc verbum (ut inquit Donatus) convenit gladiatoribus iis, qui
 gravissimis vulneribus se mutuo dilaniant. Cic. in *Pison.* Plagis con-
 fectum ante oculos tuos cecidisse. Liv. *ab Urbe 1.* Prius itaque quam
 alter, qui nec procul aberat, consequi posset, & alterum Curia-
 tium conficit. Quint. & Lactant. *lib. 2.* hoc verbum non invenistè
 ad elementorum pugnam transsumpsit. Ignis quidem (inquit) per-
 misceri cum aqua non potest, quia sunt utraque inimica: & si co-
 minus venerint, alterutrum quod superaverit, conficiat alterum ne-
 cesse est, hoc est, perdat & consumat. At Conficere virginem, apud
 Terent. in *Eunuch.* Virginem quam amabat, eam confecisse sine
 molestia, sic interpretatur Donatus: Si dixisset, Amorem confeci,
 posset intelligi, confeci, expedivi, perfeci. At verò virginem con-
 feci, quid intelligemus, nisi hoc unum quod insultat Parmeno,
 confectam virginem, quasi dicat superatam atque devictam? Sic
 Plaut. *Pseud. sc. 5. a. 1.* Conficiet hic te verbis suis (i. configet, con-
 fodiet, victum reddet.) ¶ Transfertur quoque ad molestiarum dolo-
 rumque magnitudinem, & idem ferè est quod enecare & ex cruciare.
 Me assiduò confectum cura, dolore, se vocat, &c. Catull. *ad Orualum.*
 ¶ Et interdum activè. Cicero. *ad Attic. 11.* Me conficit sollicitudo, ex
 qua etiam summa infirmitas corporis: qua levata, ero unà cum eo,
 qui negotium gerit. ¶ Interdum passive, & cum ablativo. Cic. 1. *Of-*
fic. 3. Quid si Phalarium crudelem tyrannum & immanè, vir bonus, ne

ipse frigore conficiatur, vestitu spoliare possit, nonne faciat? Idem *Famil. 4.* Quamquam enim nulla meipsum privatim perculit insignis injuria, nec mihi quicquam tali tempore in mentem venit optare, quod non ultro mihi Caesar detulerit: tamen nihilominus eis conficior curis, ut hoc ipsum quod maneam in vita, peccare me exitimem. ¶ Interdum absolute. Idem, Conficior venisse tempus, quum jam nec fortiter, nec prudenter quicquam facere possim. ¶ Confici sydus dicitur, quando signum oritur, cujus ortus (ut Caniculae, aut Vergiliarum) aliquantò saepius aëris mutationem afferre consuevit. *Plin. lib. 18.* Quamobrem eas manibus agriculturum ingessit, vertique jussit ipsa die folia, ut esset confecti syderis signum. Idem, Cum tempestatibus confici sydus intelligimus. *Oppius de bello Africo*, Namque Vergiliarum signo confecto circiter vigiliam secundam noctis nimbus cum saxorum grandine subito est exortus ingens.

Confectus, a, um: Confecta victoria (pro obtenta.) *Suet. in Aug. 4. cap. 17.* Item, jam confectam provinciam scripserat, vel victam, vel proflus in provinciae formam redactam. *Liv. lib. 7. d. 4.*

Confectio, verbale: Absolutio, perfectio, compositio, comminutio. *מבשח mabshach, חלה chalah, תכלית tachlith.* *Διαπεριεσι.* *GALL. Achevement, accomplissement.* *ITAL. Perfessione, esso fornire.* *GERM. Aufmachung, verbringung.* *HISP. Acabamiento, ANGL. An achieving or finishing.* ¶ *Cicet. pro Flacc.* Nec tabulae creditoris proferuntur, nec tributis confectio ulla recitatur. Belli confectio. Idem *4. Phil.* Annalium confectio. Idem *2. de Orat.* Elscarum confectio à lingua adjuvari videtur, apud eundem *3. de natura deorum.*

Confector, is: Consumptor, item executor. *מכחלה mechallah.* *Διαπρωκτωρ, σωματιστής.* *GALL. Qui acheve, met à fin & consume.* *ITAL. Chi finisce, chi mette à fine.* *GERM. Ein aufmacher, verbringer.* *HISP. Acabador, consumidor, confacionador de cosas diversas.* *ANGL. That finisheth or achieveth any thing.* ¶ *Cic. 2. de nat. deor.* Atque hic noster ignis, quem usus vitae requirit, confector est & consumptor omnium: idemque quodcunque invasit, cuncta disturbat ac dissipat. Idem *in epist.* Qui reliquias hujus belli oppresserit, hic totius confector futurus est. *Suet. tum sapè, tum in Nerone. cap. 12.* eo usus est nomine.

Confectura, a. *מבשח mabshach.* *κατασκευασια, δημιουργια.* *GALL. Fagor, racoustriment.* *ITAL. Fattura di qualche cosa, che le da l'essere.* *GERM. Maching eines dings.* *HISP. La confacionadura.* *ANGL. The making or bringing the shape upon any thing.* ¶ *Plin. lib. 13. cap. 12.* Proximum amphitheatricæ datum fuerat, à confectura loco. *Col. lib. 9. cap. 14.* Confectura mellis.

Conficina, macellum. *Pap. ||*

CONFIDO: Nihil addubito, fidem in aliquo repositam habeo, pro certo duco, aliqua re nitor, adsum animo, timorem amitto. *בטח batach.* *πιστην, πιστῶ.* *GALL. Se fier, se tenir assuré, croire fermement, esperer.* *ITAL. Confidare, sperare.* *GERM. Vertrauen, gewis, vngewisfelt halten.* *HISP. Confiar, sperar, atreverse.* *ANGL. To believe assuredly, to trust in a thing.* ¶ Præteritum facit, Confidus sum, & Confidi. Jungiturque verbis tam præsentis, quam præteriti & futuri temporis, ut etiam annotavit *Valla lib. 5. cap. 50. Cic. ad Attic.* Confido rem ut volumus esse. Idem *6. in Ver.* Ego mei officii rationem confido omnibus probatam fuisse. Idem *3. Tusc.* Quem te & opto esse, & confido futurum. ¶ *Confidere* arcæ alicujus. Idem *lib. 1.* Ne dubites mittere, & arcæ nostræ confidito, hoc est, confide futurum, ut pretium tibi ex arcæ nostræ persolvatur. ¶ *Sibi confidere*, est seipso niti, & aliunde non pendere. Idem *de leg.* Vir excellens & fortis confidere sibi debet, & suæ vitæ, & actæ & consequenti. ¶ Jungitur etiam frequenter ablativo. Idem *pro Quint. Rose.* Ego facilitate confusus, vide quò progrediar.

— *Socio semper confidit Ulysse.*

Ovid. 13. Metam. *Plaut. Aul. sc. 4. a. 4.* Istuc à fratre confido me impetrassere: Hoc illum me mutare confido fore. Idem *Capt. sc. 2. a. 1.* Quid rebus confiderem meis. *Ibid. sc. 4. a. 3.* Non confidit? Syco-phanta hic nequam est. Idem *Pseud. sc. 7. a. 4.*

¶ **Confida**, dubitator. *Gloss. Iud. ||*

Confidens, entis, nomen ex participio, quod ferè in malam partem accipitur pro audaci & temerario. *בטח botéach, בי צדח. τομνητής, πιστός.* *GALL. Hardy, assuré, qui ne s'estonne point, outreucidé.* *ITAL. Ardito, assicurato, che non teme nulla.* *GERM. Det guter zwersicht ist.* Item, fräuelich/unverschämpt/verwegen. *HISP. Atrevido y osado.* *ANGL. Hardie, that feareth nothing.* ¶ *Terent. in Phorm.* Homo confidens, quòd illum dii omnes perdant. *Virg. 4. Georg.*

Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras iussit adire domos?

Confidentes, garrulique & malevoli. *Plaut. Curc. sc. 1. a. 4.* Quis me alter audacior homo, aut quis me confidentior? Idem *Amph. sc. 1. a. 1.* ¶ Aliquando tamen Confidens ponitur pro constanti & grav, i *πιστάλιος.* *Terent. in Andr.* Nescio quis senex venit modò istuc confidens, charus. Ubi *Donatus*, confidentem pro constanti, non in mala significatione posuit. Sapius tamen in deteriorem partem accipitur. *Cicet. Tusc. 3.* Qui fortis est, idem est fidens, quoniam confidens mala consuetudine loquendi in vitio ponitur. ¶ Ductum verbum à confidendo, quod laudis est. Ex quibus *Ciceronis* verbis constar, quòd laudis sit confidere. Confidens verò & Confidentia ab ipso verbo facta in vitio ponuntur.

Confidentia: Audacia, temeritas. *ביתחון bittachon, צדח zadhon.* *δύσος.* *GALL. Audace, temerité, hardiesse, confiance, assurance.* *ITAL. Confianza, assicuranza, ardimento.* *GERM. Vertrauung/ fräuelichheit/ falsch sicherheit/ vervoädgenheit zu dem bösen.* *HISP. Atrevimiento, osadia.* *ANGL. Hardinessse a sure trust and hope.* ¶ *Terent. in Andr.* O ingentem confidentiam! *Cicet. pro Cecin.* Quasi verò aut in iudicio possit idem improbitas, quod in vi confidentia. Nulla est in corde confidentia. *Plaut. Amph.* Malitiam (habeat) audaciam, confidentiam. Idem *Merc. sc. 2. a. 2.* Confidentia est nos inimicos profligare posse. Idem *ibid.* Confidentia est me inimicos

posse perdere. Idem *Pseud. sc. 4. a. 2.* Idem *in Aul. sc. 2. a. 3.* Scapularum confidentia, virtute ulmorum freri. Ubi pro duritia scapularum ponitur. ¶ Pro constantia, apud *Cic. de Rep.* Duas sibi res quominus in vulgus & in foro diceret, confidentiam & vocem defuisse. *Nonius.*

Confidenter: Audacter, animosè, temerariè. *בבטח labétach. πρηπίσως.* *GALL. Assurement, hardiment, audacieusement, par outreucidance, & temerité.* *ITAL. Arditamente, confidentemente, senza paura.* *GERM. Vertraulich/ standhastig/ flich.* *HISP. Atrevidamente & osadamente.* *ANG. Boldie, with confidence.* ¶ *Plaut. Amph.* Quæ non deliquit, decet audacem esse confidenter. *Accius*, Qui in puellæ domum tam confidenter irrupit. Ut confidenter contra astitit: *Capt. sc. 5. a. 7.* Nemo aequè confidenter ac mulieres faciunt, sup. Tanta audacia. Idem *Merc. sc. 5. a. 2.* Benè confidenterque contra te astitisse intelligo. Idem *Pseud. sc. 5. a. 1.* Quàm confidenter loquitur? Idem *Mof. sc. 1. a. 1.*

Confidentiloquor, *πιστόλογος*, comparativum à Confidentiloquus deductum, quo utitur *Plaut. in Trinum.* Nihil est profectò stultius, neque stolidius, neque mendaciloquius, neque argutum magis, Neque confidentiloquius, neque perjurius, quam, &c.

Confisus, particip. *בבטח batnach. παρήρηκός, παρήρητος.* *GALL. Qui a fiance, qui s'est fié & assuré.* *ITAL. Che si fida.* *GERM. Der vers traut oder sich auff ein sach verleiht.* *HISP. Que se fia.* *ANGL. Trusting, hoping.* ¶ *Virg. 5. Aeneid.*

O nimium caelo & pelago confise sereno, Nudus in ignota Palinure jacebis arena.

Confisio, nis: Fidentia, firma animi spes. *בבטח mibtach. δύσινος, τὸ δύσος.* *GALL. Confiance, assurance ferme.* *ITAL. Fiducia, confidenza.* *GERM. Vertrauung.* *HISP. Confianza en buena parte.* *ANGL. Trust, confidence.* ¶ *Cic. 4. Tusc.* Et si fidentia, id est firma animi confisio, scientia quædam est, & opinio gravis, non metè assentiens.

Confidensior, *συνισυτής.* *Ulp. D. lib. 46. tit. 1. l. 10.* Et omnes confidensiores, qui idonei esse dicuntur, præstò sine.

CONFIXO, confixi, confixum: Figo, transfigo, vulnero. *מבשח mabshach, קנה takah, קנה machats, קרן dakar. πύγυμι, κνήδω.* *GALL. Ficher, percer, attacher.* *ITAL. Confixcare.* *GERM. Anheften/ oder zus sammen heften.* *HISP. Juntamente bincar.* *ANGL. To sticke or trust, into a thing.* ¶ ut, Configere tabulam aculeis. *Col. lib. 7. cap. 3.* Configere sagittis: *Cic. 4. Acad.* ¶ Configere tabulas inter sese. *Caro cap. 21.* ¶ Configere curas omnes in salute Reip. per metaphoram dixit *Cicet. 7. Phil.* pro eo quod est, omnes cogitationes ad salutè Reip. dirigere. Nisi (inquit) talis còsul esset, ut omnes vigilias, curas, cogitationes in Reip. salute configeret, Consulem non putarem. Confige sagittis fures thasaurarios. *Plaut. Aul. sc. 1. a. 2.* ¶ Dicimus etiam Configere spem nostram in aliquo, pro eo quod est, spem nostram in aliquo repositam habere. ¶ Configere cornicum oculos, proverbialiter dicitur, teste *Erasmio in Adagis*, pro eo quod est, veterum scientiam novo invento obscurare, efficiereque ut superiores nihil scisse, nihil vidisse videantur. Aut certè (ut interpretatur *Budæus*) callidos homines & versutos, astutia & calliditate superare. *Cic. pro Mur.* Inventus est scriba quidam, *Cn. Flavius*, qui cornicum oculos confixit.

Confixus, part. *בבשח mabshach, קנה nimchats, קרן nidkhar, κνήδω.* *GALL. Percé, fiché.* *ITAL. Forato.* *GERM. Durchstochen/ vnghefftet.* *HISP. Horado, hincado.* *ANGL. Peared, gored.* ¶ *Cic. 12. Philipp.* Meminerant ejus sententia confixum Antonium. Confixi pueri, qui? *Gell. cap. 16. lib. 16.* ¶ Pro Confixus. *Diom.* ponit confictus. *Gram. lib. 1.* Figor ambigüè declinatur apud veteres tempore perfectò. Reperimus etiam fictus, & fixus. *Scaurus de vita sua*, Sagitta (inquit) confictus.

CONFIGURO, as, are. *בבשח theér, יצי jatsar. συνηυύζω.* *GALL. Faire de pareille figure & forme.* *ITAL. Figurare.* *GERM. Gestalt gestalten.* *HISP. Figurar.* *ANGL. To forme and muk lik.* ¶ *Colum. lib. 4. cap. 20.* Ne pravitatis statuminum ad similitudinem sui vitem configuret. *Gell. cap. 1. lib. 12.*

Confindo, is. *Tib. lib. 4.*

Et ferro tellus, pontus confinditur are.

CONFINGO, is: Fingo, comminiscor, excogito, mentior. *בבשח jatsar, נבד badba. κώντιω.* *GALL. Feindre, controuwer quelque chose.* *ITAL. Fare, fingere.* *GERM. Gestalten/ erdichten/ erfinden.* *HISP. Hazer y fingir.* *ANGL. To mak and put a shape on any thing.* ¶ *Plin. lib. 10. cap. 33.* Hirundines eadem materia nidos confingunt. *Cic. pro Sext. Rose.* Crimen incredibile confingunt. Idem *Verr. 5.* Concedes, non hoc crimen nos in te confingere. Idem *pro Dejotaro*, Id vos & à viro optimo, & homine minimè stulto cogitatum esse confingitis. Subitò fronte conficta, barbâque *Philosophi*, *Quintil.*

Confictus, particip. Fictus. *בבשח nosar, נבד hadbua. συμπλασθής, imίωλος.* *GALL. Feint, simulé, controuvé.* *ITAL. Finto, simulato, contrafatto.* *GERM. Dem ein gestalt gemacht ist/ erdicht.* *HISP. Cosa fingida & contrahecha.* *ANGL. Fayed.* ¶ ut confictæ lachrymæ. *Terent. in Andr.*

Confictio, nis. Machinatio. *בבשח jotsér, יצי jotsér. σύμωλασις.* *GALL. Feinte, fiction, chose inventée.* *ITAL. Fizione, il contrafare.* *GERM. Gestaltung/ erdichtung.* *HISP. Finjimiento.* *ANGL. A faying, a neo inventing.* ¶ *Cic. pro Rose. Amer.* Criminis confictionem *Erucius* suscepit.

CONFINIS: Contermisus, eisdem habens fines. *בבשח mibbal. μέσος.* *GALL. Tenant & aboutissant à un autre, limitrophe, frontier.* *ITAL. Confinante.* *GERM. Ein ansdsser/ ein nachgelegner/ nachbar.* *HISP. Vezino & cercano en terminos.* *ANGL. Next adjoining or bordering to.* ¶ Unde Confines agros dicimus, quorum fines conjuncti sunt. *Liv. 4. ab Urb.* Excursionibus inde in confinem agrum *Lavinianum* factæ fuerunt. ¶ *Confinis* meus etiam dicitur, qui agrum, aut villam meam habet contiguam, vel vicinam. *Marr. lib. 2.*

Vexat sæpe meum Patrebus confinis agellum.

Inter vicinos autem & confines hoc interest, quod vicini sunt quorum pradia parietibus determinantur: Confines vero quorum pradia linea sola distinguuntur. Itaque Confinium in rusticis, Vicinitas in urbanis praediis ponitur, ut docet Paul. in l. 4. fin regund. ¶ Confinitis aliquando idem significat quod similis. Author ad Heren. Qui proveniunt ad confine genus, ejus generis. Quint. lib. 6. cap. 4. Et confine est quod dicitur per suspensionem.

CONFINIUM, ii, est finis agri, ubi cum altero conjungitur. { גבול mod heb. גבולות mod heb. GALL. Limite, frontiere, aboutissement de deux choses l'une à l'autre. ITAL. Confine. GERM. Ein anstoß/ als eines ackers der an dem andern ligt/ein mach. HISP. Vecindad en terminos. ANGL. A marche or border. } Cic. lib. 2. Offic. Convenit autem cum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum: in omni- que re contrahenda, vendendo, emendo, conducendo, locando, vicinitatibus & confiniis æquum & pacem, multa multis de jure vo- cedentem. ¶ Per translationem pro quavis vicinitate, aut propin- quitate ponitur. Colum. lib. 4. Mediocritas in electione loci maxi- me probatur, quoniam in confinio boni mali que posita est. Lactant. Ex quorum confinio mons exoritur, æquali porrecta jugo, utram- que aciem simul & discernit & munit. Tib. lib. 4.

Illum inter gemina nantem confinia mortis.

(i. in medio Scyllæ & Charybdis.) Gell. cap. 13. lib. 6. Quoddam tempus novum expressit in confinio (vitæ & mortis.) Idem Meta- phoricè etiam usus est cap. 14. lib. 7.

CONFINIUS, urbanus. Pap. ¶

Confinia, ium, pluralis numeri, declinationis tertix. μετόρια. Senec. lib. 1. de tra. In confiniibus hostis arcendus est.

CONFICIALIS, qui genere, vel loco affinis. Ifid. Confincialis. Pap. ¶

CONFICIO, is, passivæ significationis: Fio, sive conficior. { נעשׂה ne- beshchâh. σουπέατομαι. GALL. Être parfait & achevé. ITAL. Esse- re fatto. GERM. Gemacht werden. HISP. Ser hecho. ANGL. To be made and finished. } Col. lib. 5. cap. 15. Tria igitur stercoris genera sunt præcipua: quod ex avibus, quod ex hominibus, quod ex pec- cudibus confiat. Terent. in Adel. Hoc confit quod volo. Virg. lib. 4. Æneid.

*nunc qua ratione, quod instat,
Conferri possit, paucis (advertite) docebo.*

CONFIRMATIO, as, are: Firmum facio, robur addo. { אמת immets, קוּחַ chizzék, קוּחַ kisham. κοχυλια, ηρεσθη, νεσθη. GALL. Confirmer, for- tifier, rendre fort. ITAL. Confirmare. GERM. Bestatigen/ besestigen/ fest machen. HISP. Confirmary lo slaco. ANGL. To mak strenthie, stable or firme. } Cic. pro lege Manil. Mithridates autem & suam manum jam confirmarat. Idem ad Quint. lib. 1. Erige te & confirma, si qua subeunda dimicatio erit. Idem Philipp. 1. Pax denique per eum & per libertas ejus cum præstantissimis civibus confirmata est. Con- firmare ad successionem imperii. Sueton. in Tib. cap. 55. Confirma- re libertati: pro in libertatem asserere. Cæs. lib. 1. de bel. civ. Vo- lui animum meum confirmare, ut bene me habeam filia in nuptiis. Plaut. sc. 5. a. 2. Retinere & confirmare consternatum populum. Suet. in Aug. cap. 43. ¶ Aliquando assevero, affirmo. { אמר amar, קוּחַ kisham, קוּחַ jabêdh, קוּחַ hebidh, הביטח bibiach, הביטח hekim. πιστώω, ἔμω. GALL. Affirmer, confirmer. ITAL. Affermare. GERM. Sür gewiß und fest sagen. HISP. Affirmar. ANGL. To alleadge and say stifle to a thing. } Cic. lib. 4. Acad. Maximè verò virtutum cognitio confirmat percipi, & comprehendi multa posse. Idem de Amic. Ne- mo unquam erit, & (ut confirmare possum) nemo certè fuit.

CONFIRMATOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

CONFIRMATIO, nis. { אמר מאמאט. βεβαιωσις, ἐπιβεβαιωσις. GALL. Con- firmation, renfort, assurance. ITAL. Confirmatione. GERM. Ein bestä- tigung. HISP. Confirmacion. ANGL. Assurance, the making of an thing sure. } Cic. 2. de finib. Inventæ vitæ via est, confirmatioque omnium officiorum. ¶ Est & Confirmatio orationis Rhetoricæ pars, argumenta continens ad causæ nostræ fidem, auctoritatem, & firmamentum, de qua Cic. 1. de Invent.

CONFIRMITAS, atis, { אמר אמיתאב. κοχυλισμος, ἰσχυροσυναμωσών. } Plaut. Milit. Os habet, linguam, perfidiam, malitiam, atque auda- ciam, confidentiam, confirmatorem, fraudulentiam.

CONFISCARE, est publicare bona, & in fiscum, hoc est, ararium prin- cipis redigere. { חפץ hecherim. δημοσια, δημοσολω. GALL. Confis- quer. ITAL. Confiscare. GERM. Ein gut dem gemeinen seckel vberantworten/ das im verfallen ist/ dem seckel der oberteit etwas zustendig machen. HISP. Confiscar d' publicar los bienes. ANGL. To confiscat goodes to the use of the common weale. } Alconius, Quia major summa est pecuniae publicæ, quam privatæ, factum est, ut Fiscus pro publica pecunia, & inde Confiscare dicitur. Suet. in Octav. Aug. cap. 101. Legionariis trecentos numeros, quam summam representari jussit: nam & confiscatam semper, repositamque habuerat. Hereditates confiscare. Suet. in Domitiano. Idem in Calig. cap. 16. Confiscat- tum. Idem in August. cap. 15. & in Tib. cap. 49. ¶ Confiscare item non solum de bonis, sed etiam de hominibus dicitur. Idem in Calig. cap. 41. Et quondam proximo collusori demandata vice sua, pro- gressus in atrium domus, quum prætereuntes duos equites Roma- nos locupletres sine mora corripere, confiscarique jussisset, exultans rediit, dicens se nunquam feliciore alea usum. Vide Fiscus.

CONFITERI, eris, confessus: Profiteor, agnosco, fateor. { אמר amar, הודה mod heb. ὁμολογῶ. GALL. Confesser, avouer. ITAL. Confessare. GERM. Bekennen, verståhen. HISP. Confessar. ANGL. To confesse, to acknowledge. } Lactant. lib. 1. Ut doceret quibus pœnis affligeri oport- teret, qui se cultores Dei confiterentur. Plaut. in Capt. Hæc tu eadem si confiteri vis, ex te tua feceris. Terent. in Heaut. Egone confitear meum non esse filium, qui meus? Confiteri candidatum, i. profiteri. Suet. in August. cap. 4. ¶ Nonius assignat hanc differen-

tiam inter Confiteri & Profiteri, quod illud necessitatis, hoc volun- tatis sit: sed constat ex Cicrone, Confiteor multo minus esse quam Profiteor. Confiteor etiam simplicitet fateri est: Profiteor vetò non solum fateri, sed etiam præ se ferte, & jactare in aliqua re. Cic. pro Man. Hoc ergo non solum confiteor, verum etiam profiteor. Con- fiteor etiam passivè dicitur. Gell. cap. 13. lib. 15. sub finem, Confessi aris, i. de quo facta confessio est. Et cap. 1. lib. ult. Confessi aris ac debitis judicatis, &c. Quæ quidem verba sunt legum XII. Tab. Vide dictionem sequent.

CONFËSIUS, a, um, quod modò activè accipitur. { מודה mod heb. הודה מודה mod heb. ὁμολογησας. GALL. Qui a confessé ce qu'on luy a de- mandé. ITAL. Chi ha confessato quando gli è stato richiesto. GERM. Das bekennet oder verståhet hatt. HISP. El que confessa. ANGL. That confessed. } ut, fuscus confessus. Ovid. 2. Eleg. 11. de Ponto, Non est confessi causa tuenda rei.

¶ Aliquando passivè, ut modò dictum est in dictione præcedenti. { מודה mod heb. ὁμολογησας. GALL. Confessé & re- connu. ITAL. Cosa chiara, manifesta, senza dubio alcuno. GERM. Das bekennet oder an tag gethon worden ist. HISP. Confessado y recono- cido. ANGL. Manifest, controversie. } ut, Confessores, hoc est, clara, & de qua est controversia. Cic. 5. in Verr. Confessores est, & manifesta. Confessis Græcis utitur verbis. Quintil. cap. 9. lib. 1. Item, de Confessio loqui (i. rebus Confessis.) Idem, Confessum te- nere adversarium. Idem, Ad liquidum & confessum perducere. Confessis probare controversa. Idem, Confessio propositio: & Con- fessio assumptio. Confessus ornatus. Idem. ¶ Ex confesso. Quintil. lib. 3. cap. 5. Et vituperate quæ ex confesso sunt turpia. ¶ In confesso est. Senec. de beneficiis lib. 3. cap. 11. Horum in confesso merita sunt. Idem Quintil. declamat. 333. & etiam Velleius. In confessum vene- ire. Plin. epist. 302. Ut necesse sit, in ea re, quæ & in confessum venit, & in exemplis defenditur, deliberare.

CONFËSSIO, nis. { מודה mod heb. ἰσχυροσυναμωσών. GALL. Confession. ITAL. Confessione. GERM. Bekantnuß. HISP. Confession. ANGL. A confessing. } Liv. lib. 1. ab Urbe, Ea erat confessio, caput rerum Romam esse. Cic. lib. 6. in Verr. Omnibus in rebus coarguitur à me, convincitur à testi- bus, urgetur confessione sua, manifestis in maleficiis tenetur. Confessio parendi (de victis.) Velleius. Et, Confessio Imperiit Idem. Confessionem victis expresserunt. Liv. 6. d. 4.

CONFËSOR, s. מודה mod heb. ὁμολογησας. GALL. Qui se confesse. ITAL. Chi si confessa. GERM. Ein bekennet. HISP. El que se confessa. ANGL. He that confesseth or acknowledged geth. } Non is qui alterum confidentem audit, ut imperitum vulgus appellat: sed qui alterum confessoris, a, um, ut actio confessoria, quæ ex lege Aquilia in con- fitentem reum datur, l. 25. & l. 25. D. ad legem Aquil. ¶ Di- citur etiam confessoria actio pro ea quæ verbis aientibus est con- cepta, cui opponitur negatoria. Vide Lexicon Hotomani.

CONFËSSOR, s. Confessio, as, are: Firmum facio, robur addo. { אמר amar, קוּחַ kisham, קוּחַ jabêdh, קוּחַ hebidh, הביטח bibiach, הביטח hekim. πιστώω, ἔμω. GALL. Affirmer, confirmer. ITAL. Affermare. GERM. Sür gewiß und fest sagen. HISP. Affirmar. ANGL. To alleadge and say stifle to a thing. } Cic. lib. 4. Acad. Maximè verò virtutum cognitio confirmat percipi, & comprehendi multa posse. Idem de Amic. Ne- mo unquam erit, & (ut confirmare possum) nemo certè fuit.

CONFËSSOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

CONFËSSOR, s. Confessio, as, are: Firmum facio, robur addo. { אמר amar, קוּחַ kisham, קוּחַ jabêdh, קוּחַ hebidh, הביטח bibiach, הביטח hekim. πιστώω, ἔμω. GALL. Affirmer, confirmer. ITAL. Affermare. GERM. Sür gewiß und fest sagen. HISP. Affirmar. ANGL. To alleadge and say stifle to a thing. } Cic. lib. 4. Acad. Maximè verò virtutum cognitio confirmat percipi, & comprehendi multa posse. Idem de Amic. Ne- mo unquam erit, & (ut confirmare possum) nemo certè fuit.

CONFËSSOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

CONFËSSOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

CONFËSSOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

CONFËSSOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

CONFËSSOR, s. מעביד mehidd. בני התערבו בן hattahar. βιβιω- νος, ἔστω. GALL. Celuy qui assure & respord, respondent & pleige. ITAL. Chi assicura d' inanimato alcuno. GERM. Ein befestiger/ oder der etwas für gewiß sagt. HISP. Confirmador, fiador. ANGL. An that maket an othe suro, a surethie. } Cic. pro Cluent. Unus & alter dies intercellerat, quum res parum certa videbatur, sequester & confirmator pecuniae desiderabantur.

GERM. Die weis die metal zuschmelzen/ oder zugessen. HISP. La fundicion de metales. ANGL. The melting or casting of metall. } Plin. lib. 7. cap. 56. Argentum invenit Erichthonius Atheniensis, ut alii, Cacus: auri metalla, & conflaturam, Cadmus Phoenix ad Pangaeum montem.

Conflatio, *κόντασις*, verbale, pro conflatura. Senec. 3. nat. quast. Et illa quae in conflatione nostris placet, huc transferenda puto.

Conflatorium, vas in quo liquefit metallum. Voc. Eccl. }

Confectio, xi, xum. } *כפף* *chapháph*. *συνέκτασις*. à quo particip. Conflexus, *συνέκτατος*. GALL. Courbé. ITAL. Piegato. GERM. Umbhingebogen / oder gekrümmt. HISP. Corvado, plegado. ANGL. To bow. } Plin. lib. 2. cap. 44. Montium vero flexus, crebri que vertices, & conflexa cubito, ut confracta in humeros juga.

CONFLIGO, is: unà fligo, dimico, acie decerno, praelium committo. } *רב* *rab*, *נחב* *nochách*, *ניצח* *nitsáh*, *נלחם* *nilchám*. *συνέκτασις*, *συνέκτασις*. GALL. Combattre, debattre, fraper & heurter l'un contre l'autre. ITAL. Combattere, far fatto d'arme. GERM. Miteinander streiten/ zusammen schlagen. HISP. Pelear y romper batalla. ANGL. To fight, to das together. } Salust. Optimum factu ratus in tali re fortunam belli tentare, statuit cum Antonio quamprimum configere. Caesar 7. bell. Gall. Fortè uti pars cum civitatis parte configat. } Aliquando Forense est verbum, & ponitur pro litem, sive causam ago. Cic. pro Cal. Potuissine levioze actione configere?

Confligto, as, are, & Confligator, aris, deponens: Pugno, percutio, affligo. } *ניצח* *nitsáh*, *נלחם* *nilchám*, *התראר* *hitraár* *פנימ* *panim*. *Διμάχομα*, *ἀδίκημα*. GALL. Donner combat. ITAL. Combattere, far giornata. GERM. Dsit mit einander steiten. HISP. Pelear y dar batalla. ANGL. To fight, to veze. } Terent. Phorm. Nec cum hujusmodi unquam usus venit ut confligtores malo. Tacit. lib. 5. Plura per scelera Rempublicam confligtores. Cic. de Arusp. responsis. Cum his confligtores, & pro patriæ salute quoridie dimicare, erat omnino illis, qui tum Rempubl. gubernabant, molestum. Terent. in Andr. Qui cum ingenii confligtores hujusmodi. Author ad Heren. lib. 2. Malo magno est hominibus avaritia, idcirco quod homines magno, & multis incommodis confligtores.

Confligtores, partic. Agitatus, vexatus. } *מחנה* *mehunnéh*, *נר* *nar*. *ἐνέκτατος*. GALL. Affligé, vexé, tourmenté. ITAL. Chi è afflittito, vessato, tormentato. GERM. Geplagt/heftig angefochten/geoxiert. HISP. Affligido, atormentado. ANGL. Afflicted, tormented. } Plin. lib. 21. cap. 1. M. Agrippa supremis suis annis confligtores gravi morbo pedum. Confligtores savissima hyeme volucres. Plin. lib. 18. cap. 25.

Confligtores, } *מרוצח* *merusáh*, *מלחמה* *milcháméh*. *σύνκρουσις*, *σύνκρουσις*. GALL. Combat entre quelques uns, vexation de plusieurs les uns contre les autres. ITAL. Conflitto, battimento di una cosa con l'altra, vexatione. GERM. Der streit oder das stätig aneinander stossen zweyerdingen. HISP. Asligimiento, aquel rompimiento. pelea. ANGL. A fish thing among some. } Gell. lib. 6. cap. 3. Totius exercitus confligtores oppugnatus serpens inusitata immanitatis. Alii legunt, confligtores: & lib. 15. cap. 18. Clarè exercituum duorum confligtores vaticinantis motu representata est.

Confligtores, nis: Confligtores, contentio, collisio, concursus. } *σύνκρουσις*. ANGL. Bickering. } Cic. 1. de Invent. Constitutio est prima confligtores causarum ex depulsiõne intentionis profecta. Idem *partit*. Retum inter se pugnantium confligtores. Quint. lib. 3. cap. 6. Sonus est duorum inter se corporum confligtores.

Confligtores, us, ui: Collisio, confligtores. } *σύνκρουσις*. ANGL. An conflict or bickering. } Cic. 2. de Divin. Si autem nubium confligtores ardor expressus se emiseric.

Confligtores, neut. gen. idem: Solinus cap. 14. Nam in latebrosis rupium cavaminibus, quæ fluctuum confligtores tunc adesa sunt, redvix conchyliorum tesederunt, & alia multa.

Confligtores, urbs sita in loco ubi Mosella Rheno miscetur, vulgò Coblentz.

Confligtores, Simul fluere. } *נבחר* *nabár*. *σύνκρουσις*, *σύνκρουσις*. GALL. Couler ensemble, se joindre ou couler l'un avec l'autre. ITAL. Concorrere insieme. GERM. Zusammen stießen / oder lauffen. HISP. Correr juntamente lo liquido y humedo. ANGL. To flow or runne together. } Plin. lib. 13. cap. 22. Et in ipsa excavant radice, quò succus confligtores. } Et per translationem pro convenire, concurrere. Cic. 2. Tusc. Quod accidet etiam nostris, si ad hæc studia plures confligtores. Plaut. in Epid. Id ego expetior, cui multa in unum confligtores, quæ meum pectus pullant.

Confligtores, masc. gen. Est alveus in quem duo flumina conveniunt. } *σύνκρουσις*. GALL. Un confluent où deux rivieres s'a'semblent. ITAL. Corrente, congiungimento di due fiumi. GERM. Ein orth da zwey wasser zusammen stießen. HISP. El lugar do se juntan dos rios. ANGL. A place where two rivers do meete. } Liv. 1. ab Vrbe. Ubi Auiemem transit ad confligtores collocat. } } Item abundantia. Voc. Eccl. }

Confligtores, impersonale, *κατακρουσις*, *συνέκτασις*. Sen. Haud aliter metu confligtores, ira pietatem fugat, iramque pietas.

Confligtores, a, um, quod simul fluit.

Confligtores, pro confligtores. Lucr. }

Confligtores, & Confligtores, quò multi rivi simul fluunt. } *σύνκρουσις*.

Confligtores, Loca sunt, in quæ rivi diversi defluunt. } *Σύρροι*, Nonius. Livius, Andromeda confligtores ubi conventu campum totum inhumigant: compositum à Con, & verbo fluo. Homerus vocat *μειστήριον*.

CONTRADICTIO, is: Fodio. } *חרב* *charáb*, *חרח* *chatár*, *דקר* *dakár*, *חפ* *machás*. *ἀρπάζω*. GALL. Fouir tout outre, percer en fouissant. ITAL. Sfondare, cavare. GERM. Graben/ zergraben. HISP. Cavare à horadar. ANGL. To digge, to perce, to trust through. } Plin. lib. 27. cap. 10. Confodi jubent mense Aprili. Plaut. in Aul. Hic apud me confodere hortum iussi. } Interdum idem, quod transfigo, *διστάσις*.

Confolsus, participium, hoc est, transfixus, confectus, necatus. } *נחב* *nichbár*, *נחב* *nichbár*. *διόρυξις*, *ἀσπασμα*. GALL. Percé, navré, blessé. ITAL. Cavato/ ferito, impiagato. GERM. Durchgegraben/

durchstoehen. HISP. Cavado, herido, llagado. ANGL. Perced, trusted trough. } Virg. 9. Æneid. Tum super exanimem sese projecit amicum Confolsus, &c.

CONFIDUSTI, apud veteres dicebantur fœdere conjuncti. Fest. } Scaliger, potiùs *confidusti*, à fidus, fidustus, ut ab ancus angustus, ab ab uncus unguustus. }

CONFIDUSTI, dicebatur quæ um omni fœtu adhibebatur ad sacrificium Festus.

CONFIDUSTI, unius, & ejusdem fori. Glossæ Isid. Gloss. Phil. confidustus *σύνκρουσις*. }

CONFIDUSTI, compositum à verbo defectivo Fore, futurum esse. } *חזיר* *hazidh*. *יבא*. GALL. Devoir estre, estre à venir. ITAL. Havere ad essere. GERM. Künftig sein. HISP. Venidero, que ha de ser. ANGL. For to be herialst. } Terent. in Andr. Restat Chremes, qui mihi exonerandus est: & spero confidere.

CONFIDUSTI, veteres usurparunt pro fœdere, aut concacare. } *חזיר* *hith* *hattá*. } Pompon. Confidisti me. Ex Diomede.

CONFIDUSTI, conforme, quod est ejusdem formæ, similis. } *דומה* *doméh*. *σύμμορφος*. GALL. Conforme, semblable. ITAL. Conforme, simile. GERM. Gleichförmig. HISP. Cosa conforme à semeiante. ANGL. Of that same forme. } Per translationem sumitur pro convenienti & congruo, *ἰσομορφος*.

CONFIDUSTI, as, proprie significat in formam redigo, formo, figuro. } *תער* *teer*, *יצר* *yatsar*. *μορφοῦν*. GALL. Conformer, donner forme, façonner. ITAL. Fermare, dar forma à qualche cosa. GERM. Gleichförmig machen/ Ein gleiche gestalt geben. HISP. Formar y dar figura à la cosa. ANGL. To forme or fashion. } Cic. 1. de finib. Genuit & conformavit nos natura ad majora. Colum. lib. 9. Diebus quibus animantur ova, in speciem volucrum conformantur. Conformare vocem. Quint. } Ponitur etiam pro accommodo, adapto. Cic. Lent. Veruntamen ipsa me conformo ad ejus voluntatem. Idem pro Archia poeta, Animum & mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam. Cels. de arte dicendi, Necessaria etiam & frequens Oratorum lectio quæ nos exemplo conformet.

CONFIDUSTI, verbale: Formia, compositio, ornatio. } *תער* *teer*, *יצר* *yatsar*. *μορφοῦν*. GALL. Forme, façon, trait, projet. ITAL. Conformita di membri, ammaestramento. GERM. Gestalt odet gleiche gestaltung. HISP. Conformacion, conformidad y semejança. ANGL. The forming. } Cic. 1. Tusc. Quasi verò intelligant, qualis sit in ipso corpore, quæ conformatio, quæ magnitudo, qui locus. } Est etiam Conformatio color rhetorica. De quo Cornificius, sive Cic. lib. 4. ad Her. Item Prisc. in præexercitamentis Rhet. Conformatio quam Græci *συνμορφία* nominant, est quando alicui rei contra naturam datur persona loquendi, ut Cicero patriæ & Reip. in Inventivis dat verba. Est præterea simulachri fictio, quam Græci *εἰδωλομορφία* vocant, quando mortuis verba dantur: quod facit Cicero pro Cælio, verba dans Appio Cæco contra Clodium. Author ad Heren. lib. 4. Conformatio est quum aliqua, quæ non adest, persona confingitur quasi adsit; aut quum res muta, aut informis, sit eloquens & formata, & ei oratio attribuitur ad dignitatem accommodata, aut actio quedam.

CONFIDUSTI, participium. } *מתבאר* *metboar*, *נור* *notsar*. *διδραμοῦ* *didramou*. GALL. Conformé, façonné. ITAL. Conformato. GERM. Gleichförmig gemacht oder gestalt. HISP. Conformado. ANGL. Formed, fashioned. } Cic. lib. 3. de nat. deor. Mundus à natura conformatus.

CONFIDUSTI, as, are: In fornicem formare, apud Vitruvium lib. 4. c. 5. } *κατασκευάζω*. GALL. Faire tout en voute, vouter ensemble. ITAL. Far in vulto. GERM. Zusammen wetben. HISP. Hazer edificio de boveda. ANGL. To vault together. }

CONFIDUSTI, es, ere: Simul foveo. } *יחם* *yichém*. *ἀσπασμα*, *κατακρουσις*. GALL. Tenir chaudement, entretenir en chaleur. ITAL. Tener calda qualche cosa, covare. GERM. Beyeinander warm halten. HISP. Abriagar à abrazar. ANGL. To cherish. } Cato cap. 5. Circa oleas autumnitate ablaqueato, & stercore addito confoveto.

CONFIDUSTI, loca in quæ undique venti currunt ac sese frangunt, ut Nævius ait, in montes, ubi venti frangebant locum. Id. lib. 14. cap. 8. Festo Confages, propter cognationem literarum F, & R.

CONFIDUSTI, a, um, asper, impeditus: quasi confractus. Vide Fragogus. Condiciones confragosæ, sunt perplexæ, obscuræ. Plaut. Men. 4. 3. }

CONFIDUSTI, simul rugosum, ut mons: forte *ruposum*, vel *composum*.

CONFIDUSTI, is: Fremo, vel simul fremo. } *חמם* *hamám*. *Φωνή*, *συνέκτασις*. GALL. Bruire de toutes parts, fremir, faire grand bruit. ITAL. Fremere. GERM. Brüllen/ ein geschrey/ oder groß machen. HISP. Hazer ruido à sonido de ira y furor de coraçõn hasta prorumpir en voces. ANGL. To mak a noise together. } ut, Argmina confremunt, Stat. lib. 1. Syl. Cælum confremuit, Silius lib. 16. Omnes confremuere, Ovid. 1. Metamorph.

CONFIDUSTI, as, are. Proprie simul fricare, ut quum duo corpora mutuo tactu sese atterunt. } *חפף* *hischschik*, *רצף* *rotséts*. *συνέκτασις*. GALL. Frotter ensemble ou de tous costez. ITAL. Frezare insieme. GERM. Zusammen reiben/ ineinander sügen. HISP. Fregar una cosa con otra. ANGL. To rubbe together. } Quod res secundas confricet. (An pro confringat?) Item, Confricare sensus judicum imperiosis comminationibus. Cato apud Gell. cap. 3. lib. 7. } Interdum idem quod simplex frico, *ψάλλω*, *τρίβω*. Plaut. in Asin. Atque pol hodie non feres nisi genua confricantur. Col. lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti substrictos confricet, manibusque comprimat dorsum, & pellem revellat.

CONFIDUSTI, is: Frango, infringo. } *שבר* *schibbér*, *רצף* *rotséts*. *ἀσπασμα*, *σύνκρουσις*. GALL. Rompre & briser heurtant l'un contre l'autre, heurter ensemble. ITAL. Frangere, rompere, spezzare. GERM. Zerbrechen. HISP. Quebrar. ANGL. To break in pieces upon other, to bruise. } Pultando penè confregi fores. Plaut. Mostell. sc. 2. a. 1. Pultando pedibus penè confregi assulas. Ibid. sc. 2. a. 2. Tempestas venit, confregit tegulas. Ibid. sc. 2. a. 1. Quod meas confregistis imbrices, ac tegulas. Idem Merc. sc. 6. a. 2. Idem Capt. sc. 3. act. 4. Aulas,

Aulas, calicisque omnes confregit. Confingere consilia. Cic. 3. in Verr. Confingat iste sanè vi sua consilia senatoria, quaestiones omnium pertumpat. Confingere navem, pro naufragium facere. Terent. in Andr. Navem confregit apud Andrum.

Confractus, participium. מִשְׁחַבְּבָר, מֵרֹסֶפֶת. GALL. Rompu, brisé. ITAL. Rotto. GERM. Zerbrochen. HISP. Quebrado. ANGL. Broken, bruised. Plaut. Rud. Confracta navis est illis, id est, naufragium fecerunt.

Confragmentum, simul rugosum, ut mons. Gloss. Isid. Confragosus, Præruptus, asper & durus. אֶתְרָן, אֶתְרָן. GALL. Aspre, desrompu, raboteux, dur & mal-aisé. ITAL. Aspro, rotto, mal unito, pietroso, duro. GERM. Rauch, gäch, Schrofachtig. HISP. Cosa aspera y dura. ANGL. Rough, une asse, to goto. Liv. 1. ab Urb. Confragosa loca & oblitos virgultis tenebant colles. Tortas conditiones & confragofas retuli. Plaut. Men. sc. 2. a. 4. Confragosus versus. Quint. Item, Argumenta. Fortior miles ex confragolo venit. Senec. epist. 52.

Confragus, confragi. Luc. lib. 6. Confraga densis Arboribus dumeta regunt: id est, aspera & inaccessa.

CONFUGIO, is, ere: Fugio, profugio, perfugio, præsidium, vel auxilium ab aliquo peto. חָפַז, חָפַז. GALL. Fuir, se réfugier vers quelqu'un. ITAL. Fuggire. GERM. Fliehen/entfliehen/erwan hinstichen. HISP. Huyr bazia alguno. ANGL. To flee to one for help. Cic. 4. in Verr. Quid te futurum est? Quid confugies? In agros confugere. Cic. Attic. lib. 3. Confugere in arcem. Idem 2. Tuscul. Confugere ad aliquem auxilii gratia. Liv. lib. 1. Inde Turnus Rutulique diffisi rebus suis, ad florentes Hetruscorum opes, Mezentiumque regem eorum confugiunt. Virg. 1. Aeneid.

Ad te confugio, & supplex tua numina posco. Cic. 1. Tuscul. Priamom tanta troie orbatum, quum ad aram confugisset, hostilis manus interemit.

CONFUGIUM, ii: Perfugium. מַחֲסֵב, מַחֲסֵב. GALL. Refuge, le lieu où on s'enfuit pour se sauver. ITAL. Refugio, luogo dove si fuge per salvarsi. GERM. Ein Zuflucht/ ein ort da einer hin flucht beschimpft zusein. HISP. El lugar adonde huymos por guarida y amparo. ANGL. A refuge, a place to flie for succour. Ovid. 4. Trist. Eleg. 5. Qui veritus non es portus aperire fideles Fulmine percussa confugiumque rati.

Et lib. 5. el. 6. Tu mihi confugium, tu mihi portus eris. Commune confugium ægris animantibus. Statius 12 Thebaid.

CONFUGA, æ, qui ad asylum confugit, dicitur in l. 2. C. de his qui ad Eccl. confug. & l. 22. C. de Episc. & cleric. Hotomanus.

CONFULCIO, is, ire: Fulcio. מְסַחֵב, מְסַחֵב. GAL. Soustenir, estamper. ITAL. Sostentare, fortificare. GERM. Unerstützen. HISP. Sustenar. ANGL. To prope and hold up. Corpora confulta exiguis intervallis. Luct. lib. 2.

CONFULGEO, es, ere: Resplendo. מְנַחֵב, מְנַחֵב. GALL. Reluire de tous costez. ITAL. Resplendere. GERM. Scheinen/glanzen. HISP. Resplender. ANGL. To shine on all parties, to glitter much. Plaut. Amph. Foræ ædes confulgebant tuæ, quasi essent auræ. Et, ardere censui ædes, ita confulgebant.

CONFVENDO, is: Perturbo, & omnia in unum misceo, permisceo. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Brouiller, mêler ensemble. ITAL. Confundere, perturbare. GERM. Zusammen schütten / vndereinander mischen. HISP. Confundir, perturbar. ANGL. To confound and mingle. Fulmina nos confundunt, (i. perturbant.) Quint. Sic Confundere dicentem (i. perturbare.) Liv. lib. 4. d. 1. Plaut. Mos. sc. 3. a. 1. Quasi quum unâ multa jura confundit coquus. Venerem confundere cum multo vino, id est, libidinem cum ebrietate confundere. Ovid. Eleg. lib. 2. Trist.

CONFUSUS, participium: Perturbatus, turbulentus, varius, permixtus. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Confus, mêlé, brouillé. ITAL. Confuso, mescolato insieme, senza ordine. GERM. Unerinander gemischt. HISP. Mezclado, confuso. ANGL. Confused, mingled. Liv. 6. ab Urb. Confusam eam ex recenti morlu animi, quum pater fortè vidisset, percontatus, Satin' saluæ? Suet. in Caf. cap. 7. Confusus somno proximæ noctis. Et in Aug. cap. 43. Confusissimus mos spectandi plebem confusam placidi morte fuisse ducis. Ovid. 6. Fast.

Confusa pudore repulsa. Vidi ego confusos (dolore) vultus. Idem Eleg. 5. lib. 3. Trist. Migrat & in nomen: unde Confusior, apud Plin. lib. 7.

CONFUSURUS, a, um, futuri temporis participium. Ovid. 6. Met. sed sâsque nefâsque Confusura ruit, pœnaque in imagine tota est.

CONFUSANEUS, a, um, Gell. cap. ult. lib. ult. Confusanea doctrina, pro varia multiplicique.

CONFUSIO, nis: Perturbatio. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Confusion, trouble, desordre. ITAL. Confusione, turbamento, disordine. GERM. Betrübung / verwirrung / vermischung viler dîngen. HISP. Confusion y mezcla. ANGL. Confusion, ak of order. Confusio omnium rerum. Cic. 2. de fin. Perturbatio vitæ, & magna confusio. Idem 1. de nat. deor. Confusio, pro animi perturbatione. Plin. Epist. 22.

CONFUSÈ, adverb. Permixtè, perturbato ordine. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Confusément, pestemeste, l'un parmy l'autre. ITAL. Confusamente, mescolatamente, senza ordine. GERM. Vermischt / vonordenlich. HISP. Confusa y mezcladamente. ANGL. Without oder confusedly. Cic. 1. de inven. In præsentia tantummodo numeros, & modos, & partes argumentandi confusè & permixtè dispersimus, post descriptè & electè.

CONFUSUM, aliud adverbium. Plin. lib. 18. cap. 16. Unum de ea & Cytiso volumen Amphilocho fecit confusum.

CONFUTANEUS, coartifex. Gloss. CONFUTO, as: Refello, diluo, redarguo. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Confuter, ou refuter, rejeter. ITAL. Confutare, abbattere, convincere, reciprocicare. GERM. Widerweisen / widersetzen / widerlegen.

HISP. Confutar, destruir como argumentos de otro, vencer. ANGL. To confute, to reprove. ab antiquo verbo Futo, si Festo credimus, quo antiquos usos ait pro Arguo. Cic. 2. de divin. Cotta sic disputat, ut Stoicorum magis argumenta confutet, quam hominum delectat religionem. Interdum idem quod convincere: sic enim interpretatur Nonius illud Terentii in Phormione, Confutavit verbis admodum iratum patrem. Apud antiquos etiam legitur pro Restringo, vel impedio. Titinnius Setina, ut citat Nonius, Coquus magnum ahenum, quando fervit, paula confutat trua. Nonnunquam etiam pro Committere. Varr. Manio, apud eundem: Harum ædium summa atria confutabant architecti omnes. Item retundere, evertere. Cato apud Gell. lib. 7. cap. 3. Ne quid adversi eveniat, quod nostras res secundas confutet.

CONFUTATIO, Contrariorum locorum dissolutio, ἀναπόδύ. Author ad Her.

Gongedus, amnis est Celtiberorum erumpens circa Bilbitem, qui per agri planitiam fluens, exiguum lacum efficit repentibus aquis. Martial. lib. 1.

Tepida natabis lenè Congedi vadit Mollesque Nympharum lacus.

Congellus, proximus est Patriarchæ, & olim successor quoque motuo, licet non obrineat hæc lex. Falluntur viri eruditi, qui Congellus, nomen proprium censent.

CONGELO, as: Conglacio, frigore astringo, coëo, coagulo. ΚΑΤΑΚΑΨΑΙΝ, ΚΑΤΑΚΑΨΑΙΝ. GALL. Congeler, geler du tout, faire prendre ensemble & tenir. ITAL. Aggelare, agghiacciare. GERM. Zusammen gefrieren / gefrieren. HISP. Elar d enfriar otra cosa. ANGL. To freeze together, to congeleand, to waze thick. Per translationem etiam accipitur pro eo quod est in orio degere, præ otio marcescere, quod & Erigere dixit Terent. Cic. Calio lib. 2. Epist. Erat in eadem epistola, Vternus civitatis: gaudebam sanè, & congelasse amicum nostrum latabar otio.

Ister Congelat, & tectis in mare serpit aquis. Ovid. Eleg. 10. lin. 3. Trist.

Congelisco. Gell. cap. 8. lib. 17. Congelascit oleum. Congelior, passivum. Col. lib. 10. Oleum quod minus provenit, si congelatur, flaccescit.

Congelatio, verbale. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Congelation, gelure, gelement. ITAL. Gelura, gelamento. GERM. Zusammen gefrierung / gefriste. HISP. Elamiento, obra de clarse. ANGL. A freezing together, congealing. Plin. lib. 31. cap. 5. Minui certè liquorem omnem congelatione deprehenditur.

CONGEMINO, as, are: Gemino, hoc est, duplico. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Redoubler, venir double ou gemeau. ITAL. Radoppiare. GERM. Zwycmal etwas thun / doppelt thun. HISP. Doblar. ANGL. To double. Plaut. Amphitr. Tu peperisti Amphitryonem, ego alium peperisti Sossiam: Nunc si pateram patera peperit, omnes congeminavimus. Invenitur etiam positum pro multiplicare. Virg. 11. Aeneid.

Et crebros ensibus ictus Congeminant.

Congeminaro, verbale: Duplicatio. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Doublement. ITAL. Radoppiamento. GERM. Dins thun eines dings zwey mal auff einander / dopplung. HISP. Dobladura. ANGL. Doubling. Plaut. Pœn. Quid hoc est conduplicationis, quæ hæc congeminatio?

Congemo, is, ere: Simul gemo. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Gemir avec, gemir, se plaindre & pleurer ensemble. ITAL. Gemere insieme y dolersi. GERM. Mitleidigen. HISP. Gemir juntamente y dolerse. ANGL. To morne and waze together. Cicet. pro Murana, Congemuit Senatus frequens, neque tamen satis severè pro rei indignitate decrevit. Lucretius.

Quid mortem congemis & fles? Virg. 1. Aeneid. transtulit ad fragorem cadentis arboris, Vulneribus (inquit) donec paulatim evicta, supremum Congemuit.

Et Suet. in Tib. cap. 23. CONGENERO, as, are: Adjungo, conjungo, quasi genere jungo. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Joindre avec, produire conjointement. ITAL. Generare, accompagnare. GERM. Zugesellen / befreundt / oder verwandt machen. HISP. Aiuntar y acompañar. ANGL. To engender together with other. Accius apud Nonium, Quem mihi congenerat affinitas. Varro lib. 2. c. 4. Neque congenerati alescendo possunt corroborari.

CONGENITUS, & γεννητός. GALL. Né & procréé avec. ITAL. Nato insieme. GERM. Mitgeboren. HISP. Nacido juntamente. ANGL. That is naturalie engendred with a thing. Plin. lib. 11. cap. 39. Pili congeniti non desunt. Idem lib. 16. cap. 2.

CONGENÈR, is, adjectivum, ut Degener. Eiusdem, vel consimilis generis. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. D'un mesme genre ou espece. ITAL. Chi è della medesima progenie. GERM. Eines geschlechts oder harkommens. HISP. El que es de un mesmo genero y lineage. ANGL. Of the same kind and sort. Plin. lib. 15. cap. 24. Aliud corpus est è terrestribus fragis, aliud congeneri eorum unedoni.

CONGENULARE, & Congenudare, est genu replicato cadere, vel genibus flecti. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. S'agenouiller, se mettre à genoux. ITAL. Inginocchiarsi, eader ginocckione. GERM. Nidatnyen / die knye biegen / oder sich neigen. HISP. Arrodillarse. ANGL. To bow the knees, to salt on the knees or to kneele. Cælius Annalium lib. 6. Ipse regis eminus equo avorsum ferit pectus, congenulat, percussus dejecit dominum. Sisenia lib. 4. hist. Multi plagis adversis icti & congenulati. Ex Nonio.

Congenulare, est genua jungere. Scal. in lib. 6. Varr. de L. L. Conger, vide Congrus. Congerès, vide Congero.

CONGERMINO, as, are: Coalescere, conjungi, vel consociari. מְבַרְבֵּל, מְבַרְבֵּל. GALL. Germer ensemble, s'allier & croistre l'un parmi l'autre. ITAL. Germinare. GERM. Mite einander wachsen oder zusammen wachsen.

wachsen. HISP. *Brerar y echar los arboles.* ANGL. *To budde and growe together.* } Varr. *rerum hum. lib. 3.* Postea cum his unam Rempublicam conjuncti & congerminati tenuere. Gell. *lib. 20. cap. 8.* Sape revirescit, & congerminat decedente Luna.

Congerminare, coalescere, in summam aequalitatem venire. Claudius Quadrig. *apud Non. cap. 2.* Facite exemplo eorum, ut vos cum illis congerminare sciant. Quo verbo utitur & Apuleius.

Congerito, nis, cum quo familiariter versamur, & facere confabulamur. } *συνομιλῶ, συνομιλήτης.* GALL. *Compagnon de caqueterie & plaisanterie.* ITAL. *Compagno à canciare, à dir buffonerie.* GERM. *Ein schwatzgesellschaft.* HISP. *El que desuaria en vanas palabras con otros.* } Plaut. *in Truc.* Nequaquam veniunt ad scorta congerrones: hoc est, quasi simul cum scortis garrientes. Idem *Most.* Nunc ego me illac per posticum ad congerrones constringam. } Fest. Cerrones, leves & inepti, à cratribus dicti, quòd Siculi adversus Athenienses cratribus pro scutis sunt usi, quas Græci γέρας appellant. Hinc congerrones & congerræ. }

Congerones, cum unico r, dicuntur qui aliena ad se congerunt: Geronnes enim iunt raptores & fures. Plaut. *in Trucul.* Ite ite damnigeruli foras gerones, bonorum hamaxogæ. *Laurenburg.*

CONGERO, is: Congrego, coacervo, comporto. } צבר *tsabar*, רכר *harâm*, רכר אסף *asaph*. *συμφορέω.* GALL. *Porter plusieurs choses en un lieu, amasser, assembler.* ITAL. *Congregare, adunare, ammassare.* GERM. *Zusammen tragen/hâuffen.* HISP. *Amontonar.* ANGL. *To gather and beare together in to one place, to heape.* } Tibul. *Divitias alius fulvo sibi congerat auro.*

Cic. *pro Manil.* Quas & à majoribus acceperat, & ipso bello superiore ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat. Terent. *in Eunuch.* Quum in cellulam ad te patris penum omne congererem. } Congerere, pro nidum conficere: unde avium congestus. Virg. *in Bucol.*

— namque notavi

Ipse locum, aëria quòd congestere palumbes,

Congestus, participium. } רכר נסאפ *nesâph*. *υψηλός, συμφορητός.* GALL. *Amassé, amoncelé, entassé l'un sur l'autre.* ITAL. *Ammassato, ammachiato.* GERM. *Zusammen getragen.* HISP. *Amontonado.* ANGL. *Heaped, gathered together one upon another.* } Cic. *2. de Divin.* Grana tritici in os pueri Midæ congesta. Congestum opera apicularum cereum. Plaut. *Curc. sc. 1. a. 1.* Cum has herbas in suam alvum congerunt. Idem *Pseud. sc. 2. a. 3.*

Et vix congestas area cepit opes.

Ovid. *4. Fast.* } Congestus avium, est cum aves ad nidum construendum festucas, herbas, floccos, aliâque congerunt. Nam, ut supra observatum, Congerere, est nidificare. Cic. *2. de Divinat.* Herbam autem asperam credo avium congestu, non humano satu.

Congestus, ei: Coadunatio, cumulus, agger. } צבר אסף *asaph*. *συμφορέω, συσσωρεύω.* GALL. *Amas, monceau, tas confus de quelque chose.* ITAL. *Ammassamento di cose senza ordine l'una sopra l'altra.* GERM. *Ein zusammen hâuffung.* HISP. *Monton sobre monton.* ANGL. *An heap or gathering together.* } Plin. *lib. 10. cap. 43.* Ita descendere paventem expressisse tali congerie, quæ poturo sufficeret. Bonorum congeries, Claud. *in Pan.* Pulveris congeries. Luc. *lib. 8.* Sylvæ congeries. Ovid. *9. Met.*

Congestus, us, ui, *συμφορέω.* Col. *lib. 9.* Congestu culmorum & frondium supertegemus. Congestus arenæ. Lucr. *lib. 6.* Copiatum congestus. Tacit. *lib. 18. Sen. cap. 7. al. 26. de conf. ad Polyb.*

Congestivus, quod congestum est. } רכר נסאפ *nesâph*. *ניסבאר*. *υψηλός.* GALL. *Amassé, amoncelé, entassé l'un sur l'autre.* ITAL. *Ammassato, ammachiato.* GERM. *Das zusammen getragen / oder gehœuffet ist.* HISP. *Cosa amontonada.* ANGL. *That is heaped or gathered together.* } Col. *lib. 2. cap. 10.* Non deterius tamen etiam pinguius arenis, vel congestitia huano proveniant. Locus congestivus non solidus ad jacienda fundamenta. Vitruv. *lib. 3. cap. 3.* Si autem solidus non invenietur, sed locus erit congestivus, &c.

Congestus, adverbium, pro confusè atque sine ordine. Julius Capitolinus *in Marco Antonio.* Et quidem hæc breviter & congestè.

Congestum, Adverb. } *ἀπὸ τοῦ ἀπολύτου.* Apul. *in Apol.* Hæc enim frivola: pleraque in litoribus omnibus congestim & acervatum jacent.

|| CONGIO, is: per augmentum cresco. Unde ||

Congiarium, ii, Munus imperatorium (ut scribit Senec. *lib. 4. de beneficiis.*) quo donabatur populus, sicut donativo milites. } *λαμπρὴ ἐπιδοία.* GALL. *Liberalité faite au peuple.* ITAL. *Dono splendido, imperiale.* GERM. *Ein herrliche Fürstliche gab oder schencke.* HISP. *Don magnifico, como de Emperador.* ANGL. *A gift or dote of a prince or noble man.* } Sic Plin. *in Panegy.* laudat Trajanum, quòd congiarium populo dedisset, quo locupletatæ sunt tribus, quum donativum milites accepissent. Hujus congiarii diversæ fuerunt summe: Tiberius enim congiarium populo treceptos nummos viritum dedit: Caligula congiarium populo bis dedit tricenis sestertii: Nero quadragenos nummos populo divisit. E congiario tantum ferunt homines, quantum in capita promissum est. Senec. *epist. 73.* Non congiaria, sed heminaria dabat Augustus. Quintil. *Fercula illi pro congiariis numerant.* Senec. *cap. 5. de tranquill.* } Est & congiarium mensuræ genus, apud Paulum Jureconsult. Quintil. *lib. 6.* Congiarium commune nomen est liberalitatis atque mensuræ.

CONGIUS, || vel congium, mensura liquidorum continens sex sextarios. || Alio nomine dicitur Chus, } *χῦς, χύα.* Plin. *lib. 4. cap. 10.* Libram & quadrantem in congios duos multi macerant. Ab hoc mensuræ genere Novellius Torquatus Mediolanensis dictus est Tricongius, quòd unico haustu, inspectante Tiberio Cæsare, tres sicasset vini congios, de quo vide Plin. *lib. 14. cap. 22.* Varro *lib. 3. cap. 6.* Aquæ congiiis sex.

Congialis, e, adjectivum: ut, Fidelia congialis, quæ congium capit. Plaut. *Aul.* Multi congialem plenam faciam tibi fideliam.

Congiarius, a, um, } *χαίρειναι, αἶον:* ut, Congiarius cadus, qui congium continet. Plin. Ipse quum rediit ex Asia, millia cadum congiarium divisit amplius centum. Vide Budæum.

Conglaciare, est in glaciem converti, congelari, glacie concretere. } *κρυσταλλῶ.* GALL. *Se glacer & congeler.* ITAL. *Agghiacciare.* GERM. *Gefrieren.* HISP. *Enfriarse, elarse.* ANGL. *To freeze or to waxe in ice.* } Cic. *2. de nat. deor.* Quæ neque conglaciaret frigoribus, neque nive pruinaque concreteret. Cælius. *Cic. lib. 8.* Curio nostro Tribunatus conglaciat, id est, proflus nil agit Curio.

CONGLOBO, as, in globum cogo, conjungo. } *גלגל* *ghalam*, *קב* *kibbets*. *גלגל*. GALL. *Entasser & assembler en un rond, serrer tout à l'entour, se rallier.* ITAL. *Adunare, ammassare.* GERM. *Zusammen fügen/zusammen tuelen/oder hâuffen.* HISP. *Embolver à amontonar.* ANGL. *To gather, to come or bring round together in plumbes.* } Liv. *lib. 8. ab Urb.* Qui Latinorum pugnae superfuertant, multis itineribus dissipati, quum se in unum conglobassent, Vestia urbs receptaculum fuit. Salust. *Jugurth. 133.* catervatim, uti quotque fors conglobaverat.

Conglobatio, nis, } *גלגל* *ghelôm*, *גלגל* *ghôle*, *גלגל* *aghuddâh*. *συμφορῆ, συσσωρεύω.* GALL. *Amas en rond.* ITAL. *Adunatione.* GERM. *Ein zusammen hâuffung als ein tugel.* HISP. *Embolvimiento, amontonamiento.* ANGL. *A gathering or coming round together.* } Senec. *nat. quæst. 1.* Multa conglotatione ignium indigent, quum ingens eorum orbis mututini amplitudine Solis interdum exuberet. Tacit. *de Germ.* Fortuita conglotatio.

Conglobatus, participium. } *גלגל* *ghalûm*. *υψηλός.* GALL. *Amassé en rond.* ITAL. *Ammassato, adunato.* GERM. *Zusammen gefügt oder gehâufft.* HISP. *Cosa embuelta y amontonada.* ANGL. *Heaped or gathered round together.* } Conglobatum corpus in pilæ modum. Plin. *lib. 9. cap. 47.*

Conglobatum, adverb. } *ἀπὸ τοῦ ἀπολύτου.* GALL. *En un tas, en rond.* ITAL. *In mucchio, in monte.* GERM. *Haußschtig tugelstchtig.* HISP. *En un monton.* ANGL. *By heapes together.* } Quod significat per globos, quo usus est Liv. *4. bell. Pun.*

CONGLOMERO, as, are, à Glomus, eris. Involvere, superaddere. } *גלגל* *ghalam*. *συσσωρεύω.* GALL. *Emmonceler ensemble, faire, ou mettre en ploiton.* ITAL. *Inviluppate, involgere, sopraggiungere.* GERM. *Als an ein kleulin winden.* HISP. *Embolver, à devanar hilado.* ANGL. *To wind thread in bottomes, to assemble.* } Ennius *Thyeste*, Hæc mea fortuna, ut omnia in me conglomeras mala!

Conglomerari, passivè. Lucr. *lib. 3.* *Quam tenui constet textura, quamque loco se contineat parvo, si possit conglomerari.*

CONGLUTINO, as: Conjungo, copulo, confo. } *כבר* *chibbér*, *חבר* *chibbî*. *סו* *so*, *סו* *so*. GALL. *Coler, joindre ensemble, assembler.* ITAL. *Incolare insieme, congiungere insieme.* GERM. *Zusammen leyden/zusammen fügen.* HISP. *Engrudar à travar en uno.* ANGL. *To glue together.* } Cic. *de senect.* Sic hominem eadem optimè quæ conglutinavit, natura dissolvit.

Conglutinatio, verbale, Conjunctio. } *דבק* *debék*. *συσπῆκτικῆ.* GALL. *Assemblement, conjunction.* ITAL. *Assebramento, congiuntione.* GERM. *Das zusammen leyden/zusammen fügen.* HISP. *Ayuntamiento, engrudamiento, travazon.* ANGL. *A gluyng together.* }

Congræcor, aris, deponens, & Congræco, as, neutrum: Compotationibus indulgeo, genialem vitam ago. } *סבא* *saba*. *καυμάζω.* GALL. *Vivre ou faire à la mode de Grece, yvrongner, boire d'autant.* ITAL. *Tavernare, sbevacchiare, cuccinare.* GERM. *Im sauff läben/schlemmen/zâchen.* HISP. *Andar por tavernas, glotonear.* ANGL. *To feast and mak good chere.* } Plaut. *in Bacch.* Quòdque in lustris comedam, & congræcem pater. Tractum est ex more Græcorum, qui compotationibus ac deliciis plus æquo indulgebant. Dicimus in eadem significatione Pergræcor, quod magis est in usu.

CONGRATVLO, aris: Signis lætitiæ ostendo, cum aliquo gaudeo. } *ברך* *bérech*. *ευχόμενος, συχάω.* GALL. *Se conjoynr de la bonne fortune advenue à quelqu'un.* ITAL. *Congratularsi, allegrarsi.* GERM. *Sich freuen wann es jemandis vol ergangen ist.* HISP. *Alegrarse d'el bien de otro.* ANGL. *To rejoice with one.* } Cic. *pro Sestio.* Mihi denique homines præcipuè congratulabantur. Emendati codices legunt, gratulabantur.

Congratulatio, nis, } *ברכה* *berachâh*. *ἀγαθὸν, φιλοφροσύνη.* GALL. *Con ratulation, conjoynssance.* ITAL. *Congratulatione, rallegrarsi con altri.* GERM. *Freuolchung/glückwünschung.* HISP. *Aquella alegría del bien de otro.* ANGL. *A rejoicing together.* } Cic. *ad Brut.* Sed tamen omnium ordinum consensus, gratiarum actio, congratulatioque commovet.

CONGREDIOR, simul gradior, coëo. } *קהל* *kahâl*, *קהל* *jahâh*. *συνδραμαίω, σὺνίσταμαι.* GALL. *S'assembler & venir en un lieu, s'approcher de quelqu'un.* ITAL. *Ridursi in compagnia, andar insieme.* GERM. *Zusammen gehen.* HISP. *Andar juntamente con otro.* ANGL. *To come nigh one or in one place.* } Pauper metuit congregari (i. sociari diviti.) Plaut. *Aul. sc. 4. a. 1.* Hominem ne congregiamur quæso (i. conveniamus, colloquamur.) Idem *Amphitr.* Congrediar, contollam gradum. Idem *Aul. sc. 5. a. 1.* Ubi cum hostibus congrediar. Metaphoricè (de dolo.) Idem *Pseud. sc. 2. a. 1.* In congrediendis hostibus. Plin. *cap. 11. lib. 1.* & Plaut. *Curc. sc. 1. a. 2.* Congrediar, i. conveniam & alloquar. Varro, Omnesque in unam deum congressi, simul discubuerunt. } Item ad pugandum, vel disputandum ire. } *קרב* *karab* *συμφορέω, συσσωρεύω, σπῆκτικῆ, εὐχόμενος.* GALL. *Aller au combat, ou à la dispute.* ITAL. *Andare insieme à contendere, venire alle mani.* GERM. *Mit einem ein gang thun das ist/sich mit einem in ein streyt begeben.* HISP. *Encontrarse con otro en pelea.* } Qui ter cum hoste congessus, victor rediit. Virg. *12. Æneid.*

Vix hostem alterni, si congrediamur, habemus.

Cic. *2. de natura deorum.* Nam ego incautus, qui cum Academico, & eodem rhetore congredi conatus sum. Plaut. *apud Non.* Haud scio an congredias: à Congredio.

Congrediens, participium, } *קרב* *karéb*. *συστάω.* } Cic. *de nat. deor.* Sed tum congrediens cum sole, tum digrediens.

Congressus, a, um, aliud participium. } *συστάω, συσσωρεύω.* Virg. *lib. 12. Æneid.*

Nec pede congressos, nec equo, nec tela ferentes insequitur.

Cum dativo. Virg. 1. Aeneid.

Infelix puer, atque impar congressus Achilli.

Ubi Servius, Congredior tibi, antiqui dicebant, sicut pugno tibi, dimico tibi. Hodie dicimus, Congredior tecum, dimico tecum. Idem 5. Aeneid.

— Pelida nunc ego forti

Congressum Aeneam, &c.

Congressus, us, ui: Congressio, conventus, confictus. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congressio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo. Congregatio, aliud verbale, colloquium, sermo.

Congruitas, idem quod Congruentia. Sidon. lib. 9. ep. 48.

Congruus, adject. Congrua tempora. Claud. in Russ.

Congrus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger. Congruus, sive Conger.

cogitat & colligit : opinio, suspicio, divinatio. { קסם késém, פתרון pithrón. ... GALL. Conjecture. ITAL. Congestura, segnale. GERM. Ein gemercke mutmassung auf denen man etwas abnimpt. HISP. Conjetura. ANGL. Gessing. } Cic. Cornific. Quantum copiarum haberes, tum ipsa conjectura consequi poteram, tum ex literis tuis cognovi.

Augurium ratio est & conjectura futuri.

Ovid. Elep. 8. lib. 1. Trist. Potin' conjecturam facere, si narrem quod somniavi. (Mox conicere somnium.) ¶ Plaut. Cure. se. 1. act. 2. Idem Menach. se. 2. a. 1. Quintil. lib. 3. Conjectura dicta est à conjectu, id est, directione quadam rationis ad veritatem : unde etiam somniorum, atque monstrorum interpretes, Conjectores vocamus. Conjecturam Rhetores accipiunt pro eo statu, quum facti est controversia, quoniam conjecturis causa confirmatur : vocatur & Constitutio conjecturalis.

Conjecturalis, e, adjectivum, quod per conjecturam colligitur, & proponitur. { ... GALL. Qui gist en conjectures, chose qu'on connoist, seait, & preuve par conjectures. ITAL. Cosa che se giudica per conjectura. GERM. Das man auf gemercken oder mutmassungen versteht vnd abnimpt. HISP. Cosa de conjectura. ANGL. That is understood by gessing. } ¶ Unde Conjecturalem statum vocant Rhetores, quum per conjecturas queritur an aliquid factum sit. Author ad Herenn. lib. 1. Conjecturalis est, quum de facto controversia est : hoc modo, Ajax in sylva, postquam rescivit quæ fecisset per insaniam, gladio incubuit. Ulysses intervenit, occisum conspicatur, è corpore telum cruentum educit : Teucer intervenit, ubi fratrem occisum, & inimicum fratris cum gladio cruentato videt, capitis accersit. Hic quoniam conjecturâ verum queritur, de facto erit controversia, & ex eo constitutio causæ Conjecturalis nominatur. Cels. lib. 1. Est enim Medicina ars conjecturalis : id est conjecturis nitens.

Conjecturo, as, are : Conjicio. Senec. lib. 9. nat. quæst. Nobis conjecturate tantum illa in occulto libet, nec cum certa inveniendi fiducia, nec sine spe.

Conjectanea, συμπεπλημένα, libri || in quibus scribimus, quæ conjectamus, h. e. conjecturas nostras. || Gell. lib. 20. cap. 11. de librorum festiis inscriptionibus : Est qui inscripsit, συμπεπλημένα. Sunt item multi qui Conjectanea. Ab eod. Gell. lib. 14. cap. ult. citatur Atticus Capito in Conjectaneorum ducentesimo quinquagesimo nono.

Conjectatoriè, Adverb. συμπεπλημένα. Gell. lib. 14. cap. 3. Et ejus rei argumenta quædam Conjectatoriè ex eorum scriptis protulerunt.

Conjectarium, Efficax atque perfectum. εὐπεχεύ. Cic. 4. de fin. Illud vero minime conjectarium. Nonius.

Conjectus, us : Iactus, conjectio. { ... remiáb, ... meta- ... GALL. Jettement. ITAL. Il giettare. GERM. Ein zururff. HISP. El echamiento, lance. ANGL. Casting or hurling together. } Plin. lib. 26. cap. 4. Æthiopide herba amnes ac stagna fictari conjectu, tactu clausa omnia aperiri. || ¶ Item Congregatio. Lucr. ¶ Sic conjectus radorum, apud eundem : & , Conjectus oculorum. Cic. pro Plane. Non enim tribum Tarentinam, de qua dicam alio loco, sed dignitatem, sed oculorum conjectum, sed solidam & robustam & assiduam frequentiam præbuerunt.

Conjectio, verbale. || actus conjicientis, item conjectura, συμπεπλημένα. Est & vox forensis. || { ... remiáb, ... meta- ... ANGL. A casting or hurling together. } Cic. pro Cecina. Neque jactu cominus, neque coniectione telorum. ¶ Conjectio causæ dicitur, ut author est Alconius, causæ suæ in breve coactio : quia litigatores quum ad judicem venissent, antequam causa ageretur, quasi per judicem strictim & angustè rem exponebant : id quod dicebatur causæ conjectio, fortasse quod inde de tota disceptatione judex conjicere aliquo modo posset. Eodem verbo utitur Paul. in l. 1. D. de reg. jur. ¶ Conjectio item ponitur pro Divinatione à Cic. de nat. & Divin. ubi coniectionem somniorum exponit, Vim cernentem & explanantem, quæ à diis hominibus significentur somniis. ¶ Conjectio item pro Conjectura. Ulp. D. lib. 28. tit. 1. l. 21. §. 1. in fin. Utrique placeret coniectionem fieri ejus quod reliquit, vel ex vicinis scripturis, vel ex consuetudine patrisfamilias, vel regionis.

Conjectus, a, um, participium. { ... muschläch. συμπεπλημένα. GALL. Ietté. ITAL. Gittato. GERM. Geworffen. HISP. Echado. ANGL. Cast an hurled together. } Cic. de Amic. Sed existimare debes, omnium oculos in te esse conjectos : unum te sapientem existimant, & appellant.

Conjectam accipere, est contributionem exigere. Conjectus ergo, sive Conjectum, Græcæ vocis imitatione, symbola dicitur, id est, pensitatio & tributum, quod aliqua de causa exigitur, & confertur.

Conila, x, sive Conile, es, ... oculus est cicuræ simillimum, quod à Dioscoride Myrrhis appellatur. Legitur hoc nomen in quibusdam Dioscoridis exemplaribus : quamquam doctiores malint numerare inter ea quæ scriptori huic paulatim acceverunt. Nicander certe, in Theriacis, Conilam eandem facit cum organo.

Conimbrica, Coimbra. V. E. regni Lusitanix, sub A. Bracarensi. ||

Conion, { ... Ciguë. ITAL. & HISP. Cicuta. ANGL. Hemlocke. } Græco nomine appellatur herba perniciosissima, publica Atheniensium pœnâ nobilitata, quam Latini Cicutam appellant.

Conifalus, ... Deus habitus est apud Athenienses, qui simili ferè ritu colebatur, quo apud Lampfacenos Priapus. Author Strabo lib. 3.

Conisco, as, est cornu petere more arietum, quum procurrentes capita inter se collidunt. { ... naghâch. ... GALL. Cottir, luitier front contre front, comme font les moutons. ITAL. Assaltare con la corna. GERM. Die röpff ancinander pûtschen oder stossen. HISP. Herir con cuernos. ANGL. To dash with the horns likbulles andrammes. } || Lucret. lib. 2. ¶ Vt satiati agni ludunt, blandeque coniscant. ||

Quint. lib. 8. cap. 3. ex Cic. in Pisonem, Caput opponis cum eo coniscans.

Conisium, Theutranix oppidum, non procul à Caico fluvio, cujus meminit Plin. lib. 5. cap. 30.

Conisterium, ... Vitruv. lib. 1 §. cap. 11. mendosè Conisterium, locus ubi pulvere post unctionem luctaturi aspergebantur, ut prehensiones essent firmiores & minus lubricæ. Phil. à ... in pulvere versor. ||

Conisticeæ aves, quæ à nonnullis Pulveratrices appellantur, utroque nomine ab earum consuetudine deducto, quod se pulveri soleant immergere, ... Vide Cæl. lib. 6. cap. 26.

Conisticeæ, & Conisticeæ, x, ... Arena, sive palæstra : ita nominata ... hoc est, à pulvere, quo athletæ se mutuo solent aspergere.

Conistoris, urbs Hispaniæ citerioris in tractu Celtico, cujus meminit Strab. lib. 13.

Conjugatus, conjugatus. Gloſſ. ||

Conjuga, conjux : Apul. 6. Metam. Magni Jovis germana & conjuga, &c. Laurenberg.

Coniungo, as : Conjungo, quasi in unum jugum jungo. { ... hithib, ... GALL. Joindre & allier ensemble comme sous un joug. ITAL. Congiungere. GERM. Zusammen jochen/ zusammen binden/ zusammen tupplen. HISP. Ayuntar. ANGL. To joyne and couple together in one yoke. } Cic. 1. Offic. Estque ea jucundissima amicitia, quam similitudo morum conjugavit.

Conjūgātā, ... apud Rhetores sunt quæ ab uno genere veluti jugo flectuntur : ut à justitia, Justus, Juste, Justum. ¶ Hinc locum à Conjugatis dicimus, quum ita argumentatamur, Si risus gaudium est, ergo & ridere gaudere est.

Conjūgātōr, is, ... ANGL. That yoketh thinger together. } ut, Boni amoris conjugator, de Hymenæo dixit Catullus in Epithalamio.

Conjūgātō, Conjunctio, { ... machibéreb. ... GALL. Union, liaison. ITAL. Unione, ligamento. GERM. Zusammen bindung. HISP. Ayuntamiento. ANGL. Yoking or coupling together. } Cic. in Catone, Adminiculorum ordines, capitum conjugatio & religatio. ¶ Dicitur etiam Grammaticis Conjugatio, variatio & declinatio in verbis, quod multa tempora sub unum thema, quasi jugum, subjungunt.

Conjugis, e, ... jugum idem habens. Solin. cap. 30. Habent affectus : non temerè nisi conjuges evagantur. ||

Conjūgūs, quod conjugatum est. { ... ANGL. Yoke together. } Plin. lib. 8. cap. 23. Conjuga ferme vagantur, nec nisi cum compare vita est.

Conjugulus, a, um : ut, Conjugula myrtus, apud Catonem cap. 133. Plin. lib. 15. cap. 19. Cato tria genera myrti prodidit : candidam, nigram, conjugulam, fortassis à conjugis, ex illo Cluacinae genere.

Coniūgiūm, matrimonium, || status eorum qui sunt conjuges. || { ... chatunnâh. ... GALL. Mariage, coniection & lien de mariage. ITAL. Matrimonio. GERM. Der Estand. HISP. Casamiento de marido à muger. ANGL. Marriage, the bond of marriage. } Virg. 1. Æneid.

Conjūgiūm jungam stabili, propriamque dicabo. V. Connubium. Cic. 4. de fin. Ut conjugia virorum & uxorum à natura conjuncta esse dicerent, Idem 1. Offic. Prima societas in ipso conjugio est, proxima in liberis.

Anne bonum oblita es facinus, quo regium adepta es conjugium, Catul. de coma Beren. ¶ Conjugium, pro coitu. Virg. 3. Georg. — sape sine ullis Conjugiis vento gravida.

Conjugium pro conjugatis. Plin. lib. 10. cap. 12. Pellunt nidis pullos, ac volare cogunt, sicut & corvi : qui & ipsi non carne tantum aluntur, sed robustos quoque fetus suos fugant longius. Itaque parvis in vicis non plus bina conjugia sunt : circa Cranonem quidem Thessalia singula perpetuo : genitores soboli loco cedunt. Ubi Plin. bina conjugia vocat Bina patia, duos mares ac totidem feminas.

Conjūgāllis, e, quod ad conjuges, sive ad conjugium pertinet. { ... GALL. De mariage, des appartenances de mariage. ITAL. Matrimoniale. GERM. Elich / oder das zu den eleuthen gehört. HISP. Cosa perteneciente al casamiento. ANGL. Belonging to marriage. } ut, Conjugalistorus, lectus conjugum. Dii conjugales dicuntur, qui conjugis præsumt, ut Juno, Venus, Hymen. Senec. in Medea, Dii conjugales, tuque genialis torigi Lucina custos.

Conjūgāllis, in eadem significatione. Ovid. 5. Metam. — fremitu regalia turba Atria complentur, non conjugalia festa Qui canat, est clamor, sed qui fera nuntiet arma. Fœdus conjugiale. Idem 11. Metam. Tunc quoque mansit amor, nec conjugiale solutum est Fœdus. Jura conjugalia, idem 6. Metam. Nec mea virginitas, nec conjugalia jura.

Conjūnx, secundum Priscianum, à Conjungo, is : sive Conjux, sine n, secundum Phocam, à Conjugo, as, Uxor, vel maritus. { ... scheg- gál. ... GALL. Le mary, ou la femme. ITAL. Moglie, d vero marito. GERM. Ein Eegemahl. HISP. El marido d la muger. ANGL. The husband or his wife. } Cic. ad Qu. Frat. lib. 3. Fidelissima conjux. Ovid. 2. Metam. Hoc cerid factum conjux mea nesciet, inquit.

Debita conjux, id est, promissa & sponsa. Idem epist. 7. — quondam sibi debita conjux. Idem 13. Metam. Me pia detinuit conjux.

Dejectam conjuge esse, id est, maritum amisisse. Virgil. lib. 3. Æneid. Heu quis te casu dejectam conjuge tanto Excipit.

Conium, ... vide Conion.

Coniungo, is, xi, ctum. Simul jungo, copulo, concio, congrego, coagmento, concilio, connecto. { ... hithib, ... GALL. ... }

GALL. Conjoindre, allier, unir. ITAL. Congiungere. GERM. Zusammen fügen. HISP. Ayuntar. ANGL. To joyne, couple or sett together. } ut Coniungere boves, apud Catonem de re rustic. cap. 138. Callius ad Cic. lib. 12. Castra oppido conjunxit. Virg. 3. Eclog.

Pan primus calamos cera coniungere plures Instituit.

Ovid. 8. Metam.

dextram coniungere dextra.

Cic. pro Cluent. Quantam vim habeat ad coniungendas amicitias studiorum ac naturæ similitudo. Te bovem esse & me asellum, ubi tecum conjunctus sum (id est, vincit vinculo affinitatis,) & socer tuus factus. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1.

Coniunctus, participium. } מכבבך mecbubbár, מכבבך mudbbák, מצבבך nistmád. συνυμψύθησθε, συζυχθε. GALL. Conjoinct, allié, uni. ITAL. Congiunto. GERM. Zusammen gefügt. HISP. Ayuntado. ANGL. Joyned or coupled together. } ut, Homines benevolentiam conjuncti. Idem in Verrem, Quæ est enim tanta facultas & dicendi copia, quæ istius vitam tot vitiis flagitijsque conjunctam aliqua ex parte defendere possit?

Coniunctum, vox Dialecticorum. Gell. cap. 8. lib. 16.

Coniunctus, nomen ex participio. Plancus ad Ciceronem. Sed primum quod ita meritis iudicabam: deinde quod ad omnes casus conjunctiores Reipublicæ esse volebam. Cic. de Amic. Tum etiam cum iis & inter se conjunctissimos fuisse M. Curium, & T. Coruncanum, memoriæ proditum est.

Coniunctio, verbale: Copulatio, congregatio, necessitudo. } דבך debék, מחברתך machbebereth, מחברתך hithechhaberáh. σύνδεξις. GALL. Conjonction, alliance, union, grande amitié. ITAL. Congiunzione, congiungimento, grande amicitia, confederazione. GERM. Zusammenfügung/vereinbarung. HISP. Ayuntamiento, gran amistad. ANGL. A joyning together, freindsip. } Plin. lib. 14. cap. 29. Ideo tum electa, quoniam conjunctioni & huic arbori Venus præest. Cic. ad Brutum, Coniunctio tua cum collega, concordiaque vestra, quæ literis communibus declarata est. Societas conjunctionis humanæ, idem 1. de finib. } Coniunctio, partem etiam orationis faciunt Grammatici. Idem de Orat. Quam demptis conjunctionibus dissolutè plura dicuntur. Coniunctio connexiva, apud Gell. cap. 29. lib. 10. } Ponitur etiam pro enuntiationis genere, in quo adhibetur Et, Cic. de Fato, Ergo hæc quoque coniunctio est ex repugnantibus: & est Fabius, & in mari Fabius morietur.

Coniuncte, adverbium. Simul, conjunctim. } יחד yachadh. συνυμψύθησθε, συνδυασιως. GALL. Conjoinctement, en toute union & concorde. ITAL. Congiuntamente. GERM. Sammenthafft / miteinander. HISP. Ayuntadamente. ANGL. All together. } Cic. 2. de Orat. Et si conjuncte sit celatum, &c. Plin. in Epist. cap. 94. Hujus est hæres Maximus noster, quem & ipse amo, sed conjunctius tu.

Coniunctissime, & amantissime cum aliquo vivere. Cicero de Amic.

Coniunctim, aliud adverbium, σύνυμψύθησθε. Cæs. 6. bell. Gall. Hujus omnis pecuniæ conjunctim ratio habetur.

Conivola, occulta. Festus: & Conivoli, concordēs, juncti. Glossar. Isidor. }

Coniux, vide Coniugo.

CONIVRO, as: simul iuro, consentio, conspiro, & plerunque in malam partem. } קשר kashár. συνίζημι, συνόμνυμι. GALL. Conjurer, conspirer, jurer ensemble de faire une mesme chose. ITAL. Congiurare. GERM. Zusammen schwören. HISP. Conjurar los que conspiran. ANGL. To conspire or swear together for the performing of an act. } Salust. Sed antè conjuravere pauci, in quibus Catilina fuerat. } Interdum in bonam partem accipitur, quum plures eidem juramento honestam ob causam sese astingunt. Unde Mutius Scævola apud Liv. lib. 1. Trecenti (inquit) conjuravimus principes juventutis Romanæ, ut in te hac via grassaremur. } Horatius de arte poet. per translationem posuit pro consentire, sive sibi mutuo opem ferre.

alterius sic

Alteram poscit opem res, & conjurat amicum.

Est etiam Conjurare simpliciter jurare. Gell. Age, militiam saltem defende: tu verbis conceptis conjurasti sciens scienti amico tuo.

Coniuratio, verbale, conspiratio, } קשר kasher. συνωμοσία, σύστασις. GALL. Conjuratation, ou conspiration. ITAL. La congiurazione. GERM. Zusammen schwörung. HISP. La conspiracion de conuracion. ANGL. Conspiracie. } Terent. in Heeyr. Proh deum atque hominum fidem, quod hoc genus est? quæ hæc conjuratio? Ut omnes mulieres eadem æquè studeant, nolintque omnia? Cic. 2. de Divin. Mirabile autem illud, quod eo ipso tempore, quo fieret iudicium conjurationis in Senatu, signum Jovis, biennio post, quam erat locatum, in Capitolio collocabatur. Coniurationis globus, 1. conjuratorum. Velleius.

Coniurati, dicuntur qui conjuraverunt; jurati qui juraverunt. } קשרי kasherim. οι συνόμνυτες. GALL. Qui ont conjuré, conjurateurs. ITAL. Quelli che son congiurati insieme. GERM. Die zusammen geschworne. HISP. Los que conspiran, o estan conjurados con otros. ANGL. That hath sworn together to performe an purpose. } Cic. in Catil. Ego quanta manus est conjuratorum, quam videtis esse permagnam, tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video. } Interdum conjungitur cum genitivo: ut, Coniuratus Getarum, qui cum Getis conspiravit. Claud. 2. in Ruf.

tunc proditor ille

Impius imperii, conjuratusque Getarum

Distulit instantes, eluso principe, pugnas.

Coniurati, milites sacramento rogati. Liv. 5. d. 5.

Coniuratim. Plaut. A fin. sc. 2. a. 2. Siquidem omnes coniuratim cruciamenta conferant. (Aliàs tamen, conjurati.)

Conivum, vide Coniivum. }

Conivoli, concordēs, juncti. Alii legunt, Cohibuli, concordes, conivoli. Utrique astipulatur Glossari author, qui cohivum, conivum, interpretatur κοήλυκα ήβήε μιμνησθησθα. Ut videatur jam antiquitus in dubium hoc revocatum, utrum conivum, an cohivum dicendum esset. Glossæ veteres manuscriptæ: Coniculi, concordes, juncti: eadem, Coniuga, conibulus, comparticeps. Inde à coniveo cohivulus, ut à cohibeo cohivulus. Inde Glossæ interpretantur cohivum, rosæ calycem qui adhuc coit, necdum apertus est.

Conlätro, as, are. Latratu infesto, obloquor. } καθοδ' αυτίω. GALL. Abbaye ensemble, abbayer contre quelqu'un pour le blasmer. ITAL. Abbaiare. GERM. Wider etwas belten oder reden schmähen. HISP. Latrar propriamente los perros. ANGL. To bark against one and blame. } Senec. de vita beata, Si quis ex his qui philosophiam collatrant, quod solent, dixerit: Cur ergo melius loqueris, quam vivis?

Conlectus, conlectio. Virg. }

Conlütulo, vide Collütulo.

Conmolunt, dentibus comprimunt. Gloss. Isid. }

Connäto, as, connatere, simul natere. συννήσσω. Connatat nobiscum, dixit Plaut. per translationem, pro Rivalis est.

CONNĒCTO, is: Simul neco. } קשר kashár, אסר asár, כבד ebbér. συνωλίκω, συνίγω. GALL. Lier & attacher ensemble, accoupler, conjoindre. ITAL. Attacare insieme. GERM. Zusammen knüpfen/ an ein ander binden. HISP. Travar una cosa con otra. ANGL. To knitt and tie together. } Quint. lib. 5. cap. ult. Quæ apprehensa Græci magis (nam hoc solùm nobis peius faciunt, in catenas ligant, & inexplicabili serie connectunt. Falces scälalque connectere. Tacitus lib. 19. Connectere fabellas, pro componere. Senec. cap. 8. al. 27. de consol. ad Polyb. Cum dativo, Cic. in Pisonem. Persequere connexos his funeribus dies. Connectere item pro Orationem perpetuam concatenare, dixit Quint. lib. 2. Nonnulli certa sibi initia, prius quam sensum invenerint, destinant: eaque clarè secum diuque meditari, desperata connectendi facultate, deserunt. Idem alibi, Continuare verba dixit. Turbari memoriã, vel continuandi verba facultate destitui, nusquam turpius. } Vestem connectere, id est, cingere. Claud. 1. in Ruf.

illa ubi cerulo vestes connexuit angus

Nodavitque adamante comas.

Connexus, participium. } קשר kashár, אסר asár, מכבבך mecbubbár. συνυμψύθησθε. GALL. Lié ensemble, conjoinct, allié. ITAL. Ligato insieme, congiunto. GERM. Zusammen getnüpft/ an einander gebunden. HISP. Atado juntamente, travado con otro. ANGL. Tied together. } Cic. 2. de natur. deor. Inde fides leviter posita, connexaque videretur, Si quidem connexus es, per os elephantobrachium transmitteres. Plaut. Merc. sc. 1. a. 1.

Connexus, us, ti. } משרת מסר masseret, מחברתך machbebereth, חרצב charzsh. συνωλίκη. GALL. Liaison, conjonction, connexion. ITAL. Ligamento, congiunzione. GERM. Zusammen bindung oder knüpfung. HISP. Atadura, travazon. ANGL. A binzing or knitting together. } Lucret. lib. 2.

differre necesse est

Intervalla, vias, connexus, pondera, plagas.

Idem lib. 3.

connexu corpus adhaeret.

Connexum, i, pro conclusione. σύνυμψύθησθε. Cic. 5. Acad. Ipsa enim ratio connexi quum concesseris superius, cogit inferius concedere. Vox Dialecticorum. Gell. cap. 8. lib. 16.

Connexio, nis, Connectendi actus. } מחברתך machbebereth. σύνωλίκη. ANGL. A knitting together. } Et pro conclusione, apud Quint. lib. 3. cap. 12.

Connexivus, a, um, συνωλίκος, quod aptum est connectere: ut, Connexiva conjunctio, apud Gell. lib. 10. cap. 29. pro copulativa σύνδυομυθ, συνωλίκος.

Connitor, etis. Simul, vel vehementer nitot, operare do. } עבי jagháb, σωπεινομεν. GALL. S'efforcer à faire quelque chose. ITAL. Sforzarsi di suo potere. GERM. Etwas mit einander vnderstehn zuthun. HISP. Esforzarò esforçarse para hazer algo. ANGL. To force him dim in doing any thing. } Cic. de fin. Quum autem paulum firmitatis accesserit, & animo utuntur & sensibus, connitunturque ut sese erigant. } Conniti, pro eniti, & parere. } יחל jalách. δύσχευ. GALL. Enfanter. ITAL. Partorire. GERM. Gebären. HISP. Estar la muger de parto. ANGL. To bring forth yunge. } Virgil. Ecl. 1.

Hic inter densus corylos modò namque gemellos

Spem gregis, ab silice in nuda connixa reliquit.

Conniti, in summum jugum evadere. Cæsar lib. 1. de bell. Civ.

CONNIVĒO, iui, vel xi, ctum: & olim Connivo, Oculorum palpebras moveo, modò claudio, modò aperio: & ponitur pro Dissimulo. } קר karás. σαρ, δεινύπτω, καλμύβα. GALL. Cligner les yeux, sourciller ou ciller. ITAL. Serrar l'occhi. GERM. Blinzen/ mit den augen zwintzen. HISP. Abaxar los parpados de los ojos. ANGL. To voinck. } Plin. lib. 11. Graviores alitum inferiore gena connivent. Idem, Columba & similia, utraque gena connivent. Gell. lib. 16. cap. 3. dixit, Connivere cava ventris & stomachi, pro stipari, claudi, & contrahi. Cic. 4. Phil. Quibusdam in rebus etiam conniveo Idem pro Calio, Proh dii immortales, cur interdum connivetis in hominum sceleribus maximis? Suet. in Cæs. Delicta neque observabat omnia, neque pro modo exequabatur, sed desertorum, ac feditiosorum inquisitor ac punitor acerrimus, connivebat in cæteris: id est, reliqua convitia oculis veluti clausis præteribat, tanquam dissimulantes illa contueretur. E contrario, Inconnivens dicitur, qui oculis est vigilantibus, & aliqua in re fixis sine mutatione, άπεσφάδμυκίθ. Gell. de Soey. Inconnivens, immobilis, in iisdem vestigijs perstabat. Habet hoc verbum, ni, syllabam productam. Silius.

Connivens,

Connivent, solémque pavent deprehendere visu.

Perfius Satyr. 6.

Va nisi connivens.

Nisi conniveamus, in oculos hæc incurrunt. Quint. Interquiescere & connivere jura, apud Gellium cap. 2. lib. 2. Connivere ad fulgura. Sueton. in Calig. cap. 51. Palpebras quoque ejus, ne connivete possit, sursum ac deorsum diductas insuebant (de Regulo Roman.) Gell. cap. 4. lib. 6. Turpil. apud Priscianum. Dum ego connixi somno.

CONNIVENTIA, æ: Dissimulatio. ἡ ἐπιμύθησις. GALL. Dissimulation de voir quelque chose, semblant de ne voir, ou appercevoir. ITAL. Il dissimulare il far sembrare di non vedere, ne udire. GERM. Das blinzen mit den augen/ oder die vberschung da man einem etwas hin gehn lässt. HISP. El consentimiento à dissimulacion abaxando los ojos. ANGL. A winckeing, dissembling. } l. 1. C. de fund. & salt. rei dom. lib. 11. Quod si venalis procuratorum conniventia, ut id deinceps tentetur, admiserit, eos gravissimo jubemus supplicio subjacere.

CONNIVUM, folliculus roisæ clausus, sic recte scribitur, à Conniveo, & vox illa exponitur in Glossario per florem conniventem, id est, clausum. Vide Calix, & Conivola.

Connixa, partu liberata. Gloss. Isid. ||

CONNNO, as, are: Simul no. ἡ συνήθεια. ANGL. To freymme together. } Connare, simul nare, proprium est piscium.

CONNATIO, verbale. Plaut. Connationis nostræ conscius: id est, quod eandem admiremur mulierem. Sipont.

CONNUBIO, is, connupsi, connuptum: Matrimonio jungor. ἡ συνουσία. GALL. Se marier ensemble. ITAL. Maritarsi insieme. GERM. Sich verheirathen oder verheyraten. HISP. Casarse juntamente. ANGL. To be married, to a man. } Apul. Nescientibusque parentibus puellari atate connupseramus.

CONNUBIUM, Ius legitimi matrimonij, à Nubo, cujus prima produci- tur, quum in connubio quandoque propter metri necessitatem corripiatur. ἡ ἑνωσις chatumáh. συζυγία. GALL. Connexion par mariage, lien de mariage, affinité par mariage. ITAL. Lege del matrimonio. GERM. Die Ehe/ oder estand. Item/ das recht des estandts. HISP. La ley, y derecho del casamiento de marido y muger. ANGL. Joyning together by marriage, right of marriage. } Virg. 1. Æneid.

Connubio jungam stabili: est enim Systole figura, quâ syllaba naturâ longâ corripitur. Alibi Virg. producit, nempe 4. Æneid.

connubia nostra Reppulit.

Cic. 1. Offic. Sequuntur connubia & affinitates, ex quibus etiam plures propinqui.

CONNUBIUS, a, um. Apul. lib. 6. Liberas & connubia lege sociatas corrumpis. ||

CONNUBIALIS, Nuptialis, quod ad connubium pertinet. ἡ ἐπιγαμια. GALL. De mariage, des appartenances de mariage. ITAL. Matrimoniale. GERM. Eelich/ hochzeitlich. HISP. Cosa de casamiento. ANGL. Belonging to marriage. } ut, Carmen connubiale, apud Claudianum 7. Paneg. Vincula connubialia, Statius 5. Thebaid. ἡ ἑνωσις ζυγίων. Ovid. Ep. 6.

Hen! ubi pacta fides, ubi connubialia jura.

CONNUDO, as, are: Nudo. ἡ ψυψή pifchschet. γυμνός. GALL. Mettre tout nud, découvrir. ITAL. Nudare. GERM. Entblößen/ entdecken. HISP. Desnudar lo vestido. ANGL. To mak naked or uncover. } Plin. lib. 28. cap. 7. Jam primum abigi grandines, turbinésque, contra fulgura ipsa in mente connudata, sic averti violentiam cæli.

CONNODÉS, κωνοδής, à Græcis dicitur quicquid coni, hoc est, metæ formam habet: unde cupressus fœmina hoc veluti proprio epitheto à mare distinguitur, eo quod fastigium habeat in metæ formam convolutum, quum mas extra se ramos spargat.

CONNON, κωνων, Atheniensium dux fuit, qui prælio victus à Lyfandro Lacedæmoniorum duce, sponte abiit in exilium ad Artaxerxem Persarum regem, cujus auxilio patriam, cui servitatem attulerat, in libertatem restituit. Author Plutarchus. } Fuit & alius Conon Samius Astrologus: de quo Propertius lib. 4. Eleg. 1.

Me creat Archyta soboles Babylonius Orops Horon, & proavo ducta Conone domus. Hic septem libros de Astrologia edidit.

CONONIENSES, apud Plin. lib. 3. cap. 4. Gallis Narbonensis populi sunt, Aquitanis contermini.

CONOPAS, κωνόπας, minimæ staturæ nanus fuit, duorum pedum & palmi altitudine, quem Julia Augusti neptis in deliciis habuit. Author Plin. lib. 7. cap. 16.

CONOPÆ, es, κωνόπαι. Arcanania urbs est, teste Stephano, cujus incolæ Conopæi dicuntur, & Conopitæ.

CONOPÆUM, ἡ ἑνωσις jeriáh, מרבד marbád. κωνόπαιον. GALL. Cour- tine autour d'un lit, pavillon. ITAL. Padiglione da letto. GERM. Ein umhang umb das bet. HISP. Pavellon de cama contra los mosquitos. ANGL. A canopy to hind about heddes, a pavillon. } Tentorium, seu velum, & papilio ille lineus, vel laneus, seu bombycinus, qui toro circumdatur ad arcendum culices, quo maxime utuntur Alexandrini, quod ex Nilo culices constant, quos κωνόπαιον dicunt. Inde κωνόπαιον, per æi diphthongum. Poëtæ tamen Latini suo quodam jure abjiciunt vocalem subjunctivam, & penultimam corripiunt. Propertius lib. 3. eleg. 9.

Fædæque Tarpeio conopea tendere saxo. Et apud Horat. lib. Epod. Et inter signa turpe militaria Sol aspicit conopeum.

Posterius carmen est iambicum dimetrum, cujus ultima sedes poscit Iambum. Ineptissime autem lapsi sunt, qui per æi diphthongum hanc dictionem scribendam præceperunt.

CONOPION, κωνόπιον, oppidum fuit ad Mæotin, ubi lupos pisces aiunt prædæ parte conductos, piscatorum tetia asservere: mercede verò fraudatos, retia & prædam populari. Author Steph.

CONOPON Diabasis, κωνόπων Ἀγίας, insula est juxta quartum Istri ostium, quod Pseudostomacha appellatur. Vide Plinium lib. 4. c. 12.

Conops, ἡ κωνόψ. ANGL. Agnat. } A Græcis appellatur minoris muscæ genus, quod nos Culicem appellamus. Inde Conopeum, ut jam docuimus.

CONOR, aris: Nitor operando. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Essayer, tascher, ou s'efforcer à faire quelque chose. ITAL. Sforzarsi. GERM. Vnderstehn/ sich etwas zuthun vndernehmen. HISP. Esforçarse para hazer alguna cosa. ANGL. To endeavour or go about some thing. } Ter. in Andr. Tum autem hoc timet, ne deseras se. P. Hem egone istuc conari queam? Idem ibidem, Ego Pamphile hoc tibi pro servitio debeo conari manibus, pedibus, noctisque & dies capitis periculum adire, dum prosum tibi. Neque conari facere audebatis prius. Plaut. A sin. sc. 3. a. 1. Conari de subito agere tragædiam. Idem Capt. prol. Sceleris conandi consilia inire. Velleius.

CONATUS, us, ui: Nisus, labor, vis, impetus. ἡ ἐπιθυμία jehiháb. πείρασι. GALL. Effort, essay, entreprise. ITAL. Sforzo, speranza. GERM. Das vnderstehn/ oder die vnderwindung eines dings. HISP. Es fuerço, experiencia. ANGL. Endeavour in doing à thing, an interprise or intent. } Cicer. 1. de nat. deor. Dedit autem eadem natura belluis & sensum, & appetitum, ut altero conatum haberent ad naturales passus capessendos: altero scernerent pestifera à salutaribus. Idem de clar. Or. Populi ingrati pulsus injuria, se ad hostes contulit, conatumque iracundiæ suæ morte sedavit. Conatus capere. Liv. lib. 9. ab Urb. Conatis obviam ire. Liv. 2. d. 5. Conata perficere. Suet. in Galb. cap. 16.

CONAMEN, inis: Conatus, nisus. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. ANGL. Endeavour bestowed about a ting. } Ovid. Metam. dextraque molarem Sustulit, & magnum magno conamine misit. exiguo funem conamine traxit.

Idem. 4. Fast. Conamentum, i. Plin. lib. 16. cap. ... de sparto loquens, Ad reliquos ulus laboriosè evellitur, ocreatis cutribus, manibusque rectis manicis, convolutum ossis, lignis que conamentis: hoc est, adjumentis, & fulcimentis lignis.

CONAREM, pro conare. Ennius apud Prisc.

CONOS, placenta ex uvis passis & amygdalis. Rhodig. Conostaulus, Comes stabuli Imperatorii. GALL. Connestable. ITAL. Conestabile, comestabile. Buleng. ||

CONQUADRARE, in quadratam figuram redigere. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Esquarrer. ITAL. Squadrare una cosa, à ridurre in quadro. GERM. Gewerdt machen. HISP. Quadrar una cosa, à reducir en quadro. ANGL. To mak square. } Col. lib. 8. cap. 3. Conquadrata deinde foratis duobus adversis parietibus induuntur, &c.

CONQUASSARE, concutere est, vel confringere, contere. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Esbranler, casser, briser, froisser. ITAL. Conquassare, scuotere. GERM. Erschütten/ ergellen/ zerbrechen. HISP. Sacudir, à quebrar y gastar. ANGL. To shake and break, in shaking. } Cato cap. 52. Qualum incidito ex una parte prope imum: si verò calix erit, conquassato, cum eo qualo, aut calice in scrobem ponito. Corpus conquassatum, Lucret. lib. 3. Conquassari terræ motibus. Cic. 1. de Divin. Apulia maximis terræ motibus conquassata est. } Conquassare nationes, per translationem, pro vastare, & contere. Cic. pro Sestio, Etiam exteras nationes illius anni furore conquassatas videmus.

CONQUASSATIO, verbale, Concussio, commotio. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Esbranlement. ITAL. Conquassamento, crollamento. GERM. Erschüttung. HISP. Aquella obra de sacudir, sacudimiento. ANGL. A shaking. } Cicer. 4. Tuscul. Itaque illa duo, morbus, & ægrotatio, ex totius valetudinis conquassatione & perturbatione gignuntur.

CONQUEROR, eris. Queror. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Se complaindre. ITAL. Lamentarsi, dolersi. GERM. Sich beklagen. HISP. Quejarse de otro. ANGL. To complain. } Cicer. 5. Verr. Tanta vis erat injuriarum, ut homines quidvis perpeti, quam non de istius pravitate & injuriis deplorare & conqueuti mallerent. Idem Mostello lib. 5. Epist. Satis habeas, nihil me etiam tecum de tui fratris injuria conqueuti. Conqueuti vicem suam. Suet. Aug. cap. 66. Conqueuti onera. Idem in Calig. cap. 42. Quis hic ejulans conqueuritur. Plaut. Aul. sc. 6. a. 4. Meam pauperiem conqueuror. Ibid. sc. 4. a. 1. Conqueuritur mulier mecum fortunam suas. Idem Merc. sc. 1. a. 2.

CONQUESTUS, us, ui: Querela. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Complainte. ITAL. Lamento, rammarico. GERM. Ein Klag. HISP. Queja de otro. ANGL. A complaining. } Liv. 8. ab Urb. Tum libero conquestu coortæ voces sunt.

CONQUESTIO, aliud verbale. Cic. ad Quint. frat. lib. 1. Ubi nullum auxilium, nulla conquestio.

CONQUIESCO, Quiesco. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. Se reposer, prendre du repos. ITAL. Quietarsi. GERM. Beruhen. HISP. Holgarse, quietarse. ANGL. To be at rest to rest. } Cic. 5. de finib. Videmus igitur ut quiescere ne infantes quidem possint. } Conquiescere in re aliqua, eleganter accipitur pro re aliqua delectari. Cicer. Curioni, Ætas nostra jam ingravescens, in amore atque in adolescentia tua conquiescat. } Conquiescere à re aliqua. Plin. in Paneg. 88. Nullum locum, nullum esse tempus, quo funestorum Principum manes à posterorum execrationibus conquiescant, i. quo posteri eos non excrentur. Cicer. ad Lentulum, lib. 11. Ut quoniam, nisi perfecta re, de me non conquiesci, i. propter me sollicitus esse non desisti, donec confectum fuerit negotium meum. De ista re in oculum utrumvis conquiescito (i. dormito.) Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1. Conquiescere, somnum capere, cum læpè Cæs. tum lib. 1. de bell. civ. ||

CONQUINARE, coinquinare. Scal. ||

CONQUINISCO, is, conquexi. Caput inclino. ἡ ἐπιθυμία jagáh. πείρασι. GALL. S'encliner & faire le petit. ITAL. Chinare il capo. GERM. Sich neigen/ oder bucken. HISP. Inclinar à abaxar la cabeça. ANGL. To douk or bakken with tse head. } Plautus, Faciendum est puerile officium, conquiniscam ad citalam. Si conquiniscet, conquiniscito simul. Idem Pseud. sc. 2. a. 3.

CŌNQVRO, is: est diligenter quæro, & investigo. { כַּחֲרֵהוּ baḥāh. שָׂקַד bikkéseh, חָקַח chakār. συζήσις. GALL. Chercher de toutes parts, chercher diligemment. ITAL. Cercare con diligenza. GERM. Fleißig suchen/erforschen/ zusammen suchen. HISP. Buscar curiosamente y diligentemente. ANGL. To see arch for diligentlie. } Cic. lib. 5. in Verr. Quam undique homines nequissimos conquississet. ¶ Inde Conquirete milites, est delectum militum habere.

CŌNQVRSIO, verbale. { חָקַח chaker. ζήτησις. GALL. Recherche, eslite, perquisition. ITAL. Cercamento, inquisitione. GERM. Zusammen suchen/ das fleißig erfragen oder nachhin suchen. HISP. Aquella obra de buscar, buscar con diligencia. ANGL. Diligent searching. } ut, Conquistio militum, est ipse militum delectus, quum scilicet Imperator pro sua autoritate, quos ei visum fuerit, ad militiam conscribit etiam inuitos: quod in majoribus tantum reipublicæ periculis fieri consuevit. Alioqui enim contenti erant iis, qui ultra nomina dabant. Cic. de provinciis Conf. Exercitus ille noster superbissimo delectu, & durissima conquestione coactus, omnis interit.

CŌNQVRSITŌRES, dicti sunt homines illi, per quos milites conquirebantur. { מִבְּקָשִׁים מבקשהים. παραλογιστάς, οι ἀνθρολογιστάς. ANGL. Seekes or inquistours of any mater. } Cic. ad Atticum, Nullus usquam delectus: nam conquistores φανισοσπονπειν non audent, nec nomina dant. Conquistores singuli in subsellia erant per totam caveam spectatoribus. Plaut. Amphitr. bis.

CŌNQVRSITŪS, nomen ex participio. { GALL. Exquis. ANGL. Deintie, sine. } ut, Menſæ conquistissimis epulis exstruebantur. Cic. 5. Tusc.

CŌNQVRSITĒ, adverbium: Doctē, diligenter, exquisitē. { ζητητικῶς, ἐπιμελιῶς, ἀκριβῶς. GALL. Soigneusement, avec toute diligence. ITAL. Con buona informazione, diligentemente. GERM. Ganz fleißig/richtig. HISP. Con toda diligencia de buscar. ANGL. Singularly, eby diligence. } Gell. lib. 3. cap. 10. Hæc Varro de numero septenario scripti admodum conquistitē.

CŌNQVRSITĒ dicuntur qui simul ob eandem causam rei facti sunt. { συναφῶς. GALL. Citez ou adjournez ensemble pour comparoir devant un juge: Coobligez, complices du mesme crime. ITAL. Conrei, rei in compagna. GERM. Die mit einander an einer sachen schuldig sein. HISP. Acusados y demandados juntamente en juyzio. ANGL. which ar summoned for one cause. } Dictio frequens est apud Juriconsultos, ut apud Ulpian. in l. liberationem, §. nunc de effectu, ff. de lib. legat. ubi hoc nomen accipitur pro correis debendi civiliter, non criminaliter.

Conregio, in auguralibus, regio infra fines comprehensa. Turn. || Varro lib. 6. de L.L.

CŌNQVRSITĒ, veteres pro e regione dixerunt. Festus.

Confaburenſes, populi Hispaniæ citerioris, in conventu Carthaginensi, ut scribit Plin. lib. 3. cap. 3.

Conſacraneus, συμμύσης. Gloss. eorundem factorum socius.

Conſæpe, ut adſolet. Gloss. Iſid.

Conſalaneus, συνάλῃς. Gloss. ejusdem falis particeps. ||

CŌNSĀLŪTĀRE, est ultrò, citròque salutare. { ἑνὸς ἑαυτοῦ σχαλῖν. schaal schalom isch lerebēhu. συναμαρῶδεις, συναμαρῶδεις. GALL. S'entresaluer, saluer les uns les autres, ou plusieurs ensemble. ITAL. Salutare insieme. GERM. Begrüßen/ mit einander grüßen. HISP. Saludarse uno à otro. ANGL. To halse one another. } Cic. lib. 2. de Orat. Qui quum inter se, ut ipsorum usus ferebat, amicissimè consalutassent. Consalutare Jovem. Suet. in Calig. c. 22. & in Aug. c. 56. & in Tib. c. 17. & in Aug. c. 20. & in Neron. c. 26.

CŌNSĀLŪTĀTIŌ, verbale. { συναμαρῶδεις. GALL. Salutation entre amis, ou personnes commues. ITAL. Salutatione de molti ad uno à tra loro. GERM. Ein gruß/ so vil mit einander thun. HISP. Salutacion uno à otro. ANGL. A ha sing together amangest many. } Cic. lib. 2. ad Attic. Hinc plausus maximus, consalutatio forensis perhonorifica.

CŌNSĀNGVĪNĒI, dicuntur qui sanguine inter se connexi sunt per virilem sexum. { ἑνὸς ἑαυτοῦ γαίη. karob, modhab. συγγαίη, δὲ συγγαίη. GALL. Parens du costé du pere, d'un mesme sang & parenté. ITAL. Parenti. GERM. Bluts freund/ ein bluts verwandter. HISP. Parientes de la mesma sangre. ANGL. Of kinred by blood or birth. } Plaut. in Pœn. Meis consanguineis nolo te injustè loqui. Cic. ad Attic. lib. 2. Arde sordidè & nostri consanguineus, non mediocres terrores facit atque denuntiat. Itaque propriè consanguineorum appellatione continentur fratres ex eodem patre nati, lib. 3. Instit. tit. de legit. agn. success. §. 1. Itaque ex eodem patre nati fratres, Agnati sibi sunt, qui & Consanguinei vocantur. Arma consanguinea, Claud. in bell. Gild. Turba consanguinea, Ovid. Epist. 14. Sopor consanguineus lethi, Virg. 6. Æneid.

CŌNSĀNGVĪNĒS, ipsa sanguinis conjunctio. { ἑνὸς ἑαυτοῦ γαίη. modhabath. συγγαίη. GALL. Consanguinité, parenté du costé du pere. ITAL. Parentado. GERM. Blutsfreundtschafft. HISP. Parentesco de sangre. ANGL. Kinred by blood, or birth. } Liv. 7. ab Vrbe. Carthim populam misericordia consanguinitatis Tarquiniensibus adjunctum fama ferebat. Propinquus sanguinitate alicui, Virgil. 2. Æneid.

CŌNSĀNO, as: Curo, sano. { ἑνὸς ἑαυτοῦ ἰάσις. GALL. Guérir. ITAL. Sanare. GERM. Hailen/ gesund machen. HISP. Sanar. ANGL. To heall, to mak whole. } Col. lib. 4. cap. 24. Quo plerunque fit, ut quod præcidi debeat, perfringatur, & sic vitis laniata scabratæque putrefcat humoribus, nec plagæ sanantur. ¶ Conſanare, pro Conſanescere. Ulp. in l. idem, ff. de adilitio edicto: Idem Offilius ait, Si homini digitus sit abscissus, membrivè quid laceratum, quamvis consanaveris, si tamen ob eam rem eo minus uti possit, non videri sanum esse. Ubi tamen fortassis, una litera sublata, verius legeretur, Conſanuerit.

CŌNSĀNĒSCO, is: Sanus, fio. { ἑνὸς ἑαυτοῦ ἰάσις. GALL. Estre guerir, se guerir. ITAL. Diventar sano. GERM. Gesund werden. HISP. Hazerse sano. ANGL. To wahe whole. } Cic. Sulpitio lib. 4. Nunc autem hoc tam gravi vulnere etiam illa quæ consanuisse videbantur, recrudescunt. Colum. lib. 4. cap. 27. Tum etiam vitem minus cicatricosam reddit, quoniam id, ex quo viride & tenerum

decerptum est, celeriter consanescit.

Conſarannorum, vel Conſorannorum civitas, Sainct Legier de Conſarans, V. E. Conſarantensis Valconia sub A. Aufcenſi.

CŌNSĀRCĪNĀRE, simul sarcire significat, & nullo delectu conjungere. { תַּפְחָר. ὑπὸπλάσω. GALL. Recharger, adjoſter à la charge, rempiecer & renforcer. ITAL. Cuffire inſieme. GERM. Etwas zusammen binden/bürden machen. HISP. Cozer, & zarzir juntamente. ANGL. To burden, or loden further, to boich and amend garments. } Item consarcinare verba, Gell. cap. 23. lib. 2. Consarcinantis verba Tragici tumoris. Idem Gell. lib. 13. cap. 23. In quo versu non oportet alterum videri verbum, idem quod superius significans, supplemendi numeri causa extrinsecus additum & consarcinatum. Est enim hoc inane admodum & futile. ¶ Compositum igitur Sarcina οὐκ ὁρῶν, quod apud veteres Juriconsultos frequentissimè legitur pro sarcire, ῥάπτειν, & Sarcinator pro Sartore. Vide Sarcinare, & Sarcire.

Conſarſum, acurè textum, plumatum. Pap.

CŌNSĀRRĪO, is, ire: Sarrio. { ῥάβδω. ὀκαλοῦσα. GALL. Sarcler, ou biner. ITAL. Zappare, cavare. GERM. Erlesen / seuberen. HISP. Sachar & escardar la tierra. ANGL. To rake or weede. } Colum. lib. 11. cap. 3. Deinde sulci omnes consarciendi.

CŌNSĀVCĪO, as, activum, à quo Conſaucior, aris, passivum. { ἕρπαιος. ἕρπαιος. GALL. Blessé fort, navrer. ITAL. Ferire. GERM. Verwunden/verlegen. HISP. Herir & llargar. ANGL. To hurt, to wound. } Author ad Heren. lib. 4. In hoc autem crebro & celeri vulnere corpus consauciari videtur.

Conſcaplium, interscaplium, interscapulum, pars sub collo inter scapulas. Salmaf.

CŌNSĀLĒRĀRE, est scelere conspurcare. { ἄνομιμα. ἄνομιμα. GALL. Souillè & plein de malefices, meschant tout outre. ITAL. Pieno & machiato di sceleragine. GERM. Mit lasten beſteckt/ oder verwüſt. HISP. Enſuziado algo pecando. ANGL. To defile and pollute with some mischevous deede. } Liv. 10. bell. Macedon. Agite, conscelerare aures paternas: decernite criminibus, mox retro decreturi. Conscelerare oculos dicuntur qui nefandum aliquod facinus aspiciunt. Ovid. lib. 7. Metam.

Cur non & specta pereuntem, oculosque videndo
Conſcelero?

Conſclērātus, a, um: Sceleratus. { ἄνομιμα. ἄνομιμα. GALL. Souillè & plein de malefices, meschant tout outre. ITAL. Pieno & machiato di sceleragine. GERM. Mit lasten beſteckt/ oder verwüſt. HISP. Enſuziado algo pecando. ANGL. Mischevous, vengrable, full or naughty. } ut, Consclerata mens. Cic. in Capt. Et pro Cluentio, Consclerata exſectio linguæ. Conscleratus vultus, ibidem. A filiis conscleratissimis fuit domesticæ & assidua pœnas parentum dies noctesque repetunt: Cic. pro Sext. Rosc. Amer.

CŌNSĀCĒNDŌ, is: Navim ingredior navigandi causa. { ἠλάθω. ἠλάθω. GALL. Monter, monter en un navire, s'embarquer. ITAL. Intrare in nave per navigare, ascendere. GERM. Aufſteygen/ in ein schiff ſteygen. HISP. Subir en la nave para navegar, subir juntamente. ANGL. To clyme, to go up into aushipe. } Cic. 4. Acad. Quid enim conscendens navem sapiens, num, &c. Cas. de bell. Civ. Non minore animo ac fiducia, quam antè dimicaverant, naves conscendunt. Virg. 1. Æneid.

Bis denis Phrygium conscendi navibus aquor.

¶ Dicitur & In navem conscendere. Lentulus ad Cic. lib. 12. Ut si Syria spes eum frustrata eſſet, conscenderet in naves. Cic. ad Terentium lib. 14. cap. 7. Navim spero nos valde bonam habere: in eam simulatque conscendi, hæc scripsi. Ponitur aliquando absolute. Idem Attic. lib. 6. Idibus Martii Pompeium à Brundisio conscendisse. Caesar, Erat completis littoribus contentio, qui potissimum ex magno numero conscenderent. Scopulum conscendere. Virg. 1. Æneid. ¶ Ponitur etiam generaliter pro Ascendo: ut, Currum conscendere. Liv. 8. bell. Macedon. Equum conscendere. Idem 5. bell. Macedon. Conscendere in equum. Ovid. lib. 6. Metam.

Et lenta excelsos vitis conscendere ramos. Tibul.

Conſcēnsio, nis, verbale. Ascensio. { ἠλάθω. ἠλάθω. GALL. Montement, embarquement. ITAL. Montamento in nave, lo imbarcarsi. GERM. Des ſteygen oder treten in das schiff. HISP. Subida, & subida en la nave para navegar. ANGL. A taking of shippe. } Cic. 1. de Div. Eumque dixisse, remigem quendam ex quinqueremi Rhodiorum vaticinatum, madefactum iri minus xxx. diebus Græciam sanguine, rapinas Dyrhachii, & conscensionem in navem cum fuga. A quo Conſcensus, ἀνάβανς.

Conſciētia, vide Conſcius.

CŌNSĀCĒNDŌ, is, ere: In multas partes discindo, scindo, discerpo. { ἐπιπλάσσω. ἑνὸς ἑαυτοῦ ἀφῆρησις. GALL. Couper en pieces, descouper, deschirer, despecer, deschiqueter. ITAL. Lacerare, spezzare, squarciare. GERM. Zerschneiden/ zerharven/ zerteissen. HISP. Cortar en muchas partes. ANGL. To cute in many pieces, to teare. } Terent. Eunuch. Vestem omnem miserè discidit, tum ipsam capillo discidit. Cur conscendere sibilis, per translationem, pro Exsibilare, & Explodere. Cic. Attic. lib. 2. Num gladiatoribus quæ dominus, quæ advocati, sibilis conscissi. ¶ Conſcindere aliquem, pro criminari, & alicui convitiari. Ibid. lib. 8. Is enim me ab optimatibus ait conscindi.

Conſciſſūrā, x: Ipsa ruptio. { ἐπιπλάσσω. ἑνὸς ἑαυτοῦ ἀφῆρησις. GALL. Fente & brisure. ITAL. Fenditura, rottura. GERM. Ein spalt/ ein riß. HISP. Hendidura, cortadura. ANGL. A cutting en pieces, orthearing. } Plin. lib. 34. cap. 7. Dein quum pretio perisset gratia artis, detractum est aurum, pretiosiorque talis existimatur, etiam cicatricibus operis atque conscissuris, in quibus aurum hæserat, remanentibus.

CŌNSĀCĒSŪS, Discriptus. { ἐπιπλάσσω. ἑνὸς ἑαυτοῦ ἀφῆρησις. GALL. Deschiré, rompu, desſecé, brisé. ITAL. Rotto in pezzi, stracciato. GERM. Zerharven/ zerteissen. HISP. Hendido y cortado en muchas partes. ANGL. Cutt in pieces, torne. } Ut, Conscissa pallula. Plaut. Truc. Epistola conscissa. Cic. Gallio lib. 7.

CONSCIO, apud Horatium in Epistolis, legitur pro eo, quod est, alijus rei mihi conicius sum. ...

hic (inquit) murus ahenus esto, Nil conscire sibi, nulla pallescere culpa: hoc est, nullius rei sibi conscius esse.

CONSCITUS, particip. a Consciscor, verbo passivo, ...

CONSCISCO, is, iui, itum, proprie est una scisco: Consentio, communi consilio statuo, decerno. ...

GALL. Ordonner d'un commun consentement, decerner. ITAL. Consentire, statuire. GERM. Etwas erkennen oder auf bewilligung setzen/

Etwas mit wissen thun. HISP. Consentir, establecer. ANGL. To ordaine and decerne with commune consent. ...

scribit hoc verbum ad mortem ferè pertinere: ut, Consciscere sibi mortem. ...

GALL. Se faire mourir, se tuer. ITAL. Ammazarsi. GERM. Im selbs den todt anthum / sich selbs ombbringen. ...

Consciscere sibi mortem conscivit. Idem lib. 3. Epist. Mortem mihi cur consciscerem, causa visa non est. ...

Consciscere sibi exilium & fugam. Liv. 5. & 10. ab urb. Consciscere ferum ac fœdum facinus. ...

Per translationem ponitur pro contrahere, ...

Diligensque pastor itabulum quotidie convertit, nec patitur sterco humorem consciscere. ...

Descisco, Præscisco, & Rescisco, faciunt præterita in iui, sicut eorum primitiva: & Conscio quidem, Descio, & Rescisco, raro sunt in usu, ...

sed magis Conscisco, Descisco, & Rescisco. Ascio & Præscio inveniuntur: quamvis Ascio non ita frequenter, sicut Præscio. ...

Ascisco, & Præscisco, licet magis Ascisco, quam Præscisco, eo quod Ascio minus in usu sit, Præscio verò magis. ...

Descisco, Descisco, & Rescisco usurpentur, non mirum est si Conscio, Descio, & Rescio obsoleverunt: quoniam ferè superfluum esset in eadem significatione utraque haberi. ...

Sciscam, in Amph. Ocyus accuro, ut sciscam quid velit. Præscio in usu est, Præscisco minus: quod tamen & ipsum legitur apud Virg. ...

Continuòque animos vulgi trepidantia bello Corda licet longè præsciscere.

Ascio, apud Columell. in Præfat. Et pecoribus parandis, consetvandisque, quoniam & hanc ascimus, quasi agriculturæ partem. ...

tamen loco emendatiora Columellæ exemplaria Ascivimus habent, præterito tempore, quod ab Ascisco potius, quam ab Ascio esse videtur.

CONSCIOUS, a, um, unà sciens: Particeps, socius, testis, qui rem occultam unà scit. ...

GALL. Coupable de quelque cas, ou quelque crime. ITAL. Conscio, consapevole. GERM. Mitwissend / der im selbs etwas berouft ist. ...

Sabidor con otro de alguna cosa. ANGL. Culpable or guilty of any fault, that knoweth and is of counseill in doing a thing. ...

Rutilio, Quum & mihi conscius essem quanti te facerem. Nonius de verb. different. Scius, inquit, secum; Conscius cum altero. ...

Quam tamen differentiam fatetur à scriptoribus non observari. Nam postquam Seius in usu esse desit, Conscius utriusque locum occupavit. ...

& mens sibi conscia recti.

Cic. 3. Offic. Sibi autem nullius essent conscii culpæ. Plaut. ad notationem allusit. in Pseud. se. 1. a. 1. Eloquere ut quod ego nescio, id tecum sciam (id est, conscius sim.) Ovid. 13. Metam.

Quorum nox conscia sola est.

Quint. Conscius sum mihi. Ovid. Eleg. 5. lib. 3. Trist. Nil ita celabas, ut non ego conscius essem.

Item, Lumina funesti conscia facta mali, Ovid. Eleg. 6. lib. 3. Trist.

CONSCIENTIÀ, || est quasi cum alio scientia, || Recordatio, animi quædam ratio, vis & lex, à qua & de rectè factis, & secus admonemur. ...

GALL. Conscience, remors, reconnoissance de son fait. ITAL. Conscienza, testimonio dell' animo nostro, rimorso. ...

GERM. Gewissen / oder gewisne. HISP. El saber del coraçon, conciencia. ANGL. Conscience, acknowlege of his fault with a remorse. ...

In bonam partem accepit Cic. 5. Philip. In ipsa conscientia rectè factorum satis laborum fructus est. Et alibi, Nulla re tam lætari soleo, quam officiorum meorum conscientia. Idem de senect. Conscientia bene actæ vitæ, multorumque benefactorum recordatio jucundissima est. ...

In deteriorem partem idem posuit; in Catil. Inveft. Recitatis literis, conscientia convictus repente conticuit. Idem pro Sext. Rose. Suum quemque scelus agitat, amentiaque afficit: suæ malæ cogitationes, conscientiaque animi terrent. ...

Conscientia mille testes. Quint. lib. Institur. Orat. 5. hanc sententiam ut proverbialem citat: Sensus interprete non eget. Extat Græca sententia, ...

Conscientia verberat animum. Modestiam in conscientiam ducere. Salust. Jugurth. Non placuit reticere, ne quis modestiam in conscientiam duceret, i. ne quis existimaret, quod ipse mihi conscius essem, ideo tacuisse. ...

Seducta consilia à plurium conscientia habere. Liv. 2. ab urb. Conscientiam sceleris ferre non posse. Suet. in Neron. cap. 34. Conscientia, aliter sumptum. Cic. de sinib. Ut hominum conscientia remota, nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa non videatur esse facturus, id est, si existimaret rem ab omnibus sciri non posse. ...

Budæus. Tacit. lib. 13. Assumptis in conscientiam Othone & Clau-

dio Senecione, adolescentulis decoris, id est, quos participes esse voluit consiliorum & conscios. Budæus.

Conscorinus. Lucil. Conscorinum tuum, intellige illum, qui tecum est in tenebris. ...

CONSCRIBILLO, pro conscribo, veteres dixerunt. ...

ANGL. To register, to enroll. Varro, Itaque eas in ceram conscribillavit Hercules ad litem. Idem in Marcipore, Astrologi non sunt, qui conscribillantur pingentes cælum. Nonius. Quo loco quidam legendum putant Conscribillare, i. sacrificare. Catull. epigr. 22.

Illusa turpiter tibi flagella conscribillent.

CONSCRIBO, Simul scribo, compono, cogo. ...

GALL. Ecrire, enregistrer. ITAL. Scrivere. GERM. Schreyben / beschreyben. HISP. Escribir. ANGL. To write, to register, or enroll. ...

Cic. ad Attic. lib. 12. De Antonio quoque Balbus ad me cum Oppio conscripsit. Idem, Legem Consules conscripserunt, quâ Pompeio per quinquennium omnis potestas rei frumentariæ toto orbe terrarum daretur. Plaut. Asin. se. 1. a. 4. Agedum istum ostende, quem conscripsisti, syngraphum. ...

Conscribere milites, est cogere, & in certum numerum ac scriptum redigere: quod Galli dicunt, Enroller. De militibus conscribendis, vide Isidor. lib. 9. Ut sibi latrones cogere & conscriberem: id est, milites. Plaut. Merc. se. 1. a. 1.

CONSCRIPTI, qui in Senatu scriptis annotati erant, qui per inopiam Senatorum ex Equestri ordine in Senatorum numerum recipiebantur. ...

Liv. lib. 2. Deinde quo plus virium in Senatu frequentia etiam ordinis faceret, cædibus regis diminutum patrum numerum, primoribus Equestris gradus electis, ad trecentorum summam explevit. Traditumque inde fertur, ut in Senatum vocarentur, qui patres, quique conscripti essent: Conscriptos videlicet in novum Senatum appellabant lectos. Patres conscripti unde dicitur Plutar. in Rom.

CONSCRIPTIO, nis: scriptio, compositio. ...

GALL. Escriture, registre, rolle. ITAL. Scrittura, registro. GERM. Beschreybung / oder zusammen schreybung. HISP. Escritura en uno. ANGL. writing together, registering, enrolling. ...

Cic. pro Cluent. Falsæ conscriptiones quætionum.

CONSECO, as, are: Seco, dillico. ...

GALL. Descouper, déchiqueter. ITAL. Tagliare. GERM. Zerschneiden / zerschneiden. HISP. Cortar. ANGL. To cuttorhack. ...

Plin. lib. 36. cap. 26. Acies tanta est quacunque, ut citra ullum sensum ad ossa consecet quicquid afflaverit corporis. Ovid. Eleg. 9. lib. 3. Trist.

Inde Tomos dictus locus hic, quia fertur in illo Membra soror fratris consecuisse sui Consecare in tenues membranas. Plin. lib. 30. cap. 4.

CONSECTIO, verb. Sectio & ...

GALL. Coupure, deschiquature, section, incision. ITAL. Taglio, incisione. GERM. Zerschneydung. HISP. Cortadura. ANGL. A cutting, hacking. ...

Cic. 2. de nat. deor. Arborum autem consfectione, omnique materia, & culta, & sylvestri, partim ad calefaciendum corpus igni adhibita, & ad mitigandum cibum utimur, &c.

CONSEGRO, as: Sacro, dico, dedico, religiosum facio. ...

GALL. Consacrer, dedier. ITAL. Consacrare. GERM. Meyen / heyligen / Gott vnnnd heyligen gebreuchen zuatigen. HISP. Consagrar. ANGL. To consecrar or dedicar. ...

Cic. 2. Tuscul. Quasi addicti & consecrati. Plin. de viris illustribus, Spolia opima Jovi Phœretio in Capitolio consecravit, Te tuumque caput sanguine hoc consecro. Liv. 2. ab urb. Consecrat bona Censoris Tribunus pleb. Liv. lib. 3. d. 5. Consecrare aliquid ingenio & scriptis. Senec. de consol. ad Polyb. c. 18. al. 37. Consecrari posita statua, & consecratur subscriptio. Idem cap. 22. de consol. ad Marc. Secretus & consecratus (orator qui desit causas agere senior.) Quint.

CONSECRATIO, nis: Dedicatio. ...

GALL. Consacration, dediement. ITAL. Consacratione. GERM. Weyhung / heyligung. HISP. Consagracion. ANGL. A consecrating, dedicating. ...

Cic. pro domo sua. Consacrationes fiebant aut à Pontificibus, aut à Tribunis plebis. Ibid. In consecratione statuebantur aræ, quæ religionem afferrent.

CONSECRATOR, a, um. Aut templorum fabricatores, aut simulachrorum consecratores facit. Julius Firmicus Mathes. lib. 4.

CONSECRANĒUM, quod est consecratum. ...

GALL. Consacré, dédié, ayant receu & fait le serment solemnel. ITAL. Che è consacrato. GERM. Geweyht / geweyhtiget. HISP. Cosa consagrada. ANGL. Consecrated, dedicated. ...

Vocabulum ferè in castris repertum, qualia sunt Conterraneum, Commilitaneum, Militaneum, Suffraneum, Limitaneum. Julius Capitol. in concione quadam Maximini Casaris, Commilitones (inquit) sacri, imò verò consecrati. Alio loco, Nullam civitatem æquè militaneam, dixit, Tertull. Consecratos vocat, qui quasi uni sectæ mancipati sunt.

CONSECRANĒUS, Consecrarium, Consecror, Consecratio, Consecrator: vide Consequor.

CONSEMINĒVS, a, um. ...

GALL. Semé de plusieurs & diverses semences. ITAL. Semi & piante de diverse sorti. GERM. Mit vilerley samen geseet / oder mit einetley samen geseet. HISP. Sembrado, de diversas semientes. ANGL. Sown with many and divers seeds. ...

Dicitur de re in qua varia semina commista sunt, ut Consemineæ vineæ sunt, in quibus diversa vitium semina acervatim confusa sunt, nec propriis genetibus distincta, ...

Colum. lib. 3. cap. 21. Jam illa seminum separatio summam commoditatem habet, quod vinitor suam cuique facilius putationem reddet, quum scit cujus notæ sit ortus, quem deputet: idque in vineis consemineis servari difficile est. Sic etiam Sylvam consemineam vocant, quæ ex variis arborum generibus confusè confita est. Idem lib. 12. cap. 46. Sylvam si quis barbaricam, hoc est, consemineam velit facere.

Cōnsēmīnālis, pro eodem etiam legitur apud eundem Columell. lib. 12. cap. 45. Propter quod etiam consēminalium vinearum non est tam firmum vinum, quam si per se syncerum ammineum, vel apianum condideris.

Cōnsēnescō, is, ui: Senesco, annis & ætate ingravesco. { קנין זקנה. } GALL. Envieillir, de venir vieil. ITAL. Invecchiare, divenir vecchio. GERM. Alt werden. HISP. Enviejecer. ANGL. To waxe Old. } Consensescere, senem fieri. Consensescere in commentariis Rhetorum. Quint. & Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. Tuo mærore maceror, macesco, consensesco & tabesco miser. Cic. 2. Tusc. Atque Oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut jam quod natura fert in omnibus ferè rebus, consensescat, brevique ad nihilum ventura videatur. Ovid. Eleg. 8. lib. 4. Trist. In patria consensescere mea debueram.

Cōnsēnsio, vide Consensio.

Cōnsēntiā, civitas est in Agro Brutio. Author est Plin. lib. 3. cap. 5. Consentini, ejusdem oppidi incolæ. Vulgò Consenza in Calabria.

Cōnsēntiā sacra, quæ ex consensu multorum sunt statuta. Festus.

Cōnsēntiō, convenio, idem sentio. { ראצן ratsáh, ראית jaath. } GALL. Consentir. ITAL. Consentire. GERM. Eines sinns sein/bewilligen. HISP. Consentir. ANGL. To consent to think the same. } Plin. lib. 17. cap. 11. Eadem mensura Græci authores consentiunt, non altiores quino semipede esse debere. Cic. 3. de finib. Ratio enim nostra consentit, oratio pugnat. } Cum dativo. Cic. 1. Offic. Hoc si sibi ipse consentiat. Et 2. de finib. Naturæ consentire finis bonorum est Stoicis. } Consentire cum. Idem in Acad. apparet enim jam cor cum oculis consentire. Cæsar, Quum vultus Domitii cum oratione non consentiret.

— Crimen defendit vestrum.

Consensistis enim.

Ovid. 13. Metam. Non consentitur super ea re. Gell. cap. 11. lib. 3. Quid si inter se consenserunt, mox (de pacto) faciunt. Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. Si dicant quod inter se parum consentiat, Quintil. Consentire de rebus. Liv. lib. 8. d. 4. Consentire ad inducias. Suet. in Calig. cap. 5. Sibi difficile consentiens (i. sibi vix constans.) Velleius.

Cōnsēntiēns, partiē. Conveniens. { ראצן ratsáh, ראית jaath. } GALL. Consentant, accordant, conforme. ITAL. Chi consente & s'accorda. GERM. Der da eines sinns oder meinung ist/der bewilliget. HISP. El que consent. ANGL. which consenteth, or agreeth with another. } Cic. 2. de Divin. Animorum consentientium multitudine completum esse mundum.

Cōnsēnsūs, particip. Confessus, vel concessus. { ראצן merutséh. } GALL. Accordé. ITAL. Accordato. GERM. Der verwilliget oder einstellig ist. HISP. Confessado y acordado. ANGL. Accorded, agreed. } Gell. lib. 15. cap. 26. Syllogismus est oratio, in qua consentis quibusdam & concessis, aliud quid, quam quæ concessa sunt, per ea quæ concessa sunt, necessariò conficitur.

Cōnsēnsūs, us, ui, nomen: Concordia, conveniencia, consensio, conspiratio, & quasi consensus. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Accord & convenance, consentement. ITAL. Consentimento, accordo. GERM. Ein helligkeit / zusammen stimmung / verwilligung. HISP. Consentimiento, conveniencia. ANGL. Consente, accord, or agreement. } Cic. 3. de nat. deor. Itaque illa mihi placebat oratio de convenientia consensuque naturæ. Claud. de bell. Gild.

— dissensus acerbus,

Et gravior consensus erat.

Cōnsēnsiō, ut Speusippus ait, Communio rerum omnium, cogitationum, suspitionumque concordia, consensio, conspiratio. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Consentement. ITAL. Consentimento. GERM. Ein helligkeit / bewilligung. HISP. El consentimiento. ANGL. Consente or agreement. } Cic. ad Cass. Populi verò Romani, totiusque Italiae mira consensio. Idem 1. de nat. deor. Quum enim non instituto aliquo, aut more, aut lege sit opinio constituta, maneatque ad unum omnium firma consensio, intelligi necesse est, esse deos.

Cōnsēntānēūs, a, um: Conveniens. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Convenable, accordant & semblable. ITAL. Consentaneo. GERM. Das mit stumper / gleichförmig / ähntlich. HISP. Cosa concorda en sentencia. ANGL. That consenteth and agreeeth with another. } Cic. 5. de finib. Itaque omnis honos, omnis admiratio, omne studium, ad virtutem, & ad eas actiones, quæ virtuti sunt consentaneæ, refertur. Idem 2. de natura deorum, Quare quum in æthere altra gignantur, consentaneum est in his sensum inesse & intelligentiam. Vir vita ac morte consentaneus. Velleius. Procul abesse amentem haud consentaneum est. Plaut. Cure. sc. 3. act. 1.

Cōnsēntitūr, impersonaliter, ut dissentitur. Gell. lib. 10. cap. 7. Omnium fluminum quæ in maria, quæ imperium Romanum est, fluunt, quam Græci τὸ εἶναι ἡνάσσουσι appellant, maximum esse Nilum consentitur. Idem lib. 3. cap. 11. Super ætate Homeri atque Hesiodi non consentitur.

Consentes, Cosentes. Dii Patettri, quasi Jovis consiliarii & assessores. Vide Budæum in Pandect.

Consentius, confessus, concilium, collegium. Salmast.

Cōnsēpiō, is, ire: Sepio, munio, claudo. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Enclorre & enfermer de hayes ou de murs. ITAL. Circundare di siepe. GERM. Einzunen / umhagen. HISP. Cercar de seto. ANGL. To enclose and environne with edges. } Cic. de senect. Cæteris in rebus comem erga Lyfandrum atque humanum fuisse, & ei quendam consēptum agrum & diligenter consutum ostendisse. Consēpire bustum humili materia. Sueton. in Neron. cap. 33.

Cōnsēptū, i, quod undique clausum, munitumque est. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Vn clos & pourpré. ITAL. Siepe, chiusura di qualche cosa. GERM. Ein eingezunt oder eingeschrancket orth. HISP. Lugar cercado y guarnecido con seto. ANGL. A place hedged or inclosed. } Col. lib. 1. cap. 4. Difficiliora enim consēpta non solum pluri ædificamus, sed etiam impensis majoribus tuebimur. Varro lib. 3. cap. 12. in leporarii consēpto.

Calepini Pars I.

¶ Consēptum etiam fori, dixit Quintilianus lib. 8. pro ipsi cellis.

Cōnsēquōr, Sequor. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Suivre & aller après. ITAL. Seguitare di fatto. GERM. Nachsolgen. HISP. Consequirse à otra cosa, alcanzar lo que buye. ANGL. To follow and go after. } Virg. 5. Æneid.

— quem deinde Cleanthus

Consequitur.

Voluptati ut mætor comes consequatur. Plaut. Amphitr. Mercurium jussi me continuo consequi. Ita mihi videntur omnia, cælum, terra, mare, consequi. Ibid. sc. 2. a. 5. Item pro sequi: ut, Certum est vestram consequi sententiam. Idem Asin. sc. 1. a. 2. Consequere hac, i. unà sequere. Idem Pseud. sc. 2. a. 5. Gell. lib. 2. Uter dies natalis haberi, appellarique debeat, is quem nox ea consecuta est, an qui dies noctem consecutus est. Consequi aliquem, pro eo quod est, Insequendo ad eum pervenire. Cic. 2. in Catil. Aurelia profectus est: si accelerare volent, ad vesperum consequentur. Hunc pauci mites ex primo ordine consecuti consistere cogunt (id est, assecuti.) Cæsar lib. 1. de bell. civ. Consequi, enbawen. Sequi, id est, evenire & procedere. Terent. Heaut. Verum, ubi animus semel se cupiditate devinxit malâ, necesse est Clitipho consilia consequi consimilia. ¶ Ponitur frequenter pro assequor, obtinco, adipiscor. } Cic. in Verr. act. 1. Quod ego meo labore, & vigiliis consequutus sum. Idem 2. Verr. Habeo autem certam viam atque rationem, qua omnes illorum conatus investigare & consequi possum. Item exprimere, ἐξείπειν. Idem Cæsari juniore, Extrema verò quanta & qualia sunt, verbis consequi non possum. ¶ Consequi, petcipere, perdiscere, παραλαβείν. Cic. ad Heren. Hæc si, ut conqueste conscripsimus, ita tu diligenter fueris consequutus, tuâque perceptione lætaberis, tu scientior eris præceptorum artificio.

Cōnsēquēns, tis, participium: Sequens, futurus. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } Cic. de senect. Sed memoriam illius viri excipient omnes anni consequentes.

Cōnsēquēns, nomen: argumenti conclusio, τὸ ἐπιμύρον. Cic. 4. de finib. Quum consequens aliquod falsum sit, illud cuius id consequens sit, non posse esse verum.

Cōnsēquēntiā, Consecutio. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Consequence, suite. ITAL. Conseguenza. GERM. Ein nachfolgung. HISP. La consecuencia à otra cosa. ANGL. Consequence, following. } Cic. 1. de Divinat. Qui cursum rerum eventorumque consequentiam diurnitate pertractata notaverunt, &c. Aeterni consequentia ordines. Gell. cap. 12. lib. 6. Necessaria rerum consequentia, (i. factum.) Ibid. Consequentia naturæ. Gell. cap. 5. lib. 12. ¶ Est & Consequentia necessitas conclusionis, quæ ex præcedentibus inferitur. Cic. ad Trebat. Ea enim dico consequentia, quæ rem necessariò consequuntur.

Cōnsēquēntēr, adverbium. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Consequemment. ITAL. Consequentemente. GERM. Nachfolgend. HISP. Consequentemente. ANGL. Consequentlie, by order. } Ulpian. l. sed & si quid 15. §. ult. ff. de usufruct. & quemadmodum quis utat. fruatur. Quibus consequenter fluctuarius quidem acquirere fundo servitutem non potest, retinere autem potest.

Cōnsēquā, Sequelæ, à consequendo: sicut ab exequendo, Exequia. Apul. lib. 10. Novissimis trahebantur consequiis.

Cōnsēctōr, aris: Avidè sequor, capto, aucupor, persequor. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Suivre ou poursuivre en diligence. ITAL. Seguitare avidamente. GERM. Begirtig nachsolgen. HISP. Seguir codiciosamente. ANGL. To follow or pursue diligently. } Lactant. lib. 3. Quæras ab his, quid sibi velint, quum feminas tam rabidè consecantur, ut vix divelli queant. Cæsar 6. bell. Gall. Redeantes equites, quos possunt consecantur, atque occidunt. Cic. 2. ad Attic. Fufium clamoribus, & conviciis, & sibilis consecantur. ¶ Per metaphoram accipitur pro affectare, προσεμμεν. Cic. in Pisonem, Levitatis est inanem aucupati rumorem, & omnes umbras etiam falsæ gloriæ consecari. Cic. 1. Offic. Alexander benevolentiam Macedonum largitione consecabatur.

Cōnsēctārī, passivè. Laberius apud Nonium. Uxorem tuam, & meam novercam à populo lapidibus consecari video.

Cōnsēctārīo, verbale: Capratiō, aucupium. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. Poursuite, recherche de quelque chose. ITAL. Seguire con diligenza à qualche impressa. GERM. Ein fleysige oder begirtige nachfolgung / nachstellung. HISP. Obra de seguir codiciosamente. ANGL. An earnest following or pursueing. } Cic. in Orat. In hujus concinnitatis consecratione Gorgiam fuisse principem accepimus.

Cōnsēctārō, & consecrariæ, verbalia. { ראצן ratsón, ראית sehalóm. } GALL. He or she which followeth. } Cic. 3. Offic. Est enim temperantia, libidinum inimica: libidines autem consecrariæ voluptatis.

Cōnsēctārīūs, adj. ct. Consequens, ἀνακολουθός. Cic. 4. de fin. Illud verò minimè consecrarium, sed in primis habes, illorum scilicet hominum gloriatio dignam esse beatam vitam, quæ non possit sine honestate contingere, ut jure quisquam gloriatur.

Cōnsēctārīo, ii, est argumentum breviter astrictum, in quo conclusio necessariò sequitur antecedens. ἀναγωγή. Cic. 4. de fin. Nunc venio ad illa tua brevia, quæ consecraria esse dicebas: & primum illud, quo nihil potest esse brevius, Bonum omne laudabile: Laudabile autem omne honestum: Omne igitur bonum honestum.

Cōnsēctānēūs, a, um, qui alios affectatur. ἀναλωτός. ut, Consectanea turba. ¶ Hinc Consectanei dicuntur, qui aliorum opinionem, vel sententiam sequuntur. ἀναλωτός.

Cōnsēctūo, verbale à Consequor. Cic. 1. de finib. Ipsa detractio molestiæ consecutionem affert voluptatis. Idem in Partit. Consecutionem verborum pro bene ordinata contextu & collocacione posuit. Numeri (inquit) sunt quidam in conjunctione servandi

consequutioque verborum. Deinde exponit quibus constet: Ne generibus, numeris, temporibus, personis, casibus perturbetur oratio.

Consentia, Straboni nota, medii aevi scriptoribus Consentia, Consenz. V. A. Calabria, cui Montaltina Sedes adjuncta est, teste Batio. Conséquā pagina, consequens. Sidon.

Conséquum, quod consequitur. Consequus, ut perficus, praeficus. Lucrer. ||

Conferenare, Livius lib. 9. d. 4.

Conferia, Cognor. V. E. Hibernia, sub A. Armachano. ||

Consēmōnōr, aris, pro Sermocinor, afis. Gell. cap. 2. lib. 17. ex Quadrig. Cum his consēmonabatur.

CōNSĒRO, rui, ertum; Conjungo, connecto, confero. { רבן עִבְבֵר. גַּרְבַּן *scerégh*, גַּרְבַּן *barab*. συμπαίικα. GALL. Entremesler, entrelacer. ITAL. Mescolare, mischiare, immettere. GERM. Zusammen setzen/ einander setzen/vermischen. HISP. Travar uno con otro. ANGL. To mixe, to intermingle. } Virg. 3. Aeneid.

Loricam consertam hamis, auróque trilicem.

Idem 5. Aeneid.

Lavibus huic hamis consertam auróque trilicem Loricam.

¶ Ossa conferuntur, apud Cels. lib. 8. cap. 7. id est, quasi quodam ferrumine commissa coalescunt. Alibi dixit Confervere, in eo significatu. Vide suo loco. Idem lib. 8. cap. 10. Humerus verò quoque in periculum venit, sed facilius conferitur, i. συμφοίται. Sic in ms. Codice: licet editum sit, *conservatur*, corrupte. ¶ Conferere manus est manus conjungere, & dextras mutuò apprehendere. Unde manum conferere dicebantur litigantes, quum in agrum, aut aliam rem, de qua controversia erat, profecti, rem litigiosam, aut aliquam ejus particulam manu apprehendebant, jusque suum in re praesenti vindicabant. Postea tamen propagatis Italiae finibus, Praetoribusque aliis negotiis distentis, placuit ut litigantes sine Praetore in agrum proficiscerentur, glebamque inde in jus ad Praetorem deferrent, & in ea tanquam in toto agro vindicarent, adversariumque ex jure manu consertum (id enim formulae nomen erat) ad Praetorem vocarent. ¶ Pugnantes item manum conferere, ἀμαχεῖν, dicuntur quum cominus rem gerunt, & quasi manum manui admovent. Cicer. ad Attic. At illum ruere nuntiant, & jam jamque adesse, non ut manum conferat (qui cum enim?) sed & fugam intercludat. Lactant. lib. 5. Tum inter se manus conferere coeperunt, & insidiari, & gloriam sibi ex humano sanguine comparare. Plaut. Men. sc. 1. a. 1. Contra conserta manu. ¶ Pro eodem etiam dicimus, Prælium, sive pugnam conferere, πάλαιος συστήμας. Virgil. 2. Aeneid.

Multaque per eam congressi prælia noctem Conferimus.

Liv. 5. ab Urbe, Accensus utrinque animis, ad arma discurretur, & pugna conferitur.

Consertus, partic. Connexus, contextus. { רבן מעִבְבֵר, גַּרְבַּן *so-rágh*. ἀντιούτ, ἀντιούτ. GALL. Entremeslé, entrelacé. ITAL. Mescolato, interposto. GERM. Zusammen geletz. HISP. Mezclado, travado. ANGL. Mixed together, intermingled. } Fab. lib. 5. cap. 10. Ut sunt tria tempora, ita ordo rerum tribus momentis consertus est. Conserta sunt inter se virtutes. Senec. Epist. 91. Vide & Suet. in Galba, cap. 18.

Consertè, adverb. Conjunctè. { ἐξιδρύς, συμπαίικα. GALL. Par entrelacement, l'un tenant & dependant de l'autre. ITAL. Per intralasciamento. GERM. Das zusammen setzung/ oder vermischung. HISP. Travandoy mezclando una cosa con tra. ANGL. As it were interlaced. } Cicer. de Fato, Si omnia ex antecedentibus causis fiunt, omnia naturali colligatione consertè, contextèque fiunt.

CōNSĒRTŌR, is. { οὐσίς, συμπαίικα. } Plin. lib. 33. cap. 1. Quod si impedimentum potuit in ea aliquod intelligi, etiam consertoris usu, argumentum est, majus in leva fuisse, qua scutum rapitur.

CōNSĒRO, evi, itum: Planto, sero, semino. { גַּרְבַּן *zaráh*, גַּרְבַּן *natáh*. φυλάα. GALL. Planter, ou semer. ITAL. Piantare, seminare, innestare. GERM. Pflantzen / besen. HISP. Plantar, sembrar, d'enxerir una cosa con otra. ANGL. To plant or sove. } Agri enim conferi dicuntur, semina autem, vel plantæ serti. Virg. lib. 1. Eclog.

En queis consolvimus agros.

Lactant. lib. 2. Quem in partibus Orientis omni genere ligni arborumque conservit. Col. lib. 21. Celerius etiam si eodem tempore stercore lupino, vel faba conferas.

CōNSĒTŪS, particip. { גַּרְבַּן *zaráh*, גַּרְבַּן *natáh*. πρὸς δὲ γῆ. GALL. Planté, semé. ITAL. Piantato, seminato. GERM. Gepflantzet/ besäet. HISP. Plantado, sembrado. ANGL. Sett, sowed, planted. } ut, Cæca mentis caligine consitus. Catull. Consitus sum senectute. Plaut. Men. sc. 2. a. 5.

CōNSĒTŪO, Satio. { גַּרְבַּן *netah*, גַּרְבַּן *mattáh*. φυλάα, φυλέγνια. GALL. Plantement, plantage. ITAL. Ezzo piantare. GERM. Pflantzung/ zwoeygung. HISP. Obra de enxerir d' plantar. ANGL. A planting or setting. } Cic. in Catone, Nec consitiones modò delectant, sed etiam insitiones, quibus nihil invenit agricola solertius. Colum. lib. 4. A primo itatim die consitionis formanda.

CōNSĒTŪR, is: Sator, plantator. { גַּרְבַּן *notéah*. φυλέγης. GALL. Plan-teur, semeur. ITAL. Piantatore. GERM. Pflantzer / zwoeyger. HISP. Plantador. ANGL. A planter, a greffer. } Ovid. 4. Metam.

Et cum Lenax genialis consitor urva.

CōNSĒTŪR, a: Consilio. { גַּרְבַּן *mattáh*. φυλέγης. ANGL. A setting or planting. } Cicer. de Republ. lib. 1. Quæ videlicet ille non ex agri consitura, quam certhebat, sed ex doctrinæ indiciis interpretabatur. Nonius.

Consipit, saporem habet. Tertullianus de Pudicitia, Fermentum medicum totam desipit consersionem. Festus, Adsipere & praspere dicebant antiqui à sapiendo, sicut nos quoque modò dicimus ab aquo iniquum, à quarendo inquirere.

CōNSĒRĀTŪS, a, um: Serra in modum denticulatus. { πρὸς δὲ γῆ. GALL. Chose qui a dent comme une se. ITAL. Che a i denti à guisa

di serra. GERM. Das zeen hat wie ein sagen. HISP. Cosa que tiene dientes como la sierra. ANGL. To thed lik a sawe. } Plin. lib. 11. cap. 36. Sed spectatissimum insigne gallinaceis corpore conferratum: nec carnem id esse, nec cartilaginem, nec callum jure dixerimus, verum peculiare.

CōNSĒVĀTŪO, Conservator, Conservatrix: vide *Conservo*.

CōNSĒRVO, as, are: Servo, tuor, custodio, observo. { רבן שמאר, גַּרְבַּן *natár*, גַּרְבַּן *natár*. φυλάα, ἰμμερῶ. GALL. Garder, conserver, controgarder, entretenir. ITAL. Conservare. GERM. Behalten/ bewahren. HISP. Guardar en uno. ANGL. To defende, mainene or keepe. } Cic. ad Attic. lib. 6. Iis litteris respondebo; sic enim postulas: nec οὐκ ἐπιπέω institutam, sed ordinem conservabo tuum. Idem Attico lib. 5. Ut nos eam necessitudinem, quæ est nobis cum publicanis, obtinere & conservare patiantur. Idem Metello, Benevolentiam certo judicio suscepram, quoad voles, conservabo. ¶ Interdum Conservare, idem quod incolumen servare, & à certissimo periculo eripere, εὐζέω. Cicer. in Catilin. Non minus jucundi sunt dies illi, quibus conservamur, quam quibus nascimur. Idem antequam iret in exilium, Ego apud vos non loquat, quos conservavi? Et paulò post, Qui hoc Imperii domicilium sartum tectum ab omni periculo conservavi. Conservavit me illic homo, quia obtulit rationem (fallendi sup.) Plautus Pseud. sc. 3. a. 2.

CōNSĒVĀTŪS, participium. { רבן שמאר, גַּרְבַּן *schamár*. ἀγοσωμῖν, ἰμμερῶ. GALL. Conservé, gardé. ITAL. Conservato, guardato. GERM. Behalten/ oder bewaret. HISP. Guardado, conservado. ANGL. Keapt, conserved, saved. } Cicer. Lentulo lib. 1. Illud quidem certè nostrum consilium jure laudandum est, quòd meos cives, & à me conservatos, & me servare cupientes, spoliatos ducibus, servis armatis obijci noluerim.

CōNSĒVĀTŪR, is. Servator, praeses, custos. { רבן שמער, גַּרְבַּן *schomér*. οὐκ ἐπε. GALL. Conservateur, gardien, garde. ITAL. Servatore. GERM. Ein behalter/ bewaret/ schirmer. HISP. Guardador. ANGL. He that keepeth or conserveth. } Cic. pro Sestio, Optimatum principes, authores, & conservatores civitatis. Idem antequam iret in exilium, Utrum ut custos accipiar, an ut proditor excludar? si ut conservator, vestra erit ignominia: si ut oppugnator, præcisa erunt omnia.

CōNSĒVĀTŪR, icis. { רבן שמער, גַּרְבַּן *schomér*. οὐκ ἐπε. ANGL. She that preserveth or keepeth. } Cicer. 4. de finib. Omnis natura vult esse conservatrix sui, ut & salva sit, & in genere conservetur suo.

CōNSĒVĀTŪO, nis: Observatio. { רבן שמער, גַּרְבַּן *schomér*. οὐκ ἐπε. GALL. Conservation. ITAL. Conservazione. GERM. Behaltung. HISP. Aquella guarda. ANGL. Keeping, preserving. } Cicer. 1. Offic. Et si attentos animos ad decori conservationem tenebimus.

CōNSĒVŪS, i, qui cum alio eidem domino servir. { οὐκ ἐπε. GALL. Serviteur avec un autre, ou autres, compagnon de servage. ITAL. Conservo. GERM. Ein mitknecht. HISP. Siervo con otro. ANGL. A fellow servand, or that serveth the same maister with another. } Terent. Adelph. Conservis ad eundem illis præcipiò modum. Cic. ad Cass. O rem miseram! dominum ferre non potuimus, conservo servimus. Quem dolum doloso conservo patem. Plaut. Mil. sc. 2. a. 2. Conservus meus homo haud magni pretii. Ibid. sc. 2. a. 2. Nunc cum esse credent servum, & conservum suum. Idem Prolog. Amph. Nunc esse dii conservum volunt. Idem Capt. sc. 1. a. 2. Tuorum conservorum caput nitidissimum. Idem Pseud. sc. 2. a. 1.

CōNSĒVĀ, a. { οὐκ ἐπε. GALL. Compagne de servage. ITAL. Compagna à servire con altre. GERM. Ein mitmagt/ mitdienerin. HISP. Sierva con otras. ANGL. A fellow maid servand. } Terent. Eunuch. Summa forma semper conservam domi videbit. Varr. 2. de re rust. Conservabus. Scavola in l. pradia, §. 1. ff. de instrum. leg.

CōNSĒVĪTŪM, ii. { οὐκ ἐπε. GALL. Fellowshipe in serving together. } Plaut. Capt. sc. 1. a. 2. Pèrque conservitium commune, quod hostica evenit manu.

CōNSĒSŪS, vide *Consideo*.

CōNSĒDĒO, es: Simul sedeo. { רבן יאשחב, גַּרְבַּן *jascháb*. οὐκ ἐπε. GALL. Estre assis avec, ou auprès d' autres. ITAL. Sedere insieme. GERM. Zusammen sitzen/ bey einander sitzen. HISP. Assentarse en uno. ANGL. To sitt with or by others. } Cic. in Brut. In patulo propter Platonis staruam confedimus. ¶ Aliquando significat manere. Cicer. de finib. Cujus in mente confedit justitia. ¶ Aliquando rei humilitatem habet, & quasi denegatam altiùs evolandi facultatem. Cic. Confedit utriusque nomen in Quæstura. ¶ Aliquando ponitur pro conquiescere: ut, Considere in otio. ¶ Aliquando pro sedari. Liv. Ubi ira confedit. ¶ Aliquando pro commorari, vel consistere. Cicer. Philip. 13. Martiam legionem Albæ confedis seiebat.

CōNSĒDŌ, onis, à considendo, ut assedo, onis, vel assessor. C. Hemina, Nemo vicinus confedo. Nonius.

CōNSĒSŪR, is, qui unà cum alio sedet. { οὐκ ἐπε. GALL. Assis avec, ou près d' un autre. ITAL. Assentato con alcuno. GERM. Ein beytizer / der mit sampt einem andern sitz. HISP. El que se assienta con otro. ANGL. He that sitteth with another. } Cic. ad Attic. lib. 2. Præclarum spectaculum mihi propono; modò, te confessor, spectare liceat.

CōNSĒSŪS, non est confessio, sed homines in uno loco sedentes. { רבן יאשחב, גַּרְבַּן *bedháb*. οὐκ ἐπε. GALL. Assemblée de gens assis. ITAL. Gente assentata insieme. GERM. Zusammen gesessene leut / ein versammlung. HISP. Assentados juntamente. ANGL. The assemble of folkes sitting together. } Sicut Conventus, non est conventio, sed homines qui in unum locum conveniunt. Cicer. de senect. Quibus quum à cuncto confessu plausus esset multiplex datus, dixisse ex eis quendam: Athenienses scire quæ recta essent, facere nolle. Confessus (de ludis.) Suet. in Aug. cap. 43.

CōNSĒDĒRO, as, are: Dispicio, judico, cogito: à siderum contemplatione, ut Festo placet, dictum. { רבן יאשחב, גַּרְבַּן *chafscháb*, גַּרְבַּן *raáh*. רבן יאשחב, גַּרְבַּן *hishbonén*, רבן יאשחב, גַּרְבַּן *hishchib*. κἀπρῶμα. GALL. Considérer. ITAL. Considerare. GERM. Betrachten/ bedencken/ erwegen. HISP. Considerar. ANGL. To consider, to thinke earnestlie upon a thing. } Cicer. Terent. Reliquum est, quod ipsæ optimè considerabitis, vestra similes fœminæ quæne Romæ. Terent. Heaut. Et quum cogomet

egomet nunc tecum in animo vitam tuam confideto. Considerare sidera. Gell. cap. 21. lib. 2. Ponere ad considerandum. Idem cap. 2. lib. 12.

Considerātūs, partic. Provisus, meditatus. { עָשָׂב נֶחֱסָבִים, נִרְאָה נִרְעֵה, מִבְּרָן *mubān. āra. o. g. d. e. i. s.* GALL. *Consideré.* ITAL. *Considerato.* GERM. *Der betracht oder erwogen ist.* HISP. *Considerado.* ANGL. *Considered.* Cic. *de Arusp. resp.* Nihil feci iratus, nihil impotenti animo, nihil non diu consideratum, ac multo ante meditatam.

Considerātūs, nomen: Prudens, qui considerat. { נִבְרָן *nabōn, כֹּסִיף* *kosif, מַכְשִׁיב* *makschib. εὖσεμῶδες ἀνὴρ.* GALL. *Vn homme bien avisé & bien conseillé, qui prend fort garde à ce qu'il fait, accort.* ITAL. *Chi riguarda bene à quello che fa, accorto, bene avvertito.* GERM. *Ein besinnter wotbedachter mensch.* HISP. *El que mucho considera & mira lo que haze.* ANGL. *A wise man and well advised.* Cic. *pro Cecin.* Verum & illud considerati hominis esse putavit. Idem *pro Quintio*, C. Quintius fuit P. Quintii hujus frater, sanè exterarum rerum patrifamilias & prudens & attentus, una in re paulò minus consideratus, qui, &c.

Considerātōr, is, *οὐκ ἐπιεικής*. Gell. lib. 11. cap. 5. Quos Pyrrhonios Philolophos vocamus, ii Græco cognomento *οὐκ ἐπιεικής* appellantur. Id fermè significat quod quæsitores, & consideratores.

Considerātō, nis: Circumspectio, animadversio. { קֶשֶׁב *kescheb, כֶּסֶף* *késem. οὐκ ἐπιεικής.* GALL. *Consideration, avisement.* ITAL. *Consideratione, avisamento.* GERM. *Betrachtung, erwegung.* HISP. *Consideracion.* ANGL. *An earnest considering or athing.* Cic. 4. *Acad.* Consideratio, contemplatiōque naturæ est animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum.

Considerāntiā, æ. { קֶשֶׁב *kescheb, בִּנְיָה* *bináh. εὖσεμῶδες.* Cic. *Quintum fratrem lib. 3.* Cujus in hoc uno considerantia est, ego sustinebo ut poterō.

Consideranter, consideratè, cogitatè: inde considerantiūs, apud Tron-ton. *de verbor. different.* Considerantiūs, proverbium ex participio: consideratiūs, ex nomine. Proverbium dixit, pro adverbio.

Consideratè, adverbium, Cogitatè: consultò, prudenter. { εὖσεμῶδες. GALL. *Considerément, prudemment, ou avec grand consideration.* ITAL. *Con molta consideratione, pensatamente.* GERM. *Wolbedächtlich, weyßlich.* HISP. *Consideratamente.* ANGL. *Wise, wit ad visement and consideration.* Cic. *pro Quint.* Prætores ut consideratè fieret comparaverunt. *Ibidem*, Quid feci non consideratissimè?

CONSIDO, is, edi, essum: Simul assido. { יָשַׁב *jaschab. οὐκ ἐπιεικής.* GALL. *S'asseoir, s'affaïsser.* ITAL. *Fermarsi in viaggio.* GERM. *Sich setzen / sich mit einander nider setzen.* HISP. *Assentarse en camino.* ANGL. *To sit downe together.* differtque à Consideo, quod illud quietem, Confido motum afferat. Col. lib. 8. Neque aut recumbat, aut confidat. Plin. lib. 34. cap. 10. Iterumque adjecta largiore teritur, & dum confidat relinquatur. Liv. lib. 1. *ab Vrbe*, Deductus in arcem, in lapide ad meridiem versus confedit. Cic. *ad Attic. lib. 5.* Antequam alio loco confidero, neque longas à me, neque semper mea manu literas expectabis. Accipitur interdum Confidere pro eo quod est sedes aliquo in loco figere. Virg. lib. 1. *Æneid.*
Vultis & his mecum pariter considere regnis?
Interdum idem quod desiderere, vel dehisecere. Liv. 3. *bell. Maced.* in Veliterno agro terra ingentibus cavernis confedit. Et lib. 10. *bell. Pun.* idem repetiit iisdem verbis.

Considitū, impersonale. Cic. 3. *de Orat.* Quum placuisset idem ceteris, in sylvam venitur, & ibi magna cum audiendi expectatione confiditur. Confidete in aliam partem, dixit, Seneca *epist. 118.* pro Descendere in diversam opinionem. Virgil. 2. *Æneid.*
— *omne mihi visum est considerare in ignes illum.* Id est, conflagrare.

Confignifico, idem quod aliud significo. Unde verbale Consignificatio, apud Apuleium. Ea furoris significacione perterriti omnes.

CONSIGNO, as, are: Obfigno, signo, firmo. { חָתַם *chatám, כָּשָׂה* *raschám. σημάσιον, σφραγίζω.* GALL. *Marquer d'un seau, seeller, empraindre.* ITAL. *Sugellare, marcare, segnare, imprimere.* GERM. *Verzeichnen / versiglen, verspitschieten.* HISP. *Señalar, sellar, consignar.* ANGL. *To mark, d'seall.* Sic proprie dicimus Consignare epistolas, quum illis complicatis anulum nostrum imprimimus. Plaut. *in Curc. se. 5. a. 2.* Eamvis intrò ut tabulas consignemus. Idem *Trin.* Epistolas duas eas non consignemus, quasi sint à patre. Cepi tabellas, consignavi clanculum (de scripto & signo.) Idem *Mil. se. 1. a. 2.* In tabellis quas consignavi. Idem *Merc. se. 1. a. 2.* (id est, conscripsi.) Festus. Signare interdum scribere significat. Mox apud Plaut. sequitur, *conscriberem.* Item, decretum consignari à Lacedæmoniis, & Achæis. Liv. lib. 9. d. 4. Signare pecuniam inter aliquos, est deponere. Sueton. *in Claud.* Quam quum comperisset super proba & flagitia, C. etiam Silio nupuisse, dote inter aruspices signata, supplicio affecit.

Consignātūs, particip. Obfignatus, signatus. { חָתַם *chatám, כָּשָׂה* *raschám. σημάσιον, σφραγίζω.* GALL. *Marqué, sellé, empraïnt.* ITAL. *Marcato, segnato.* GERM. *Verzeichnen / versiglet.* HISP. *Señalado, sellado.* ANGL. *Marked, sealed.* Laudatio alicujus consignata charta. Cicero *pro Flacco.*

Consignatiō, verbale: Sigilli impressio. { חָתַם *chatám. σφραγισμός.* GALL. *Signature.* ITAL. *Sigillamento.* GERM. *Verfiglung.* HISP. *Selladura.* ANGL. *Marking, sealing.* Signationes item dicuntur quas vocamus documenta, vel chirographa. Quint. lib. 12. cap. 8. Promittit enim litigator omnia, testem, populum, paratissimas signationes. *Declam. 325.* Non est causa quæ recipiat testem vel signationem.

Consignantiūs, Gellius lib. 1. cap. 15. Græci autem significantiūs, consignantiūsque cessationem istam pugnae pactitiam, *ἐπιεικής* dixerunt.

Consignatissimè, insigniter, maximèque, *ἐπιεικής.* Gell. lib. 1. cap. 15. Eupolidis quoque versus de id genus hominibus consignatissimè factus est. Meliūs consignatissimè: & alibi consignantiūs.

CONSILIO, es, ere, pro conticere, posuit Ennius. Fest. { דָּם *dam, דָּם* *Calpini Pars I.*

damáh, שָׁרָה *charásch. οὐκ ἐπιεικής.* GALL. *Se taire, ne dire mot, ne faire aucun bruit.* ITAL. *Tacere.* GERM. *Gechweigen.* HISP. *Callar.* ANGL. *To keep silence, to be still.* Gell. lib. 5. cap. 1. Confluiffe universos quasi attonitos.

Consilēscō, is. { ANGL. *To be still, not to say a word.* Gell. lib. 12. cap. 1. Omnique impatientissimæ solitudinis strepitus consilēscit. Aliquò aufugiam dum hæc consilēscunt turbæ, atque iræ leniunt. Plaut. *Merc. se. 6. a. 2.*

Consilligo, inis, herba est, teste Ruellio, quæ à Gallis *Pomélea*, quasi Pulmonea vocatur, ab herbariis *Pataleonis*. *Διόσκορι* Dioscoridi. Consiliginis autem nomen à rusticis ei creditur inditum, quòd in arvis inter siliginem frequentissimè inveniatur. Vide Plin. lib. 15. cap. 8. & Ruell. lib. 2. cap. 134.

Consilinum, Apulix oppidum est, teste Mela lib. 2. non procul à Tarento.

CONSILIO, is, ui, vel ivi, ultum. Simul salio. { קָרָה *karáh, נָפַח* *naphal. οὐκ ἐπιεικής.* GALL. *Assaïllir quelqu'un, & se ruer sur luy, & luy courir sus.* ITAL. *Assalire alcuno, correre all' insù.* GERM. *Mit einander oder auff einander springen.* HISP. *Saltar sobre alguno, atomeater con impetu.* ANGL. *To leap upon one and assault him.* Idem ferè quòd insilire & insultare. Tacit. lib. 3. Pauca hujus ipsius exercitus turmæ profligavere Sequanos quantò pecunia dices, & voluptatibus opulentos, tantò magis imbelles Æduos evincite, & fugientibus consilite. Idem lib. 5. Igitur Sinnaces partem Abdagensem aliòsque occultos consilite.

Consillium, Deliberatio, cogitatio. { קָרָה *karáh, βάλω* *balō. βάλωμι* *balōmi.* GALL. *Conseil, advis.* ITAL. *Consiglio.* GERM. *Ein rath / rathschlag.* HISP. *Consejo de consultacion.* ANGL. *Counsayle, advise.* Cicero *Terentia*, Vestrum jam consilium est, non solum meum, quid sit vobis faciendum. Idem *Attic. lib. 16.* Nemo doctus unquam mutationem consilii inconstantiam dixit esse. In consilio habendum est (id est, cogirandum.) Quintil.
— *Consilium resque locisque dabunt.*
Ovid. *Eleg. 1. lib. 1. Trist.*
Hortator pugna, consiliumque fuit.
Idem *Eleg. 2. lib. 4. Trist.* Consilium formæ (de speculo.) Martial. *epigr. 17. lib. 9.* Consilium inire de aliqua re. Plaut. *Pseud. se. 3. a. 1.* Quid si abeamus ac decumbamus? Consilium placet. Idem *Curc. se. 3. a. 2.* Ab eo ne quid tecum consilii commisceam. Idem *Merc. se. 5. a. 2.* Narravi amicis meis consilium meum de conditione hac. Idem *Anul. se. 5. a. 2.* Me habuisti comitem consilii tuis. Idem *Pseud. se. 1. a. 1.* Hæc habent consilia: Rape, clepe, tene. Item, Nec parata gutta certi consilii. Idem *ibid. se. 1. & 2. a. 1.* Consilium sibi capere. Cæsar. lib. 1. *de bell. civ.* non longè ab initio, & lib. 2. De consilii sententia (in bello.) Sueton. *in Tib. cap. 17.* Ad consilium suum aliquem vocare. Senec. 4. *de consol. ad Marc.* Quandoque sumitur pro iudicibus ipsis. Cic. *pro Roscio*, Qui ex civitate in Senatum propter dignitatem, ex Senatu in hoc consilium delecti estis propter securitatem. Et *infra*, Dii prohibeant, iudices, ut hoc, quòd majores Consilium publicum vocati voluerunt, præsidium lectorum existimetur. Dicitur à Con, & silio (ut quidam volunt) quòd uno consulente ceteri consilient. Sive (ut alii malunt) à Con, & salio, eo quòd in unam sententiam plurium mentes consiliant & convenient. Ut enim Exilium ab exsilio, ita consilium à consilio descendit. Non desunt tamen qui pro consiliorum consessu, sive iudicibus deputatis, Concilium per secundam consonantem scribendum præcipiant, & à conciendo, sive concalando, hoc est, convocando dictum velint. Consilium dare, est suadere, *συμβάλλωμι*. Quintil. Quum Ciceroni dabimus consilium, ut Antonium roget. Consilium habere, i. consulere, consilium capere, *prendre conseil*. Salust. *Inгурth. 102.* Metellus propter cunctos senatorii ordinis ex hybernis accersiri jubet: eorum atque aliorum, quos idoneos ducebat, consilium habet. Consilio secundo uti, quòd in proverbio. Secunda navigatio, *δὲ δεύτερῶν πῶς*. Cæsar *bell. civ. lib. 3.* Ubi propositum tenere non potuit, secundo usus consilio, edito loco castra communie.

Consiliōsus, à Catone dictum est, teste Gell. lib. 4. cap. 9. pro sapiente, quique sanis consiliis abundat.

CONSILIO, as: & consulor, aris: Consulor, delibero. { קָרָה *karáh, βάλω* *balō. βάλωμι* *balōmi.* GALL. *Consulter, conseiller, ou demander conseil.* ITAL. *Dare à dimandare consiglio.* GERM. *Rathen / rathschlagen / rathstragen.* HISP. *Dar à demandar consejo.* ANGL. *To counsayle, in give to tak counsayle.* Consilium dare, vel petere. Hircius. Cic. *in Epist. ad Attic. lib. 15.* Tu quid egeris, tua cum tristi, tum etiam difficili ad consiliandum legatione vehementer expecto. Horat. *Ode 3. Tacit. lib. 18.* Et rediere Bononiam omnes simul consiliaturi.

Consiliatōr, dicitur qui alicui dat consilium. { קָרָה *karáh, βάλω* *balō. βάλωμι* *balōmi.* GALL. *Conseiller.* ITAL. *Consigliero.* GERM. *Ein rathgeber.* HISP. *Consejero.* ANGL. *That giveth à counsayle.* Plin. *in Epist.* Ille in genendis meis honoribus consiliator & rector. Consiliatores clientum. Interpres Juven. *Satyr. 7.*

Consiliariūs, qui ab aliquo in consilium adhibetur, author, præscriptor, qui alicui consilium dat. { קָרָה *karáh, βάλω* *balō. βάλωμι* *balōmi.* GALL. *Conseiller.* ITAL. *Consigliero.* GERM. *Ein rathsherr / ein rathgeber.* HISP. *Consejero.* ANGL. *A counsailour that help in counsayle.* Cic. 3. *de leg.* Augur meminisse debet, Jovi Opt. Max. se consiliarium & administrum datum. Idem 4. *in Verr.* Interea amici & consilarii ejus molestè ferre ceperunt Heraclitum profugisse. Consiliarium se præbere magistratui. Suet. *in Tib. cap. 33.* Et in negotiis publicis. *Ibid. cap. 55.* Consilarii cædis (id est, Conjurati.) Velleius.

Consiliariū, a, um: Plaut. *in Epid.* Jam Senatum convocabo in corde consiliarium.

CONSULO, is, consului, consultum, cum accusativo. Consilium peto. { קָרָה *karáh, פָּ* *shaal pi, שָׂרָה* *darásch. οὐκ ἐπιεικής.* GALL. *Demander conseil.* ITAL. *Dimandare consiglio.* GERM. *Rathstragen / rathsuchen.* HISP. *Demandar consejo.* ANGL. *To aske counsayle.* ut Consului doctos, id est, à doctis consilium petii. Ego aures consulens meas. Consulere animum suum. Quintil. Consulere

vires suas. Idem, Jus consulere. Livius lib. 9. d. 4. Consulere superbe aliquem. Consulo quid agam. Plaut. Merc. sc. 2. a. 1. Hæc mea sententia est, ut quid agas consulas (i. statuas, vel tibi provideas.) Idem Pseud. sc. 3. a. 1.

Et primum visam consulit Augur avem.

Ovid. 1. Fastor. Si me consulas (i. mihi velis credere.) Plaut. Men. sc. 2. a. 2. Item, Consulere pessime de aliquo, pro alicui, vel in aliquem. Liv. 8. bell. Pun. De perfugis gravius, quam de fugitivis consultum. Idem 10. bell. Pun. ¶ Invenitur etiam apud vetustissimos in hac significatione habere duos accusativos. Plaut. Men. sc. 3. a. 4. Ibo, & consulam hanc rem amicos, quid faciendum censent. ¶ Consulo autem cum genitivo Aequi, vel Boni, significat in meliorem partem interpretari. ¶ GALL. Prendre en bonne part. ITAL. Pigliare in buona parte. GERM. Für gut auffnehmen. HISP. Tomar en buena parte. ANGL. To tak in good part. ¶ Plin. lib. 33. Quærebat argentum avaritia, boni consuluit (εὐδοκίμων) interim invenisse minium, rubentisque terræ excogitavit usum. ¶ Consulere, judicare. Unde Consules, & Boni consulere. Quintil. cap. 10. lib. 1. ¶ Cum dativo neutrum est, & significat consilium do. ¶ ἔγωγε ἰατῆρ. συμβουλεύω. GALL. Donner conseil. ITAL. Dare consiglio. GERM. Rahten/raht geben. HISP. Dar consejo. ANGL. To give counsayle. ¶ ut Medicus consuluit mihi. Cic. 1. Offic. eique consulerent, ut classem ab Argivis removeret. ¶ Interdum Provideo, prospicio, & præsidium feto. ἀφορῶμαι: ut, Consule honori tuo, Consule rebus tuis. Consule saluti tuæ, id est, provide. Consulere timori magis quam religioni. Cæs. de bell. civ. lib. 1. Vitæ durius consulere. Ibid. Consulere clementiæ suæ potius, quam alterius culpæ. Liv. lib. 7. d. 7. Viden' hostes adesse? Tibi consule. Plaut. Milit. sc. 2. a. 2.

Consule, dic pariter pecori, pecorisque magistris.

Ovid. 4. Fastor. An melius consulerem tibi (quam hero?) Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. Et mihi te, & me tibi consulere æquum est. Idem Aul. sc. 3. a. 1. Tergo ac cruribus consuluit haud decorè. Idem Afin. sc. 4. a. 2. Dicebam tibi pariter ne matri consuleres malè. Idem ibidem sc. 2. a. 5. (i. malediceres.) Cic. Trebatio, Consuli quidem te à Cæsare scribis, sed ego tibi ab illo consuli malle: hoc est, mallem ut Cæsar provideret tibi, quam te interrogaret. Terent. Heaut. sc. 2. a. 5. Ubi te vidi animo esse omisso, & suavia in præsentia quæ essent, prima habere, neque consulere in longitudinem, &c. id est, non providere in posterum. ¶ Aliquando post dativum jungimus accusativum: ut, Consulo tibi commodum tuum: hoc est, do tibi consilium, quod sit futurum commodum, συμβουλεύω. ¶ Quandoque accusativum cum In, pro Contra. βελόσσημι. Terent. Pessimè istuc in te, atque illum consulit. Consulere in commune. Livius lib. 4. d. 4. In vos odio vestro consultum ab Romanis. ¶ Interdum est consultare, sed in plurali tantum, & absolute: ut, consulunt Senatores, id est, consultant, βελόσσημι. Cæsar 7. bell. Gall. Bis magno cum detrimento repulsi Galli, quid agant consulunt. ¶ Et graviter de se consulere, est aliquod perniciosum sibi consilium capere, quod aut vitæ, aut fortunis detrimenti aliquid afferat. Unde de illis propriè dicitur, qui sibi manus inferunt. Livius, Ut quicquam de se gravius consulerent, conscientia impulerat, κακῶς πρὸς ἑαυτῶν βελόσσημι, δεινὸν πρὸς ἑαυτῶν βελόσσημι.

Consulor, eris, passivum. ¶ ἡμιχάλ, שררן nidhrásch, βελόσσημι. ut, Consulor de hac re, id est, consilium à me petitur. Cic. 3. in Verr. Quam inanes domus eorum omnium, qui de jure civili consuli solent. Senatus nihil consulitur, Cic. Octavio.

Consul, is. Tutor annuus Reip. publici consilii princeps. ¶ ὀπύλο, ἀβελό. Plutarcho. GALL. Consul, qui estoit le plus grand magistrat ordinaire qu'eussent les Romains. ITAL. Consolo: Era questo il primo magistrato di Roma. GERM. Ein Burgenmeister/ Vor zeitern war es in dem regiment zu Rom der/welcher das höchste vnnnd herrlichste Ampt tuog. HISP. El consul. ANGL. A consull, the greatest ordinarie iudge amangest the Romans. ¶ Summum erat apud Romanos dignitatis fastigium, post exactos reges à Junio Bruto primum introductum, ducentesimo quadragesimo quarto ab Urbe condita anno. Dicti autem sunt Consules à Consulendo, sive quòd Reipublicæ consulerent, sive quòd à civibus consulebantur. Quintil. cap. 10. lib. 1. Consulere, Judicare: unde Consules, & Boni consulere. Plutarcho. verò in Rom. ait Consules dictos esse à consilio. Et in Paul. Emil. Consul designatus, eo die concionem habebat ad agendas populo gratias. Ovid. 5. Fastor.

Consul cum Consule ludos Persolvere mihi.

Quintil. Apud Consulem petitur fideicommissum. De eorum officio vide Fenestellam de Romanis magistratibus. Cicero, in Pison. Animo Consulem esse oportet, consilio, fide, gravitate, vigilantia, cura, toto denique munere consulatus, omni officio. ¶ Consulem pro anno poetæ dicebant, quoniam singulis quibusque annis novi Consules creabantur. Mart. lib. 1.

Bis jam pendè tibi Consul tricesimus instat, Et numerat paucos vix tua vita dies.

¶ Proconsul, qui cum potestate & imperio Consulari ad aliquam provinciam administrandam mittitur. ἀιθρῶσι. Consularis, vir qui Consulatum gessit, quemadmodum Prætorius qui jam præturam gessit. ἀπὸ ἀρχῆς. Cic. Lent. Q. Maximo, qui filium Consularem amisit. ¶ Consularis ætas, in qua Consulem esse licebat: quæ erat annorum trium & quadraginta. Cicero, 5. Phil. Quid Macedo Alexander, quum ab ineunte ætate res magnas gerere cœpisset, nonne in tertio & tricesimo anno mortem obiit: quæ est ætas nostris legibus decem annis minor, quam Consularis: Consularis cognitio apud Romanos summa cognitio causæ censebatur. Bud. 1. ult. ff. de senator.

Consulariter, adverbium, Liv. 2. ab Urbe. Quoque consulatus eodem tenore gesti, vitæque omnis consulariter acta.

Consularis, us, Officium, vel dignitas, sive tempus quo Consul in officio est. ¶ ἀπὸ ἀρχῆς. GALL. Consulat, office de Consul. ITAL. Consolato, officio de consoli. GERM. Burgenmeisterthumb. HISP. El consulado, dignidad de Consul. ANGL. The office of the consull or his dignitie. ¶

Plin. lib. 14. cap. 15. Epulo verò in tertio Consulatu suo Falernum, Chium, &c. Cic. pro Muren. Vultus erat ipsius plenus furoris, oculi sceleris, sermo arrogantia, sic ut ei jam exploratus & domi conditus Consulatus videretur. De Catilina. ¶ Consulatus ordinarius. Suet. in Domitiano, In sex consulatibus, non nisi unum ordinarium gessit. Et Senec. Consulem me fecit, sed non ordinarium. Erat verò Consul ordinarius, ex cuius nomine anni supputatio ordinabatur, i. cuius nomen in literis & instrumentis, & in fastis scribebatur, quique Calendis Januariis honorem inibat. Nam ætate Imperatorum annus in multos dividebatur Consules, sed soli, qui anni initio inibant honorem, ordinarii censebantur, honoratiorisque erant. Lege Dionem lib. 43.

CONSULTO, as. Delibero. ¶ ἔγωγε ἰατῆρ, ἔγωγε nosádñ. βελόσσημι. GALL. Consulter, deliberer, faire consultation. ITAL. Consultare, deliberare. GERM. Rahtschlagen. HISP. Deliberar, consultar. ANGL. To advise, to tak advisement. ¶ Plaut. Cure. sc. 3. a. 1. Nimum consultas diu (i. cur me citò non liberat,) & ex re consultas tua. Idem Afin. sc. 1. a. 3. Liv. lib. 1. d. 1. Ad eam rem consultandam Augures ex Hetruria acciverant. Cic. 2. Offic. In quibus deliberare homines, & consultare de officio solent. Delecti, quibus corpus annis infirmum, ingenium sapientiâ validum erat, Reipublicæ consultabant. ¶ Consultare aliquem. Plaut. Mil. Quid me consultas, quid agas? Id est, cur à me consilium petis? Plin. in Paneg. Una erat in limine mora, consultare aves, revererique numinum monitus.

CONSULTOR, in passiva significatione. Macrobi. Saturn. lib. 1. cap. 6. Cum in Senatu res major quæpiam consultaretur.

CONSULTATIO, verbale: Deliberatio. ¶ ἡμιχάλ, ἡμιχάλ. βελόσσημι. ANGL. An advising, taking advisement. ¶ Terent. Nulla tibi Pamphile hic jam consultatio est. Cicero, 3. Offic. Sapientem, & bonum virum fingimus, de ejus deliberatione & consultatione quærimus. Transacta consultatione (id est, finito consilio Advocatorum.) Suet. in Neron. cap. 41. Cæterus & consultationes secreta. Livius lib. 34.

CONSULTUS, quando participium est, significat eum qui consultitur, hoc est, à quo consilium petitur. ¶ ἡμιχάλ. ANGL. Demanded or asked counsayle of. ¶ ut, Medicus consultus dixit te febris laborare. Cic. pro Mil. Nihil de ejus morte populus consultus. Quandoque nomen est, & ponitur pro prudenti & sapienti. ¶ δεινός. ANGL. A wise or skilful man of vobome counsayle may be asked. ¶ Ovid. 1. de arte amand.

Si tibi credidit illis sermo, consultaque verba:

Id est, prudentiæ ac sapientiæ plena. Accipitur autem nomen duobus modis, scilicet quum per se ponitur. Horat. Eris tu qui modò miles, mercator: tu consultus, modò rusticus. Vel quando habet genitivum. Liv. lib. 10. Callidos, solertesque juris, atque eloquentiæ consultos. ¶ Hinc dicimus, Consultus juris, & Juris consultior, & consultissimus. ἡμιχάλ. Idem lib. 1. Consultissimus juris, ut illa quisquam ætate esse poterat. Item pro sciente. Suet. Aug. cap. 65. Non nisi se consulto (i. sciente.) Consulta opera, pro consultò. Gell. cap. ult. lib. 6. Jurasti conceptis verbis. B. Consultis etiam quoque. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Approbare consulta (i. ea de quibus consultaretur) ad collegam refert. Liv. 10. ab Urbe. ¶ Si Inconsultus habet tam significationem participii, quam nominis: non tamen dici potest participium, quod non habeat verbi originem.

CONSULTUM, in neut. gen. Statutum, sive decretum. ¶ ἡμιχάλ. ANGL. An ordinance or decree of counsayle. ¶ Hinc dicimus Senatusconsultum, pro eo quod Senatus decrevit. Hor. in Epist.

Qui consulta patrum, qui leges, juraque servat.

Consultum facere (de Senatusconsulto.) Gell. cap. 23. lib. 1. ¶ Dicimus etiam, Opus est consulto: hoc est, opus est consulere, ut illud Salustii, Nam & priusquam incipias, consulto; & postquam consulueris, maxime facto opus est: i. consulere, sive ut consulas.

CONSULTOR, is, qui alium consulit, qui consilium ab aliis petit. ¶ ἡμιχάλ, ἡμιχάλ. ὀπύλο. GALL. Qui demande conseil. ITAL. Chi dimanda consiglio. GERM. Rahtsfrager. HISP. El que demanda consejo. ANGL. He that asketh counsayle. ¶ Cic. pro Cornel. Balbo. Etenim si Qu. Scævola ille Augur, quum de jure Prætorio consultetur juris peritissimus, consultores suos nonnunquam ad Furium & Camillum rejiciebat. Idem pro Murana, Vigilas tu de nocte ut consultoribus tuis respondeas. ¶ Accipitur quandoque pro eo qui alii consulit. ¶ ἡμιχάλ, ἡμιχάλ, βελόσσημι. GALL. Conseiller, qui donne conseil. ITAL. Consultore, consigliere. GERM. Ein Rahtgeber. HISP. Consejero. ANGL. He that giveth another counsayle. ¶ ut apud Salustium in Jugurth. Simul ab eo petit, ut fautor consultorque sibi adsit. Et in illo versu proverbiali, apud Gell. cap. 5. lib. 4. Consilium malum consultori pessimum est, apud Varr. lib. 3. cap. 2. Salust. Consultor idem & socius periculi adero.

CONSULTORIX, fæm. gen. ¶ ἡμιχάλ, ἡμιχάλ. βελόσσημι. ¶ Cic. 2. de nat. deor. Ipsius verò mundi, qui omnia complexu suo cœteret & continet, natura non artificiosa solum, sed planè artifex, ab eodem Zenone dicitur consultrix & provida utilitatum, opportunitatumque omnium.

CONSULTORIA hostia, erat quâ divina voluntas per exta disquirebatur. ἀπὸ ἀρχῆς. De hac Virg.

maçat lætas de more bidentes.

¶ Duo enim hostiarum genera à Macrobio enumerantur: quarum altera Animalis vocatur, quum idcirco solum hostia maçtabatur, ut ejus anima, hoc est, sanguis & vita, deo alicui offerretur: altera Consultoria, cujus exta ab Aruspice inspici solent, & Deum voluntas ex illis explorari.

CONSULTÈ, adverbium: Prudenter. ¶ ἡμιχάλ, ἡμιχάλ. GALL. Prudemment, sagement, avec bon conseil, & propos deliberé. ITAL. Prudentemente, accortamente, sabilmente. GERM. Weislich/ auf gutem Raht. HISP. Adrede y à sabiendas. ANGL. Wisely, discretly. ¶ Plaut. Rud. Ille qui consultè, doctè atque astutè cavet.

CONSULTISSIMÈ, Optimo consilio, prudentissimè, adverb. Julius Capitolinus in Pertinace: Annonæ consultissimè providit.

Cōnsultō, adverb. Cogitatio, dedita opera, de industria. ξ $\rho\iota\tau\tau\omega$ *bezadon*. $\beta\iota\beta\lambda\omega\delta\omega\rho\upsilon\sigma$, $\epsilon\upsilon$ $\alpha\epsilon\upsilon\lambda\omega\sigma$. GALL. *De propos deliberé*. ITAL. *Fatto à studio, con animo deliberato*. GERM. *Aufs gutem Raht und geyriger vorberachtung*. HISP. *Adrede y a sabiendas*. ANGL. *Of fest purpose, advisedly*. ξ Plaut. *Poen.* Consulto hoc factum est, mihi ut insidiam fierent. ξ Consultata opera, pro Consulto, dixit Gell. *lib.6. cap.17.* Non sponte, neque consultata opera. Cic. *1. de Leg.* Itaque ad hominum commoditates & usus tantam rerum libertatem natura largita est, ut ea quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur. Consulto ad arma ivit, ut detegerentur insidiam. *Aug. cap.15.*

Cōnsimilis, e. Similis. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *doméh*. $\delta\mu\omega\sigma$. GALL. *Durout semblable, fort ressemblant*. ITAL. *Simile*. GERM. *Gantz gleich*. HISP. *Semjante*. ANGL. *Very like*. ξ cujus contraria sunt Dissimilis & Absimilis. Plaut. *Amph.* Ain' tu alterum te reperisse consimilem Sofiam domi Terent. *in Eunuch.* & quia consimilem luserat jam olim ille ludum. Cic. *2. Phil.* Quod quum rem gessisset consimilem rebus iis quas ipse gesseram, me potissimum, &c. Cum genitivo. Cic. *1. de Orat.* Causa aliqua posita consimili causarum earum, quae in forum deferuntur. Terent. *Heaut.* Cujus mos maxime est consimilis vestrum. Tam consimilis est atque ego. Plaut. *Amph.* Consimiles sunt adeo ut utri assim, nesciam. Idem *ibid.* Item, Tua est imago: consimilis est, quam potest. Plaut. *Men. sc.9.a.5.* Avis ferae consimilis captivus. Idem *Capt. sc.2.a.1.*

Cōnsipere, sapere. ξ $\sigma\upsilon\mu\phi\epsilon\rho\upsilon\sigma$. ξ Gell. *lib.7. cap.3.* Cum vereri sese ostendit, ne Patres gaudio atque laetitia rerum gestarum prosperae, de statu mentis suae turbati non satis consiperent, neque ad recte intelligendum consulendumque essent idonei: quae Catonis verba potius quam Tironis ipsum culpantis.

Consistorium, rupes alta. Pap. ||

Cōnsisto, is, constiti: Insisto, commoror, subsisto, resideo. ξ $\kappa\alpha\tau\alpha$ *státh*. $\mu\acute{\alpha}\delta\eta$. $\iota\phi\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma$. GALL. *S'arrester, demeurer, séjourner, se reposer*. ITAL. *Fermarsi*. GERM. *Still stehen / gestehn*. HISP. *Estar firme*. ANGL. *To stand still, and tary*. ξ Terent. Otiosè nunc jam illicò hinc consistite. Ubi Donatus, Consistere, est audacter, & constanter stare. Sic Consistere in anchoris, vel ad anchoram, apud Caesarem. Cic. *ad Quint. Fratr. 2.* Tantus clamor à nobis (placuerat enim referre gratiam) ut neque mente, neque lingua, neque oratione consisteret. Cato *de re rustica. cap. 72.* Et si alvus non consistet, id est, non desinat fluere. Varro, Ut si pluerit, aqua non consistat.

Nam circumfuso consistit in aere tellus.

Tibul. lib.4.
Sensit opus quadratum acies consistat in agmen.
Idem *ibid.* Non illis mentem animumque consistere. Gell. *cap.2. lib.15.* Adeunt (sup. me) consistunt, copulant dexteras. Plaut. *Aul. sc.2. a.1.* Gelu stringi aquas & consistere. Gell. *cap.9. lib.17.* In me consistat lassata crudelitas fatorum. Senec. *cap.16. de consol. ad Helv.* Causam conjicere, aut consistere, pro Constituere. Gell. *cap.10. lib.5.*

Vidimus inzentem glacie consistere pontum.

Ovid. *Eleg.10. lib.3. Trist.* Nec vobiscum in foro quisquam consistere audeat. Plaut. *Cure. sc.2. a.4.*

Et jam constiterat stricto mucrone sacerdos.

Ovid. *Eleg.4. lib.4. Trist.* Valetudo ei neque corporis, neque animi constituit. Suet. *in Calig. cap.50.* Consistit administratio belli (i. in terrumpetur.) Cael. *2. de bell. civ.* Consistere cum aliquo, est in iudicio adversus eum stare. Fab. *Quint. declam. 333.* ξ Dicimus item, salutare nos stare, aut spem in hoc, aut illo consistere, hoc est, ab illo pendere, & sine eo nullam esse. Cic. *pro Marcello.* Salus Reipublicae in mortalis unius anima consistit. Idem *5. Phil.* Quum in eo salus & vita optimi cujusque & libertas populi Romani, dignitasque consisteret. Plaut. *Asin. sc.1. a.3.* Omnis familiae causa consistit tibi, i. in te. ξ Consistimus quoque, quum recuperatis viribus firmiores incipimus esse, & validiores, ita ut sine ulla corporis imbecillitate possimus ingredi. Cic. *famil. 7.* In eas herbas quum incidissem in cena augurali apud Lentulum, tanta me $\alpha\lambda\theta\iota\sigma\mu\alpha$ arripuit, ut hodie primum videar cepisse consistere. Virg. pro erigor posuit: Constitit in digitos. ξ Consistere, pro instituere. Luc. *lib.6.*

Et per qua possent vitam consistere tutam.

Sic Insistere viam, apud Comicum, pro instituere viam. ξ Frigore consistere dicuntur fluvii. Ovid. *5. Trist. Eleg. 11.*

Ut sumus in ponto, ter frigore constitit Ister.

i. glacie astrictus est & congelatus. ξ Mente consistere, i. mente esse composita. Cic. *2. Phil.* ξ Legatum consistere, pro valere. Ulpian. *in l. servum filii, ff. de legatis 1.* Servum filii sui, castrensis peculii, legare pater potest. Et si vivo patre mortuus sit filius, & apud patrem peculium remansit, consistit legatum. ξ Consistens vinum, est firmum, & validum, & quo consistimus: quod vinum dicitur de meliore nota, de quo omnes humanioris doctrinae viri loquuntur. Vide Bud.

Constitio, est initio in aliquo loco, ut de vestibulo observat Gell. *cap.5. lib.16.* dum ait, esse locum inter fores domus, & viam medium, in quo consistebant ii qui dominum salutatum venerant, aut alloqui cupiebant, priusquam admitterentur: & ab illa grandis loci constitutione, & quasi stabulatione, Vestibula appellata.

Consistorium (vox posterioribus Latinis & Graecis usitata) locus ubi consistunt de rebus communibus, civilibus, aut sacris deliberaturi. Hinc

Consistorianus, qui ad Consistorium pertinet. Ita & Graecis Jurisconsultis $\kappa\alpha\tau\alpha\sigma\tau\omega\rho\alpha\iota\sigma$ ||

Cōnsobrīnī, qui ex duabus sororibus sunt editi, quasi Consorini. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *achim*. $\alpha\upsilon\iota\lambda\omega\iota$. GALL. *Cousins germains, enfans des deux sœurs*. ITAL. *Cugini, figliuoli di due sorelle, germani*. GERM. *Die von zweyen Schwestern her erborene seind / Geschwisterkinder oder Nassen*. HISP. *Primos hermanos, hijos de hermanas*. ANGL. *Sister sons*. ξ Patruales autem, qui ex duobus fratribus, à Graecis dicuntur $\iota\zeta\alpha\delta\iota\lambda$ *Calepini Pars I.*

Cōis, vel etiam $\alpha\upsilon\iota\lambda\omega\iota$. Amicini, qui ex sorore & fratre propagantur. Sed ferè vulgus omnes istos communi appellatione Consobrinos vocat: quemadmodum & eos, qui ex fratribus patruelibus, aut consobrini propagantur, vel amicitinis. Cic. *ad Calium, lib.2.* Nam quod ad me Caius consobrini tuus, ut scis, mihi maxime necessarius. Ter. *Heeyr.* Cedo quid reliquit Phania consobrini noster?

Cōnsobrīnā, a, matertera mea filia. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *achim*. $\alpha\upsilon\iota\lambda\omega\iota$. GALL. *Cousine germaine*. ITAL. *Cugina germana*. GERM. *Meinet mitter Schwester dochter, ein Bass*. HISP. *Prima hermana, hija de hermana*. ANGL. *The daughter of my sister*. ξ Cic. *pro Quint.* Quintii consobrini nam habet in matrimonio.

Cōnsōcēr, i. $\delta\mu\omega\sigma\iota\tau\epsilon\rho\sigma$. Consoceri dicuntur, quorum alter filium alterius filiae maritum dedit. Suet. *in Claud.* Appium Syllanum consocerum suum crimine incerto, nec data defensione, occidit.

Cōnsōcīo, as, are: Societatem inco, communico, conjungo. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *chibber*, $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *chibber*. $\kappa\alpha\tau\alpha\upsilon\iota\omega$, $\sigma\upsilon\omega\alpha\gamma\lambda\alpha\zeta\omega$. GALL. *Associer, al-lier & conjindre ensemble*. ITAL. *Accompagnare*. GERM. *Zugesellen / zusammen gesellen*. HISP. *acompañar*. ANGL. *To associat, to joyne a fellovo or companion to*. ξ Plaut. *Rud.* Vel consociare mihi quidem tecum licet. Aequas habemus partes. Liv. *8. ab Urbe*, Sed quod tadio Imperii Romani cum Gallis gente efferata arma quondam consociassent. Consociaverat se in omnia belli pacisque consilia. Liv. *lib.5. d.5.*

Cōnsōcīātūs, participium. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *mechubbār*, $\sigma\upsilon\omega\alpha\gamma\lambda\alpha\delta\iota\sigma$. GALL. *Associé, allié*. ITAL. *Accompagnato, che ha fatto liga*. GERM. *Zugesehelt / zugefügt*. HISP. *acompañado, asociado*. ANGL. *Associated, joyned to infellowship*. ξ Cic. *in Parad.* Qui videt domi tuae pariter accusatorum atque iudicum consociatos greges, qui nocentes & pecuniosos reos, &c.

Cōnsōcīātīo, verbale. Societas, communio. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *chelrah*. $\kappa\alpha\tau\alpha\upsilon\iota\omega$, $\sigma\upsilon\omega\alpha\gamma\lambda\alpha\zeta\iota\sigma$. GALL. *Accompagnement, association*. ITAL. *Accompagnamento*. GERM. *Ein zugefelligung / zusammen führung*. HISP. *Compañia con otro*. ANGL. *Association, or joyning to infellowship*. ξ Cic. *1. Offic.* Sequemurque & id quod acutum & perspicax natura est, & id quod ad hominum consociationem accommodatum est.

Consolida, herba: quia consolidandi & conglutinandi vi pollet. ξ $\sigma\iota\mu\phi\upsilon\sigma$. ||

Cōnsōlīdo, as, are: Redintegro, & in unum congero, quod prius ruptum, aut divisum fuerat. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *hehemidh*. GALL. *Faire solide & massif, rejoindre ce qui estoit dissous, réunir*. ITAL. *Soldare, far massiccio, riunire*. GERM. *Wider ergehen / widerumb erneuern oder ganz machen*. HISP. *Soldar, ayuntar, y fortalecer*. ANGL. *To put together and massive*. ξ Rationes consociatae. Cic. *ad Ruffum, lib.5.* Illud quidem certe factum est, quod lex jubebat, ut apud duas civitates rationes confectas & consolidatas deponeremus. ξ Ususfructus consolidatus, id est, conjunctus cum proprietate. Ulpianus *l. idem Neratius 3. §.2. ff. de usufructu accresce*. Nec novum: nam & si duobus ususfructus legetur, & apud alterum sit consolidatus, jus accrescendi non perit, neque ei apud quem consolidatus est, neque ab eo: & ipse, quibus modis amitteret ante consolidationem, iisdem & nunc amittet.

Cōnsōlīdātīo, nis, verbale, cujus propriam significationem dignosces ex ξ *item finitur, Inst. de usufruct.*

Consolino, consulo. Scal. ||

Cōnsōlōr, Solor, levo, dolorem levo, merorem minuo, desiderium lenio, consolationem adhibeo: à con, & solor. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *nichám*. $\pi\alpha\rho\sigma\mu\upsilon\theta\epsilon\iota\sigma\mu\alpha$, $\pi\alpha\rho\eta\eta\sigma\tau\epsilon\iota\omega$, $\sigma\upsilon\mu\pi\alpha\rho\epsilon\iota\omega$. GALL. *Consoler*. ITAL. *Consolare*. GERM. *Trosten*. HISP. *Consolar*. ANGL. *To comfort*. ξ Cic. *Marcel. lib.4.* Virtuti tuae magis gratulari debeo, quam consolari dolorem. Idem Sulp. Dices, Quid me ista res consolatur in tantis tenebris, & quasi perpetuis Reipublicae? ξ Invenitur & in significatione passiva. Asinius *in Epist. Ciceron.* Sed quum ob ea quae speraveram dolebam, consolabar ob ea quae timui. Gell. quoque ita usurpari probat *lib.15. cap.13.* Consolari quoque in partem alteram dictum, praeterquam dici solitum est in epist. Qu. Metelli: At cum animum, inquit, vestrum erga me video, vehementer consolor.

Cōnsōlō, activenus, apud Varr. in *Oedipo Thyestae*. Per idem tempus Oedipus Athenas exul veniens dicebat, quae consolaret. Non. *cap.7.* ξ Consolans, hujus consolantis. Participium, $\pi\alpha\rho\sigma\mu\upsilon\theta\epsilon\iota\omega$. Cic. *3. Tusc.* Haec igitur officia sunt consolantium, tollere aegritudinem functus, aut sedare, aut detrahete quamplurimum, nec pati manere longius, aut ad aliam traducere.

Cōnsōlābīlis, e, quod consolationem admittit. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *nichám*. $\delta\iota\pi\alpha\rho\mu\upsilon\theta\eta\tau\epsilon\iota\omega$. GALL. *Qu'on ne peut adoucir par consolation, aisé à appaiser*. ITAL. *Che si può accettare con la consolazione o conforto*. GERM. *Das wol zu trosten ist*. HISP. *Cosa que recibe consolacion*. ANGL. *That may be comforted*. ξ Cic. *ad Sulpic.* Est omnino vix consolabilis dolor, tanta est omnium rerum amissio $\delta\iota\pi\alpha\rho\mu\upsilon\theta\eta\tau\epsilon\iota\omega$.

Consolabilis, $\pi\alpha\rho\eta\eta\sigma\tau\epsilon\iota\omega$ active, qui consolatur. Gell. *lib.16. cap.19.* Canere carmen casus illius consolabile.

Cōnsōlātōrīūs, a, ū, quod consolatur: ut, Epistola consolatoria. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *menachem*. $\pi\alpha\rho\sigma\mu\upsilon\theta\epsilon\iota\omega$. GALL. *Consolatoire, qui console*. ITAL. *menachem che console*. GERM. *Trostlich / oder das trostet*. HISP. *Cosa consoladora*. ANGL. *That comforteth*. ξ Cic. *ad Att. lib.13.* A Caesare literas accepi consolatorias. Consolatorii codicilli. Suet. *in Otho. c.10.*

Cōnsōlātōr, is. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *menachem*. $\pi\alpha\rho\sigma\mu\upsilon\theta\epsilon\iota\omega$. GALL. *Consolateur, qui console*. ITAL. *Consolatore, consolatore*. GERM. *Ein Trostet*. HISP. *Consolador*. ANGL. *He that comforteth*. ξ Cic. *3. Tusc.* Consolatore ipsos confiteri se miseros, quum ad eos impetum suum fortuna converterit.

Cōnsōlātīo, nis, Levamen, levatio doloris, confirmatio. ξ $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *nichám*, $\rho\alpha\tau\epsilon\iota$ *nechamáh*. $\pi\alpha\rho\sigma\mu\upsilon\theta\iota\omega$. GALL. *Consolation, reconfort*. ITAL. *Consolazione*. GERM. *Ein trost / oder trostung*. HISP. *Consolacion*. ANGL. *Comfort, consolation*. ξ Cic. *pro Milon.* Nunc me una consolatio sustentat. Idem *de claris orator.* Ea consolatione sustentor, quam tu mihi, Brute, adhibuisti suavissimis literis.

Consolabundus: Agens consolatorem, consolatoris officio fungens. ξ $\pi\alpha\rho\eta\eta\sigma\tau\epsilon\iota\omega$.

Cōnsōmniō, as. ξ $\delta\iota\upsilon\epsilon\rho\sigma\tau\alpha\lambda\iota\omega$, $\delta\iota\upsilon\epsilon\rho\sigma\tau\iota\omega$, $\delta\iota\upsilon\epsilon\rho\sigma\tau\iota\omega$. GALL. *Songer & reuasser*

en son esprit en dormant. ITAL. Sognare. GERM. Traumen/ ein Traum haben. HISP. Soñar. ANGL. To dreame. Plaut. Mostell. Quid is consonniavit? TR. Ego dicam tibi.

CONSŌNO, simul sono. חָמָה חָמָה. GALL. Retentir, resonner. ITAL. Consonare, suonare insieme. GERM. Mittdnen/ mitstimmen. HISP. Consonar, resonar. ANGL. To sowne together. Varro de Apibus, Quum jam evoluturae sunt, aut etiam inceperunt, consonant vehementer, perinde ut milites faciunt, quum castra movent. Plaut. Amphitr. Postquam id actum est, tubae utrinque canunt, contra consonat terra, clamorem utrinque efferunt. Virg. 5. Aeneid.

Tum plausu, fremituque virum, studiisque juvenum Consonat omne nemus.

¶ Interdum ponitur pro consentio, convenio. GALL. Convenir, répondre. Item estre d'accord. ANGL. To accord agree. Cic. in Sal. Ut omnis oratio moribus consonet. Sen. Epist. 31. Ut perfecta virtus sit aequalitas ac tenor vitae per omnia consonans sibi. Ut prima consonent ultimis. Quint. Consonant voces graves, acutae, in Musica. Item Consonare sibi. Sen. epist. 89. Consonante voce. Liv. lib. 6. d. 4.

CONSŌNĀNS, nomen adjectivum ex participio, ὁμοῦ. Cic. in Partit. Atque etiam est haec distinctio in verbis, altera naturā, tractatione altera. Natura, ut sint alia consonantiora, graviora, &c. ¶ Consonantes literae à Grammaticis dicuntur, quod cum vocalibus, non per se sonent, ὁμοφώνως.

CONSŌNŪS, a, um: Conveniens. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Accordant de son, concordant, convenable. ITAL. Convenevole, accordante. GERM. Mitstimmend/ mitthellend. HISP. Cosa que suena bien con otra. ANGL. That sowneth or agreeth with others. Sil. lib. 17.

Amorūque habitus noti, & vox consona lingua.

Cic. Attic. lib. 4. Credo Platonem vix putasse satis consonum fore, si hominem id aetatis in tam longo sermone diutius retinisset.

CONSŌNĀNTĪĀ, a, vocum concordantia, quae συμφωνία Græcè dicitur.

CONSŌPĪO, is, ire: In somnum induco, obruo, חָפַץ חָפַץ. GALL. Faire endormir quelqu'un. ITAL. Indurre in sonno. GERM. Entschlafen/ zuschlafen machen. HISP. Adormecer. ANGL. To bring asleep. Cic. 1. Tusc. Num igitur cum curare censes, quum luna laboreat, à qua consopitus putatur, ut eum dormientem oscularetur? Ibid. Quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere, & ita coniventem somno consopire sempiterno?

Consonanni, populi sunt Galliae Aquitanicæ, ut scribit Plin. in descriptione Aquitania, lib. 4.

CONSŌRS, tis, ejusdem sortis, id est, conditionis & fortunæ, & qualitaris, in omni re & negotio particeps, socius. חָבֵר חָבֵר. GALL. D'un mesme sort, compagnon & participant en quelque chose. ITAL. Di una istessa sorte & conditione. GERM. Mitgenos/ theilhaftig. HISP. Compañero de yqual suerte. ANGL. Of the same estat, sort and condition a companion. Sappho ad Phadnem, Non tantum Alcans consors patriaque Lyraque Laudis habet.

Cicer. Verr. Solstratus, & Numenius, & Nymphodorus ejusdem civitatis, quum ex agris tres fratres consortes profugissent, quod iis plus frumenti imperabatur, &c. ¶ Consorts, particeps: ut, Consorts consilii publici. Plin. Epist. 167. Generis consortes, id est, consanguinei, & propinqui. Ovid. Epist. 3. Socius & consors laboris. Cic. de clar. Orat. Thalami consors, ὁμόλιτος, ὁμόμιτος. Ovid. 10. Metam.

thalami consorte carebat.

Consorts culpa. Idem. 3. Fast. Consorts vitiorum fratris. Et, frater Fulvii, & quidem consort (i. simul vivens.) Velleius & Lips. ibid. Antè illum consortem (Imperii) quam successorem pater accipiat. Senec. cap. 12. al. 31. de consol. ad Polyb. Item consort Imperii. Suet. in Othob. cap. 8. ¶ Consortem Propertius posuit pro simili, quum inquit,

Tu qui consortem properas evadere casum.

Consortium, ii. Societas, communio. חֵבֶרֶת חֵבֶרֶת. GALL. Compagnie, association, communauté. ITAL. Consortio, compagnia. GERM. Ein Gesellschaft/ gemenschafft. HISP. Tal compañía. ANGL. Fellowship, companie. Papin. l. si inter fratres, §. idem Papin. ff. pro socio. Si inter fratres voluntarium consortium initum fuerit, &c.

Consortio, nis: Societas, communio. חֵבֶרֶת חֵבֶרֶת. ANGL. Fellowship, societie. Liv. lib. 6. Quanam ista societas, quam consortio est. Idem lib. 10. d. 4. Cic. 3. Offic. Dissoluitur necesse est omnis humana consortio.

CONSŌPERGO, is. Aspergo, respergo, profundo. חָפַץ חָפַץ. GALL. Arrouser, esprendre. ITAL. Spargere. GERM. Besprengen/ besprühen. HISP. Esparzar à derramar. ANGL. To scatter, to straw or sprinkle about. Plaut. Curc. Ubi vino has conspersi fores. Lucret. lib. 2.

Tempora conspergunt viridantes floribus herbas. Hinc

¶ Conspario, conspersio. Tertull.

Consperio, farina per aquam conglutinata sine fermento. Cath. ¶

CONSŌPĪSŪS, participium. חָפַץ חָפַץ. GALL. Arroser, sur qui quelque chose est espendu ou esparse. ITAL. Sparso, seminato. GERM. Besprengt/ besprüht. HISP. Esparzido à derramado. ANGL. Scattered or sprinkled about. Cic. 3. de Orat. Ut porrò conspersa sit quasi verborum sententiarumque floribus, id non debet esse solum aequaliter, &c. Conspersum itellus caput. Idem 2. de nat. deor.

¶ Conspicabile, conspicuum. Prud. ¶

CONSŌPĪCIO, is. Video, cerno. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Regarder & considerer, adviser & prendre garde. ITAL. Guardare, mirare. GERM. Sehen/ ansehen/ anschauen. HISP. Very mirar. ANGL. To look, or behold and consider. Plaut. in Amphitr. Qui ipsius equidem nunc primum istanc tecum conspicio simul. Gratias Jovi ago quum hunc conspicio in potestate nostra.

Plaut. Capt. sc. 1. a. 5. Ostium ubi conspexi, &c. Idem Curc. sc. 1. a. 2. (Quantum corde conspicio meo.) Idem Pseud. sc. 1. a. 3. Nautis voluptas cum ex alto terram conspiciunt. Idem Menach. sc. 1. a. 2. ¶ Dicitur & de mente. Cic. pro Corn. Balb. Ut conspiciatis eum mentibus, quem oculis non potestis. ¶ Conspicere pro attendere. Idem pro Muran. Non debes M. Cato arripere maledictum ex trivio, aut ex scurrarum aliquo convitio, neque temerè Consullem populi Romani saltatorem vocare; sed conspicere quibus præterea vitis affectum esse necesse sit eum, cui verè illud objici possit, Conspicere sibi quæ sint in rem suam. Plaut. Trin.

CONSŌPĪCĪOR, eris, passivum. Cic. in Catil. Carere me aspectu civium, quam infestis oculis omnium conspici, malle. ¶ Bonis animi conspici, est Virtute & scientia illustrem esse. Ovid. 1. Trist. Eleg. 5.

Prima locum sanctas heroidas inter haberes, Prima bonis animi conspicerere tui.

CONSŌPĪCĪŪS, nomen ex particip. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Venir & regardé. ITAL. Veduto. GERM. Ersehen/ angesehen. HISP. Mirado. ANGL. Beholden, diligenter regarded. ¶ Conspecta virtus, pro spectata. Sen. cap. 16. de cons. ad Helv. Liv. 2. bell. Pun. Plebeium Consullem sua plebs persecuta, turbā, quam dignitate, conspectior.

CONSŌPĪCĪŪDŪS, a, um: Dignus qui conspiciatur, illustris, insignis. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Digne d'estre regardé & veu. ITAL. Degno di essere veduto. GERM. Aufsichtig/ herrlich/ berühmpt. HISP. Digno de ser mirado. ANGL. worthie to behold and considered. ¶ Author ad Herennium lib. 1. In gestu nec venustas conspicienda, nec turpitu-do sit, ne aut histriones, aut operarii videamur esse. Tibul. lib. 1. Eleg. 2.

Insidat celeri conspiciendus equo.

Conspiciendus eques. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Inter greges conspicienda (capella.) Idem 5. Fast.

CONSŌPĪCĪŪS, pro aspectu. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Regard, veu. ITAL. Riguardo. GERM. Anschawung. HISP. Mirada, acatamiento comun de todos. ANGL. Earnest beholding. Virg. 1. Aeneid.

Vix è conspectu Sicula telluris in altum Vela dabant latis.

Non te pudet prodire in conspectum meum. Plaut. Menach. sc. 1. a. 5. Abin' è conspectu meo? Idem Amphitr. sc. 3. a. 1. Ne me ignores eum è conspectu meo abscesseris. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Peristiis, nisi hunc è conspectu abducitis, ibidem sc. 5. a. 3. Si è conspectu heri se abdiderint. Idem Pseud. sc. 7. a. 4. Item in promptu, & ut ita dicam, in conspectu. Quint. Jamne abierunt isti ex conspectu meo? Plaut. Men. sc. 2. a. 5. In conspectum admittere, Suet. Tib. cap. 4. In conspectum venit: pro, ulus est. Idem in Cas. cap. 35. Nunquam se in ejus conspectum reverfurum confirmat. Cas. 2. de bell. civ.

CONSŌPĪCĪŪS, a, um, à Conspicio, sicut Perspicuus à Perspicio. Modò significat sagacem, perspicacem, acutum. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Sage, prudent, accort, considerable. ITAL. Sagace, sealtrito, accorto. GERM. Scharpsinnig/ weis. HISP. Sabio, prudente y astuto. ANGL. Wise, that seeth, and perceiveth well. ¶ Quintilianus. Conspicuous, sagax, callidus. ¶ Modò clarum, & qui ab omnibus conspiciuntur. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Clair, manifeste. ITAL. Chiaro, manifesto. GERM. Berumpt/ achtbar/ welchen lederman ansehavet. HISP. Claro y manifesto. ANGL. That stande in plano sight. ¶ unde Martialis, Conspicuum amphitheatrum appellat, lib. 1.

Hic ubi conspiciui venerabilis amphitheatri Erigitur moles.

Demonstrare digito conspiciumque facere. Sueton. in Aug. cap. 45. Conspiciæ cultu ædes. Ibid. cap. 72.

Iuro Per te presentem conspiciumque Deum.

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Video fulgentibus armis Conspicuos postes.

Idem Eleg. 1. lib. 3. Trist.

Caputque Conspicuum pietas, quo tua tollat, habet.

Idem Eleg. ult. lib. 4. Trist.

quot inter Occultum stella conspiciumque polum. ibid.

¶ Conspicius homo, qui in se omnium oculos convertit. Liv. 1. ab Urbe, Jam & Romanis conspicuum eum novitas divitiarumque faciebant.

Conspico, as, & Consplcōr, is: à præpositione Con, & antiquo verbo specio, Conspecio. חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Voir, & apercevoir. ITAL. Vedere. GERM. Sehen. HISP. Mirar y acatar. ANGL. To see, or beholde. Terent. Eunuch. Cur ego te in his conspicio regionibus. Casar 2. bell. civ. Hunc conspiciat naves, sublaris anchoris sequi ceperunt. Conspicatus sum herum ad portum, Plaut. Most. sc. 1. a. 2. Hoc ubi Amphitruo herus conspiciatus est. Idem Amph. Quid ædes nostras apertas conspicio? Idem Aulul. sc. 5. a. 2. Ubi hunc habere conspiciata est annulum. Idem Curc. sc. 1. act. 5. In tenebris si conspiciatus me scis. Idem Pseud. sc. 2. act. 4. Item passivè, Conspicata castra Annibalis. Velleius. ¶ Sic etiam Despicio, pro Despicio. Utrumque autem corripit penultimum: unde clarum est, quam pueriliter delirent qui aut à spiculis derivari putant, quæ syllabam producant. A spica, aut spiculo, fit verbum Inspico, media producta, quo utitur Virg. 1. Georg.

feroque faces inspicat acuto.

de cujus significatione suo loco dicemus. Consplcōr, dicitur unde clanculum conspiciere possis, specula, חָשָׁף חָשָׁף. GALL. Vne guette, un lieu d'ou on regarde & essie, une sentinelle: ou des lunettes. ITAL. Luo da riguardare à spiare, una veleta, ochiale. GERM. Ein ort auß welchem man etwas heimlich lugt oder erspähret. HISP. Lugar de donde podemos mirar, miradero, à los antojos con que miramos. ANGL. Spelkales or a place to look out at. Plaut. In conspiciat asservabam.

¶ Item

¶ Item quod oculis adhibemus ut melius intueamur, vulgò *Ocularia* dicuntur, perispicilla. Idem, Cedò vitrum, necesse est conspicio uti. Sunt qui utrobique legant *Conspicillum*.

Conspicillo, mis. { קִסְפִּילָה *ispicilla*. GALL. *Espieur, guetteur*. ITAL. *Spione*. HISP. *Atalayador ò mirador*. ANGL. *An espie*. }

CONSPIRO, as: Simul spiro, conflo. { נִשְׁפָּח *nascháb*, נִשְׁפָּח *nascháp*. GALL. *Souffler ensemble*. ITAL. *Spirare insieme*. GERM. *Zusammenblasen*. HISP. *Soplar juntamente*. ANGL. *To blowe together*. } Columell. lib. 4. Cœlestes admittant imbres, eoque alendis feminibus dispense, ac suis omnibus partibus ad educandam prolem novam conspiret. ¶ Per transgressionem sumitur pro confectio, si-ve novam animo aliquid aggredior. { קִשְׁפָּר *kischár*. GERM. *Conspirer, faire un complot, s'unir & allier ensemble pour faire quelque chose, soit bien ou mal*. ITAL. *Congiurare, essere di accordo, far assebramento per qualche cosa buona ò trista*. GERM. *Zusammen schwehren/sich zusammen verbinden etwas zu thun/es sey bds oder gut*. HISP. *Conspirary conjurar en uno*. ANGL. *To conspire in one to do per forme an act*. } Cic. contra Rull. Consentire nobiscum, conspire cum bonis. Plin. in Epist. Proinde conspire, consentire, majoremque animum ex meo sumite. Col. lib. 12. Nihil erat quod aut maritus, aut scemina proprium esse juris sui diceret, sed in commune conspirabatur ab utroque. ¶ Accipitur item Conspirare in deteriorem partem pro Conjurare, & (ut Cicero loquitur) coire, συνίσταται. ¶ Conspirare quoque ponitur pro Convolvere. { נִשְׁפָּח *nascháb*, נִשְׁפָּח *ghalám*. GALL. *Faire la rouë, se tourner en rond, s'entortiller comme un serpent*. ITAL. *Auvolgersi in piu cerchi come le bisce*. GERM. *Zusammen wicklen/zusammen trullen*. HISP. *Hazer cercos y roscas como las culebras*. ANGL. *To fold or linek together lik a serpent*. } dictum à spiris, quæ sunt revolutiones, si-ve circuli, qui in seipso recurunt. Unde non ineleganter, Conspirare serpentes dicimus, quum se in orbem convolvunt. Plin. de viris illustrib. Anguis è sedibus ejus elapsus, venerabilis, non horribilis, per mediam urbem cum admiratione omnium ad navem Romanorum perrexit, & se in Voluminii tabernaculo conspiravit.

Conspiratio: Concordia, consensus, conjuratio. { קִשְׁפָּר *kischér*. GERM. *Conspiration, union & complot de plusieurs ensemble*. ITAL. *Conspiratione ò compagnia congiurata*. GERM. *Ein vereintbarung / ein zusammen schwörung / oder verbinding viler etwas zuthun*. HISP. *Conjuracion, ò tal compañía*. ANGL. *Conspiracie, the consent of many to do any thing*. } Cic. lib. 2. Offic. Magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum in consensu. Et pro domo sua, Hanc nostram conspirationem in Republica bene gerenda certi homines fictis sermonibus diremerunt. ¶ Conspiratio, pro conjuratione, σύστασις. Idem pro Deiot. Conspiratio certorum hominum contra dignitatem tuam. Livius 3. ab Urb. Conspirare injuriam.

Conspiratus, us, idem quo Gell. utitur lib. 1. cap. 11. Sed enim Achæos Homerus pugnam indipisci ait, non fidicularam, tibiaturumque concentu, verum conspiratu tacito nitibundos.

Conspiratus, pro conspirans, apud Macro. Saturn. præfat. Vide infra *Conspirati*.

Conspiratus, adverb. Just. histor. lib. 3. Lacedæmonii quoque eo conspiratus ad arma concurrunt, quo adversus servos dimicaturi videbantur.

Conspirati, orum, qui conspiraverunt & conjuraverunt. { קִשְׁפָּר *kischér*. GERM. *Ceux qui ont conjuré & conspiré contre quelqu'un*. ITAL. *Congiurati*. GERM. *Zusammen geschwoorne/die sich mit einander etwas zuthun verbunden haben*. HISP. *Los que conjuran contra alguno*. ANGL. *Thath hath sworn and made conspircie*. } Sueton. in Cas. cap. 72. Assidentem conspirati, specie officii circumsteterunt. ¶ Conspirare res, quæ velut constatae sunt in unum corpus. Senec. Epist. cap. 85. al. 84. Talem esse animum nostrum volo, ut multæ in illo artes sint, multa præcepta, multarum ætatum exempla, sed omnia in unum conspirata.

CONSPISSE, as, are: Condense. { קִפְּפָה *aphá*. GERM. *Espeffir, faire espés*. ITAL. *Speffire*. GERM. *Dick machen*. HISP. *Espeffar*. ANGL. *To mak thik*. } Plin. lib. 35. cap. 6. Adulteratur Romæ creta cimolia decocta, conspissataque. Col. lib. 2. cap. 18. Priusquam conspissatum, & herbis colligatum sit solum.

CONSPONSORES, dicuntur duo, vel plures ejusdem rei sponsores, qui à Jureconsultis Correi dicuntur. Cicer. ad Attic. lib. 5. Velim des operam ut investigates ex consponsorum tabulis, si ne ita. Idem epist. 92. De negotio tuo, quod sponsor es pro Pompeio, si Galba consponsor tuus redierit, non desinam cum illo communicare.

CONSPONSOS, inquit Festus, antiqui dicebant fide mutua colligatos. Varro lib. 5. de L. L.

CONSPVO, is, ere. { קִרָּא *rák*. GALL. *Cracher contre quelqu'un, soüiller & salir de crachat*. ITAL. *Sporcare qualche cosa col sputo*. GERM. *Bespewen/einem mit speychel besudlen*. HISP. *Escopir a otro, ensuziar con gargaxos*. ANGL. *To spette upon any thing*. } Sputo aliquem fecdo: cujus passivum Conspuor. Plaut. Ab omnibus derisus atque consputus. Conspuitur, vituperatur, aliàs *conspuatur*. Idem Curc. sc. 6. a. 4.

CONSPUTO, as, are, frequentativum: Sputo aliquem fecdo. { קִרָּא *rák*. GERM. *Espeffir, faire espés*. ITAL. *Speffire*. GERM. *Dick machen*. HISP. *Espeffar*. ANGL. *To mak thik*. } Plaut. Curc. sc. 1. a. 4. Cul- pant eum, consputatur (aliàs *conspuitur*,) vituperatur. Cicer. ad Quint. frat. lib. 2. Hora ferè nona, quasi signo dato, Clodiani nos- tros consputare cœperunt.

CONSPURCO, as, are: Commaculo. { קִרָּא *rák*. GERM. *Salir, & gaster, soüiller*. ITAL. *Sporcare*. GERM. *Verwüsten/vermásgen/verun- reintigen*. HISP. *Ensuziar*. ANGL. *To mak foule*. } Colum. lib. 8. cap. 3. Nam superfluous avis proluvie ventris cibos & aquam conspurcat. Sapote tetro conspurcate omnia. Lucet. lib. 9. Conspurca- re pecuniam. Senec. epist. 88.

CONSTABILIO, is, ire: Stabile & firmum facio. { קִשְׁפָּר *hechin*. GERM. *Affermir & afferver une chose, faire ferme*. ITAL. *Stabilire, fermare*. GERM. *Bestatigen/steyff vnd vest machen*. HISP. *Establecer*. ANGL. *To mak firme, sure and stable*. } Plautus Capt. sc. 3. act. 2. Ædepol rem meam Constabilivi, quum illos emi de præda à Quæstoribus. Terent. Adelp. Dis quidem esse Demea, ac tuam rem constabilisses. sc. 1. a. 5.

Constabulum, quem Comitem stabuli, si-ve Comestabulum vocant, Constabulum appellat Reginald. || Regino lib. 2. Burchardum comitem stabuli sui, quem corruptè Constabulum appellamus, misit in Corsicam. Græcis est *κωνσταβύλος*, vel *κωνσταβύλος*, Italis *Constabile*, Gallis *Constable*. Ita, inquit Meursius, à Constantinopolitanis exotico vocabulo exoticarum auxiliarum copiarum præfectus, à *κωνσταβύλος*, ad differentiam *κωνσταβύλος* & *κωνσταβύλος*. Vide supra *Comes stabuli*.

Constolarii, assessores judicii. Isid. ||

Constagno: Corn. Fronto lib. de nominum verborumque differentiis. Glacies est quæ ex coitu aquæ constagnat.

Constans, tis: Constantia, x, & Constante adverbium, vide *Consto*.

Constantia, κωνσταντία Stephan. Cypri urbs est, ad Acronium lacum; ¶ Est item Constantia Germaniæ oppidum, ad Acronium lacum; quod à Ptolemæo Gannodurum appellatur. ¶ GERM. *Cosniz am Bodensee*. } Constantia Julia, oppidum est Hispaniæ Bætiæ, in conventu Hispalensi, cujus meminit Plin. lib. 3. cap. 1.

|| Constantia alia, *Contances*, vel *Constance*. V. E. nunc Constantiensis Normanniæ sub A Rothomagensi.

Constantia casta, à Constantino Cæsare dicta, ut Papyrius Massonus existimat.

Constantinâ, Numidiæ Metropolis, olim Episcopatum habuit, & creditur Circa fuisse, regia Massinixæ. ||

Constantinópolis, κωνσταντινούπολις. Roma nova. Usitatum fuit Constantinopolim ornare elogio urbis Romæ, ita ut diceretur nova Roma. Urbs à Constantino aucta in finibus Thraciæ: de qua in di- ctione *Byzantium*. { ITAL. *Constantinopoli*. GERM. *Constantinopel/ ein gewaltige stat in Thracien an einer enge des meers/ist jez der Türcken Reiserlicher sitz*. }

CONSTELLATIO: Julius Capitolinus in Gordiano. Cùm senior Gor- dianus Mathematicum aliquando consulere de genitura hujus, respondisse ille dicitur, hunc filium Imperatoris, & ipsum Impera- torem futurum. Et cùm senior Gordianus rideret, ostendisse con- stellationem Mathematicam ferunt, & de libris veteribus dicta- tasse, ita ut probaret se vera dixisse. Spartianus in *Verò*, Quid si non rectè constellatio ejus collecta est. Julius Firmicus *Mathes. lib. 12* Mercurii cum Marte proficit constellatio.

Constellatus, adject. Stellis insignitus: ut balthæus bullatus, clavisque aureis, vel argenteis transfixus, Constellatus dicitur. Julius Capi- tolinus in *Salomino*, Galienus his auratos constellatos balthæos rapuisse perhibetur.

Consternum, dicebatur locus propè thermas, ubi vestes deponeban- tur. *ἀποδύτηριον*.

CONSTERNO, as, avi, atum: Perturbo, & propriè de animo dicitur; teste Valla lib. 1. { קִרָּא *châsh*. GERM. *Espon- vanter, estonner, & faire perdre courage, consterner*. ITAL. *Sbi- gottire, perdre d'animo*. GERM. *Betrüben/verzagt vnd erschlagen machen*. HISP. *Espantar*. ANGL. *To abashe, to mak asfrayde*. Sa- lust. Quæ victoria elati hostes, nostri territi, atque animis con- sternati discessere. Idem, Equi sine rectoribus exterriti, aut faucii consternantur. Priscian. lib. 8. id est, *ὀκνηροὶ ὄντες, πτόνοι*. Multitu- do juratorum ad arma consternata (i. concitata, ut videtur.) Li- vius 7. ab urb. 83. & lib. 9. & pallim, ut lib. 1. d. 3. Item, Consternata Pub. Clodii cæde Repub. Sueton. in *Cas. cap. 26*: Et consternatus Idem in *Augusti. cap. 23*.

Cùm consternatis diriperetis equis; (de Hippolyto.) Ovidius 5: *Fastor*.

|| Consternari, erigi. Pacuv. || Vide *Laurenbergium*.

Consternatio, perturbatio mentis, metus, terror. { קִרָּא *châsh*. GERM. *Espon- vante, estonnement, trouble, consternation*. ITAL. *Sbigottimento; paura*. GERM. *Ein schnelle betrübnuß des gemüts / Kleinmütigkeit*. HISP. *Espanto*. ANGL. *A hushement, a great feare and astonying*. } A sternutamento de- duci videtur, quod eo toto concutimur corpore: vel potius à ver- bo *Sterno*, quod significat dejicere. Illi enim qui icu aliquo humi sternuntur, maxime perturbantur: ¶ Consternatio item dicitur à Valerio lib. 9. cap. 7. pro Seditio, vel tumultu. Creditorum quo- que consternatio adversus Sempronii Asellionis Prætoris urbani caput exarfit. Sic & Cato apud Livium *de cad. 4. lib. 4.* non procul ab initio, Consternationem mulierum vocat, factionem qua cons- piraverant ad abrogationem Legis Oppiæ. Ita etiam Curt. lib. 7. Materiam consternationis subtrahendam ratus, id est, seditionis ac tumultus militum indignantium ob cædem Parmenionis.

CONSTERNO, is, stravi, stratum. Sterno; vel sternendo operio, ef- fundo, spargo. { קִרָּא *hitshâh*. GERM. *Abbatre & expandre par dessus, faire litiere*. ITAL. *Distendere*. GERM. *Bedecken/überspreyten*. HISP. *Desbaratar, solar como en ladrillar*. d *llanar*. ANGL. *To straw, to pave; to cover the floore or other thing*. } Virg. 4. *Æneid*.

———— it stridor, & aliè

Consternunt terram concusso stipite frondēs:

Sic Consternere aream silicibus & lapide, quod Galli dicunt, *Pâ- ver*. Col. lib. 1. Area si competit; ita constituenda est, ut vel do- mino, vel certè procuratori dispici possit: eaque optima est silice constata.

Constratus, a, um, participium, à consternor, eris, verbo passivo Te- ctus. { קִרָּא *muthshâh*. GERM. *Surguoy on a esten- du quelque chose, couvert*. ITAL. *Coperto*. GERM. *Bedeckt*. HISP. *Cubierro*. ANGL. *Strawed, covered*. } Cicet pro *Sest*. Eorum corporibus civium Romanorum constatum eade nocturna. ¶ In- de naves constratae dicuntur, quæ ab aliquibus vocantur *tectæ*; quæ scilicet sua habebant catastromata, in quibus propugnatores constabant.

consistebant. Cicer. 7. Verr. Erat enim sola illa navis constrata, & ita magna, ut propugnaculo caeteris posset esse. Quae autem carebant catastomatibus, Naves apertae dicebantur. Hircius de bello Alex. Magnoque impetu quatuor ad eas constratae naves, & complures apertae contenderunt.

CONSTIPŌ, as: Condensio, & in unum cogo. חָרַץ tsarar, נִסְפָּה kaphab. ἰμασία. GALL. Empresser ensemble, reserrer, faire espez en amassant ensemble. ITAL. Condensare, spessire. GERM. Zusammen stoßsen / nahe zusammen stoßen / dick machen. HISP. Condensar y recalcar, espessar. ANGL. To make thicke, to stufte or thrust up many things together. Cic. de leg. Agrar. orat. 2. Sed ne constipari quidem tantum hominum numerum posse in agrum Campanum intelligetis. Cael. bell. Gal. Hic dies nostris longè gravissimus fuit; sed tamen hunc habuit eventum, ut eo die magnus numerus hostium vulneraretur, atque interficeretur, ut se sub ipso vallo constipaverant, recessumque primis ultimi dabant.

|| Constips, particeps. Pap. ||

CONSTITŪO, Statuo, propono, decerno. חָקַק hekim חָקַק jahádh. βυλάσσω. GALL. Mettre & poser, assigner & arrester, établir & ordonner, constituer. ITAL. Deliberare, costituire. GERM. Rahte schlagen / für sich nemmen / setzen / ordnen. HISP. Establecer, deliberar. ANGL. To appoynte or ordeine, to assigne. Terent. Phorm. Nam illi mihi dotem jam constituerunt dare. Virg. I. Aeneid.

Qui teneant (nam inculta vides) hominesne, ferane Quarene constituit.

Nec Jupiter, nec Dii omnes me prohibebunt quin sic faciam ut constitui. Plaut. Amphitr. Ut tus irem hodie, jam heri constitueram. Item,

Inque Getis Graias constituere domos.

Ovid. Eleg. 9. lib. 3. Trist. Item, Constituire aciem (i. instruere.) Cael. l. 1. & 2. de bell. civ. Item locum, sive tempus determino, ἀπορίζω, παρίστω, διορίζω. Terent. in Eunuch. Dati anuli, locus, tempus constitutum est. Ad constitutum venire, subaudi diem, vel tempus. Cic. pro Cecin. Homines incertes, qui ad constitutum experiundi juris gratia venissent. Pro Calio, Fatendum est iis nunquam se constituto cepisse de tantis injuriis experiri, id est, constituto die. Quandoque significat convenire, & pactum facere. κατατάττω συκροτοῖν. Terent. in Heecyr. Nam constitui cum quodam hospite, me esse illum conventurum. Cic. 1. Offic. Ut si constitueris te cuiusdam Advocatum in rem praesentem esse venturum. Constituire pecuniam: vel simpliciter sine accusativo, Constituire, est creditori promittere se pecuniam debitam, vel a se, vel ab altero, certo die soluturum. Et hinc, constituta pecunia, & actio constitutoria, de qua D. & C. de constit. pecun. Aliquando Constituire, est gubernare, moderari, regere, κατέχειν, διαφέρει. Cic. Inuentis enim aetatis incertitia, senum constituenda & regenda est prudentia. Interdum decernere, ἀγαθόν: a quo constitutiones, decreta, ἀγαθήεις, παραδέσσει. Nonnunquam parare, συσκευάζειν. Cic. Tametsi erat ignarus quantum sibi ab liberis suis jam tum mali constitueretur. Constituire, pro Sistere. Idem pro Cluent. Et hominem ante pedes Qu. Manilii, qui tum erat Triumvir, constituunt. Item pro ponere. Idem pro lege Manilia, Spes in eo constituebatur. Quintil. lib. 7. cap. 5. dixit summam totius litis in re aliqua constituere, pro Cardinem causae ponere. Bud.

CONSTITŪTŪS, a, um, particip. Ordinatus, decretus, pactus, propositus. חָקַק mukám, חָקַק mukádh. ἀπαγγέλλω. GALL. Establi, ordonné, assigné, arrêté. ITAL. Ordinato, determinato. GERM. Geordnet / gefest. HISP. Establecido. ANGL. Appoynted, ordeyned, settled. Constituta in mensem Janvarium auctio. Cic. de leg. Agrar. Corpus bene constitutum, quod bono praeditum est habitum, quod impetiti Bene complexionatum appellant. ἀκλυόν σῶμα.

Constituendus, a, um, ut, Oratio Ciceronis de constituendo accusatore. Gell. cap. lib. 13.

CONSTITŪTŪS, us: Multitudo est hominum simul consistentium. σύστημα. Festus.

CONSTITŪTŪO, nis: Ordinatio, statutum, decretum. חָקַק chok. ἀγίασις. GALL. Constitution, estat, ordonnances. ITAL. Costituzione, ordinatione, statuto. GERM. Ordnung / sagung. HISP. Establecimiento, constitucion, pragmatica. ANGL. An ordinance or lawe agreed upon. a verbo Constituo, quod inter caetera significat decerno, fancio, praescribo, ordino. Unde Constitutiones Principum, vel Pontificum dicimus, pro decretis, vel ordinationibus. Constitutione publica (lege de luctu.) Senec. cap. 15. de consol. ad Helv. Et constitutiones Senatus. Suet. in Tib. cap. 33. Interdum idem quod Institutio: ut, Religionum constitutio: apud Cic. 3. de Leg. Idem Bruto, lib. 3. Illud necesse me ad te scribere, quid sentirem tota de constitutione hujus belli. Constitutio corporis, est quam vulgus medicorum Complexionem vocat εἶς. In qua significatione est vocabulum medium: unde & bonam, & malam corporis constitutionem dicimus, quas Graeci εὐεῖς, κακῆεις appellant. Est item Constitutio Rhetoribus, prima causarum confictio, quae alio nomine Status appellatur. εἶσις. Author ad Heren. lib. 1. Haec exoratio in conjecturali constitutione causae ferme semper necessaria est. Cic. de Invent. Constitutiones apud Rhetores sunt quatuor, conjecturalis, definitiva, generalis, translativa: qui status etiam dicuntur.

CONSTITŪTŪR, is. חָקַק me kim. βεβούτης, ἀγώνης, δῆμος. ANGL. An ordeinour or maker. Verbale, qui statuit aliquid: ut legis constitutor, apud Quint. lib. 3. cap. 6. & Decl. 262. Juris constitutor. Constitutor Jurisconsultis dicitur, qui pro alio se obligat sine novatione. Novel. Iustiniani 115. cap. ult.

CONSTITŪTŪRŪS, a, um: ut, Actio constitutoria, l. neque enim, ff. de constit. pecun. Neque enim quod crescit peculium, aut decrescit, pertinet ad constitutoriam actionem.

Constitutum, i. substantivè, est obligatio accessoria, qua quis pro se, vel alio soluturum se constituit absque stipulatione & novatione: & inde Actio de constituta pecunia, §. 9. Instit. de action. l. 2. C. de

const. pecun. quae aliàs constitutoria, & constitutia dicitur. CONSTO, as, constiti, constitum, & constatum. Lucan. lib. 7. Constatura fides superum. Martial.

Constatura fuit Megalensis purpura centum.

Est autem Constare, Constantiter permanere, perseverare, ratum habere. חָמַד hamádh, חָמַד chun. ἀμείβω, ἰμείβω. GALL. S'arrester, ne bouger, se tenir. ITAL. Conitare, perseverare. GERM. Bestehn / stand haßtig sein. HISP. Ser el hombre constantè. ANGL. To persiste, perserver or continere. Cic. epist. 13. Qua in sententia si constare voluissent, suam auctoritatem cum salute recuperassent. Constabant iidem ordines, & manipuli qui fuerant. Cael. 2. de bell. civ. Si sibi constaret pudicitia (i. esset integra.) Sueton. in Tib. cap. 2. Non constare sibi (pro modo parcum, modò profulum esse.) Idem in Tiber. cap. 14. In exiguo tempore magnoque casu, totius exercitus salus constitit. Cael. 2. de bell. civ. In ea re victoria constat. Ibidem Constat illis fides & benevolentia. Senec. cap. 7. de Tranq. Constant, conferunt sermonem (i. simul stant.) Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Dum Reipublicae constaret Concordia. Velleius. Nihil constat loco stabili (i. stat, permanet.) Senec. cap. 6. de consol. ad Marc. Vanletudo ei neque animi, neque corporis constitit. Idem in Calig. cap. 15. Item, Cum sibi constiterit animus ex omni parte. Idem de consol. ad Polyb. Constare sibi, est sibi similem esse, & in eadem opinione constantiter permanere. κατάλληλον εἶναι. Idem 1. Tusc. Et tibi quidem constare vis, omnes quicumque nati sunt, erunt, non solum miseri, sed etiam semper miseri, hoc est, si hanc sententiam, Quod mors malum sit, firmam ratamque habere vis. Constare mente, vel animo, est animi, vel mentis compotem esse, ejusque functiones probè obire. Quota quæso domus constitit suis partibus (i. sine luctu,) integra à funere. Senec. cap. 14. de consol. ad Marc. Interdum etiam hoc verbum ad rerum venalium pretium refertur: unde, Magno, vel parvo aliquid constare dicimus, hoc est, magno, vel exiguo pretio esse comparatum. Cic. 6. in Verr. Meruisti ne æs alienum tibi cresceret, si h. s. VI. M. tibi constarent ea quæ tu facile posses vendere h. s. CC. millibus? Idem ad Atticum, Id prope dimidio minoris constabit. Malè constant nimis res secundæ (an magno?) Senec. cap. 12. de consol. ad Marc. Interdum ponitur pro Compositum sum, cohæreo. Cic. de Offic. Judiciorum ratio ex accusatione, & defensione constat. Idem 1. de nat. deor. Homo qui ex animo constat & corpore. Interdum simul stare. Sisen. lib. 4. histor. Multitudinem procul hostium constare viderunt. Interdum Suppetere, ἀεικναι. Juvenal. Satyr. 6.

Quis feret uxorem, cui constant omnia?

hoc est, cui nihil desit. In tertia persona sumitur pro manifestum est. חָרַץ nireáh. φανερόν ἐστι, σαφές. GALL. Estre certain & clair. ITAL. Essere manifesto. GERM. Es ist heyter / gerofft vnd offenbar. HISP. Ser claro y manifesto. ANGL. To be plane certane and manifest. Cic. in epist. Sanè molestè Pompeium id ferre constabat. Item pro Convenit, ἀμολογῆται: ut, Hoc mihi tecum constat: id est, convenio tecum in hoc, & assentior tibi. lib. 1. ad Heren. Adhuc quæ dicta sunt, arbitror mihi constare cum caeteris scriptoribus. ἀμολογῆται. Rationem constare significat æquam, legitimamque rationem aut ostendi, aut apparere ostendi posse. Ulpianus, planè si defendendi gratiâ aliquid fecerit, rationem ei constare oportet, id est, rationem eum iustam aut ostendere, aut facile posse ostendere. Denique constare, pro esse in rerum natura & subsistere, dixit Gell. cap. 4. lib. 2.

CONSTANS: Firmus, stabilis, gravis, praesens animo. חָזַק nachón, חָזַק chazák. ἄσβεστος. GALL. Constant, ferme, perseverant. ITAL. Constante, ferme. GERM. Standthafftig / bestendig. HISP. Co'a constante. ANGL. Firme, estable, constant, steadfast. Cic. ad Lentul. Hoc tantam vim habet, ut magis iratorum hominum studium, quam constantis Senatus consilium esse videatur. Contrarium est Inconstans.

CONSTANTIÀ, animi firmitudo, stabilitas, gravitas. חָזַק chezkáb, חָזַק chozék, חָזַק gheburáh. ἄσβεστος. GALL. Constance, perseverance, fermeté. ITAL. La constanza & fermezza. GERM. Standthafftig / bestendig. HISP. La constancia. ANGL. Constancie, perseverance, stedfastness of mynd. Cic. ad Attic. O constantiam promissi, & fidem miram. Plin. in epist. Nam quum omnibus virtutibus abundet, tum hac praecipua, quod habet maximam in animo constantiam. Contrarium est Inconstantia.

CONSTANTER, adverb. Fortiter, æqualiter, convenienter. ἰσχυρῶς, βέλαιως. GALL. Constamment, fermement, perseveramment. ITAL. Constantemente, fermamente. GERM. Standthafftig / bestendig. HISP. Constantemente. ANGL. Constantlie, steadfastlie. Cic. de Amicitia, Multaque ejus in Senatu, & in foro, vel provisa prudenter, vel acta constanter, vel responsa acurè ferebantur. Huic contrarium Inconstanter. Constantius inire praelium (i. confidentius.) Sueton. in Tiber. cap. 19. Item,

DI quos experior nimium constanter iniquos.

Ovidius Eleg. 2. lib. 3. Trist.

Te praesta constanter ad omne Indecinata munus amicitia,

idem Eleg. 5. lib. 4. Trist.

CONSTRŪTŪS: vide Consterno.

CONSTRĒPO, is, ere: Strepo. חָמַד hamáh. κρησσω. GALL. Faire bruit & noise. ITAL. Far strepito. GERM. Rauschen / ein rauschen oder getos machen. HISP. Hazer estruendo. ANGL. To mutter together, to mak à noise. Gell. lib. 4. cap. 1. Atque omnium horum & testimoniis & exemplis constrepebat.

CONSTRĒNGO, is, ere: Arcto, ligo, comprimo. חָרַץ tsarar, אָסַף asáf, אָסַף aphád, אָסַף chafám. συσπῆσαι. GALL. Estreindre, serrer, contraindre, refreindre. ITAL. Stringere. GERM. Zusammen zücken / zu einander zwingen. HISP. Apretar. ANGL. To hind fast, to vring hard, to tie streict. ut, Constringere sarcinam. Plaut. Trinum. Cic. de Orat. Quæ rem dissolutam divulsamque conglutinaret, & ratione quadam constringeret.

CONSTRĒCTIO, συσπῆσις. Macrobi. Saturn. lib. 7. cap. 7. Certè respondeat volo,

volō, cur stomacho in lassitudinem degeneranti ad instauranda
constrictione vires offerant aegrescenti vinum.

Constringendus, particip. ut, Constringendum se tradere libidinibus.
Cic. 3. de finib. Victi & debilitati objecta specie voluptatis, tradunt
se libidinibus constringendos.

Constrictus, aliud participium. { צָרוּר tsarúr, צָרוּר asúr, צָרוּר aphúdh,
צָרוּר chásur. GALL. Contraint, lié. ITAL. Costretto, li-
gato. GERM. Zusammen gezogen/ein gezwungen. HISP. (Construido,
apretado. ANGL. Tied, voronge or bound streift. } ut, Habere ali-
quem constrictum in suis vinculis, apud Quint. lib. 2. cap. 4.
Constrictis superstitione, Quint. Constrictis unguis conam coquas.
Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Constricta mater indulgentia. Senec. cap.
16. de consol. ad Helv. Apertis verbis constricta oratio, Cic. de
clar. Orat.

CONSTRUERE, simul struere, ordinare, fabricare. { בָּנָה banáh, בָּנָה
chibér. GALL. Agencer, mettre ensemble,
entasser, bastir, construire. ITAL. Costruire, ordinare, fabricare.
GERM. Zusammen hauffen/etwas machen oder bauen. HISP. Edificar,
ordenar. ANGL. To build together, to gather en heapes. } Cic. in
Caton. Ut navem, aut edificium idem destruit facillimè qui con-
struxit: sic hominem eadem optimè, quæ conglutinauit, natura dis-
soluit. Idem 2. Philipp. Itaque tanti acervi nummorum apud istum
construuntur, ut jam appendantur, non numerentur pecunia.

CONSTRUERE, participium: Compositus, frabricatus. { בָּנוּ bannú.
GALL. Entassé, conpoint & mis ensemble, agencé.
ITAL. Edificato, ammassato, GERM. Gebauen/gemacht. HISP. Edi-
ficado, amontonado. ANGL. Heaped together, builded garnished. }
Cic. de nat. deor. Dentibus autem in ore constructis manditur, at-
que ab his extenuatur & molitur cibus. Constructior domus, idem
1. de invent. Domus ea quæ ratione regitur, omnibus constructior
est rebus & apparatior, quam ea quæ temetè & nullo consilio ad-
ministratur.

CONSTRUERE, verbale: Compositio, structura. { בִּנְיָן binján. GALL. Bastiment,
composition, entassement. ITAL. Edifi-
cacione, compositione. GERM. Ein bau. HISP. Edificacion, compo-
sicion, amontonamiento. ANGL. A building, or heaping together. }
Cic. 4. Acad. Et totam constructionem hominis fabricata est natu-
tura. Idem 1. de orat. Et ipsa oratio reformanda, non solum ele-
ctione, sed etiam constructione verborum.

CONSTRUPRO, as, are: Stupro. { עָרַב hinnáh. GALL. Corrompre femme,
ou fille, en a' user. ITAL. Stuprare, vitia-
re, violare, suerginare, toire la virginità. GERM. Junctiraden oder
weyber verfellen vnd schenden. HISP. Forçar como à donzella. ANGL.
To defloure à mayde. } ut, Constuprate matronas, Liv. 9. bell. Pun.
Quint. Cic. de petit. Consul. Qui tantum habet audaciæ, tantum
nequitia, tantum denique in libidine artis & efficacitatis, ut pro-
pè in parentum gremiis prætextatos liberos constuprarit. Idem ad
Attic. lib. 1. Afflicta rei publica est, empto constupratóque iudicio.
Vide Bud. in Pandect.

CONSTRUPRATOR, Stuprator. { עָרַב me'annéh. GALL. Corrompeur de femmes
ou filles, putier, ruffien. ITAL. Violatore di donna
à si. li. vola. GERM. Weyber oder unctirawenschens
der. HISP. Forçador de virgen à muger. ANGL. He that defloureth
maydes. } verbale. Liv. 9. bell. Macedon.

CONSUADEO, es, ere: Suadeo. { פָּתַח pittáh. GALL. Enhorter
par tous moyens, & induire à faire quelque chose. ITAL. Persua-
dere. GERM. Rahten. HISP. Induzir con razones. ANGL. To persua-
de and inticeto do any thing. } Plautus Merc. Sin ego saluti, quod
tibi esse cenfeo, id persuadeo.

CONSUADEOR, is. Suasor, auctor. { מְפַתֵּחַ mephattéh. GALL. Ad-
monesteur, qui persuade, qui exhorte. ITAL. Chi conforta & esorta.
GERM. Ein rathgeber. HISP. Induzidor. ANGL. A persuader or en-
ticer. } Cic. pro Quint. Hæc omnia Quintius agebat auctore & con-
suasore Nævio.

CONSUALIA, orum: vide Consus.

CONSUANARES, Vindeliciae populi, Octavii Augusti auspiciis Romano
imperio subjecti, ut refert Plin. lib. 3. cap. 20.

CONSUANANI, populi in ora Narbonensis provinciae, quorum meminit
Plin. lib. 3. cap. 4.

CONSUDO, as, are: Sudo. { ἰδρώ. GALL. Suer de toutes parts. ITAL.
Sudare. GERM. Schwitzen. HISP. Sudar, manando sudor. ANGL.
To sweate in all partes. } Plaut. Jubes te operiri: beatus si con-
sudaveris. Coll. lib. 12. cap. 7. Et sale conspersa, biduo sub umbra,
dum confudant, reponuntur. Cat. cap. 96. Sinito biduum, aut tri-
duum confudent.

CONSUDALCO, is: cre, idem. { ANGL. To sweate together. Col. lib. 12.
cap. 48. Sicque triginta dies pati confudascere.

CONSUEFACIO, is: usu doceo. { הִרְגִּיל hirghil, לִמְדָה limmádh. GALL.
Faire accoustumer. ITAL. Assuefacere. GERM. Gewohnen.
HISP. Acostumbrar à otro. ANGL. To accustom him self to wonte. }
Cujus contrarium est Dissuefacio. Terent. in Adelph. Nihil præ-
termitto, consuefacio. Ibid. Ea ne me celet consuefecit filium. Varr. 2.
de re rust. cap. 9. Consuefaciunt quoque, ut possint alligari primùm
levibus numellis.

|| Consueco, soleo. Gloss. A. L. ||

CONSUESCO, scis, evi, & consuetus sum, pro consuetudinem habeo,
in consuetudinem accipio. { לָמַד lummádh. GALL. S'ac-
coustumer, avoír costume, ou de costume. ITAL. Avvez-
zare, essera consueto. GERM. Gewohnen/sich in gewohnheit bringen.
HISP. Acostumbrarse. ANGL. To accustom. } Virg. 2. Georg.

Aded in teneris consuescere multum est.

Colum. lib. 2. Jumentis præbeas medicam, sed inter initia parcius,
dum consuescant, ne novitas pabuli noccat. Idem lib. 6. Ne magis
humo, quam stagno consueverunt. Cic. de Orat. Imò verò rogemus
Antonium, qui & potest facere id quod requiris, & consuevit.
¶ Cum infinitivo. Idem 1. Orat. Versus multos uno spiritu pronun-
tiare consuecebat. Et 1. Tusc. Quare hoc commentemur, mihi
crede, disjungamúsque nos à corporibus: id est, consuecamus

mori. Col. lib. 5. cap. 2. activè dixit, Consuescere juvenem ata-
tro, pro Consuefacere. ¶ Consueamus, pro consuevimus. Propert
lib. 1. Eleg. 7.

Non ut consueamus, nostros agitamus honores.

¶ Interdum Consueco, est familiaritate alicujus utor. Unde & con-
suetudinem dicimus pro usu & familiaritate. Cic. pro Sext. Rosc.
Erat mihi cum eo non modò hospitium, verumetiam domesticus
usus & consuetudo. ¶ Dicitur item Consueco de re venerea: quod
& consuetudinem habere dicitur, συζυγία. Cic. 6. in Verr. Hæc
omnes mulieres, quibus iste consueverat, conveniebant. Terent.
in Phorm. Cum ejus consuevit olim matre in Lemno clanculum.
Idem Adelph. Quid illi tandem credis amici fore misero, qui cum
illa consuevit: Bene salutando consuecunt (amantes,) Plaut. 3. sin.
sc. 3. a. 1.

CONSUECŪS, participium, & nomen ex participio. { לָמַד lummádh,
לָמַד lummúdh. GALL. Accoustumé, usité, coutumier.
ITAL. Consueto, solito. GERM. Gewont. HISP. Acostumbrado. ANGL.
Accustomed, wonte. } Terent. in Andr. Tum illa, ut consuetum fa-
cilè amorem cernebat, rejecit se in eum, fens quàm familiariter.
Ovid. 1. Metam.

Exprimit incessus, vultumque sonumque loquendi
Adjicit, & vestes, & consuetissima quaque
Verba.

Nec consuecè meum. Idem Eleg. 10. lib. 1. Trist. Et Consuetudo lecto
languescere. Idem Eleg. 3. lib. 3. Trist. Asta, ut consuetus puer olim.
Plautus Asin. sc. 4. a. 3. Hæc, facillè patior. E. Consuetus puer. (Ob-
scenè dictum.) Idem Capt. sc. 1. a. 4. Ait se clam cum Alcmena
consuetum cubilibus. Idem Amphitr. Consuetum cum aliquo (de pel-
lice probrosa.) Gell. cap. 3. lib. 4. ¶ Consuetum habere. Salust. Tu-
gurrh. 19. Ita ad hoc ætatis à pueritia fui, ut omnes labores, peri-
cula consuetum habeam.

CONSUECŪDO, inis: Mos, institutum, usus, familiaritas. { מִנְהָגָה
minhágh. GALL. Costume, accoustumance. ITAL. Consuetudine, uso,
conversacione, pratica. GERM. Gewohnheit. HISP. La costumbre, con-
versacion, y participacion. ANGL. Use, or custome. } Plaut. in Milit.
Hoc adeò fieri credo consuetudine. Cato ad Cic. Contra consuetu-
dinem meam hæc ad te pluribus scripsi. Ter. in Andr. Ut neque me
consuetudo, neque amor, neque pudor, &c. Cic. ad Curion. Ego te
abfuisse tandiu à nobis, & doleo, quòd carui fructu jucundissimæ
consuetudinis, &c. Gell. cap. 13. lib. 12. Consuetudo vicit, quæ cum
omnium domina rerum, tum maximè verborum est. Item, per con-
suetudinem idem sæpè facitatum. Gell. cap. 8. lib. 10. ¶ Interdum
Consuetudo sumitur pro Commercio viri cum muliere. Suet. in Ner.
Uxores, præter Octaviam, duas postea duxit, Octaviæ consuetudi-
nem citò aspernatus. Idem in Orhone, Consuetudo mutui stupri.

¶ Consuetudines, pro tributis apud Ansegisum. Consuetudinem
stupri facere cum aliqua. Suet. in Calig. cap. 24. Consuetudo do-
minæ cum servo turpis, & domini cum ancilla. Quint. Nunc nostri
amores, mores, consuetudines. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1.

CONSUECŪDIARIUS, vox in Ruricio usitata.

CONSUECŪTIONEM, Plautus pro Consuetudine dixit, teste Festo.

CONSUL: Consulo, is. Vide Consilium.

CONSVMMO, as, per duplex mm, Perficio, conficio. { תָּמַם tamám,
כִּילָה chillah, גָּמַר ghamár. GALL. Consommer, parfaire,
achever, mettre fin. ITAL. Finire, condurre à fine. GERM. Ansmas
th. n. vollbringen/vollenden. HISP. Acabar. ANGL. To mak perfite, to
en or finishe. } Cic. 6. Phil. Bella quæ à Consulibus gesta & consum-
mata sunt. Idem 1. Offic. Latissimè videntur patere ea quæ de officiis
tradita à Philosophis, & præcepta sunt & consummata. Lact. lib. 2.
Mundum Deus, & hoc rerum naturæ admirabile opus, sex dierum
spatio consummavit. Plin. epist. 236. Cogor petere à te, non solum
ob theatrum, verum etiam ob hæc balinea, mitti architetum dis-
pectum utrum sit utiam, post sumprum qui factus est, et quoquo-
modo consummare opera ut inchoata sunt, an quæ videntur, &c. Con-
summati & perfecti Rhetores. Quintil. passim, & Senec. cap. 16. de
conf. ad Helv. Consummatio actæ ætatis in te vertitur. Suet. in Cas.
cap. 30. Consummare opera, & in Calig. cap. 44. ¶ Sacrum consum-
mate, peragere sacrum. Seneca Hippol.

CONSVMMABILIS, adjectivum. Seneca epist. 93. Hæc in illis consumma-
ta est, in nobis consummabilis.

CONSVMMATUS, a, um: Perfectus. { תָּמַם tamám, כִּילָה mechuláh.
GALL. Consummé, achevé, parfait. ITAL. Consummato,
perfitto, finito. GERM. Vollendet/zu dem end gebracht. HISP. Acaba-
do, perfitto. ANGL. Ended, finished, perfite. } Mart.

Quod magni Thræseæ, consummatique Catonis.

Columel. Nullus est consummatæ sapientiæ.

CONSVMMATISSIMUS, superlativus. Plin. epist. lib. 2. Macrino, Amavi con-
summatissimum juvenem tam ardentem.

CONSVMMATIO, Perfectio. { תַּחְלִיחַ tachlish. GALL. Achevement,
perfection. ITAL. Perfessione, compimento. GERM. Vols-
endung. HISP. Acabamiento, perfeccion. ANGL. A finishing, accom-
plishing. } Col. lib. 1. Hac consummatione operum colligitur posse
agrum, &c. ¶ Consummationem, Singulorum pretiorum collectam
summam vocat Pomponius in l. si plura. ff. de adil. edicto. Quod si sin-
gulorum mancipiorum, constituto pretio, univèrsa tanti vancient,
quantum ex consummatione singulorum fiebat, tunc cujusque man-
cipii pretium (seu pluris, seu minoris id esset) consequi debemus.

CONSUMO, is: In nihilum redigo, conficio, exhaurio, absumo. { אָכַל
achál, בָּרַךְ biber, כִּילָה chilláh. GALL. Prendre tout, con-
sumer, employer tout. ITAL. Consumare, distruggere. GERM. Verthun/
verzehren/verbrauchen. HISP. Gastar, consumir. ANGL. To consume, to
wast, to spende, to much. } Solinus, Sunt etiam in Lycia saxa, quæ vi-
ventium quoque corpora adalligata consumunt. Cic. 1. de legib.
Sed quæ ea tempestas, vetustatè consumpserit.

Nec violenta suo consumptus more Charybdis,
Tibul. lib. 4. Consumptus tabe. Ovid. Eleg. 2. lib. 5. Consumpsi hu-
jus opes (i. abundè usus sum.) Idem 1. Fast. Consumendum se dolori
committere. Consumit dolorem dies & tempus enervat. Sen. cap. 7.

de

de conf. ad Marc. Consumere se totam in cura alicujus rei. Quintil. Nemo nisi acie consumptus civis. Velleius. Salustius, Ego non rem familiarem modò, verum etiam ædem consumpsi.

Cōsummōr, passivum, absumor: ut, Consumor siti. § ANGL. To be consumed. § Cæf. 8. bell. Gall. Consumi incendio. Liv. lib. 7. bell. Punic. Consumi lenio & mæiore. Idem 20. bell. Maced.

|| Consumpsit, pro consumpsisse. Lucr. ||

Cōsumptus, particip. Absumptus, confectus. § אכחל achchal, אכלו אכלו. GALL. Consumé. ITAL. Consumato. GERM. Verzehret/hinz genomen. HISP. Gastado, consumido. ANGL. Consumed, wasted. § Consumptus peste, Plin. lib. 28. Morie consumptus, Tibul. lib. 1. Consumpta oratio, Salust. in Jugurth. Consumpra & exhausta actio, Cicer. de Orat. Consumptus Cicero triumvirali proserptione, Quintil. Consumptis omnibus telis, Cæf. lib. 1. de bell. civil.

Cōsumptio, nis. § אכלה chalah. אכלו אכלו. GALL. Consumption, dégast. ITAL. Consumatione. GERM. Verzehrung. HISP. Gastamiento. ANGL. A consumption, a wasting. § Cic. de Univ. Itaque se ipse consumptione & lenio alebat sui. || § Consumptio, iyntaxis, colligatio, quâ mollis caro tabescit. Jun. ||

Cōsumptor, is. § אכלו achel, אכלו אכלו. GALL. Qui consume & met à fin. ITAL. Consumatore. GERM. Ein verzehrer. HISP. Gastador, consumidor. ANGL. He that consumeth an wasteth. § Cic. 2. de nat. deor. Atque nos ter ignis quem usus vitæ requirit, confector & consumtor omnium.

Cōsūo, is, simul suo, compono, conjungo. § אפח aphah. אפח אפח. GALL. Coudre l'un à l'autre. ITAL. Cuscire insieme, congiungere. GERM. Zusammen nähren/oder stecken. HISP. Coser uno con otro. ANGL. To sewe together one thing with another. § Plautus in Amphitr. Advenisti audaciæ columen, consutis dolis. Imò equidem tunicis consutis huc advenio, non dolis. De compacto faciunt, consutis dolis. Plautus Pseud. sc. 5. a. 1.

Consūtura, vide Cognitura.

Cōsvrō, is, ere: Simul surgere. § אפח אפח. GALL. Se lever ensemble. ITAL. Levarsi insieme. GERM. Mit einander aufstehn. HISP. Levantarse juntamente. ANGL. To rise together. § Salust. Consurtere omnes, simulque in eum impetum fecerunt. Cic. ad Quint. frat. Consurterit Senatus cum clamore ad utrum, sicut ad corpus ejus accederet. Consurtere ex insidiis. Cæf. 3. de bell. civil. Non dico ex luctu tanto consurgere, sed allevari reculas. Senec. cap. 2. de consol. ad Marc. & cap. 1. ad Helv.

Cōsvrgitūr, impersonale: Cicer. 5. Verr. Itaque in curiam venimus, honorificè sane consurgitur.

Cōsvrtēctio, nis. § אפח אפח. GALL. Levement de plusieurs ensemble. ITAL. Uno levarsi de più geni insieme. GERM. Die aufstehung mit einander. HISP. Aquella obra de levantarse juntamente. ANGL. The rising of many together. § Cic. de Arusp. resp. Cepi equidem fructum maximum, & ex consurrectione omnium vestitum, &c.

Cōsvs, Consiliorum deus putabatur, qui id d. templum sub tecto circi habebat, ut ostenderetur tectum esse debere consilium. אפח אפח.

Cōsvālta, אפח אפח. Ludi qui fiebant in honorem Consi. Liv. 1. Ludos ex industria parat Nepruno equestri solennes, Consualia vocant. Plin. de viris illustrib. Quibus negatis, ludos consualia simulavit, ad quos quum utriusque sexus multitudo venisset, dato suis signo, virgines raptæ sunt. Varr. lib. 4. de ling. Lat. Consualia dicta à Conso, quòd tum festiva publicæ ei deo, & in circo ad atam ejus ab sacerdotibus fiunt ludi illi, quibus virgines Sabina raptæ. Octavo die mensis Sextilis Consualia celebrantur. Plutarch. in Rom.

Consydero, as, vide Considero.

Consygnēs, Nicomedis Bithyniæ regis uxor, ob lasciviores cum viro jocum à cane lacerata. Author Plin. lib. 8. cap. 40.

Cōntābēo, es, vel Contabesco, is: Tabesco, id est, in tabem convertor, liquefio, consumor. § אפח אפח. GALL. Devenir en chartre, secher tout debout, devenir tout sec & hectique. ITAL. Corrompersi, immarearsi. GERM. Verschrocenen/rußdorten / zu nichts werden. HISP. Podirse. ANGL. To pine, to weare away. § Cic. 1. Tusc. Ut Artemisia illa Mausoli Caria regis conjux, quæ nobile illud Halicarnassi fecit sepulchrum, quandiu vixit, vixit in luctu, eodémque etiam confecta contabuit. Plaut. Merc. Cor ædopol miserum meum, quod guttatim contabescit.

|| Contabolia, farissa. Rhod. ||

Cōntāvlārē, est tabulis, hoc est asseribus, aliquid tegere. § אפח אפח. GALL. Plancher d'ais, boisser. ITAL. Intavolare. GERM. Vertäfelten / mit dylen oder Zästen bedecken. HISP. Entablar pared à suelo. ANGL. To planke or floore with boards. § Sueton. in Calig. Emulatione X. xix, qui non sine admiratione aliquanto angustiores Hellepontum contabulaverat. Plin. lib. 36. cap. 25. Quernisque axibus contabulare. Contabulare murum turribus. Cæsar. 7. bell. Gall. Torum autem murum ex omni parte turribus contabulaverunt. Contabulare turres. Idem 5. bell. Gallic. Turres contabulantur, pinnæ loricaque ex cratibus attextantur.

Cōntāvlārē, verbale. § אפח אפח. GALL. En plancher, assemblage d'ais, boissage. ITAL. Tavolato, palco di tavolo. GERM. Vertäfelung. HISP. Entablamiento. ANGL. A conjoyning of boards together, à planking. § Cæsar 2. bell. civil. Ubi turris altitudo producta est ad contabulationem, eam in parietes instruxerunt, ita ut, &c. Ibi etiam sumitur pro contignatione, paulò post. Vide Contignatio, infra. Et paulò post apertè declarat, quid significet Contabulare.

Contacium significat librum, seu volumen, seu codicem.

Contadesus, Thraciæ fluvius, qui Tearo auctus, influit in Agriannem. Agriannes autem in Hebrum, qui juxta Encum oppidum in mare influit. Vide Herod. lib. 7.

Cōntāglūm, vide Contingo.

Cōntāmino, as, ex Con, & tamino: Fædo, maculo, inquinio. § אפח אפח. GALL. Salir gaster, souiller. ITAL. Contaminare, macchiare. GERM. Besudlen/bedecken/verlein machen. HISP. Ensuziar. ANGL. To distaine, to defile. § Unde quum res rei ita immicetur ut neutra incorrupta maneat, contaminari dicitur. Terent. in prologo Andr. Contaminari non decere fabulas. Liv. lib. 4. Contaminari sanguinem suum patres, confundique jura gentium rebantur.

Cōntāmināctio, inquinatio. אפח אפח. Ulpianus D. lib. 48. tit. 5. l. 2. Qui patitur uxorem suam delinquere, matrimoniumque suum contemnit, quique contaminatione non indignatur.

Cōntāminātōr, inquinator. Lampridius in Alexandro, Contaminator honorum jure punitus est.

Cōntāminātūs, a, um: Inquinatus, corruptus. § אפח אפח. ANGL. Distained, defiled. § Liv. lib. 4. An esse ullā major, aut insignior contumelia potest, quàm partem civitatis, velut contaminatam, indignam connubio haberi? Hujus contrarium est Incontaminatus. Idem ibidem, Quas quantalque res C. Canuleium aggressum, colluvionem gentium, perturbationem auspicio- rum publicorum privatorumque afferre, ne quid incontaminari sit. Sunt & Attamino, & Intamino, quæ sunt contraria. Horatius, Virtus repulsa nescia sordida, Intaminatis fulget honoribus: id est, incorruptis, & indiminutis.

Cōntēchnōr, aris: Commachinor, & fallaciam aliquam compono. § אפח אפח. GALL. Machiner & forger quelque tromperie & finesse. ITAL. Machinare, taccagnare. GERM. Ein list oder betrug anrichten. HISP. Buscar de cosa engaños. ANGL. To de vife, some deceit & guile. § Plaut. Pseud. sc. 6. a. 4. Vide modò, ne illic sit contechnatus quidpiam.

Cōntēgo, is: Cooperio, tego. § אפח אפח. GALL. Couvrir. ITAL. Coprire. GERM. Bedecken. HISP. Cubrir. ANGL. To cover. § Plin. lib. 15. cap. 19. Parvarum genus arborum post autumnum fimo tegunt. Cicer. pro Sest. Memoria se corbe contexit.

Cōntēctūs, Participium. Cæsa contecta stramine. Ovid. 5. Metam.

Cōntēmēro, as, are: Contaminare, fædare, polluere, violare. § אפח אפח. GALL. Violier, corrompre, outrager, gaster & perdre audacieusement. ITAL. Violare, machinare, sporcare. GERM. Verwüsten / schenden / verunreinigen. HISP. Corrumper d'ensuziar. ANGL. To violate, to de file, to commit advourtrie. § Martial. lib. 1. Laferat ingrato leo perfidus ore magistrum, Ausus tam notus contemere manus.

Ovid. 2. Amor.

Objicitur domina contemeraffe torum.

Cōntēmno, is, ipsi, ptum: Sperno, vilipendo, abjicio. § אפח אפח. GALL. Dépriser, mépriser, n'estimer rien, ne faire conte, rebuter. ITAL. Sprezzare, disprezzare. GERM. Verachten. HISP. Menospreciar. ANGL. To despise, nor to regard. § Plaut. in Asin. sc. 4. a. 2. Tu verbero imperium meum contempnisti. Et est minus, quàm despicio.

Contemunt spinam eum cecidere rosa: id est, contemni faciunt. Ovid. 5. Fast. Superbè eum excipit, nec erat contemptus, sed metus. Velleius. Nimis tandem abs te contemnor. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 3. Hoc tam contemptum animal (de homine.) Senec. cap. 11. de consol. ad Marc. Contemptu mors, contemptione nihil gravius. Senec. de consol. ad Helv. cap. 14. Cicer. de senect. Contemui se putat, despici, illudi. Componitur autem ex præpositione Con, & verbo temno: quo etiam Virgilius usus est 6. Æneid.

Discite justitiam moniti, & non temnere divos.

Cōntēmptōr, aris, ari, frequentativum à contemno. § ANGL. To despise, to sett no thing by. § Plaut. Mirari noli, neque me contemptari.

Cōntēmptūs, participium: Spretus, abjectus, humilis. § אפח אפח. GALL. Méprisé, de quoy on n'a tenu conte. ITAL. Sprezzato, avuilito. GERM. Veracht. HISP. Menospreciado. ANGL. Despised, not regarded. § Cic. pro Sestio. Qui nullo præmio proposito, præter hoc quod jam contritum & contemptum putatur, judicium bonorum, omnia pericula, &c. suscepit.

Cōntēmptūs, nomen ex participio. § ANGL. Despite, contempte. § Plautus Pæn. Contemptiores magis erunt, atque avidi minus. Tenissimus victus, atque contemptissimæ esca. Cic. 2. de finib.

Cōntēmndūs. § ANGL. Vvorthie to be contemned. § Cic. de clar. Orat. Ne Titus quidem Posthumius contemnendus in dicendo.

Cōntēmndētūs, pro emptore, usus est Lucil. lib. 36. Ego enim contemnificus fieri & fastidire Agamemnonis. Ex Nonio.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Dépriseur, qui méprise. ITAL. Sprezzatore, che non tiene conto, ne fa stima di altri. GERM. Ein verachter. HISP. Menospreciador. ANGL. A despiser. § Deum contemptor Mezentius. Virgil. 8. Æneid.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § Cic. 1. offic. Fortitudo est dolorum laborumque contemptio. Idem in Paradox. Senec. de consol. ad Helv. cap. 14. & Cæsar lib. 3. de bell. civ.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § ut, Tu es omnibus contemptui, id est, despiceris ab omnibus. Contemptui habere. Suet. in August. cap. 93.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § ut, Tu es omnibus contemptui, id est, despiceris ab omnibus. Contemptui habere. Suet. in August. cap. 93.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § ut, Tu es omnibus contemptui, id est, despiceris ab omnibus. Contemptui habere. Suet. in August. cap. 93.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § ut, Tu es omnibus contemptui, id est, despiceris ab omnibus. Contemptui habere. Suet. in August. cap. 93.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § ut, Tu es omnibus contemptui, id est, despiceris ab omnibus. Contemptui habere. Suet. in August. cap. 93.

Cōntēmptōr, is, verbale. § אפח אפח. GALL. Mépris, rebut. ITAL. Disprezzo. GERM. Ein Verachtung. HISP. Menosprecio. ANGL. Despising, little regarding. § ut, Tu es omnibus contemptui, id est, despiceris ab omnibus. Contemptui habere. Suet. in August. cap. 93.

mēpris, en déprisant, sans en faire conte. ITAL. Per disprezzo, per scherno. GERM. Verächtlich. HISP. Menospreciando. ANGL. Vvith despising, disdain fullie. Plaut. in Pæn. Ne nos tam contemptim contemas.

Contempnibilis, à Contemno, idem quod Contempendus, ἐκφυλατός. Unde Contempnibilitas. Item Contempē, & Contempnibiliter, adverbia, ἀνεπαρκώς. Lampridius in Alex. Severo, Cum illi obijcerent nimiam civilitatem, & saepe dicent, Molliorem tibi potestatem & contempnibilem imperii fecisti. Ulpianus de offic. Proconsul. lib. 1. tit. 16. l. 9. §. 2. Circa Advocatos patientem esse Proconsulem oportet, sed cum ingenio, ne contempnibilis videatur.

Contemplor, aris: Diligenter intueor, & res abditas considero. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Contempler, regarder soigneusement, considerer. ITAL. Contemplare, considerare le cose occulte. GERM. Staysig etwas heimlich anschauen. HISP. Contemplar à mirar. ANGL. To behold stedfastlie, to consider diligētlie. Verbum est ductum à templo, id est, à loco qui ab omni parte aspici potest, vel ex quo omnis pars potest videri, quem Augures Templum nominabant. Cicero pro Dejot. Et id animo contemplare, quod oculis non potes. Lactant. lib. 6. Vel si caeleste lumen, quod dicimus Solem, contemplari velint.

Contemplor, as. Plaut. in Asin. sc. 1. act. 3. Meum caput contempla, si quidem ex re consultas tua. Ennius, Contempla, & templum Cereris ad laevam aspice. Contempla aurum & pallam fatin' me deceat. Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Contempla amabo, fatin' hic me ornatus decet. Ibidem, Certè ædepol cum illum contemplo, & formam agnosco meam. Idem Amphitr.

Contemplator, is. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Contemplateur, qui regarde & considère. ITAL. Consideratore, contemplatore. GERM. Anschauer/bescher. HISP. El que contempla, mirador. ANGL. A stedfast beholder or considerer. ut Contemplator cæli. Cic. 1. Tusc.

Contemplatrix, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. Apuleius lib. de Philosophia, Disciplina, contemplatrix bonorum, justit tenax.

Contemplatio, Consideratio, sive meditatio rerum occultiorum, teste Cicero. 4. de finib. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Contemplation, pensément, consideration sérieuse & bien attentive. ITAL. Contemplatione. GERM. Anschauung/betrachtung. HISP. La contemplacion. ANGL. Contemplation, the stedfast beholding and meditating secret things. Idem 1. Acad. Est enim animorum naturale quoddam quasi pabulum, consideratio, contemplatioque naturæ. Idem 1. de nat. deor. Hæc est res magna & diligenti contemplatione dignissima. Contemplatione alicujus rei alicui facere, id est, gratia, vel respectu. Unde Julianus in l. si pupilli, §. sed & si quis, ff. de negotiis gestis, dixit: Gerere negotia alicujus, non contemplatione ejus, sed sui lucri causa. Et Papin. in l. arboribus, ff. de contrah. empt. & vend. dixit, Arborum contemplatione fundum comparare.

Contemplatus, us, ui. Contemplatio. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. Ovidius 5. Trist. El. 7. A contemplatu summoveoque mali.

Macrob. lib. 1. in somn. Scip. Fide autem facta perpetuitatis animarum, consequens esse animadvertit, ut certa illis loca nexu corporis absolutis, pro contemplatu probi improbi meriti deputata sint.

Contemplativus, a, um, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. Unde Contemplativa vita, quæ contemplationi dedita est. Senec. epist. 95. Ars nulla contemplativa sine decretis suis est, philosophia autem, contemplativa simul & activa.

Contemporaneus, a, um, ejusdem temporis, coætaneus. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. D'un mesme aage. ITAL. Del medesimo tempo. GERM. Einer zeit. HISP. Cosa del mesmo tiempo, contemporal. ANGL. Of one age.

Contendo, Proficiscor, iter instituo, quasi contrà tendo. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Aller, s'efforcer d'aller. ITAL. Andare. GERM. Hergēgen ziehen/oder eülen. HISP. Andar. ANGL. To go, to endeavour or force him self in going. Cæsar. lib. 1. Ipse de quarta vigilia, eodem itinere quo hostes ierant, ad eos contendit.

Sed generis priscos contendis vincere honores.

Tibul. lib. 4. Ponitur etiam pro Certo, pugno, luctor, configo. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Debatre, combatre. ITAL. Contendere, combattere. GERM. Streiten/zanken. HISP. Pelear à porfiar. ANGL. To contend, strive or fight. Virg. lib. 4. Æneid.

quis talia demens Abnuat, aut tecum malit contendere bello?

Contendere prælio. Cæsar. lib. 1. de bell. civ. Tutius est igitur scilicet contendere verbis, Quam pugnare manu.

Ovid. 12. Metam. bis. Item pro Instare & flagitare. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Demander affectueusement. ITAL. Demandare assaticosamente. GERM. Mit ganget macht etwas understehn/gang hefftig auff etwas tringen. HISP. Demandar con porfia. Cic. ad Attic. Nec dubito quin Cæsar à me contendat, ut ad urbem veniam. Idem ad Quint. frat. Pompeius à me valde contendit ad iter in gratiam. Item ponitur pro Laborare, niti, eniti, conari. Cic. ad Quint. frat. Contende quæso, atque elabora. Virg. 1. Æneid.

qua littora proxima cursu Contendunt petere.

Item ponitur pro Intendere, adducere, sive astringere. Idem 4. Georg.

Tanto nate magis contende tenacia vincla.

Sic contendere arcum dicimus: & transferè, contendere nervos, vires ingenii. Contendere oculos, unde contenti oculi. Sueton. in Tib. cap. 7. Item, Ex iis unum contendit & fugere perseveravit. Cæsar 1. de bell. civil. Item ponitur pro comparare, conferre &

committere. Cic. 1. de Invent. Primùm igitur leges oportet contendere, considerando ultra lex ad majores pertineat. ἀντίστασις, παρὰ τὴν αἰῶνα, οὐκ ἐπιτάξιον, ἀντιπαρὰ τὰς αἰῶνας. Et ad verbum, ἀντιπαρὰ τὴν αἰῶνα, ἀντιπαρὰ τὴν αἰῶνα. Item jacere, dirigere, βάλαις, ἐκ τῆς αἰῶνας. Virg. 5. Æneid.

Qui tamen aërias telum contendit in auras.

Contendere agmen, pro Festinanter ducere. Curt. lib. 3. At Darius, nuntio de adversa ejus valetudine accepto, celeritate quanta poterat, tam grave agmen ad Euphratem contendit. Amori alicujus contendere, Græca loquutio, pro Cum amore contendere, Propert. lib. 1. eleg. 13.

Non tamen ista meo valeant contendere amori: id est, non possint præferri amori meo.

Contentus, a, um. Ovid. Eleg. 10. lib. 1. Trist. Nunc quoque contenti strident Aquilone rudentes.

Contentio, verbale, quod significat vehementem conatum ad aliquid agendum. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Effort, querelle, debat, different, contention. ITAL. Contesa, travaglio, fatica presa per arrivare à qualche grado. GERM. Das hefftig understehn eines dings/Item ein kampff. HISP. Contention, porfia. ANGL. An earnest endeavouring, to do any thing, debate, contention, striffe. Cic. 3. de Orat. Per multa tum vehemētissima contentione animi, ingenii, virium, ab eo dicta constabat. Idem lib. 1. Offic. Miserrima omnino ambitio, honorumque contentio. Item ponitur pro certamine, & controversia. Cic. in Aul. Mihi cum M. Crasso multa & magnæ contentiones fuerunt. Item pro comparatione. Idem pro Plancio, Quædam hominum est faciendæ contentio. Idem pro leg. Manil. Ea magis ex aliorum contentione, quam ipsa per se cognosci possunt. Est præterea Contentio, oratio acris ad confirmandum & confutandum accommodata: quæ à Plin. in epist. dicitur, Oratio pugna & contentiosa, ἐγκλημῶν φιλῶν. Constat autem contrariis verbis, quæ ἀντίστασις, id est, contrapositum pariunt. Ut illud pro Cluent. Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia.

Contente, contentius, contentissimè, adverbium. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. ANGL. Earnestlie, with striving. Cic. 5. Tusc. Socratem ferunt quum usque ad vesperam contentius ambularet, quæsitumque esset ex eo quare id faceret? respondisse: Se, quod melius cœnaret, obsonare ambulando famem. Idem 1. Tusc. Genu, mehercule, M. Antonium vidi, quum contentè ipse pro lege Varia diceret, terram tangere. Contentè & curiosè lectitare. Gell. cap. 3. lib. 3. Plaut. Quamquam illum mater arctè contentèque habet: id est, continenter, ait Non. cap. 2.

Contentiosus, a, um, Litigiosus. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Contentieux. ITAL. Vehemente, contentioso. GERM. Sanctlich/haderisch. HISP. Cosa porfiosa à porfiada. ANGL. Contentious, that stryneth much. Plin. Ep. 2. lib. 19. Oratio, de qua loquor, pugna & contentiosa est.

Contentiosè, adverbium. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. ANGL. By striving. ut, Contentiosè agere, id est, pertinaciter.

Contenebrare, verbum neutrum est, pro advesperascere. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Devenir nuit, estre nuit. ITAL. Farsi sera. GERM. Duncckel oder sinster werden. HISP. Hazerse tarde, à anochecer. ANGL. To waxe night, or lata. Varr. 2. de re rust. Ab octafu parvo intervallo interpolito ad bibendum appellant, & rursus pascunt, quoad contenebravit.

Contentus, vide Contineo.

Contermiuus, i: Finitimus, & vicinus, quasi eundem terminum inhabitans. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Voisin, terretenant, prochain en limites. ITAL. Finitimo, vicino, confinante. GERM. Ein ansdiffer/nachgelegner/nachbar. HISP. Cosa vezina en terminos. ANGL. That bordereth nigh together. Col. lib. 1. cap. 3. Nisi Autolicus ille cuiquam potuit tolerabilis esse conterminus, aut Aventini montis incola Platinis ullum gaudium finitimis suis Cacus attulit. Plin. lib. 12. cap. 8. Contermina Indigens Ariana. Scabula ripæ contermina. Ovid. 5. Metam.

Conternatio, & Conternare: ut Combinatio, & Combinare. Laurentberg. ex Hygino.

Conterobrominium, a, um. Plaut. Curc. sc. 1. a. 3. Oram conterobrominium subegit.

Contero, is: Tero, consumo, conficio. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Broyer, piler, menuiser, consumer, user, gaster. ITAL. Ridurre in polvere, consumare. GERM. Zerreiben/zerstossen/zu puluer machen. HISP. Quebrar y gaillar, reducir in polvo. ANGL. To break or bruise small, to wear out with occupying. Varr. 2. de re rust. cap. 7. Si fastidium saliendi est, scillæ modicum conterunt cum aqua. Conterere radicem in pulverem. Plin. lib. 26. cap. 11. Diem conterere, id est, consumete. Plaut. Cas. Contrivi diem dum asto advocatus cuidam cognato meo. Conterere ætatem in litibus, Cic. 1. de Legib.

Contritus, particip. Tritus, in pulverem redactus. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. Broyé & froissé, usé & brisé. ITAL. Tridato, pestato, fatto in polvere, usato. GERM. Zerreiben/zerstossen. HISP. Quebrantado, hecho polvo, gastado. ANGL. Broken and brivised small. Plin. lib. 20. cap. 13. Datur & dysentericis cum caseo in vino contrita. Ponitur etiam pro Pervulgatus, vulgaris, communis. Cicero. 12. de finib. An verum est hoc vetultate contritum proverbium, Dignus qui cum in tenebris mices.

Contritor, is, verbale. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. Plaut. Persa, Contritor compedum.

Conterraneus, dicitur qui ex eadem terra est. חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף, חֲמַרְרֵי אֵיךְ נִשְׁכָּחִיף. GALL. D'une mesme terre, ou d'un mesme pays. ITAL. Di una medesima terra. GERM. Ein landsman. HISP. Cosa de la mesma tierra, payzano. ANGL. Of the same contræe. Quapropter Catullum Conterranæum suum Plin. in præfat. prima vocat, qui non Veronæ, sed in Benaci insula natus erat. Verbum est in castris natum, quemadmodum pleuraque eodem sine desinentia.

CONTERRANÆ

Cōnterrēo, es, ēre. Terreo, terrorem injicio. ἔρηχθη chath. εὐπρόσθετος. GALL. Espouvanter. ITAL. Espaventare, dare terrore. GERM. Esichs rechen. HISP. Espantar. ANGL. Tho feare and mak astonished. Livius 1. ab urb. Novum pugnae conterruit genus. Contetruit latratu canis advenientem. Col. lib. 7. cap. 12. Contertere vultu aspectuque loquacitatem alicujus. Cic. 1. de Orat. Virg. 3. Aeneid.

— aspectu conterritus habet.

Non Scylla sava conterrui impetus orbe.

Tibull. lib. 4. Dumtaxat strepitu conterrita. Senec. cap. 6. de consol. ad Marc.

Cōntēstāniā, regio citerioris Hispaniae, in qua sita est Carthago nova. Author Plin. lib. 3. cap. 3. Fortē quae hodie vulgō dicitur Concantayna.

Cōntēstōr, Obtestor, imploro, precor. ἑτήρη behidh. ἱκετεύω, ἑμπαρτήσθαι. GALL. Appeller quelqu'un à témoin, protester & dire devant témoins, demander ayde. ITAL. Chiamare in ayuto, protestare. GERM. Zuzuegen nemmen oder anrufen. HISP. Llamar por testigo, pedir ayuda. ANGL. To call, to witnesse, to complayne, to one lamentable. Cic. 6. in Verr. Deos hominesque contestans, clamare cepit. ¶ Contestari litem (inquit Festus) dicuntur duo, aut plures adversarii, quod ordinato iudicio utraque pars dicere solebat, Testes estote: ἀμαρτυρεῖν, ἀμαρτυρεῖν δίκης. Cic. ad Att. lib. 16. Neque enim illi litem contestabuntur. Gellius cap. 10. lib. 5. Evarlo contestatur. ¶ Hinc litis contestatio dicta, quae nascitur ex petitione actoris, & responsione rei. ἰσχυρισ, δίκης, ἀμαρτυρία. ut deciditur in l. 1. Cod. de lit. contest.

Cōntēstātō, adverbium, ut Contestatō aliquid dicere, facere, id est, testibus adhibitis. Ulp. D. de agn. & al. lib. 1. §. 9. Si neque contestatō dixerit eam ex se praegnantem non esse.

Cōntēstātūs, participium. ἑτήρη mubādth. ¶ ut, Contestata virtus. Cic. pro Flac. Quamque ab hac perenni, contestataque virtute majorum, non modō non degeneravit L. Flaccus, sed id, &c.

Cōntēxō, is, ere: Simul texo. ἑτήρη arāz. συνυφαινω. GALL. Tistre ensemble, assembler, conjoindre. ITAL. Tessere insieme, congiungere. GERM. Zusammen weben. HISP. Texer uno en otro. ANG. To weave or to joyn together. ¶ Cic. 1. de nat. deor. Quid enim oves aliud afferunt, nisi ut earum villis confectis atque contextis homines vestiantur? ¶ Contextere, conjungere. Plin. epist. 101. Sub his per latus omnes vineae porriguntur, unamque faciem longē latēque contextunt. Contextere amores, Catullus. Contextere interrupta, Cic. 1. de Legib. Contextere carmen. Idem pro Cal. Contextere crimen. Idem pro Dejotaro.

Cōntēxtūs, participium. ἑτήρη arūgh. συνυφαινω. GALL. Tissu avec, entrelassé. ITAL. Tissuto insieme. GERM. Zusammen geweben. HISP. Texido juntamente. ANGL. Woven together interlaced. ¶ Argentō & auro contextus. Tibul. lib. 1.

Huic (aëri) & contextus passim fluat igneus aether.

Cōntēxtūs, us, ui. ἑτήρη herēb. συμπλοκή. GALL. Entrelacement, entrelacement, composition. ITAL. Tessitura, congiunzione, compositione. GERM. Zusammen webung/oder zusammen fägung. HISP. Texedura, ayuntamiento, composition. ANGL. Aweaving together, interlacing. ¶ Cic. 5. de finib. Pennarumque contextu corpori tegumenta faciebat.

Cōntēxtiō, συμπλοκή. Contextus. Macrobi. comment. in Scip. lib. 1. cap. 2. Contextio narrationis per turpia & indigna numinibus, ac monstro similia componitur. Idem Satur. lib. 7. cap. 6. Et ita contextionis accessione variatum est.

Cōntēxtē, adverbium. Conjunctē. ἑτήρη συμπλοκή, συμπλοκή. GALL. Sans interruption, l'un estant tissu & joint avec l'autre. ITAL. Senza divisione & interposizione alcuna. GERM. Aneinander/ohn zere theilung. HISP. Texendo uno con otro, ayuntadamente. ANGL. By weaving together without interruption. ¶ Cic. de Fato, Omnia naturali colligatione confertē contextēque fiunt.

Cōntēxtim, aliud adverbium, ἑτήρη συμπλοκή, συμπλοκή. GALL. Par entretissu, par entrelacement, tout d'un train. ITAL. Congiuntamente. GERM. Mit zusammen flechtung/durch zusammen fägung. HISP. Texendo uno con otro, ayuntadamente. ANGL. Of one peece, without interruption. ¶ Plin. lib. 10. cap. 53. Turdi in cacuminibus arborum luto nidificantes, penē contextim in secessu generant.

Conti, hasta longiores. Virg. lib. 9. Aeneid.

— duris destrudere contis.

Cōnticēō, es, simul cum ceteris reticeo. ἑτήρη charāsch, ἑτήρη damāb. ἑτήρη. GALL. Se taire tout coy, ne dire un seul mot. ITAL. Tacere insieme. GERM. Sampt andern still schweigen. HISP. Callar con los otros. ANGL. To be still or keep silence. ¶ Virg. 2. Aeneid.

Conticuere omnes, intentique ora tenebant.

Cic. in Carit. Recitatis literis debilitatus atque abjectus, conscientia convictus repente conticuit. Tandem, opinor, conticuit. Plaut. Afn. sc. 4. a. 2.

Cōnticēscō, is, cum aliis tacitus fio. ἑτήρη συμπλοκή. ANGL. To hold peece sudden dy. ¶ Plin. lib. 11. cap. 10. Tum repente omnes conticescunt. Fores crepuerunt, conticescam: pro conticescam. Plaut. Merc. sc. 4. a. 2.

Cōnticēnium noctis, primum tempus, quo omnia quiescendo conticescunt. ἑτήρη νύχ, νύχτος ἄνευ. GALL. Le temps de la nuit, où toutes choses sont dans le repos & le silence. ITAL. Il tiempo de la notte nel quale non si sente un ziro. GERM. Das erste theil der nacht/da alle ding schlaffen vnd still schweigen. HISP. La media noche quando todos callan. ANGL. The tyme of night when all things be quiet and still. ¶ Ex Polluce. Plaut. Afn. Redito huc conticinio. Macrobius tamen & Censorinus Conticinium vocant eam partem noctis, quae media est inter gallicinium & diluculum: & inde dictum volunt, quod galli tum conticescant. Vide quae infra annotavimus in dictione Dies.

Cōnticēno, as, quasi tigna conjungo. ἑτήρη kerāb. συνιδέω, συνιδέω. GALL. Assavoir les solives en un estage de maison, &

les compasser. ITAL. Congiongere trabi. GERM. Die balcken zusammen fügen. HISP. Sobradar con tablas. ANGL. To rafter or planke an house. ¶ Plin. lib. 9. cap. 3. Gedrosi, qui Arbin annem accolunt, Alexandri Magni classium praefecto prodidere, in domibus fores maxillis belluarum facere, ossibus tecta contignare, ex quibus multa quadragenum cubitorum longitudine reperta: de belluis Indici maris. Caesar 2. bell. civ. Et quicquid est contignatum, cratibus consternitur.

Cōntignātio. ἑτήρη mekaréh. ἑτήρη συνιδέω, συνιδέω. GALL. Estage, solier, plancher de maison. ITAL. Un tavolato, un travamento, un solarè. GERM. Ein zusammen fägung einer bane in einem hauf. HISP. El sobrado & entresuelo. ANGL. Raising or planking of en house. ¶ Quae est solarium domus; sive stratum sic gypso, lateribusve, sive non stratum, qualia ferē sunt solaria domorum in Apulia. Eoque pro miraculo apud Livium refertur, bovem in tertiam contignationem conscendisse. Plinius, Sesiipedalis paries, non plus quam unam contignationem tolerat. συνιδέω. Est enim superior & inferior contignatio. ¶ GALL. Estages vocant. ¶ Contignatio quae turri tegmento esset futura. Caes. 2. de bell. civ. Eadem cum contabulatione.

Cōntinēo, es, ui, tentum: Comprehendo, complector, includo, concludo, cohibeo. ἑτήρη hichil, ἑτήρη acház, ἑτήρη hechezik. λαμβάνω. GALL. Contenir, tenir serré & fermé, retenir, empêcher. ITAL. Tenire, contenere. GERM. Zusammen halten/enthalten. HISP. Tener. ANGL. To refraine, to contene, to hold fast, to withhold. ¶ Plaut. Rud. Perii, animo malefic, contine quae caput. Idem Caes. Contine pectus, face ventulum amabo pallio. Continemus fluvium suo alveo, aut ripis, aut belluas septis. Item, Continemus nos domi, quum in publicum non prodimus.

— Urbis se manibus hostes

Continuere diu.

Ovid. 13. Metam. Continere Oceano felicitatem suam Caesar non poruit. Senec. cap. 14. de consol. ad Marc. Continete vos domi. Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. & Curc. sc. 3. a. 2. Item pro Impedire, cohibere, ut Caes. lib. 1. bell. civ. Hos omnes flumina continebant (id est transita prohibebant.) Idem, An tempestas te continet? id est, retinet, sive remoratur. ¶ Plaut. Amphit. Item pro abstinere: Videbaris cum hominem continuisse (i. ab eo abstinuisse.) Senec. cap. 2. al. 2. de consol. ad Pelyb. ¶ Ponitur aliquando pro moderari, temperare, vel coercere. ἑτήρη. Unde Continens ἑτήρη, pro abstinente & integro: cujus contrarium est Incontinens, ἀκατάς. Lactant. lib. 3. Da libidinosum, adulterum, ganeonem, jam sobrium, castum, continentem videbis. ¶ Continere se, pro Quiescere, nec movere, neque exercere. Cell. lib. 6. cap. 18. Isque homo continere se debet, & abstinere a cibo, & potione aquae tantum a sici vindicari. ¶ Continere, pro intra se tenere, ἑτήρη. Sic dicimus, urbem continere homines, & locum continere locatum. ¶ Aliquando continuare, συνιδέω, unde & Continens dicitur continuatum, τὸ συνιδέω. Livius, Continens Imperium usque ad nos habebitis. Suetonius in Calig. cap. 19. Per hunc pontem ultrò citroque commeavit biduo continenti, id est, continuo. Curtius, Omnia velut continenti incendio ardere visa. Sic Continentem ripae collem dixit Caesar lib. de bell. civil. Continens malum timori fuit, &c. Livius lib. 5. ab Urb. Continens die noctēque periculum (i. continuum.) Idem. 4. ab Urb. Continentibus diebus. Caes. 2. de bell. civil. Continens omnium dierum labor, ibid. Cic. 1. Tuscul. Sed nihil te interpellabo, continentem orationem audire malo. Item lib. 2. Offic. pro simul tenere posuit, συνιδέω, & quasi invitum tenere, quum inquit: Nec ulla res tam vehementer Rempublicam continet quam fides. ¶ GALL. Qui entretienne en son entier. ¶ Contineo, conservo. Ovid. 4. Fast.

Perque suos initus continet omne genus.

Continens, participium: Continuatus, junctus, affixus, conjunctus. ἑτήρη samúch, ἑτήρη hál. συνιδέω, συνιδέω. GALL. Iognant, s'entretenant, continu. ITAL. Che contiene. GERM. Das zusammen halt. HISP. Lo que tiene alguna cosa. ANGL. Joyning one upon an other, continuell without interruption. ¶ Cic. in epist. Cappadociae pars quae cum Sicilia continens est. Idem 3. de nat. deor. Motus sensui conjunctus & continens. ¶ Aliquando ponitur pro Proximus: Idem de Fato, Proxima & continens causa movet assensionem. ¶ Aliquando pro Firmitate, certo: ut, Continens memoria, id est, firma, certa. ¶ Aliquando, in continenti, vel ex continenti, sumitur pro statim & sine mora. Ulpian. in l. quod ait lex, §. 4. ff. ad legem Iuliam de adulteriis, Quod ait lex, In continenti filiam occidat, sic erit accipiendum, ne occiso hodie adultero, reservet, & post diem filiam occidat, vel contra: debet enim propē uno ictu & uno impetu utrumque occidere, & quali ira adversus utrumque sumpta. Idem Ulpian. l. 3. §. 9. D. de vi & vi arm. dixit: Ex continenti, eodem sensu. Eundem (inquit) dejicere, non ex intervallo, sed ex continenti posse. ¶ Aliquando pro Temperans. ἑτήρη miche appek, ἑτήρη. GALL. Continent, modeste, sobre. ITAL. Continente, temperato. GERM. Der sich enthalt/keusch/mäßig. HISP. Aquel que se abstiene de los deleytes. ANGL. Temperate, sober. ¶ Terent. in Eunuch. Hoc nemo fuit minus ineptus, magis severus quisquam, nec magis continens. Siccum, frugi, continentem. Plaut. Afn. sc. 2. a. 5. Item, Quo nemo adaeque parcus, neque magis continens. Idem Most. sc. 1. a. 1

Continens, neut. gen. à Rhetoribus accipitur pro firmamento orationis, τὸ συνιδέω. Cic. in Topic. Quibus autem hoc qua de re agitur continetur, haec continentia vocentur, quasi firmamenta defensionis: quibus sublatis defensio nulla sit.

Continens verò foemini generis, sumitur pro terra, quae non est insula, quam vulgō Terram firmam appellant, qualis est Italia. ἑτήρη tebel, ἑτήρη. GALL. Terre ferme, continent. ITAL. Terra ferma. GERM. Ein aneinander hangend erdtrich/welches kein insel ist. HISP. Tierra firme. ANGL. Sure ground or earth. ¶ ut, Ex Sicilia ad continentem parum interapedinis est. ¶ Nam insula est, quae mari circumdatur, ut Sicilia, Sardinia. ¶ Cherronesus autem peninsula dicitur, quae penē tota mari circumdatur, aliqua tamen sui parte continenti

continenti conjungitur, ut Peloponnesus. ¶ Isthmus verò est angusta terra, peninsulam cum continente conjungens.

CONTINENTIA, sit à Continens: Temperantia, virtus voluptati resistens. { ἡμετέρας. GALL. Contenance, abstinence, sobriété. ITAL. Continenza, temperanza. GERM. Enthaltung/mäßigkeit. HISP. Temperanza, aquella obra de se contener de deleytes. ANGL. Temperance, sobriety, ruling of the affections. } de qua Cic. lib. 2. Offic. Sed valetudo sustentatur notitia sui corporis, & observatione earum rerum, quæ aut prodesse solent, aut obesse: & continentia in omni victu, omnique cultu corporis tuendi causa, & in prætermittendis voluptatibus. Huic contraria est incontinentia, ἀκρατία. ¶ Continentia interdum ponitur pro retentione. Suet. in Claud. Dicitur etiam meditata edictum, quo veniam daret, statum crepitumque ventis in convivio emittendi: cum periclitatum quendam præ pudore ex continentia reperisset.

CONTINENTER, adverbium. Modò significat parcè, sobriè, & pudicè. { ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Sobriement, ITAL. Continente, sobriamente. GERM. Mäßiglich. HISP. Continente, templadamente. ANGL. Soberly, temperatly. } Plaut. Quamquam illum pater arcè & continenter habet. Modò assidue. { ἡμετέρας. GALL. Continuellement, tout d'un tenant, tout de suite. ITAL. Congiuntamente. GERM. Stätigs aneinander / für und für. HISP. Ayuntadamente, continuamente. ANGL. Without continuation or continuallie. Idem, Trium dierum sitim continenter tulit. Cæsar, Belgæ cum Germanis bellum continenter gerunt. Contrarium ejus est Incontinenter, hoc est, intemperanter, & impudicè, ἀκρατίας, ἀκολούτως.

CONTENTUS, a, um, quum est participium à Contineor, significat illud quod ab alio continetur. { ἡμετέρας. GALL. Contens, & compris, content. ITAL. Contento, contenuto. GERM. Von einem andern enthalten oder zusammen gehalten wirt. HISP. Contento, contenido. ANGL. That is contented. } Quando verò significat eum qui animo satiatus est, neque quicquam præterea desiderat, ἡμετέρας, nomen est, non participium: quandoquidem neque tempus retinet, neque significationem. Terent. in Eunuch. sc. 2. a. 1. Neque tu uno contenta eras, neque solus dedit. Unde superflua videtur proluxa illa apud Vallam disputatio, an Contentus activam retineat sui verbi significationem, an passivam, quum omnino verbi sui significationem non retineat. Neque enim Contentus is dicitur, qui continet, aut qui continetur; sed qui nihil extra sortem suam desiderat. ¶ Ponitur interdum in genitivo: ut Velleius Paternulus hist. 2. Sed minùs honoratus, quippe vixit angusti clavi penè contentus, subaudi honore, vel dignitate. ¶ Contentus ad. Cic. in Paradox. Opinor in eo cui tanta possessio est, ut ad liberaliter vendendum facile contentus sit.

Haud contentus eo (facto) petii tentoria Rheis,

Ovid. 13. Metam.

Contentusque mei jam tandem parte doloris.

Idem Eleg. 2. lib. 5. Trist.

Non tam majorum contenta est gloria fama,

Tibul. lib. 4.

Non tamen his contentus eris.

Ibid. Vocari te ad cœnam volo, si pauxillo potes contentus esse.

Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. ¶ Cum infinitivo. Plin. epist. 223. Contentus fueram hoc solum scribere tibi. ¶ Est etiam contentus participium à Contendor, idem significans quod Adductus, astrictus, ἡμετέρας. Cic. 1. Tuscul. Balistæ lapidum, & reliqua tormenta telorum eo graviore emissiones habent, quo sunt contenta atque abducta vehementius.

Contentè. Plaut. Afin. sc. 1. a. 1. Arcè & contentè cum habet mater.

CONTINUUS, a, um: Perpetuus, continens, perennis. { ἡμετέρας samuch, ἡμετέρας samidh. ἡμετέρας. GALL. Continuel, s'entretenant. ITAL. Continuo, senza intervallo. GERM. Das aneinander hangt/und nit zetteilt ist. HISP. Cosa continua ò continuada. ANGL. Continuell, without interruption. } Plaut. in Milit. Quin ubi triduum continuum fuerit, jam odiosus fiet. Plin. in Epist. Lirus ornant varietate gravissima, nunc continua, nunc intermissa tecta villarum. Continua oratio opponitur sermoni. Sueton. in Tiber. cap. 27. ¶ Continuus aliquando pro assidue: ut Continuus Principis. Corn. Tacitus, Cocceius Nerva continuus Principis, hoc est, apud eum assiduis.

CONTINUO, as: Persevero, perago. { ἡμετέρας hosiph, ἡμετέρας heerich, ἡμετέρας tradh, ἡμετέρας schaadh. ἡμετέρας. GALL. Continuer, ne cesser point, faire tenir ensemble. ITAL. Continuare, perseverare. GERM. Etwas furtuecken/und aneinander etwas thun. HISP. Continuar. ANGL. To continue or persevere. } Apuleius, Scaphas ascendere, mari iter continuare. Plin. lib. 14. cap. 22. Biduo duabusque noctibus perrotationem continuavit. Continuaie agros. Livius lib. 34. Summa continuare. Idem. 2. bell. Maced. Continuare suos. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Continuari, pro Finiretum esse. Tacit. Siotionibus Sironum gens continuatur. ¶ Continuare domos mœnibus, pro Conjunctum extruere. Liv. lib. 2. decad... Continuare iter. Cæf. 3. de bell. civ. Nocturnus diurno continuatus labor. Liv. Continuato diem noctemque opere. Cæf. 6. bell. civil. Item,

Vtique solet matri continuata sua est,

(Venus.) Ovid. 4. Fast. Cervix continuata. Idem 5. Fast.

CONTINUATIO, verbale, perpetuitas, { ἡμετέρας erech. ἡμετέρας. GALL. Continuation, entretènement de l'un à l'autre. ITAL. Intratenimento, continuazione. GERM. Vnderläßlich furtueckung/oder behaltung eines dings. HISP. Continuacion. ANGL. Perseverance, continuing or a joyning together without interruption. } Cic. 1. de nat. deor. Est mirabilis quædam continuatio seriesque rerum, ut alia ex alia annexa, & omnes inter se aptæ, colligatæque videantur. Continuatio laborum. Sueton. in Tiber. cap. 21.

CONTINUITAS, atis: Continuatio. { ἡμετέρας. ANGL. Continuation, without interruption. } Plin. lib. 8. cap. 30. Collum & juba continuatæ spinæ porrigitur, hæcque nisi circumacta totius corporis nequit.

CONTINUO, adverbium: Statim, confestim, illicò. { ἡμετέρας peshab.

ἡμετέρας. GALL. Incontinent, tout sur le champ, tantost. ITAL. Di fatto, di subito, incontinente. Behend, von stund and/cinswegs. HISP. Luego sin medio. ANGL. Incontinent. } Terent. in Eunuch. Continuo accurrat ad me. Modò remisisti, continuo jam ut remittam rogas. Plaut. Afin. sc. 3. a. 1. Continuo protinus exercitum obducam. Idem Pseud. sc. 1. a. 2. Abi intrò ad vos continuo. (sup. citò, curiculò.) Idem Merc. sc. 6. a. 2. Continuo amor pro imbre advenit amor. Idem Most. sc. 2. a. 1. ¶ Eleganter etiam ponitur interrogativè, vel negativè, pro Num idèò vel Non idèò: negativè. Cic. pro Rosc. Amer. Non continuo, si me in gregem sicariorum contulerim, sum sicarius, i. non idèò sequitur me esse sicarium. Interrogativè 2. de Orat. At si illæ seditiones saluti huic civitati fuissent, num continuo, si quis populi morus factus esset, id C. Norbono in nefario crimine atque in fraude capitali esset ponendum? Num continuo dixit, pro Num idèò.

CONTINUÈ, aliud adverbium: Assidue, continenter. { ἡμετέρας tamidh, ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Continuellement, sans cesse, sans intermission. ITAL. Senza intermissione, continuamente. GERM. Dns derläßlich stäts aneinander. HISP. Continuamente, sin intermission. ANGL. Without interruption. } Quintilianus lib. 2. An virtus sit Rhetorica. Qui grana ciceris ex spatio distante missa, in acum continuo & sine frustratione inferebat. Hor. lib. 2. cap. 17. Ducentos per annos pugnatum est non continuo, nec cohærenter, sed prout causa læcesserant.

CONTINUARE, adverbium, sine intermissione. ἀδιαλείπτως. Cornel. Fronto lib. de verborum nominumque differentiis. Assidue, continuo, sine intermissione.

CONTINGO, is, contigi, contactum. Tango, attingo. { ἡμετέρας naghah, ἡμετέρας raphahsch. ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Attoucher. ITAL. Toccare. GERM. Anrühren. HISP. Tocar. ANGL. To touche, to come unto. } Colum. lib. 1. Plurimis & his angustis illustratum fenestris, atque à terra sic editis, ne manu contingi possint. Virg. 1. Aeneid.

Funèmq; manu contingere gaudent.

Pertinet ad vos: Romanos nihil contingit. Liv. 4. d. 4. Mea causa nihil hoc facto contingitur. Idem lib. 10. d. 4.

Quà stola contingi vitraque sumpta vetat,

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Ne oculis quidem contingere mulierem.

Gell. cap. 8. lib. 6. Contingere digito non audeat. Idem 2. 23. lib. 10.

— Vt qua contingere non est

Corpore, sint animo cuncta videnda meo,

Ovid. Eleg. 4. lib. 3. Trist. Mihi extra unum te mortalis nemo corpus corpore contigit, quo me impudicam faceret. Plaut. Amph. ¶ Ponitur & pro accidere, sive evenire: sed hoc dantaxat in tertiis personis. { ἡμετέρας naphal. ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Advenir, escheoir. ITAL. Accadere. GERM. Etwas begegnen/widerfahren/beschehen. HISP. Acontecer. ANGL. To happen or chauce. } Cic. 5. Tuscul. Quod non modò singulis hominibus, sed potentibus populis contigit.

— Tibi turba comes, mihi contigit unius.

Ovid. 13. Metamorph. (socius.) Item, fors Tyrrhenum contingit (pro Tyrrheno. Velleius.) Impersonale verò cum infinitivo: ut, Contingit mihi esse felici, vel felicem. ¶ Quandoque absolute, ut apud Terentium, Hanc mihi experivi, contigit: Conveniunt mores. Ex quo datur intelligi, non semper servari quod aiunt, Contingere esse de malis, quæ sumus veriti, Obtingere de optatis, Accidere de inopnatis, tam bonis, quam malis. ¶ Contingere alicui rei, pro Contingum esse. Cæsar lib. 1. Ita ut radices montis, ex utraque parte, ripæ fluminis contingant.

— contingunt corpus amurca,

id est, unguunt, tingunt. Virg. 3. Georg. Sale aliquid contingere, Salire. Ibidem. Suet. in Galba, cap. 2. Neroni Galba successit nullo gradu contingens Cæsarum domum.

CONTINGENS, participium. { ἡμετέρας nogéah, ἡμετέρας, ἡμετέρας. ANGL. Vvich toucheth another. } Cic. lib. 2. de Divin. Docet enim ratio mathematicorum quanta humilitatè luna feratur terram penè contingens.

CONTINGENS, nomen adjectivum: Fortuitum. { ANGL. That appeneth or chauceeth. } Unde à Dialecticis, Contingentia dicitur quæ in utramque partem accidere possunt.

CONTACTUS, participium. ἡμετέρας naghahsch. ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Attouché. ITAL. Toccato. GERM. Berührt. HISP. Tocado. ANGL. Touched. } Contactus religione dies. Liv. Si diem contactum religionis, insignemque nomine ejus loci timeant Romani.

— nec unquam

Contacti simili sorte rogetis idem,

Ovid. Eleg. 4. lib. 3. Trist.

CONTACTUS, us, nomen { ἡμετέρας néhab, ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Attouchement. ITAL. Toccamento. GERM. Berührung/oder anrührung. HISP. El toque. ANGL. A touching. } Col. lib. 3. cap. 3. Contactu ejus languescunt incrementa virentium.

CONTIGUUS, a, um, quod contingit. { ἡμετέρας samich. ἡμετέρας, ἡμετέρας. GALL. Joignant & touchant contre. ITAL. Unito, che si tocca. GERM. Anrühend/anstossend. HISP. Cosa que toca una con otra. ANGL. Thine touchet & is verynigh. Plin. lib. 2. cap. 9. Sed aliàs admota cælo, aliàs contingua montibus. Ovid. 4. Metam.

Contiguas habere domos.

CONTAGIUM, & Contagio, & Contages. Morbus qui ex contactu contrahitur, ex Con, & tango, is, quod est tango. { ἡμετέρας tumedh. ἡμετέρας. GALL. Attouchement, chose contagieuse, mal qu'on prend, ou se baille à celui qui atouche ou s'approche du malade. ITAL. Male attaccatizio. GERM. Erbfrancheit/erbsucht, ein francheit so einer auß betastung des andern erbt. HISP. La dolencia ò mal que se pega. ANGL. A contagion, infection. } Virgil.

Dira per incautum serpunt contagia vulgus.

Juvenalis,

Cretice pelluees, dedit hanc contagio labem.

Cic. 1. Offic. Contagiones malorum, quæ ab uno profectæ manant latius. Lucr. lib. 4.

Qua contage sua palloribus omnia pingunt. Contagium, verbum medium. Gell. cap. 9. lib. 12. Ovid. Eleg. ult. lib. 3. Trist.

Tres mihi sunt nati contagia nostra secuti (libri Amorum sup.) Seu vitiant artus agra contagia mentis.

Idem Eleg. 8. lib. 3. Trist. ¶ Contagio fungitur, contactu potitur. Lucr. ¶ Vid. Nonium, & Ildor.

Contagiōsus, a, um. ἰσχυρὸς καὶ σωματικὸς φθασπιός. GALL. Contagieux, quand on approche de luy. ITAL. Contagioso, che infetta altri col suo male. GERM. Eiblich / Das auf betastung ein anderet erbt. HISP. La cosa que assi pega, contagioso. ANGL. Very contagious, with infecteth, when one approacheth. ¶ ut, Contagiosa febris, Contagiosus morbus, & pestis contagiosa à Cello dicuntur, quibus qui laborant, solo contactu alios inficiunt.

Contínuo, Continuas, & Continuus: vide Continueo, es.

Continusa, insula Hispaniæ adjacens in freto Gaditano, aliis nominibus Gadita & Tartessus appellata. Vide Plin. lib. 4. cap. 22.

Cōntōllo, is, ere. συναίω. Plaut. Aul. se. 1. a. 5. Contollam gradum, id est, conferam gradum.

Contōphōrī, κεντόφορος. Equitum genus, qui in bello contis utebantur, hoc est, hastis oblongioribus. Distinguit enim Julius Pollux lib. 11. Onomastici, Equites in species septem, Hippotoxotas scilicet, doratophoros, contophoros, hippalpastas, scenophoros, hippagogos, & amphippos, hoc est, defultorios.

Cōntōr, aris, verbum deductum à conto, nautarum pertica, qua illi maris profunditatem explorant, idem significans quod inquiri, & tanquam conto exploro. ἡρπυ chakár. ἐξτάζω, ἐπιέντρία. GALL. Interroger, & demander, s'enquerir & s'informer. ITAL. Scandagliare, cercare, investigare. GERM. Erforschen / sleysig nachsuchen. HISP. Buscar, cercar, scandillar. ANGL. To sound or to feel the bottom. ¶ Ita scribendum est sine c, per o, vocalem: nam Cunctor, alterius est significationis, quamquam chalcographorum quorundam imperitiâ in quibusdam exemplaribus alterum pro altero positum invenies. Cic. ad Attic. lib. 11. Quumque ex eo de me contaretur, cum sibi ita dixisse narrabat, se mihi esse inimicissimum. Gell. cap. 5. lib. 5. Ea contantur & insistant. ¶ Hinc sic compositum, Percontor, diligenter & exacte inquiri, & Percontator: verbale. ¶ Contari, pro cunctari, seu morari, semper apud Tacitum.

Cōntōrquēo, es, ere. In ambitum & gyrum torqueo, convolvo, deflecto. ἑλκύνω kuláb. λυγίζω, ἐστρέω, στροφέω. GALL. Tordre, tourner, faire tourner. ITAL. Lanciare, trarre. GERM. Umbdrayen / umbwenden / strümmen. HISP. Tirar lanca à piedra. ANGL. To wind or coreath about, to tourne round. ¶ Plin. lib. 11. cap. 57. Erecta autem, rugarumque ambitu contorta. Cic. 2. de nat. deor. Non est enim ætheris ea natura, ut vi sua stellas complexa contorqueat. Ibid. lib. 3. At quam rhetoricè, quam copiosè, quas sententias colligit? quæ verba contorquet? ut licere Rhetori intelligas. Idem lib. 2. de Divin. Deinde contorquent, & ita concludunt: non igitur sunt dii, nec significant futura. Ubi Contorquere, est oratione non recta, sed tortuosa uti, quæ contortio in repugnantium conclusione usitata.

Contōrtūs, a, um, participium: Distortus. ἑκτρούς mehuváth, ἑκτρούς mehukkál, ἑκτρούς mehukkásh, ἑκτρούς caphuph. στρομαμίνος. GALL. Tors, recoquillé. ITAL. Torto, distorto. GERM. Umbsgedrähel / gekrümbt. HISP. Torcido. ANGL. Wrevested, made crooked, curled or wrinckled. ¶ Et contorta res, dicuntur perplexæ & perturbatæ, & sibi ipsis minimè coherentes. συναλημύνα. Cic. 1. de Orat. Contortas res, & sæpe difficiles, necessariò perdiscimus. Si contortus turbo perfregit arbores. Senec. cap. 16. de cons. ad Marc.

Contōrtūlūs, diminutivum à Contortus. ἑκτρούλιος. ANGL. Wrevested, wreithed, intricated. ¶ Cic. lib. 2. Tusculan. Sicut igitur malum dolere, necne, Stoici viderint, qui contortulis quibusdam ac minutis conclusivunculis, nec ad sensus permanantibus, effici volunt, non esse malum, dolorem.

Contōrtiō, nis: Flexio. ἑκτρούς hikkeshúth, ἑκτρούς mahakásh. στροπὴ, ἐστρέω. GALL. Estorse, estorsement. ITAL. Torcimento. GERM. Umbwendung / umbtreibung. HISP. Torcimiento. ANGL. Wrevesting, wrethring, or turning round. Cicet. de Fato, Majus est enim has contorsiones orationis, quam signorum ortus, obitúsque perdiscere.

Contōrtè, adverb. Obliquè. ἑκτρούς. GALL. Par destour, obscurement. ITAL. Avviluppamente, & obscuramente. GERM. Verwirrtlich / mit verduncklung. HISP. Torciendo, obscuramente. ANGL. A worie, obscurelie, intricatlie. ¶ Cic. de Invent. Hic considerandum erit, ne quid perturbatè, ne quid contortè dicatur.

Contōrtquēndūs. Cic. 2. de Orat. Qui tanquam machinatione aliqua tum ad severitatem, tum ad remissionem animi, tum ad tristitiam, tum ad lætitiã est contorquendus.

Contōrtuplicarè: Contortè plicare. ἑκτρούς hikkél. στρομαμίνος. GALL. Plier tortuement. ITAL. Volgere tortamente. GERM. Verwirren / vnnnd trumb zusammen wicklen. HISP. Torciendo bolver, plegar. ANGL. To fold or wrappe together or plaitte avorie. Plaut. in Persa. Ita sunt Persarum mores, longa nomina, contortuplicata habemus, hoc est, ad cò dura & quasi confragosa, ut vix efferri possint.

¶ Contosta, pars inferior panis; superior, pustula. Poll.

Contostablos, Conestable, præfectus, exoticatum auxiliarium copiarum prima dignitas. Lex. gr. b. ¶

Contota, manes quæ contis propellantur. Bayff. ¶

Contrà. ἑκτρού hal, ἑκτρού néghedh, ἑκτρού nochách. ἑκτρού, ἑκτρού. GALL. Contre. ITAL. Contro. GERM. Wider / entgegen. HISP. Contra. ANGL. Against. ¶ cum accusativo. Præpositio est, quæ & separatur, & componitur: significatque Adversum, locumque vel personam designat. Separata est apud Virgilium,

Contra Neptunum, & Venerem, contraque Minervam. ¶ Quod contrà est. Salust. Jugurth. 120. ut vulgò dicimus, Ce qui est au contraire. Contra Pompeium constitit in acie. Cæf. lib. 3.

de bell. civ. contra bonum morem. Senec. cap. 1. de consol. ad Marc. C. Cæsar si foro vacasset, non alius contra Ciceronem nominaretur (i. qui Ciceroni compararetur. Quint. ¶ Componitur autem cum dictionibus incipientibus à d, ut Contradico: e, ut Contraeo: v, ut Contravenio. ¶ Invenitur etiam Contrà, pro è regione, sive Ex opposito. ἐναντίος: & hoc tam cum casu, quam sine casu. Virgil. Æneid. Italiam contrà. Juvenal. Stat contrà, statique jubet. Idem Virg. 5. Æneid.

Contra elata mari respondet Gnoiffia tellus.

Plaut. in Amph. Hostes crebri cadunt, nostri contrà ingruunt. Contra Massiliam insula. Cæf. lib. 1. de bell. civ. & ubique passim. Insulam, quæ contra Brundisium portum est, occupavit. Idem 3. de bell. civ. Contra regiam. Suet. in Aug. cap. 31. Contra tribunal. Idem in August. cap. 44. Adstite omnes contra me (id est, ex adverso, è regione.) Plaut. Pseud. se. 2. a. 1. Pax contra Brundisium facta. Velleius. Contra fige stabilem gradum. Senec. cap. 6. de consol. ad Marc. Contra conferta manu. Plaut. Men. se. 1. a. 1. Ita à me contrà factum est: idem Aul. prol. (i. bonus sui malis.) Tubæ utriusque canunt. Contrà consonat terra. Idem Amph. Certum est hominem contrà conloqui, ut confidenter mihi contrà astitit. Idem Capt. se. 5. a. 3. Video illam, ubi me contrà aspexit. Idem Mil. se. 1. a. 2. Illa illum (amat) contrà, qui est amor cultu optimus. Idem Merc. se. 1. a. 2. Item Curc. se. 3. a. 1. & Pseud. se. 4. a. 2. Merc. se. 2. a. 2. Item, Auro cedo contra modestum amatorem. Cedo contra orichalco. Idem Curc. se. 3. a. 1. Item, Orichalco contrà, non carum fuit meum mendacium. Idem Pseud. se. 5. a. 2. ¶ Ita Contra se, ἑκτρούς αὐτοῦ, è regione. Suet. in Catil. Qua epulatione, equiti Romano contra se hilarius avidiusque vescenti patres suas misit. ¶ Aliquando ponitur pro Vicissim, αὐτῷ πάλιν. Terent. in Adelph. In eo me oblector solum, & charum ille ut item contrà me habeat, facio sedulò. Confer contra gradum pariter. Plaut. Pseud. se. 4. a. 2.

¶ Contra aurum venire, magno pretio præponderare. ¶ Contràctūs: vide Contraho.

Cōntradīco, Refragor. ἑκτρού μέεν, ἀντιλέγω. GALL. Contredire. ITAL. Contradire. GERM. Widerreden / widersprechen. HISP. Contradecir. ANGL. To gaine say. ¶ Cic. Tusc. Ut quum is, qui audire vellet, dixisset quid sibi videretur, tum ego contradicerem. Idem 7. in Verr. Quam palam principes contradixerint.

Contrādīctum, i. Quintilianus in Proem. lib. 4. Dissolvere contradicta.

Contrādīctiō, verbale. ἑκτρού λόγος. GALL. Contradiction, objection contre ce qui est proposé, contredit. ITAL. Contradizione. GERM. Widersprechung / widerlegung. HISP. Contradicion. ANGL. Gainé saying. ¶ Quint. lib. 2. cap. 18. Ponuntur hæ quandoque in secundo. Cic. de Orat. contradictiones: id est, Instantiæ & objectiones, quas vocant.

Contrādīctōr, verbale à Contradico. ἀντιλόγος. Ulp. D. lib. 40. tit. 12. l. 27. Quod si his, qui pro libertate sua litigat, desit, contradictor verò præfens sit, &c. Et tit. 16. l. 3. Cum non justo contradictore qui ingenuus pronunciatus est.

CONTRADO, is. παραδίδομι, idem quod simplex Trado. Lucret. lib. 1. Multaque præterea sibi possum commemorando Argumenta, fidem dictis contradere nostris.

Cōntrahō, is, traxi, tractum: Colligo, & in unum congreco. ἑκτρού ἀσάφ, ἑκτρού kibbets, ἑκτρού masbach. συσίζω, συσίζω. GALL. Attirer ensemble, amasser, serrer, presser. ITAL. Restringere, raunare. GERM. Zusammen ziehen. HISP. Estréchar à encoger. ANGL. To drawe or gather together. Laet. lib. 3. Præterea ut ad se multitudinem contrahat. Virg. 3. Æneid.

Contrahimúsque viros. ———

Pomponius, Lentul. & Marcel. epist. Attic. lib. 8. Vos hortor, ut quodcunque militum contrahere poteritis, contrahatis. Contrahere auxilia, apud Liv. de bell. Punic. Contrahere pecuniam. Plin. epist. 3. 11. Contrahere amicitiam, Cicet. de Amicit. Quæ in rerum natura, toròque mundo constarent, quæque moventur, ea contrahere amicitiam, dissipare discordiam. Contrahere matrimonium. Suet. in Calig. cap. 25. Item, Contrahit vela, inhihétque remos. Metaph. Quintil. Contrahuntur in arma facilius pusilla corpora. Senec. cap. 8. de Tranq. Contrahere naves (pro undique colligere.) Suet. in Calig. cap. 19. Contrahere captivos. Liv. lib. 7. d. 4. Contrahere certamen: idem lib. 5. d. 4. & lib. 6. d. 4. Si quis pugnam expectat, lites contrahat. Plaut. Capt. prologo. ¶ Quandoque ponitur pro Facio, committo, ἐπιπαύωμι: ut, Æs alienum contraxi. Plin. epist. 55. Ut æs alienum exsolveret, contractū ex pulcherrimis causis. Cic. Quint. frat. lib. 1. Constare inter omnes video, abs te summam adhiberi diligentiam, nullum æs alienum novum contrahi civitatibus. Idem ad eundem, Ea molestissimè homines ferre debent, quæ ipsorum culpâ contracta sunt. ¶ Aliquando pro Paciscor, & conventionem facio, συντίθημι: ut fit in emendis, vendendisque mercibus. Idem lib. 3. Offic. Tollendum est igitur ex rebus contrahendis omne mendacium. Et lib. 1. Nulla vitæ pars, neque publicis, neque privatis, neque forensibus, neque domesticis in rebus, neque si tecum agas quid, neque si cum altero contrahas, vacare officio potest. Hoc sibi contraxit Cicero (id est malum arcessivit.) Velleius, Nam mea sit culpa, quod egomet contraxerim id Alcimene, si innocenti huic experat (id est, admiserim, commiserim.) Plaut. Amph. Plus à nobis vanitate contrahitur (i. peccatur.) Sen. cap. ult. de conf. ad Polyb. ¶ Aliquando pro Constringo, astringo, & in angustum adduco, συσίζω. Puta quum nervi contrahuntur rigore, aut metu, ita ut extendi nequeant. Unde Contractio, συσπί. Idem 1. Tusc. Sed eo quòd in hoc est omnis animi contractio ex metu mortis. Et lib. 4. Animòsque demittunt, & contrahunt, scilicet timore. ¶ Aliquando pro Paro, & concilio, ἀντιπαύωμι. lib. 1. ad Heren. A nostra persona benevolentiam contrahemus, si nostrum officium sine arrogantia laudabimus. Multi quos forum, curia, sermo mecum contraxerat, i. mihi conjunxerat. Senec. cap. 11. de Tranq. ¶ Contrahere frontem, est fronti rugas inducere. ἀσπασάν το μίτην. Plaut.

Plaut. in prolog. Amph. Quid? contraxistis frontem, quia tragediam dixi hanc?

Contrāctūs, participium. { ἤσθη ἀσίφη, ἤσθη ἀσέφης, ἤσθη ἀσέφης, ἤσθη ἀσέφης. } GALL. Attire & amené ensemble, amassé, retiré. ITAL. Storto, corto, ritirato. GERM. Zusammen gezogen/eingezogen. HISP. Cosa estrecha y encogida. ANGL. Drawen, broght or gathered together. } ut, Contractus exercitus. Liv. 7. bell. Punic. Contracta brevitās. Cic. 3. de Orat. Contracta res. Idem 1. Offic. Paupertas contracta, apud Horat. um, &c. Contracta & stricta eloquentia putanda est Dialectica. Cic. de clar. Orat. Contractaria. Velleius.

Contrāctūs, a, um, nomen ex participio. Brevis, strictus. { ANGL. Shortlie abredged. } Cic. in Parad. Accipies igitur hoc parvum opusculum lucubraturum his jam contractioribus noctibus. Col. lib. 5. cap. 5. Sed neque spatiosiora, quam decem pedum, neque contractiora, quam quatuor. Contractius habitare. Senec. cap. 9. de Tranquil. Contractum sollicitudine animi solvere. Idem cap. 16. de conf. ad Helv. Contracta in unum species, & contracta in arcum. Velleius. Quamquam vicio pars malorum contracta. Ovid. Eleg. 8. lib. 4. Trist. Contractas emptionibus domos. Velleius.

Contrāctūs, us, ui: nomen Jurisconsultis est, quum negotium inter duos pluresve data opera geritur, ut vel uterque invicem, vel alteruter alteri obligetur, ut in emptione, venditione, locatione, condictione, mutuo, stipulatione, &c. } Graeci vocant συμάμαχος, quando contractus est ultio citroque obligatorius. ANGL. A bargain, & convenante. }

Contrāctio, verbale. { קריב קיבבאט. } GALL. Retirement ou retraite. ITAL. Ritirazione. GERM. Zusammen ziehung. HISP. Estrechura ò encogimiento. ANGL. A gathering together, a shortning. } Cic. 3. de Orat. Aut contractio brevius fieret, aut productione longius. Supercilium remissio & contractio, apud eundem 3. Offic. Idem 4. Tuscul. Eodem enim in vicio est effusio animi in lætitia, quo in dolore contractio. } Contractio dictionum, apud veteres. Vocales sine vocalibus sæpe brevitatis causa contrahebant veteres, ut ita dicerent, mult' modis, vas' argenti, palm' & crinibus, tecti' fratris. Quid verò licentius, quam quod hominum etiam nomina contrahebant, quo essent aptiora? Nam ut duellum bellum, & dui bis: sic Duellum eum qui Pœnos classe devicit, Bellum nominaverunt. Superiores autem appellabatur semper Duellii. Quinetiam verba sæpe contrahuntur, non usus causa, sed aurium. Quomodo enim vester axilla, ala facta est, nisi fuga literæ vastioris? Quam literam etiam è maxillis, taxillis, vexillo, & paxillo, consuetudo elegans Latini sermonis evellit. Libenter etiam copulando verba jungebant, ut sodes, pro si audes: sis, pro si vis. Jam in uno Capis tria verba sunt, ain pro aine, nequire pro nonquire, malle pro magis velle, nolle pro non velle, dein etiam sæpe, & exin, pro deinde & pro exinde dicimus. Quid illud non olet unde sit? quod dicitur cum illis, cum autem nobis non dicitur, sed nobiscum, quia si ita diceretur, obscœnius concurrerent litteræ, ut etiam modo, nisi autem interposuissent, concurrissent. Ex eo est mecum & tecum, non cum me & cum te, ut esset simile illis nobiscum atque vobiscum. Cic. in Orat.

Contrāctiū oculā, diminutivum, συβόλιον, μικρὰ κ' ὀπίλησ συβόλη. Cic. 3. Tuscul. Hoc detracto, quod totum est voluntarium, ægritudo erit sublata illa mœrens: morsus tamen & contractiuncula quædam animi relinquuntur.

|| **Contractorium**, σφιγκτήρ, vestis genus, seu vinculum, quo aliquid contrahitur, vel constringitur.

Contrapezon, æquilibrium. L. gr. b. ||

CONTRĒCTO, as, are, frequenterivum à contraho. Artingo, frequenter tango. { ἄσθη τασάς. } GALL. Attoucher souvent & manier. ITAL. Maneggiare, toccare spesso. GERM. Oft betüren/betasten. HISP. Tratar y tocar entre las manos, ò muchas vezes. ANGL. To touche and handle of ten. } Colum. lib. 12. cap. 4. Ne contractentur pocula. Plin. lib. 28. cap. 2. Capillum verò contractari contra defluvia, &c. Oculis contractare. Tacitus lib. 3. Nam quò pertinuit nudare corpus, & contractandum vulgi oculis permittere. Quoties te Argyrippum vetui contractare, colloqui, &c. Plaut. Asin. sc. 1. a. 3.

Contrāctātio, nis: Attrectatus. { ἄσθη τασάς. } GALL. Attouchement, maniment. ITAL. Maneggiamento. GERM. Betüren/handlung. HISP. Aquel tratar entre las manos. ANGL. Often touching or handling. } Cic. 1. de nat. deor. Quod ni ita esset, cur non gestiret taurus equæ contractatione, equus vaccæ.

Contrāctābilitēr, adverb. ψωσῶσ, ψυλαθησῶσ. Luc. lib. 4.
 —————
 levissima corpora debent
 Contractabiliter caulas intrare palati.

CONTRĒLICĒOR, eris, eri, ex adverso liceor. { GALL. Mettre & dire à l'encant contre quelqu'un, encherir. ITAL. Mettere all' incanto contra alcuno. GERM. Einen vberbieren/mehr auff ein ding bieten dann ein anderet. HISP. Poner en almoneda contra alguno. ANGL. To price or cheapon against any. } Cæs. 1. bell. Gall. Propterea quod illo licente, contraliceri audeat nemo.

Contrāpōsitūs, adjectivum: Pro opposito. { ἄσθη τασάς. } GALL. Contreposé, mis au contraire. ITAL. Contraposto. GERM. Entgegen gesetzt. HISP. Contrapuesto. ANGL. Layed or sett against. } Quint. De æquo, veto, justo, bono, deque iis quæ sunt contrapōsita, disputat. Contraponere: idem, bis.

CONTRĒRĒIVS, à contra fit, significatque oppositum & repugnans. { ἄσθη τασάς. } GALL. Contraire, repugnant, opposé. ITAL. & HISP. Contrario. GERM. Wiedertig/streytig/entgegen gesetzt. ANGL. Contrarie. } Ex quo contrarior, ἐναντίον, verbum, repugno, adversor, quod apud idoneos non reperitur, licet Perrotus ponat. In contraria versus equus. Ovid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. Contraria arma sequi. Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist. In contrarium tulit. Quint. Contrariis religionibus procurare (fulgur.) Gel. cap. 5. lib. 4. (de fraude Aruspicum.) Contrarium nullum sine alio contrario. Idem cap. 2. lib. 9. Contrarium nullum sine altero contrario. Idem cap. 1. lib. 9. Et ex contrariis definitiones. Ibid. Ex duobus contrariis altero manente, alterum constitui non potest. Idem

cap. 13. lib. 8. Item, E contrario. Nepos in vita Attici, Non modò is nihil indulsit, sed è contrario profugientes texit, Scilicet eorum inimicos. Quint. Contrarium est quod cum ipsa te pugnat. Dialectici in Topicis faciunt quatuor species. Relatione, ut pater, filius: dominus, servus: ingenuus, libertinus. Privationem; ut, Cæcitas. Contradictionem; ut, Sempronius est obligatus, Sempronius non est obligatus: & Contrarietatem, ut albedo, nigredo. Contraria sunt, quum alterum ait, alterum negat. Cic. Acad. 4. Contrariotum genera multa, unum eorum, quæ in eodem genere plurimum differunt: eodem autem genere dicuntur, quibus propositis occurrunt tanquam è regione contraria, ut celeritati tarditas. Hæc, quæ ex eodem genere sunt, appellantur averfa: ut, si stultitiâ fugimus, sapientiam sequamur. Sunt valde contraria alia quæ appellantur negantia, & apophatica Græcè, contraria aientibus; ut, si hoc est, illud non est. Sunt contraria, quæ privantia licet appellemus Latine, Græcè appellantur Secretica: præpositio enim, In, privat verbum ea vi quam haberet, si In, præposita non fuisset, ut dignitas, indignitas: humanitas, inhumanitas. Cic. de universitate, eos qui propè copulentur, contrariæque regione, aut ponè quos, aut antè labantur, &c. Idem de Invent. Contrarium est, quod positum in genere diverso, ab eodem, cui contrarium esse dicitur, plurimum distat.

Contrārietās, tis. { ἐναντίον, vel ἐναντίον. } ANGL. Contrarie, hegane standing. GALL. Contrarieté. } Macrob. lib. 2. Comm. c. 14. Nunquam fieri potest, ut circa unam eandemque rem, uno eodemque tempore contrarietates ad unum idemque pertinentes eveniant.

Contrāriè, adverbium. { ἄσθη τασάς. } GALL. Au contraire, au rebours. ITAL. Al contrario, alla riverfca. GERM. Wiedertig/fligt/entgegen. HISP. Al contrario. ANGL. On the contrary. Cic. 1. de Orat. In quo ambigüè quid sit scriptum, aut contrariè.

CONTRĒSTO, as: Adversor, repugno, resisto. { ἄσθη τασάς. } GALL. Contrarier, repugner. ITAL. Contrastare. GERM. Entgegen gehn. HISP. Contradexir. ANGL. To ganestad. } Nævius, Contrastat mihi, nec me finit loquier.

CONTRĒVENIO, is: Ex adverso occuro, adversor, contra pugno. { ἄσθη τασάς. } GALL. S'opposer, contrevenir. ITAL. Contraporsi. GERM. Entgegen kommen/entgegen gehn. HISP. Contraponerse. ANGL. To come on the contrary, to en pone him self. } Cæs. 7. bell. Gall. Hoc animo, ut si qua ex parte contraveniretur, acie instructa depugnarent. Cic. lib. 1. Tuse. Ego verò facile sum passus, ne in mentem quidem aliquid contraveniret, ita isti favore sententia.

CONTRĒMO, is, ere: Tremo. { ἄσθη τασάς. } GALL. Trembler de peur, trembler tout estonné. ITAL. Tremare. GERM. Ezittern. HISP. Tremblar. ANGL. To tremble and be astonied forfear. } Cic. 3. de Orat. Cælum tonitru contremittit. Idem pro Sest. Cujus in inea causa nunquam fides utriusque contremuit.

CONTRĒMISCO, is, ere: Contremere. { ANGL. To tremble of fcare. } Cic. 1. de Orat. Et tota mente, atque omnibus artibus contremiscam. Cecin. ad Cic. lib. 6. Toto corpore contremisco, non pœnæ metu, sed illius judicii. Senec. epist. 69. Fortes simus adversus fortuita, non contremiscamus injurias, non vulnera, non egestatem.

Contribulo, pro confringo, atque contundo.

|| **Contribuli**, consanguinei. Gloss. vet. ||

CONTRĒBVO, is, ere: Simul tribuo, confeto. { ἄσθη τασάς. } GALL. Contribuer. ITAL. Dare insieme. GERM. Zugeben/einschiesfen/mitsander etwas geben. HISP. Contribuir con otro. ANGL. To contribute, to give with others. } Cic. 14. Philipp. Urbem ad eam rem pecuniam dare, contribuere, solvere jubeant. Ovid. 7. Metam.
 Necnon Peneus, necnon Sperchiades unda
 Contribuere aliquid,
 Contribuere, alterum pro alterum altero pensare. Seneca de beneficiis. 6. de beneficio & injuria loquens, An alterum alteri contribuere debeam, & nihil negotii habere, ut beneficium injuriâ tollatur, beneficio injuria. Pro attribuire. Cic. pro Milone, Nam quæ mihi contribuenda laus esset ipsi, quum tantum, &c. Contribui concilio, Livius lib. 6. d. 4. Contributi erant cum Oscensibus Calaguritani. Cæs. 1. bell. civ. Ambracia contribuerat se Ævolis. Livius 8. d. 4. Nuper in Aisaicum contributi concilium. Idem 2. d. 5. Contribuere regna. Suet. in Aug. cap. 48. Contribuere in tribus novos cives. Velleius.

Contribūtio, verbale. { ἄσθη τασάς. } GALL. Contribution. ANGL. A geving together. } Papin. in l. 1. ff. ad leg. Rhod. de jactu, Lege Rhodia cavetur, ut si levandæ navis gratiâ jactus mercium factus est, omnium contributione sarciatur, quod pro omnibus datum est.

Contributa Julia, Beturia oppidum est in tractu Celtico, qui est inter Berum & Anam fluvios. Auctor Plin. lib. 3. cap. 1.

CONTRĒSTO, as, are: Tristitiâ afficio. { ἄσθη τασάς. } GALL. Contrister, sâcher, chagriner. ITAL. Contristare. GERM. Betrûben/beleiden/digen/betrûmmern. HISP. Entristecer à otra cosa. ANGL. To make sad and beanie. } || vox proba, etsi Ecclesiasticis, quam exoticis scriptoribus usitator. || Cæs. Cic. lib. 8. Contristavit hæc sententia Balbum Cornelium, & scio eum questum esse cum Scipione. Valer. Flac. lib. 6. Argon.
 Iupiter, heu! mæsto contristat sydera vultu,
 Senec. epist. 85. & cap. 15. de Tranquill.

CONTRĒVERSVS, a, um: Ambiguum, & quod est in controversia positum. { ἄσθη τασάς. } GALL. Controversé, liti, ienx, de quoy on n'est pas d'accord, differend. ITAL. Litiioso, dubbio. GERM. Das noch im kampff oder streyt hangt, das noch zweyfelhaftig ist. HISP. Contencioso, dudoso. ANGL. That is in controversia. } Cic. de Divin. Sed isti sumunt pro certo, quod dubium controversumque est. Idem pro Muræna, Sin aliter, etiam controversum jus nosse & tractare videre. Gellius, Argumenta autem censebas, aut probabilia esse debere, aut perspicua, & minimè controversa. Cicero de Legibus, Res controversa, & plena dissensionis. } Controversus sibi, id est, contrarius. Macrobian. comment. lib. 1. cap. 6. Nec aliter tam controversa sibi, aut repugnans, & naturâ communionem abnudentia permisceri terram dico & ignem potuisse.

CONTRĒVĒRSĒ, est certarum personarum de re propria contentio.

מחלוקת *machaloketh*, ריב *rib*. ἀμφισβήτησις. GALL. *Controverse*, *debat*, *differend*, *procès*. ITAL. *Litigio*, *controversia*, *contesa*. GERM. *Span*/*zant*. HISP. *Quaestio*, *de contienda con otros*. ANGL. *Controversie*, *debate*, *variance*. } Cic. *Ælio proconsuli*, Nullam omnino arbitramur de ea hereditate controversiam cum hodie habiturum. Controversiam dixeram, ut sponso fieret. Plaut. *Men. sc. 2. a. 4.* Corruptè legit Pausan. Dixi eam in controversiam ut sponso fieret. Nulla controversia mihi tecum erit (ob dotem filia.) Idem *Aul. sc. 4. a. 1.* Item, Repromisisti, si quisquam hanc asseruisset manu, sine controversia omne argentum reddere. Idem *Cure. sc. 2. a. 3.* } Venire in controversiam, i. controversum esse, & litigiosum. Cic. 1. *de Orat.* In utraque autem re, quidquid in controversiam veniat, in eo queri solent. Petron. Arbitrator, Neque etiam res quæ viderentur in controversia esse, sed longè aliud queri. } Sine controversia, sine dubio, ἀνεπισημῶς. Cic. *lib. 3. Offic.* Panætius igitur, sine controversia, de officiis accuratissime disputavit. Genus est controversiæ, quum & quid factum sit, convenit, & quo id factum nomine appellari oporteat, constat; & tamen quantum, cujusmodi, & omnino quale sit, queritur. Idem *de Invent.* Ex contrariis legibus controversia nascitur, quum inter se duæ videntur leges, aut plures discrepare. Controversiam definitionis, vide in *Definitione, de Invent. 2.* Controversia omnis aut de re, aut de nomine esse solet. *De fin. 4.* Nominis controversia est quum de facto convenit, & queritur id quod factum est, quo nomine appelletur. *De Invent. 2.* Ex scripto & scientia controversia consistit, quum alter verbis ipsis, quæ scripta sunt, utitur: alter ad id quod scriptorem sensisse dicitur, omnem dirigit actionem. *De Invent. 1.* Scripti controversia, est ea quæ ex descriptionis genere nascitur. *Ibid.* Ex ratiocinatione nascitur controversia, quum ex eo, quod uspiam est, ad id, quod nusquam scriptum est, pervenitur.

Controversim, Apuleius. *Apol. 1.*
 Controvērsiōlā, diminutivum à Controversia: ut Gratiola, à Gratia. Diomedes Grammaticus *lib. 1.*

Controvērsiōsūs: Controversus. } תלוי *talui*, ἐπισημῶς, ἀμφισβήτησις. GALL. *Litigieux*, *contentieux*. ITAL. *Litigioso*. GERM. *Spannig*/*zantisch*. HISP. *Contencioso*. ANGL. *Full of controversie*, *debate or variance*. } Livius *lib. 3.* Quem enim sine hoc privata rei iudicem fecisset, ut controversiam ad iudicaret rem.

Controvērsōr, aris, ex Contra & Versor, per mutationem a, in o. Contendo, litigo, repugno. } רב *rab*, ἀμφισβήτησις. GALL. *Avoir different ensemble*, *n'etre pas d'accord*, *avoir diverse opinion*. ITAL. *Contendere*, *litigare*. GERM. *Ein span haben*/*zantchen*/*stößig sein*. HISP. *Tener question*. ANGL. *To beat variance*, *to strive*. } Cic. in *Protag.* Nunc à vobis, o Protagora & Socrates, postulo, ut de isto concedatis alter alteri, & inter vos de huiusmodi non controversemini. Apud Priscian. *lib. 8.*

CONTRVĒCĪDO, as: Trucido. } רצח *ratsch*, ἀποκτείνω. GALL. *Meurtrir*, *tuer cruellement*. ITAL. *Tagliare à pezzi*. GERM. *Santz grausam umbringen* oder *erödten*. HISP. *Matar despedaçando*. ANGL. *To murder*, *to kill*. } Cic. *pro Sest.* A quibus huic, multis vulneribus acceptis, ac debilitato corpore & contrucidato, se abiecit exanimatus. Suet. in *Cæs. cap. 75.* & in *Ner. cap. 43.*

CONTRVĒDO, is: Simul trudo, compingo, conitipo, coarcto. } συνθλίβω. GALL. *Pousser dedans tout ensemble*. ITAL. *Spingere per forza*. GERM. *Mittrucken* / *hinein trucken*. HISP. *Empuxar por fuerza*. ANGL. *To trust in al together*. Cic. in *Verr.* Et quod eodem ceteros piratas contrudi imperarat, intellexit, &c. Contrudi in naves. Idem in *Salust.* Contrudi in dolia plena vinaccorum, Varro 3. *de re rust.*

CONTRVĒCĀRĒ, est truncare, vel mutilum reddere, vel etiam immi- nuere. } קצח *kaphadh*, ἀποκόβω. GALL. *Rongner*, *mutiler*, *tronquer*. ITAL. *Truncare*. GERM. *Bestüpfen*/*beharven*. HISP. *Cortar miembros*. ANGL. *To mak a sumpe*, *to lame*. } Plaut. in *Sticho*, Dum equidem hercle quod edant addas, meum ne contrancer cibum.

CONTRVĒRNĪUM, verbum castrense, sicut scribit *lib. 1. de re mil.* Vegetius, significans decem milites sub uno papilione degentes, quibus præerat decanus, sive decurio, qui caput erat contubernii. } גדר *ghedudh*, ὑπόπηξ. GALL. *Vne tente ou pavillon de gens de guerre*: *Auberge*, *société*. ITAL. *Alloggiamento*. GERM. *Ein rott* / *triegsteut*. HISP. *Tienda de soldados*. ANGL. *A compagnie of ten souldiours in one pavillion*. } Quin ipse etiam papilio eo nomine dicebatur. Cæsar 2. *bell. civ.* Depositis in contubernio armis vallum relinquebant. Mox ista contubernia sublato clamore solventur. Sen. *cap. 10. ad Marc.* Item, Sciebam in quam tumultuosum contubernium me natura clusisset. Vnde accipitur pro convictu & sodalitate. } חבר *chebráh*, συντροφία, συνώνιος. GALL. *Companie de gens qui vivent ensemble*. ITAL. *Compagnia di gente che vivono insieme*. GERM. *Ein geselschafft* / *deren so bey einander wohen*. HISP. *Compañia de casa y de mesa*. ANGL. *Fellowshipp*, *a companie of souldiours*. } Cic. 7. in *Verr.* Vbi illud contubernium muliebris militiæ, in illo delicatissimo litore. Plin. in *epist.* Adhuc filium pueritiæ ratio intra contubernium tuum tenuit, id est consuetudinem, familiaritatemque domus tuæ. Mansit in contubernio matris, pro vixit cum matre. Sueton. in *Calig. cap. 10.* Admovere contubernio suo. Idem in *Tiber. cap. 14.* & in *Cæs. cap. 49.* & in *Aug. cap. 88.* Plura Veget. *cap. 13. lib. 2.* } Contubernium item propriè servile connubium. Paul. *lib. sent. 2. cap. 10.* Inter servos & liberos matrimonia contrahi non possunt, contubernium potest. Horomanus: & hinc Contubernalis mulier. } Contubernium (de stupro) dixit Suet. in *Calig. c. 36.* Contubērnāles dicuntur, qui iisdem contuberniis vtuntur. } רע *reah*, ἑταῖρος. GALL. *Chamber fellows*. } Cic. *ad Papp. lib. 9.* Habuisses enim non hospitem, sed contubernalem. } Contubernalis mulier propriè dicitur servi. Nam vxoris nomen in libera tantum ponitur. Scævola *de fideicom. lib. leg. Thais 45. §. 15.* Decembris dispensator meus, Severus villicus & Victorina villica in decem annos liberi sunt. Col. *lib. 1.* Sed qualicumque villico contubernalis mulier assignata est, quæ contineat eum. Dicitur Contubernium, à tabernis, Festus.

CONTRVĒOR, eris: Fixo obtutu aspicio. } ἑσθῆμι *nischkaph*, ὀφθαλμὸν ἰσθῆμι. GALL. *Regarder fermement*, *jetter sa veue sur quelque chose*. ITAL. *Guardare fisso*. GERM. *Zleyssig anschawen*. HISP. *Mirar attentamente*. ANGL. *To looke or beholde sted fastly*. } Cic. 1. *Tusc.* Quod tandem spectaculum fore putamus, quum totam terram contueri licebit? Idem 4. *de nat. deor.* Similiter facias ac si me roges cur te duobus contuear oculis, & non altero contuear, quum idem uno assequi possim. Plin. *lib. 7. cap. 1.* Contuentes solem immobilibus oculis.

Contūtūs, us, aspectus, } מבט *mabbat*, ὀφθαλμὸς, ἀπὸ τοῦ ὄψω. GALL. *Vend ferme*, *attentif regard*. ITAL. *Vn guardare*. GERM. *Anschawung*. HISP. *Mirar con attencion*. ANGL. *Attentive and steadfast beholding*. } Cic. *pro Sest.* Facit enim, iudices, vester iste in me animorum oculorumque contuitus, ut mihi jam licere putem remissione uti genere dicendi.

CONTRVĒMĀX: Pertinax, propositi tenax, quique nullis rationibus à proposito potest abduci. } סורר *soer*, מורד *morédh*, ἀτάκτως, ἀπειθή. GALL. *Desobeyssant à son superieur*, *rebelle*, *opiniastre*, *fier*, *contumace*. ITAL. *Contumace*, *disubidiente*. GERM. *Eigenrichtig*/*widerstspennig*/*ungehorsam*. HISP. *Rebelde y porfiado*. ANGL. *Disobedient*, *forward*, *stubborne*, *self willed*. Et propriè inferiorum est in superiores. Cic. *Attic.* Saram nefarium cognovi hominem, præterea in me contumacem. Author ad Heren. *lib. 1.* In superiores contumax, in æquos & pares fastidiosus. } Dicitur autem volunt Contumacem, sive à contemendo; sive, ut aliis placet, à tumore, hoc est, superbia. Vide *Contumacia*. } Unde à Jurisconsultis Contumax dicitur, qui tribus propositis edictis, vel uno pro tribus, quod vulgò *Peremptorium* appellatur, iudicis que litteris evocatus, præsentiam sui facere contemnit. Contumax (inquit Donatus) dicitur contemp- tor potiorum. Martial. *lib. 2.* Ne me dixeris esse contumacem. Contumacissimum dolorem contumit dies. Senec. *cap. 8. de cons. ad Marc.* Contumax omnis mæror. Idem *cap. 1. de consol. ad Helv.* & *cap. 16.* (i. ferox.) *Ibidem.* Contumaces & violenti. Suet. in *Tiber. cap. 2.* Contumaci epistola. Idem in *Claud. cap. 35.* } Dicitur quandoque etiam in bonam partem. Cornel. Tacitus, Contumax etiam adversus tormenta fervorum fides. Contumacius nos erigamus (i. fortius.) Quintil.

Contumācissimūs, superlativus. Senec. *de cons. ad Marc. cap. 8.* Dolorem dies consumit, licet contumacissimum. Idem *epist. 84.* Hæc contumacissimos & jugum recusantes in alienum egit arbitrium.

Contumācīā: Inobedientia cum superbia quadam conjuncta. } סורר *soer*, מורד *morédh*, ἀπειθή, ἀτάκτως. GALL. *Fierté*, *mépris* & *desobeissance au superieur*, *opiniastre*. ITAL. *Contumacia*, *dispre- giamento d'autorità de maggiore*. GERM. *Widerstspennigkeit*/*ungehorsamkeit*/*halsstarrigkeit*. HISP. *Aquella rebeldia y porfia*. ANGL. *Stubburnesse*, *disobedience*, *forwardnesse*. } Cic. *pro Rose.* Et tuæ contumaciæ, arrogantia, vitæque universæ vox. } Accipitur aliquando in bonum, quemadmodum & contumax. Cic. 1. *Tusc.* Adhibuitque liberam contumaciam à magnitudine animi inductam, non à superbia. Libertas & contumacia. Sueton. in *Aug. cap. 54.* Grammatici à tumendo dictam esse contumaciam putant, quibus non semel videtur suffragari Cic. contra Verrem, ut Contumacia nihil aliud sit, quam habitus oris superbia atque arrogantia quadam inflati atque intumescitis. Liv. *de Appio Claud. lib. 2. ab Vrb.* Eadem contumacia in vultu.

Contumācītēr, adverb. Inobedienter, superbe, præfractè. } ἀσέβως. GALL. *Fierement* / *superbement*, *opiniastrement*. ITAL. *Con contumacia*. GERM. *Widerstspenniglich*/*halsstarriglich*. HISP. *Porfiadamente*. ANGL. *Diso- edientlie*, *forwardlie*, *stubburnelie*. } Liv. 2. *ab Vrb.* Nec ulla vi dominari poterant, tantum certamen animis imbiberant: se- gniter, otiosè, negligenter, contumaciter omnia agere. Contumaciter spernere imperia validorum. Colum. *lib. 6. cap. 2.* Contumaciter repudiare morem patrium. Cic. 2. *de Divin.*

CONTRVĒMĒLIĀ: Convitium, injuria. } דבר *dibbáh*, חרפה *cherpháh*, ὕβρις. GALL. *Injure de paroles*, *paroles injurieuses*. ITAL. *Injuria*, *villania di parole*. GERM. *Schmach* / *oder* *schmachred* / *Aestening*. HISP. *Injuria*, *villania de palabras*. ANGL. *A rebuike*, *injurious wordes*. } Vocabulum tractum est (ut Ulpianus & Seneca aiunt) à contemp- tu. Terent. in *Eunuch.* Hancine ego vi contumeliam tam insignem in me accipiam? Cic. 5. in *Verr.* Retinere solitus erat aratores, atque ab iis non modò per injuriam, sed etiam per contumeliam tantum exprimere frumenti, quantum Apronius imperasset. } Contumeliam facere. Terent. in *Eunuch.* Nam si ego digna hac contumelia sum maximè: at tu indignus qui faceres tamen. Per contumeliam beneficium populi extorque. Cæs. *lib. 1. de bell. civ.* Et eodem ostendit injuriam minorem esse contumeliã. Brundisiani Pompeianorum militum injuriis, atque ipsius Pompeii contumeliis permoti, Cæsaris rebus studebant. Idem ostenditur à Cic. *loco citato.* Tu contumeliam alteri facias, tibi non dicatur (paulò post injuria dicitur.) Plaut. *Afin. sc. 4. a. 2.* Contumeliam si dicas, audies. Idem *Pseud. sc. 7. a. 4.* Ad omnem fortunæ contumeliam projectum animal (homo.) Senec. *cap. 11. de cons. ad Marc.* Contumelia ipsi contumeliam fecit Aristides. Idem *de cons. ad Helv.* Omnes in te istæ recident contumelia. Plaut. *Men. sc. 2. a. 3.*

Contumēliōsūs, Injuriolosus, qui contumelia, sive injuria afficit. } מרד *morédh*, דבר *dibbáh*, חרפה *cherpháh*, ὕβρις. GALL. *Outrageux en paroles*. ITAL. *Ingiurioso*. GERM. *Ein lesterer* / *welcher die leuth schmachet vnd an iren ehven verlest*. HISP. *Injuriosos*, *el que assi injuria*. ANGL. *Injurious and outrageous in wordes*. } Quint. *lib. 10. cap. 7.* Tam contumeliosos in se ridet invicem eloquentia. Cic. *Philip. 3.* At quam contumeliosus in edictis, quam barbarus, quam rudis?

Contumēliōsē, adverb. Injuriosè. } ἀσεβως. GALL. *Injurieusement*, *outrageusement*. ITAL. *Injuriosamente*, *con ottraggio*. GERM. *Schmachlich* / *lesterlich*. HISP. *Injuriosamente*, *con injuria*. ANGL. *Outrageouslie*, *with rebuike and injuria*. } Cic. 1. *de Orat.* Dimitto autem eos, non tam contumeliosè, quam Philosophum illum.

Contumia, contumelia. Gloss. *lib. 1.*

CONTRVĒMŪLO, as: Tumulo, trego. } קבר *kabár*, ἄτακτος. GALL. *Enfoirer*

en terre, couvrir de terre, mettre au tombeau. ITAL. Sepellire. GERM. Mit erdreich bedecken/begraben. HISP. Enterrar los muertos. ANGL. To burie, to cover with earth. Mart. lib. 8.
 Collegitque sinu fragmenta novissima fracti
 Oris, & aggesta contumularvit humo.
 Humo patria contumulari. Ovid. 3. Trist. Eleg. 3.
 Ut saltem patria contumularer humo.
 Plin. lib. 5. c. 13. Perdices ovis stragulum molli pulvere contumulant.
CONTUNDO, is, contudi, contusum: simul, sive totum tundo, frango, comminuo, percutio. חָתַךְ *chath*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Piler, broyer, rompre, froisser. ITAL. Pestare. GERM. Zerstoßen/zerreiben. HISP. Herir ó majar. ANGL. To beate and breake in pieces. Nonne me hic pugnis contudit? Plaut. Amph. sc. 1. a. 2. & alibi. Is qui me contudit (sub pugnis.) Ibid. Ego eos latrones hostes bello & virtute contudi. Idem Amph. Horat. lib. 1. Epist.
 — Duram qui contudit hydram.
Contūsus, a, um. Confractus. חָתַךְ *chathúth*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Pilé, broyé, rompu, froissé. ITAL. Pestado, rotto. GERM. Das zerstoßen/oder zertrütscht ist. HISP. Majado, rompido. ANGL. Beaten and broken in pieces. Colum. lib. 7. Plus etiam ejusdem radix contusa prodest. Classis victa, fusa, contusa. Liv. 10. d. 4.
Contusio, nis, verbale, Fractio, comminutio, percussio. Plin. lib. 17. c. 24. Est & quædam contusio facis hebetioris. Col. lib. 12. cap. 47. Quia hæc candidior est oliva quam ea quæ contusione livorem contrahit. Hinc per translationem Celsus vocat Contusionem, quum pars aliqua ferro, vel baculo contusa & læsa, livorem acquisivit, nec ulcus contraxit, sed tantum inflata est. GALL. Contusion.
 || Contusorium, mortarium. Poll. ||
CONTŪR, eris: Video & aspicio. חָשַׁף *niskáph*. חִבֵּית *hibbit*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Regarder de prés & diligemment. ITAL. Guardare. GERM. Eigentlich vnd wol beschawen. HISP. Mirar. ANGL. To behold stedfastlie. Plaut. Asinar. At hercle ipsum adeo contuor, quassanti capite incedit. Contuor tamen frequentiori est in usu. Tam paratum esse scio, quam huc scipionem contui. Ibid. sc. 1. a. 1. Contrectare, colloqui, & contui. Ibid. sc. 1. a. 3.
Contūōli, oculi sunt in angustum coacti, conniventibus palpebris: à contuendo, id est, simul aspiciendo, dicti. Festus. || Scaliger legit *conivoli*: vide supra.
Contūra, navigii genus. Lex. gr. b. ||
CONTŪRBĀRE, propriè est confundere res aliquas, & inter se commiscere. חָבַר *bachar*. חָמַם *hamám*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Troubler & estonner, confondre & mesler. ITAL. Turbare, conturbare. GERM. Zerrütten/verwirren. HISP. Enturbiar ó perturbar. ANGL. To trouble, to astonish, to mingle or confound. Unde Catull. eleganter dixit, Conturbare basia, pro eo quod est Bastorum numerum confundere. Statum Galli conturbavit Manlius. Gell. cap. 13. lib. 9. Transfertur etiam ad animum, & significat turbationem afferre. Cic. pro Cluent. Unum est quod me maximè conturbat. Idem 3. Offic. Incidunt sæpe multæ causæ, quæ conturbent animos utilitatis specie. Conturbare absolutè, vel conturbare rationes, frequens est apud veteres, pro decoquere, pecuniam dissipare, quod vocant || GALL. Faire banqueroute. ITAL. Fare banquarotta. GERM. Das sein vnmüßlich verthun/oder verschwenden. HISP. Quebrar rompiendo el credito. ANGL. To wast, to mak feasting and bankroute. Ulpian. L. quicunque, ff. de inst. act. Deinde pecunia accepta præsentis, ut per dies singulos ei panes præstaret, conturbaverit, Cicet. pro Plane. Verum fac me debere multis, & in iis Plancio: utrum igitur me conturbare oportet, an ceteris, quum cujusque dies venerit, hoc nomen quod urget, nunc quum petitur, dissolvere? Sic etiam accipiendum est illud apud Mart. lib. 9. Epigram. 3.
 Grandis in athereo licet auctio fiat Olympo:
 Coganturque Dii vendere quicquid habent,
 Conturbabit Atlas.
 Hoc est, etiam si superi facta auctione divendant quicquid possident, ea tamen est æris alieni magnitudo, quo superi tibi sunt astricci, ut cælestium omnium possessiones in pecuniam redactæ satisfacere non possent tanto æris alieni cumulo. Atlas itaque ubi videtur cælum solvendo non esse, conturbabit, hoc est, videt se in pedes, quemadmodum mercatores solent, quum videntur se esse solvendo. Conturbator dici potest qui dicitur || GALL. Vn banquerottier. ITAL. Banquerotiere, consumatore. GERM. Ein vørgender/ein vertüger mensch. HISP. El que quiebra el credito. Conturbare item debitores dici possunt, qui commiscunt & confundunt ea, quæ bonis omnibus debent, ut ea non dissolvantur nisi universis, aut ne universis quidem. Solent namque hi qui creditoribus satisfacere non possunt, id beneficii ab Imperatore impetrare, ut quinquennio toto à creditoribus appellari non possint. Alibi conturbare præter vulgaram significationem, etiam fidem frango, nec creditori volo, aut possum satisfacere, denotat. Alph. de in rem vers. l. quidam fundum. Postea, inquit, conturbaverat, qui boves venderat. Idem de inst. act. l. quicunque. Si quis pistor servum suum solitus fuit ad certum mittere locum ad panem vendendum, deinde conturbaverit.
Conturbatio, verbale: Perturbatio. חָבַר *nehcheréth*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Troublement. ITAL. Turbamento. GERM. Zerrütung. HISP. Obrado enturbiar. ANGL. Discording, troubling or confounding. Ennius apud Cicet. 4. Tusc. Conturbatio est metus excrucians cogitata. Conturbatio oculorum, οφθαλμία, levis, cum oculus caligat, & confusus videt: unde conturbatus oculus apud Cic. 3. Tusc. Scribonius Largus, Ad conturbationes oculorum scio multa collyria. Idem oculorum siccam perturbationem, οφθαλμία expofuit.
 || Conturbatorum servi, qui domini pecuniam eludunt, partem sibi servant. Rhod. ||
Contūs, i, pertica longa lignea, seu hastile rasum ferro præfixum, à *κόντις*, pungo, stimulo. || *κόντις*. Suidæ. GALL. Vne perche de marinier pour s'ender le fond de l'eau, une lance. ITAL. Asta longa, picca, lancia. GERM. Ein stang oder ein stachel. HISP. El cuento, pertega, vatal ó tiento. ANGL. A perche or long stasse to sounde the ground of Calepini Pars I

waters. Sides, sive hasta longior, duriorque, ad percutiendum apta. Virg. 9. Æneid.
 — telorum effundere contra
 Omne genus Teucris, & duris detrudere contra.
 Unde Contatos milites Vegetius appellat. Accipitur pro petica ferrum in capite habente, qua nautæ utuntur ad loca navibus opportuna exploranda. Virgil. 6. Æneid.
 Ipse vatem conto subigit.
 Hinc percontor, aris, teste Donato, pro inquito, & quasi conto prætento.
Contarii, κωντοφόροι, qui contos ferunt. Jul. Capitol. Placuerat ut contarii cum eo transirent.
CONVĀDOR, aris. Vador, vadimonium denuntio. חָוַד *jahád*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Bailler assignation, adjourner. ITAL. Constringere à far sicurtà. GERM. Am rechstag zuerschincen verbürgen. HISP. Coger ó fiar la persona. ANGL. To binde him or another to compear en judgement. Plaut. in Cure. Ubi tu es, qui me convadatus es venereis vadimoniis?
CONVĀLEO, es, vel Convalesco, est valetudinem & robur recipio, convalesco, valentior fio, ex morbo recreor. חָוַד *chajáb*. חָוַד *chazák*. חָוַד *chazák*. GALL. Recouvrer santé, se guerir, se renforcer. ITAL. Guarire, risanarsi. GERM. Widenumb gesund vnd vermögend werden. HISP. Convaleserse. ANGL. To recover health, to waxe strong. Cicet. ad Cornif. lib. 12. Hircius noster tardius convalescit. Mart. lib. 10.
 Heredem scripsit me Numa, convalluit.
 Cic. antequam iret in exilium, Ne rei crudelitas experrecta in me, in vos convalescat: hoc est, vires & robur assumat. Convalluit ea opinio. Gell. cap. 11. lib. 4. Varro cap. 2. lib. 33. Cum convalescerent desitæ arbores, id est satæ arbusculæ firmas radices agere cœperunt.
 Ut eandem sensus convalluit me.
 Ovid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. Convalluit annona. Suet. in Aug. cap. 42. Convalescere ex morbo. Idem August. cap. 59. Convalluisse ramos languentes. Ibid. cap. 91.
CONVĀLLĀRE: Vallis undique claudere, ac munire, αὐτοκλειόμενος. Gell. lib. 12. cap. 13. de Oceano, Undarum illius ambitu terris omnibus convallatis.
Convallis, Planities ex omni parte comprehensa montibus, collibusque: dicta (ut inquit Varro) quasi cavata vallis. חָוַד *načál*. חָוַד *hémek*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Vne plaine environnée de montagnes de toutes parts. ITAL. Piano circondato de monti. GERM. Ein rund thal. HISP. Valle cercada de monte de todas partes. ANGL. A vallay or dale. Liv. lib. 1. ab Vrbe. Romani Sabinique in media convalle duorum montium redintegrant prælium. Plin. lib. 33. cap. 4. Convallis & intervalla substructis canalibus juuguntur.
CONVĀSO, as, significat, furtim omnia colligo, ut inquit Nonius. חָוַד *aghár*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Faire son paquet, trourser ses hardes, les amasser, comme quand quelqu'un s'en veut aller à la desrobée. ITAL. Far fardello per rubare. GERM. Zusammen raspen/oder lesen mit stölen. HISP. Enfardelar para huyr. ANGL. To trusse up together in to a packe or fardell. Terent. in Phorm. Aliquid convasssem, & que hinc me protinus conjicerem in pedes. Non.
CONVĒHO, is, ère: Comportare. חָוַד *nasá*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Porter ou mener, ou amasser ensemble. ITAL. Portare insieme. GERM. Zusammen tragen, zusammen führen. HISP. Juntamente llevar acuestas ó encima. ANGL. To carie, conveyigh or gather together. Plin. lib. 12. Thus collectum Saboram camelis conveyitur. Cicet. pro Mil. Repentè lyncibus in eam insulam materiam, calcem, cæmenta atque arma convexit.
CONVĒCTO, as, frequentativum. חָוַד *načál*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Porter & amasser ensemble par plusieurs fois. ITAL. Portare spesso ó condurre in carro, ó in nave. GERM. Vil oder ofttemál zusammen führen. HISP. Muchas vezes llevar juntamente. ANGL. To carie and heape together of ten. Virg. 9. Æneid.
 Convectare juvat pradas, & vivere rapto.
 Idem 4. Æneid.
 — pradamque per herbas
 Convectant colle angusto.
CONVĒCTOR, is, qui in eadem navigat navi. חָוַד *passanger*. ANGL. A passenger, one that conveyeth over many. Cic. ad Attic. lib. 11. Quia etiam navi conjue me, & ipso convectore usum puro.
CONVĒLLO, is: Vello, vel avello. חָוַד *hakár*. חָוַד *nathásch*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Arracher. ITAL. Svellare. GERM. Ausrauffen/ausrupfen. HISP. Arancar en uno. ANGL. To pull or pulck a way by the rootes. Plaut. in Amph. Qui tam vasto impetu has fores toto convulsit cardine, id est, emovit. Plin. epist. 139. Ac mihi domus ipsa nutare, convulsæque sedibus suis ruitura supra videtur, id est, emota. Convellere, pro auferte, abrogare, destructe. Cic. pro Corn. Balbo, Cur ea quæ mutare non possumus, convellere malumus, quam tueri? Convellere pro eo quod & Confutare dicimus. Cic. 1. de divin. Hæc si tenemus, quæ mihi quidem non videntur posse convelli, profectò hominibus à diis futura significati necesse est.
CONVŪLSŪS, participium. חָוַד *nehkár*. חָוַד *nittásch*. אֲוֵרָבָה, פְּרָוֵרָה, וְרָוֵרָה. GALL. Pâmé, retiré. ITAL. Spasmato, retirato. GERM. Destupfft/ein gezogen. HISP. Pasmado. ANGL. Pulled up or pluered up, tak en with the crampe. ut, Convulsus musculus, hoc est, cujus fibræ contractæ sunt versùs suam originem. Convulsi nervi, & Convulsi tendones, hoc est, contracti, & velut complicati. Plin. lib. 20. cap. 7. Convulsa & luxata caulibus tritis cum polenta ex aqua frigida leniunt. Convulsam dixerunt veteres, pro Convulsam, ut Artus convulsi peareunt, apud Lucretium lib. 3.
CONVŪLSIO, nis. חָוַד *pasme*. GALL. Pasme, maladie, convulsion. ITAL. Spasmo. GERM. Krampff. HISP. Pasmo. ANGL. A pulcking up the crampe. Plin. lib. 20. cap. 15. Ligusticum aliqui pagacem vocant: stomacho utile est, item convulsionibus & inflammationibus. Convulsiones, vulgò retractiones dicuntur: de quibus Gal. lib. 6. de locis affectis. Celsus lib. 2. cap. 1. Frigus modò nervorum distensionem, modò rigorem infert, illud *κωνυλίο*, id est convulsio, hoc *κωνυλίο* Graecè nominatur.

ITAL. *Conventione, congregazione, patto, accordo.* GERM. *Vertrag/uberkommus/vereinigung.* HISP. *Convencion, pacto, acuerdo.* ANGL. *Convention, league, convenant.* Nomen generale est ad omnia pertinens (ut scribit Ulp. l. i. d. de pactis) de quibus negotii contrahendi, transigentique causa consentiunt, qui inter se agunt. Nam sicut convenire dicuntur, qui ex diversis locis in unum locum coeunt, ita qui ex diversis animi motibus consentiunt, & in unam sententiam concurrunt. Adeoque conventio nomen generale est, ut nullum esse conventum, nullam esse obligationem dicat, quae non habeat in se conventionem, sive verbis, sive re fiat. Conventionem Ulp. in l. 5. 6. & 7. d. de pact. verbis nomen esse ait, cuius dux species, legitima (quae pactum appellat) & Juramentum. ¶ Conventio item veteribus idem quod concio: inde apud Varronem in *tabulis censoriis*, Conventionem habeat qui Iustrum conditurus est. Item paulo post ex *commentariis Consularibus*: Voca ad conventionem omnes Quirites huc ad me, id est, ad concionem.

CONVENTIONALIS, *συμβαλτικός*: ut, Stipulatio conventionalis, quae fit ex conventionem reorum. Pomp. D. lib. 45. tit. 1. l. 5.

CONVERBERO, as, idem quod Verbero. { *כחך* *hichcháh.* *μαχάω.* GALL. *Battre & marquer de coups, ou playes.* ITAL. *Battere, flagellare.* GERM. *Schlagen.* HISP. *Agotar con apotes.* ANGL. *To beate.* Plin. lib. 13. cap. 22. Nocturnis grassationibus converberatam faciem illinens. Sueton. in *Neron.* cap. 42.

CONVERNARE, vernaculi: Simul nati domi. Gloss. ¶

CONVERRO, is, ere, simul verro, vel idem quod simplex Verro. { *כבר* *biber.* *ΝΥΝΘ* *retá.* *συμμιμνω,* *σάπρω.* GALL. *Balier, nettoyer & amasser ensemble, ramasser.* ITAL. *Scovare.* GERM. *Wütschen/oder zusammen kehren.* HISP. *Barrer.* ANGL. *To cleanse, swipe or swipe together.* Plaut. *Seicho.* Hercle verò capiam scopas, atque hoc converram lubens. *Ibidem.* Revertam hercle hoc, quod converri modo. Col. lib. 7. cap. 6. Diligens pastor quotidie stabulum convertit, nec paritur sterco, aut humorem consistere.

CONVERTITÖR, apud Apuleium in *Apologia pro Magia*, Convertitorem pridianæ reliquiae: ac si supinum esset Convertitum.

CONVERTSÈ, adverbium: Pro nitidè, à verbo Converto. { *καθαυτός.* GALL. *Nettement, après avoir bien balie & nettoyé.* ITAL. *Nettamente.* GERM. *Zierlich/wool geuebert/hübsch aufgebunt.* HISP. *Limpidamente.* ANGL. *Cleanlie, y for ter swiping.* Cato cap. 143. Villam conversè, mundèque habeat.

CONVERTA, V. E. sub A. Barenfi in Calabria. ¶

CONVERSÖR, & Conversatio: vide *Converto.*

CONVERTO: Verro, vicissim retrò commeo, aspectum aliquò refero. { *הפך* *haphách,* *השיב* *heschib.* *σπείρω.* GALL. *Tourner ou faire tourner, muer.* ITAL. *Volgere, voltare, convertire.* GERM. *Bekehren/oder umbkehren/umbwenden.* HISP. *Convertir, bolver.* ANGL. *To convert, to returne.* ¶ ut, Convertere se domum, hoc est, reverti. Terent. in *Adelph.* Ego jam transacta te convertam me domum cum opsonio. Salust. in *urth.* 66. Deinde cum omni multitudine in regnum suum convertit. Alii, *se convertit.* Plinius de *viris illustribus*, Veientes ad dolos conversi, pecora ex adverso in conspectu illorum posuerunt. Cicet. 3. *Offic.* Ibi quum palam ejus annuli ad palmam converterat, à nullo videbatur, ipse autem omnia videbat: idem rursus videbatur, quum in locum annulum inverterat. Idem lib. 1. de *Orat.* Ac quocunque te animo & cogitatione convertetis, permultos excellentes in quoquo genere videbis. Livius 2. *bell. Punic.* In admirationem & ipsum, & omnes qui circa erant, converterunt. Cicet. *Appio lib. 4.* Gratulabor tibi prius (ita enim rerum ordo postulat,) deinde ad me convertar. ¶ Convertere, pro interpretari, sive ex una lingua in aliam vertere. { ANGL. *To turne or translate.* } Cicet. de *opt. genere Orat.* Converti enim ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias. *Ibidem.* Quod igitur est eorum in orationibus è Græco conversis fastidium? ¶ Convertere in belluam, hoc est, transmutare & transformare. Cicet. 3. *Offic.* Quid enim interest utrum ex homine se convertat quis in belluam, an hominis figura immanitatem gerat belluæ. Viam convertere, est viam repetere, per quam nunc prius veneras. Virg. 5. *Aeneid.*

— rursusque vocati
Convertere vias.

Castra castris convertunt. Caes. lib. 1. de *bell. civ.* Convertit, pro conversus est. Aufon *Epigr.* 68.

CONVERTÖR, eris, deponens, quo antiqui usi sunt pro Converto, *σπείρω.* Plaut. *Amph.* Sed tamen in fugam se nemo convertitur. Et Caes. lib. de *bell. civil.*

CONVERSÜS, participium. { *משב* *muscháb,* *מיתחב* *mithhapéch.* *συνεραμίδω* *συνεραμίδω.* GALL. *Tourné, changé, retourné.* ITAL. *Mutaro.* GERM. *Bekehrt/umbgeendit/verwendert.* HISP. *Convertido, mudado.* ANGL. *Turned, changed.* Cic. pro *soann.* Scip. Hujus quidem anni nondum vigesimam partem scito esse conversam.

— Conversus terga domator.

Tibul. lib. 4.

CONVERSIO, nis: Circumversio, mutatio. { *הפכה* *haphcháh.* *επιτροπή,* *ἀνακύκλωσις.* GALL. *Tournement, changement.* ITAL. *Mutamento, cambiamento.* GERM. *Bekehrung/oder umbkehrung.* HISP. *Mudanza.* ANGL. *A turning, converting.* ¶ ut, Versio versæ, id est, inversio & revolutio. Plin. lib. 8. cap. 42. ¶ Vulvarum conversio, apud eundem lib. 20. cap. 22. ¶ Conversio verborum. Cic. 2. de *Orat.* Et efficiendum est illud modò vobis, ne fluat oratio, ne vegetetur, ne insistat interiùs, ne excurrat longius, ut membris distinguatur, ut conversiones habeat absolutas. Neque semper utendum est periphrasi, & quasi conversione verborum; sed sæpe carpenda membris minutius oratio est.

CONVERSUS, us, ui: Versio, *συστροφή.* Mactob. *Satur. lib. 7. cap. 9.* Septimus motus qui gyros efficit, crebro conversu turbat.

CONVERTO, as, are, frequentativum à Converto, verso. { *αεάζω.* GALL. *Tourner souvent & retourner.* ITAL. *Volgere spesso.* GERM. *Sich viel und oft kehren hin und her wenden.* HISP. *Bolver muchas vezes.* Calepini Pars I.

ANGL. *To turne of ten.* Cic. de *Univ. sist.* Quippe qui ex eadem vincit, alteraque natura, adjuncta materia temperatiore, trium partium proportione compacta, se ipse convertens, quam materiam mutabilem arripuit. ¶ Conversari: Consuescere. *συνμιμνω.* Senec. lib. 1. de *ira.* Sumuntur à convertantibus mores.

CONVERSÖR, deponens, pro Frequento, consuetudine alicujus utor; *ἀσπείρω.*

CONVERSATIO: Consuetudo, familiaritas. { *מנהג* *minhágh,* *דרכ* *derech,* *הליכה* *halicháh.* *ἀσπείρω.* GALL. *Conversation, hantement.* ITAL. *Conversatione, prattica.* GERM. *Bethwohnung.* HISP. *Conversacion y participacion.* ANGL. *Haunting and familiaritie fellowship.* Plin. lib. 10. cap. 33. Néve cui frequentior conversatio suspecta sit, Quintil. *Senior Declam.* 256. Quis me dignum conversatione vestra sentiret, si aliter optarem? At *Junior lib. 1. cap. 2.* Nec tutior pueris inter servos malos, quam inter ingenuos, & modestos conversatio est. Conspectum conversationemque civium profugit. Senec. cap. 17. de *consol. ad Polyb.* Convictus & conversationes. Idem cap. 15. de *consol. ad Helv.* ¶ Conversatio pro conversione. Idem *epist.* 75. Sciâtque illa ipsa quibus lædi videtur, ad conversationem universi pertinere, & ex iis esse, quæ cursum mundi consummant.

CONVESCÖR, simul vescor. Gloss. convescitur, *συνωλιζέται.* ¶

CONVESTIO, is, ire: Vestio, exorno. { *לבש* *lavásch,* *השי* *hatsáph.* *ἵκαω,* *ἠσπείρω,* *ἀεζάω.* GALL. *Vestir, orner.* ITAL. *Vestire, ornare.* GERM. *Beleyden.* HISP. *Vestir y ornar.* ANGL. *To decke, to apparell.* ¶ ut, Convestiuntur herbis prata. Cicet. 1. *Tuscul.* Idem ad *Quint. frat. lib. 3.* Topiarium laudavi, ita omnia convestivit hedera, & c. Idem pro *domo sua.* Ergo ejus domum eversam duobus lucis convestitam videtis.

CONVEXO: Vexo. { *כעס* *hatsáb,* *דאג* *daágh,* *דאב* *daáb.* *ἀεζάω.* GALL. *Fâcher, molester, vexer & tourmenter.* ITAL. *Disturbare, molestare, noiare.* GERM. *Plagen/verletzen/betrüben/überdregen.* HISP. *Fatigar & molestar.* ANGL. *To vexce, to torment.* Gell. lib. 10. cap. 6. Sed utinam reviviscat frater, aliamque classem in Siciliam ducat, atque istam multitudinem perditum eam, quæ me malè miseram nunquam convexit. Verba filiae Appii Claudii Cæci.

CONVEXUS. ¶ Concavus, quod scilicet est ex omni parte declinatum, qualis est natura cæli, quod ex omni parte ad terram versùs declinat. { *קמור* *qamôr.* *ἐπικύβητος,* *ἀγκύλος.* GALL. *Courbé, voûté, comme semble estre le ciel.* ITAL. *Piegato in arco, in volto.* GERM. *Das in die runde gebogen ist/rund zugewelbt.* HISP. *Redondo por de fuera.* ANGL. *Crooked and bonding downe us the heaven.* Virg. 4. *Eclog.*

— Affice convexo nutantem pondere mundum.

Idem 4. *Aeneid.*

— Tudet cæli convexa tueri: id est, cælum convexum.

CONVEXITAS. ¶ Concavitas. { *καμ* *qam.* *συγκλίσις,* *κλιόσις.* GALL. *Courbement en rond.* ITAL. *Incurvatura, piegatura.* GERM. *Xund gewelb.* HISP. *Redonde por de fuera.* ANGL. *Crookednesse and bending downe toward of an hollow thing.* Plin. lib. 38. cap. 25. Super omnia est mundi convexitatis, terrarumque globi differentia. Idem lib. 31. cap. 3. Reperiuntur in convallibus maximè & quodam convexitatis cardine, aut montium radicibus. ¶ Tractum à concavitate navium, quæ extrinsecus hujusmodi formam habent: Unde etiam pro eodem Carinatum dicimus, quod formam carinæ habet.

CONVEXO: Convexitas, *συγκλίσις, συγκλίσις.* Gell. lib. 14. cap. 1. Partium circularumque cæli, ex divergentia, & convexionibus mundi varietas.

CONVEXUM, pars exterior circumferentiæ. Gell. ¶

CONVIBRARE. Apul. *Florid. lib. 2.* Discit autem statim pullus usque duos ætatis suæ annos, dum faciliè os uti conformetur, cum tenetæ lingua uti convibretur.

CONVICANEUS, vicinus. Vocab. Eccl.

CONVICANUS, ejusdem vici. Cat.

CONVICINIUM, ubi plures vicini. ¶

CONVICIUM: Contumelia, inquit Labeo Jureconsult. quasi convivium, mutata littera, à concitatione, vel conventu, sive collatione vocum. { *דופי* *dôphi,* *דבב* *dibbáb,* *חפ* *cherpáh.* *λοιδορία.* GALL. *Injure, parole injurieuse, moquerie, reproche.* ITAL. *Maldicenza, ingiuria di parole.* GERM. *Ein schmachred/lesterung/scheltz wort.* HISP. *Denuesto con voces y injurias.* ANGL. *A reproche, cheque, or taunte.* ¶ Quum enim in unum complures voces conferuntur, Convicium dicitur: quum autem nec in cætu, nec vociferatione dicitur, non propriè Convicium nominatur. Fest. tamen à vicis, in quibus primò habitatum est; derivat. ¶ Grut. in *Sen.* ex Casaubono ait, convicium esse idem, quod *κονβόσις,* convocium: ut in illo; Sex convivium, plures convicium: & sic Gloss. *convicior,* *κονβόσις, βόσις:* Onom. convicium; *λοιδορία.* Vocab. vet. ducit à con, & vitio; as. ¶ Alii dicunt Convicium esse maledictum cum contumelia, & à vitio derivari, vel à Convito (ut Vallæ placet.) Unde etiam per ts nonnulli scribere maluerunt. Valla tamen fatetur posse scribi per c. Significationem hujus dictionis optimè ostendit Cicet. pro *Cælio.* Maledictio autem nihil habet propositi, præter contumeliam: quæ si petulantius jactatur, Convicium: sin facerius, Urbanitas nominatur. Idem 4. *Acad.* Urgebor jam omnium vestrum convicio: Convicii petulantis judicium in histriorem ex alto redditur. Vel leius.

— Néve in me stolidi convicia fundere lingua
— Admiremur eum.

Ovid. 13. *Metam.* Convicium facere creditori (naturæ; vel fortunæ.) Senec. cap. 10. de *cons. ad Marc. al.* 35. Convicia faciamus ore nostro & publico fortunæ. Idem cap. 16. de *consol. ad Polyb.* Intelliget quid periculi sit dotata uxori convicium facere. Plaut. *Afin. se. 2. a. 5.* Facere & mereri convicia. Quintil. ¶ Convicium nihil aliud aliquando, quam strepitus, & vocum multitudo. Cic. pro *Sextio.* Et is qui antea cantorum convicio conciones suas celebrare solebat, cantorum ipsorum vocibus ejicitur. Idem pro *Archia;*

Quia suppeditat nobis ubi & animus ex hoc forensi strepitu reficiatur, & aures convicio defessæ requiescant. De hoc nomine vide Vallam lib. 6. cap. 52.

Conviciōium, diminutivum à Conviciūm. Lamprid. in Alex. Se vero, Lacesitus erat conviviolis.

Conviciōr, aris: Contumeliam dico. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Irriter dire paroles injurieuses. ITAL. Calomniare, dir villania. GERM. Eстерen/einem schmächtlich vnd vbel zureden. HISP. Injuriar de palabras. ANGL. To rebuke, check or saunt. } Quintil. lib. 3. Contra sententibus inhumanè conviciabantur. Varro lib. 2. cap. 5. Cùm alius eum salutasset, alius conviciatus esset, qui tam serò venisset ad constitutum.

Conviciatōr, qui conviciūm dicit, vel facit. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Injurius, médisant, qui dit paroles injurieuses. ITAL. Chi dice parole oltraggiose contra alcuno, ingiurioso. GERM. Ein lesterer/schmächer. HISP. Injuriador assi. ANGL. A rebuker, a reproker, a checker, a rayler. } Cic. in Salust. Si de mea vita, atque artibus huic convitiatori respondero. Idem pro Murana, Si verè obijcitur, vehementis accusatoris; sin falsò, maledici convitiatoris.

Convictōr, Convictus, vide Convivo.

CōNVINCO, is. Vinco, arguo, redarguo, evinco, { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Convaincre & surmonter. ITAL. Convincere. GERM. Überwinden/überzeugen. HISP. Vencer. ANGL. To vanquish and overcome. } ut, Convincere adversarium autoritatibus & testibus. Cic. lib. 7. in Verr. Idem de Amicitia, Tamen hæc duo levitatis pleròsque convincunt. Convictus in mendaciis. Gell. cap. 2. lib. 14. Convincamus hujus amentiam. Quintil. Vxoris facta convincam turpia. Plaut. Amph. bis, & Capt. sc. 4. a. 3.

Convictus, a, um, Particip. Victus, evictus. Cic. in Catil. Quum ille homo audacissimus conscientia convictus reticuisset.

Convinctio, verbale à Convincio, pro Conjunctione. Quintil. lib. 1. de Grammatica, de numero partium orationis. Veteres enim, quorum fuerunt Aristoteles atque Theodectes, verba modò, & nomina conjunctiones tradiderunt, videlicet quòd in verbis vni sermonis, in nominibus materiam, quia alterum est quòd loquimur, alterum de quo loquimur: in conjunctionibus autem eorum complexum esse judicaverunt, quas conjunctiones à plerisque dici scio, &c.

Convivo, is, ere, *συνωσῶν*, unà video, unà vivo. Lucret. lib. 1. Res quibus occultas penitus convivere possis. Cic. in Arato, Et loca convivisti cauda tenuis infera piscis.

Convivā, Convivator: vide Convivor.

CōNVIVO, is, ere: Simul vivo, & comessor. { συνωσῶν } *συνωσῶν.* GAL. Vivre ensemble, boire & manger ensemble. ITAL. Vivere & far una spesa insieme, mangiare in compagnia. GERM. Bey einem leben/mit einem essen. HISP. Vivir juntamente. ANGL. To live and eat or drink together. } Plaut. in Amph. Misisti ad navim Sofiam, vt hodie tecum conviveret. Quintil. lib. 1. cap. 12. Lavamur, & tondemur, & convivimus ex consuetudine.

Convivōr, aris, ari. Convivium facere, convivium agere, epulas dare, { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Faire banquet, faire grand' chere, banqueter. ITAL. Mangiare insieme. GERM. Mahlzeit halten / zächen / miteinander essen / gästung anrichten. HISP. Comer splendidamente, y juntamente. ANGL. To feast, to banquet, to mak good cheere. } Terent. in Heaut. Scortari crebrò nolunt, nolunt crebrò convivari. Cic. 5. in Verr. Quotidie solitum esse non solum in publico, sed etiam de publico convivari. Et Convivo, as. Pomp. Sicalendis convivent, idibus cœnant foris. Enn. Convivat sine modo. Non. cap. 7.

Convivātōr, dicitur qui parat convivium. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Celuy qui fait le banquet. ITAL. Chi fa conviti. GERM. Der ein malzeit hale / der wirt. HISP. El que haze combite. ANGL. A feaster or banketter, or that maketh good cheere. } Liv. lib. 5. bell. Maced. Est autem res simillima cœnæ Chalcidensis hospitis mei, hominis & boni, & sciti convivatoris.

Convivā: Socius ad epulas, convivor. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Qui est convié ou inuité au banquet, qui disno ou soupe avec un autre. ITAL. Invitato à pasto. GERM. Der auff ein malzeit oder gästung geladen ist / ein gäst. HISP. Combidado. ANGL. He that is called to banquet or feast. } Cic. de Orat. Collectam à conviva exigere. Terent. in Heaut. Egomet conviva motor. Plaut. in Asin. Vocet convivam neminem, illam tu voces. Aedes plenas convivarum & mulierum (id est, comessatores.) Idem Mostell. sc. 1. a. 2. Boves convivas faciunt. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Convivæ ambulat ante ostium. Et, vbi convivæ ceteri? Idem Men. sc. 2. a. 1.

Convivium, à vivo fit. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Banquet. ITAL. Convito. GERM. Ein malzeit/gästmal. HISP. Combite. ANGL. A feast, or bankett. } de quo Cic. de Senect. Bene enim maiores nostri accubationem epularem amicorum, quia vita conjunctionem haberet, Convivium nominarunt: melius quàm Græci, qui hoc idem tum comotationem, tum concœnationem vocant. Terent. in Eunuch. Unà in convivio erat hic, quem dico. Cic. pro Calio, Baiisacta convivias, comessationes, cantus, symphonias, navigia iactant. Effugi foras, nam convivij sermonisque pertæsum est. Plaut. Mostell. sc. 4. a. 1. Agitemus hoc convivium vino & sermone suavi. Idem Merc. sc. 2. a. 2. & Asin. sc. 1. a. 5. Sublatum est convivium. Idem Men. sc. 1. a. 3. Invocatus solet esse in convivio. Idem Capt. sc. 1. a. 1. Item, Convivium inire, & dimittere. Suet. cap. 76. Convivio pleno, vide Plenus. De Convivio & Convivis. Gell. c. 11. lib. 13. ¶ Tempestivum convivium, quòd lecto tempore certòque fit, i. statò & consueto. Intempestivum verò, quòd incerto & extraordinario, vt quòd summo manè, aut in multam noctem agitur. Cic. in Verrem 5. act. Statuitur Lollius in illo tempestivo gladiatorum convivio. Cato in lib. de senectut. apud Cicronem inquit, Ego verò propter sermonis delectationem tempestivis quoque conviviis delector. Vide in eius vita Plutarch. & apud Cic. ad Attic. 9. Cœnæ tempestivæ. De intempestivo convivio, in orat. pro Muren, & pro Arch.

Convictōr, dicitur quotidianus conviva & qui nobiscum vivit, vulgò

Commensalem vocant. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Qui boit & mange avec, commensal. ITAL. Familiare della tavola, che vive insieme. GERM. Ein tischgänger der täglich bey einem ist vnd lebt. HISP. El que vive juntamente con otros. ANGL. A companion at table. } Horatius, Nunc quia sum tibi Mecænas convivor. Suet. in Tib. Nihilò lenior in convictores Græculos. Quid. 4. de Ponto, Ille ego convivor, densòque domesticus usu. Cic. in Tiron. Vtor familiaribus & quotidianis convivoribus, quos secum Mitylenis Cratippus adduxit, hominibus & doctis, & illis probatissimis.

Convictus, us, ui Conversatio, & commercium, quòd qui unà versantur, sæpe etiam unà vivant & epulentur. { חרשׁוֹת הַחַיִּים } *hosfi dibbáh, חרשׁוֹת* *cheréph. λαιδερῶν.* GAL. Nourriture ordinaire, vivre avec un autre, mesme table. ITAL. Conversazione, commercio. GERM. Ordentliche natung/beywoning/gemeinschaft des lebens. HISP. Aquella biuenda en uno. ANGL. A living together at one table, ordinaire foode, meate and drink. } Col. lib. 11. cap. 1. In primis convictum domesticum, multòque etiam magis extremum vitet. Convictus humanus, & societas. Cic. 3. Offic. Luceius. Cic. lib. 5. Vt istius te modestiis laxes, & ad convictum nostrum redeas, & ad consuetudinem, vel nostrum communem, vel tuam solius ac propriam. — convictu causisque valentibus essem Iunctus amore tibi. Ovid. Eleg. 7. lib. 1. Trist. Dulcia convictus membra fuerè mei, Ponticus & Batuis. Idem Eleg. ult. lib. 4. Trist. Sen. c. 5. de cons. ad Marc. & c. 15. de cons. ad Helv.

Convivālè, quòd ad convivium pertinet. { συνωσῶν } *συνωσῶν.* GAL. De Banquet, des appartenances de banquet. ITAL. Cosa que appartiene à convivio. GERM. Das zu der malzeit oder bankett gehòrt. HISP. Cosa perteneciente al combite. ANGL. Of a feast or bankett. } Livius, Multaque convivalia ex auro & argento vala. Convivialia oblectamenta. Idem lib. 9. bell. Maced. Tunc psaltia, sambucistria, & convivalia ludionum oblectamenta addita epulis. Fabulæ convivales. Tacit. lib. 6.

CōNVOCO, as, are: Congregare, simul vocare. { καρὰ } *καρὰ, πρὸς* *καρὰ, συσῶν.* GAL. Convocuer, appeller pour assembler plusieurs personnes. ITAL. Convocare, congregare. GERM. Zusamen beruffen. HISP. Llamar juntamente, ayuntar. ANGL. To call together, to assemble. Cic. 3. Offic. Piscatores ad se convocavit, & ab iis perivit, &c. Convocare in concionem, & ad concionem: apud eundem lib. 3. de lege Agrar.

Convocatio, nis: Conventus, congregatio. { καρὰ } *καρὰ, πρὸς* *καρὰ, συσῶν.* GAL. Appel ou convocation de plusieurs personnes, assemblée. ITAL. Il chiamare, l'assembler. GERM. Ein zusamen beruffung/oder versammlung. HISP. Llamamiento para ayuntar. ANGL. Calling together, assembling. } Cic. post reditum in Sen. Nulla ad Rempubliam defendendam populi Romani convocatio.

CōNVOLO, as, are. Simul volare, per translationem concurrere, sive festinanter convenire. { συνωσῶν } *συνωσῶν.* GAL. Voler ensemble, venir en diligence. ITAL. Volare insieme. GERM. Miteinander fliegen/zusamen fliegen. Item, Eilendes vnd flugs zusamen kommen. HISP. Volar juntamente en uno. ANGL. To flie or runne together. } Cic. 3. Tusc. Et illi quidem pugnant, & quidam vicinorum fidem implorant: multi autem sunt, qui statim convolant. Terent. in Heayr. Quum interea tumor venit, datum iri gladiatores, populus convolat. Convolat omnis turba, Ovid. 6. Fast.

CōNVOLVO, is, ere: Simul volvo. { γῆρας } *γῆρας, ἄλλο* *γῆρας, συσῶν.* GAL. Entortiller, envelopper, plier en rond. ITAL. Volgere insieme. GERM. Zusamen winden oder wölgen. HISP. Bolver juntamente en derredor. ANGL. To fol de or roll together. } Plin. lib. 12. cap. 17. Atque attractis funiculis herbam eam convolvi. Idem lib. 12. cap. 9. Nigrum verò bdellium, & in offas convolutum, Hadrobolon vocant. Cic. lib. 1. de Divin. Quum se convolvens sol elaberetur & abiret. Convolvuntur ætates nostræ incredibili celeritate, Senec. cap. 2. de cons. ad Marc.

Convolvulus, Vermiculus, minor eruca, erodens pubescentes uvas, quem alii volvocem appellant, à convolvendo, quia se involvit in pampino. { γῆρας } *γῆρας, ἄλλο* *γῆρας, συσῶν.* GAL. Vn ver qui gaste les raisins en la vigne, qu'aucuns appellent ver coquin, les autres hurbec, ou chenille de vigne. ITAL. Vvolvolo, verme che rode l'uva crescendo. GERM. Ein würmlin das sich in die rāben wickelt/vnd denen schaden thut. HISP. El revolion gusano que se rebuelve. ANGL. A caterpoller, or a voorme that consumeth the leaves of woynne or other hearbes. } à Plinio Involutus, à Columella Invovola, à Suida ἰσῶν appellatur. Plin. lib. 17. cap. 28. Simili modo, ne convolvulus fiat in vinca, amurcæ congios duos, &c. ¶ Convolvulus item, est herba per fruteta nascens, florem ferens nullo odore, nullisque intus crocis, tantum candorem lili referentem, veluti rudimentum naturæ lilia facere condiscens: sic dicta, quòd sese rei cui adhæret, involvat. Hæc Plin. lib. 21. cap. 4. κλημῆς ἰσῶν. Vulgus Campanellam vocat, aut Volubilem majorem.

Convōtī, dicebantur iisdem votis obligati. Festus.

Conūs, i. { κων } *κων.* GAL. Vne pomme de pin, & tout tel fruit ayant semblable figure. ITAL. Pomo del pino, & simili. GERM. Ein dannzapf/oder dannuß. HISP. La pina del pino, ò la galla de cipres. ANGL. The fruite of the pine tree or any such lik fruite. } Nux pinea, & cognatarum arborum fructus pineæ nucis similitudinem referens. Colum. lib. 7. Remedio sunt cupressini quindecim coni, toridèmq; gallæ. ¶ Hinc Coniferæ arbores dictæ sunt, quæ conos ferunt, hoc est, nuce pincis similes. Virg. 4. Aeneid. Aëria quercus, aut conifera cyparissi. ¶ A nucis hujus similitudine Geometræ Conum nominarunt figuram ex lato in acutum desinentem, quæ turbini contraria est, Serenus. Donec in angustum conscendat littera conum. ¶ Unde Conoides, κωνοειδής, dicitur quicquid coni, hoc est, inversi turbinis

turbis figuram habet : de quo plura diximus suo loco. ¶ In galea item Conus appellatur summus apex in acuminatam desinens figuram, cui crista inferi consueverunt. } λόφος. GALL. Le coupet d'un heaume, casque, ou armet, où se met le plumache. ITAL. La cima dell' elmo dove se mette il pennachio. GERM. Der spitze oberst an einem helm/oder sturmhaub. HISP. La cresta o penacho del capaceto. ANGL. The toppe of an helmet. } Virg. 3. Æneid.

Et conum insignis galea, cristasque comantos.

CONVULNERO, as, are. Vulnerare, vel multis vulneribus afficere. } פצע פאסאב, פצע באסאב. πεινάω. GALL. Navrer fort, frapper grièvement, blesser. ITAL. Ferire. GERM. Obel verwunden. HISP. Herir. ANGL. To girth and wound sorely. } Plin. lib. 11. cap. 37. Ipse convulneratus, & captus semel per cavernam latomiarum evasit.

Conyza, α, αἰθύσα. Herba est, teste Plin. lib. 21. cap. 9. quæ alio nomine Cunilago dicitur. Vulgò à necandis pulicibus, & cimicibus, Pullicaria, & Cimicaria appellatur, teste Ruell. lib. 3. cap. 63.

Cooidibiles, qui simul oderunt. Tertull. Coolefcere, concrefcere, conglutinari. Lucr. Coons, ontis, οἰών, apud Homer. lib. 11. Iliad. Antenoris filii nomen est ab Agamemnone occisi.

Coopertator, is, σωπετρος. Apuleius Florid. lib. 2. Id quoque pallium cooperationis ipsius laborem fuisse.

Coopertio, is, ire : Tego. } כסאב chissab. καλυπτω. GALL. Couvrir. ITAL. Coprire. GERM. Bedecken. HISP. Cobrir. ANGL. To cover. } Cooperire lapidibus aliquem, hoc est, lapidare. Liv. 4. ab Urb. Eò indignatio erupit, ut Tribunus militum ab exercitu suo cooperiretur lapidibus. Cic. 3. Verr. Quem iste collegam nisi habuisset, lapidibus coopertus esset in foro.

Coopertus, participium. } מכסאב mechussab. καλυμμενος. GALL. Couvert. ITAL. Coperto. GERM. Bedeckt. HISP. Cubierto. ANGL. Covered. } ut, Coopertus sceleribus. Cicer. 3. in Verr. Qui istum tot, tantis, tam nefariis sceleribus coopertum, jurati sententia sua liberarent. Coopertus miseris. Salust. in Jugurth. Sicuti videtis, extortum patria, domo, inopem, & coopertum miseris, effecit ut ubivis tutius, quam in meo regno essem. Cooperti stupris suis & alienis. Liv. lib. 9. d. 4.

Cooperculum, i, quo quid cooperitur. } פסאב tsamidb, פסאב chesui. פאסאב, פאסאב. GALL. Couverture. ITAL. Coperchio. GERM. Ein Deckel. HISP. Cobertor. ANGL. A coverlet, or any thing that covereth. } ut, Cooperculum dolorum. Plin. lib. 14. cap. 21.

Cooplata, copulata. Lucr. }

Cooprio, as, are : Lego, eligo, recipio, allego. } באחר bachar. επιλεγω. GALL. Eslire quelqu'un, & luy donner place & quelque estat avec autres. ITAL. Eleggere alcuno in collegio. GERM. Erwehlen/oder annehmen. HISP. Elegir con otro à su colegio. ANGL. To choose and elect fer to give place with others. } ut, Milites cooptant quem volunt ducem. Cicer. pro lege agrar. Ab ea parte qui esset factus, is à collegio cooptaretur. Liv. 1. decad. lib. 6. Dictatorem dici placet : dicitur M. Furius Camillus, qui magistrum L. Æmilium cooptat. Gentem aliquam cooptare in patritios. Suet. in Tib. cap. 1.

Coopratio, nis : Electio, constitutio. } מבחר mibchar. επιλογη, επιλογη. ANGL. A choosing or election. } Cicer. 5. de Legib. Neminem in summum locum, nisi per populum venire, sublata cooperatione Censoria.

Coorior, iris, vel coorieris. Idem quod oriri, vel simul oriri. } צריר zarirch. ανισημι. GALL. Se produire quant & quant, naître conjointement, se lever. ITAL. Nascere. GERM. Entstehn/sich erheben. HISP. Nacer, & nacer una cosa con otra. ANGL. To spring to rise together. } ut, Coorta tempestas. Cæsar. bell. civ. Cic. 3. Verr. Tum subito tempestates coortæ sunt maximæ. Liv. 4. ab Urb. Volcos & Æquos fama effertur summa vi ad bellum coortos.

Coos, sive Cos, sive Coa, κως. } GERM. Ein Insel nahe bey Rhodis geslagen/etzt Lango genant. } Insula in mari Icario, Rhodo proxima, & Caria opposita, quæ olim magna fuit, & optimè habitata, & aspectu jucundissima iis qui eò navigabant. Ambitus ejus quingentis & quinquaginta stadiis clauditur, tota fertilis, & optimo vino abundans. Est item urbs ejusdem nominis insulæ hujus comm, in qua Coi, relicta per seditionem Astypalæa, frequentes commigrarunt. Eadem & Metropolis dicta est, à Merope quodam tetrigena, si Stephano credimus. Quamquam hoc nomen & Strabo agnoscit, qui in principio lib. 15. Indiam describens, Maedonias ait in India quinque millia & novem urbes tenuisse, quarum nulla minor fuerit Cò Meropide. Ex hac insula orti sunt viri illustres non pauci, & in primis Hippocrates medicorum clarissimus, qui primus rem medicam densissima nocte latentem in lucem revocavit : Apelles pictor eximius, Simus medicus, Philetas poëta ac orator, Nicias Coorum tyrannus, Ariston Peripateticus, & Theonestus vir Republicæ administratione in primis clarus, qui contrarias Niciæ in Repub. partes fovit.

Cois, a, um, κωις, qui in Cò oppido, sive insula natus est. Unde Coimvinum, Coi populi. Cic. 6. Verr. Artifex Cois dicitur Apelles, κωις εἰς οὐλὸν. Ovid.

Si Venerem Coim nunquam pinxisset Apelles.

In primitivo prima corripitur. Papin. in Sylvio

hunc ipse Coi plaudente Philetas.

In suburbano Coi Æsculapii templum fuit valde insigne, & multis donis opulentum, inter quæ nuda Venus erat, quam postea Octavius Augustus Cæsari patri, tanquam generis parentem, Romæ dicavit. ¶ Solent in hac insula fieri vestes tenuissimæ ex bombyce, ad fœminarum ornamentum, quæ Coa vocantur. Ovid. de Arte:

Sive erit Tyriis, Tyrios laudabis amictus :

Sive erit in Cois Coa decere puta.

¶ Copā, caupa, mulier cauponam exercens. Turn. Virg. ¶ Copæ, arum, κωπιαι, urbs est Bœotia ad Cephisum amnem & lacum, quem à nomine urbis Copaidem appellant. Vide Strab. lib. 9. ¶ Copæla, puella, ancilla. L. gr. b. Calepini Pars I.

Copælus, filius spurius, legitimo diversus. Rh. L. gr. b. ¶ Copēs, sive Copis, veteres, teste Nonio, pro Copiosus posuerunt. } 27 ραβ. οπιος. GALL. Copieux, abondant. ITAL. Copioso. GERM. Ubersässig. HISP. Copioso abundante. ANGL. Abundant, plenteous. } Plaut. Pseud. Atque ego nunc ut gloriosum faciam, & copi pectore. Hinc Copona primum, deinde Caupona, tabernæ vinaria, propter copiam rerum quæ ibi venduntur, & ipsa etiā cauponis uxor.

Cophantus, mons est apud Bactros Indiae populos nocturno flagrans incendio. Author Plin. lib. 2. cap. 106.

Cophinūs. } 707 ρο σαλ chori. κρηνη. GALL. Un Coffin, une corbeille. ITAL. Coffino, corba. GERM. Ein Forb. HISP. Corbe, cesto tardo de vimbres. ANGL. A basket or such like thing. } Latine corbis : vas est rusticum è vimine contextum. Juvenalis satyr. 3.

delubra locantur

Judais, quorum cophintus, fœnūque supelleæ.

Idem alibi,

Quum dedit ille locum, cophino, fœnūque relicto.

Col. lib. 11. cap. 3. Confecta bruma stercorata terram inditam cophinis oblerat.

¶ Cophinariū, qui cophinos facit, aut vendit. Cophinaria mulier. Cath. }

Cophen, κωπιαι, civitas eadem quæ Arachosia, de qua supra : inde Cophenius gentile.

Cophes, Indiae fluvius est, in Indum omnium fluviorum longè maximum influens. Pompon. lib. 3.

¶ Cophti, homines Christiani in Ægypto. }

Copia, ab antiquo nomine Copes, sive Copis, quod copiosum significabat. ¶ Ver. Vocab. Copia cum opibus. ¶ Pacuvius Peribœa, ut citat Nonius : O multis modicis variè dubium, & prosperè copem diem ! Inde Copia, quod abundantiam significat. } 277 ροβ. οπιος. GALL. Abondance ou affluence de quelque chose que ce soit. ITAL. Copia, abundanza. GERM. Ubersässig/weise / gnugsame. HISP. Facultad à abundancia. ANGL. Abundance, wealth, plentie. } Cicer. in Parad. Etenim divitiarum est fructus in copia : copiam autem declarat sarietas rerum atque abundantia. Idem pro Quintio, Cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiarum sunt. Erat adhuc aliqua ibi copia Epheborum. Suet. in Aug. cap. 98. ¶ Copia, pro comætu, seu annonæ. Tacit. lib. 15. Contræ prodiiderit Corbulo, Parthos inopes copiarum, & pabulo attrito, relictuos oppugnationem. Ex copia præfenti divisit pecunias. Sueton. in Othon. cap. 10. ¶ Copia, pro facultate aliquid faciendi : plerumque cum verbo Facio, vel Do jungitur. Ixiaria. Plaut. Capt. Ut mihi facias ejus conveniendi copiam. Cicer. 3. de Orat. Eum qui id faceret, facere civibus omnibus consilii sui copiam. Plin. epist. 147. Nec ego quidem indigous, cui copiam scientiæ tuæ facias. Terent. Heautont. Dare crescendi copiam. Novarum qui spectandi faciant copiam. Virg. 1. Æneid.

Postquam introgressi, & coram data copia fandi.

Salust. Jugurth. 117. Habere tum magnam copiam societatis, amicitiaque conjungendæ. ¶ Bona copia, abundantia Dea, quæ cornu Amalthææ, vel Acheloi gerit. (Sic bonæ salutis, apud Plautum & Catonem per Euphimismum dicitur.) Contræ verò ab Horatio, mala copia, quando ægrum sollicitat stomachum. Ovid. in Metam.

Divisive meo est bona copia cornu.

Bonam autem copiam ejurabat, qui æs alienum dissolvere non poterat ; quando ne neceretur, jurejurando ita affirmabat, sibi unde creditores absolveret nihil quicquam superesse. Cicer. in Epist. Tu autem quod bonam copiam ejures, nihil est. Diciturque Copia sine additamento, ut cornu copiarum.

Est illi nostri non invidiosa cruoris (copia) i. potest occidere.

Ovid. Eleg. 2. lib. 1. Trist. Eodem sensu à Senec. epist. 87. videtur dictum : Arbores, quæ (ut ita dicam) grandis copiarum sunt. Rogo argenti ut faciat copiam (i. mutuam det.) Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Istam mihi copiam, & potestatem facis, ut mittam nuncium. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Me servare non potest, nec copia est. Ibid. sc. 3. a. 3. Facias mihi hunc conveniendi copiam. Ibid. sc. 5. a. 3.

nec aperti copia Martis

Vlla fuit.

Ovid. 13. Met. Neque te ludos facio, neque si cupiam, copia est (i. potestas.) Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Quæ volumus copia est (i. liberè loquendi locus.) Idem Capt. sc. 1. a. 2.

Si qua tibi copia nostri

Ovid. 13. Metam. Vide Amalthææ cornu, in Amalthæa, & in Cornu. ¶ In plurali peculiariter significat exercitus multitudinem. } 707 ροβ. οπιος. GALL. Armée, bande de gens de guerre, puissances, & forces, troupes. ITAL. Essercito, armata, banda de soldati. GERM. Kriegs heer / hauffen Kriegsleut. HISP. Hueste de gentes armadas. ANGL. An armie or bands of souldiours. } ut, Copiarum Cæsaris. Terent. in Eunuch. sc. 6. a. 4. Militem secum ad te quantas copias adducere. Cic. 1. Tuscul. Copias maximas duxit ad Troiam. Omnes legiones, copias, exercitusque futurum potiti sumus. Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. ¶ In qua tamen significatione aliquando etiā copiam legimus sing. num. Pompeius ad Domit. Nec solus cum ista copia tantam multitudinem sustinere poteris. Idem, Etiam hortor, ut cum omni copia quam primum ad me venias. Cicer. ad Attic. lib. 8. Ut Brundisium ducerem hanc copiam. Et Salust. in fin. Catil. Experiar opibus, omni copia (id est, copiis.) Plaut. Asin. sc. ult. a. 1. ¶ Contræ etiam invenimus copias in plurali nonnunquam pro abundantia accipi, sive divitiis, aut facultatibus. Plin. epist. 41. Suggestunt affatim ligna proximæ sylvæ : cæteras copias Ostiensis colonia ministrat. Cic. de Amic. Quid autem dulcius quam ut plurimum copias, facultatibus, opibus possunt cætera parare ? Idem 6. Verr. Vocat ad cænatibus deinde ipse Prætorum, exponit suas copias omnes, multum argentum, non pauca etiam pocula ex auro.

Copiolā, diminutivum, significat parvam copiam, sicut Copiolæ parvas copias. } οπιολα, οπιολα. ANGL. Small plentie or store. } Cicer. in epist. ad Brutum, Decurri ad

Glans fagea suem hilarem facit, carnem coctibilem, ac levem & utilem stomacho.

Coquimella, arboris genus. Isid. ||

Coquinā, Locus in quo dapes coquantur. { מֵבַשְׁלַח mebaschschlah. ... GALL. Cuisine. ITAL. Cucina. GERM. Eine Küche. HISP. Cozina. ANGL. A kitchen. } Nonius, Culinam veteres Coquinam dixerunt. Item interpres Juvenal. sat. 11.

Coquinārīa, z. Ars coquendi quæ ad victum spectant. ... Apuleius de Philosophia, Harum imitatrices esse coquinariam & unguentariam.

Coquinārīus, a, um: quod ad coquinam pertinet. { ... GALL. De cuisine. ITAL. C'è che à cucina s'appartiene. GERM. Das zur Küche gehört. HISP. Cosa de cozina. ANGL. Belonging to a kitchen. }

Unde vasa coquinaria dicta à Plin. lib. 33. cap. 11. Culter coquinarius. Varro.

Coquinūs, a, um, Coquinum forū, potiūs furnum, Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3.

Coctilicia taberna, apud Jul. Capit. in Pertinace, à quibusdam interpretatur, in qua ligna vendebantur cocta, ne fumum emitterent: cuius generis fuerunt, quæ Græci ἀκαθία vocantur. Verba Capitolini sunt, Pater ejus coctiliciam tabernam in Hetruria exercuerat. Solere autem ligna coqui, author est Ulpian. l. ligni appellatio, de leg. 3. § ff. de verb. signific. l. carbonum. Sed & titiones (inquit) & alia ligna cocta, ne fumum faciant, &c.

Cocūlum, vas æneum coctionibus aptum. { סיר sīr, דוד dūd, פרוך parur. ... GALL. Chauderon, marmite. ITAL. Caldato, olla da cucinare. GERM. Ein eiserin geschirr im, dem man kocht. HISP. La olla en que se cueze la vianda. ANGL. A kettle, a chawdron. } Plin. Æneis coculis excocta est mihi omnis materia. Alii cocula accipiant pro lignis minutis, quibus facile decoquantur opsonia. Author Festus.

Coquūs, per q, sive per c, qui cibos coquit. { מֵבַשְׁלַח mebaschschel. ... GALL. Cuisinier. ITAL. Cuoco, cocciniero. GERM. Ein Koch. HISP. Cozintero. ANGL. A cooke. } Mart.

Nempe coquum maris scindere quam leporem.

Idem, Nam satis est ars sola coquo, servire palato: Namque coquus domini debet habere gulam.

Cic. in Pis. In ea cena coquus meus, præter jus fervens, nihil potuit imitari. Quasi cum unâ multa jura confundit coquus. Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Pejorem coquum non potui ducere, gloriosum, insulsum, inutilem. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Et plura ibid. de fatacitate eorum. Coqui aquilinis & milvinis unguis. Ibid. Postquam opsonavit & conduxit coquos (ad nuptias.) Idem Aul. sc. 1. a. 2.

Coquūlus, diminut. Parvus coquus. { ... ANGL. A little cooke. }

Cōr, dis. { לבב lebāb, לֵב lēb. ... GALL. Cœur. ITAL. Cuore, coraggio. GERM. Das hertz. HISP. Coraçon. ANGL. The hart. } Præcipuum inter viscera, & vitæ sedes, & arteriarum ac caloris nativi, quo animal regitur, quasi fons quidam ac domicilium. Vide Galen. lib. 9. de usu part. & lib. 7. de Anat. administ. Cæc. 3. de Divin. Nullum animal quod sanguinem habet sine corde esse potest. Libentissimo corde atque animo. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 5. Cordi & animo obsequentes. Ibid. sc. 1. a. 5. In corde instruere eum cæpit tanquam in taberna. Idem Pseud. sc. 4. a. 2. Nec sapere corde, nec oculis uti. Idem Merc. sc. 3. a. 2. Stultitia est facinus magnum timido cordi credere. Idem Pseud. sc. 1. a. 2. Cordi mihi fuit id facere. Gell. cap. 13. lib. 12. Cor meum, pro ego. Idem cap. 2. lib. 7. Cruciatu jecur, radices cordis pereunt. Plaut. Curc. sc. 1. a. 2. Cor colligatis vasīs expectat ut aufugiat exulatum si, &c. Idem Pseud. sc. 3. a. 4. Vis nos amplectamur? Si tibi cordi est, liber. Idem Most. sc. 4. a. 1. Argumenta in pectus institui, & in corde volutavi, si quod est mihi cor. Ibidem sc. 1. a. 1. Quid est quod astute volvis tecum in corde? Idem Mil. sc. 2. a. 2. Scio illum quomodo dolerit cordi meo. Idem Amph. Scio illum, quam carus sit cordi meo. Idem Men. sc. 2. a. 2. Nulla est in corde confidentia quin amiserim. Idem Amph. Cordi & memoriæ habere. Gell. cap. 19. lib. 2. Corde amare inter se. Plaut. Capt. sc. 4. a. 2. Cor meum cæpit attem facere ludicram. Idem Aul. sc. 3. a. 4. Id petam persequar corde, animo, viribus. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Hæc res in pectore & corde curæ est. Idem Men. sc. 2. a. 5. Titubanti animo, corde & pectore. Idem Pseud. sc. 1. a. 1. Quantum cordi conspicio. Ibid. sc. 1. a. 3. Amor advenit in cor meum pro imbre. Idem Mostell. sc. 2. a. 1. Cor dolet cum scio, ut nunc sum, & ut fui. Ibid. Cur tria corda se dixit habere Ennius? Gell. cap. 17. lib. 17. Cor micans. Vide Mico. Et quoniam ex veteribus nonnulli mentis sedem in corde collocaverunt (quod tamen secus se habet) factum est, ut cor pro animo, sive mente positum inveniamus. Cic. 2. de finib. Nec enim sequitur ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatum. Idem 4. Tusc. Aliis cor ipsum animus videtur: ex quo Excordes, Vecordes, & Concordes dicti. Hinc etiam dicimus, Cordi est: hoc est, placet animo meo. Idem de Amicit. Isque mihi eo magis cordi est. Idem pro Quintio, Mihi vita arida atque horrida cordi est. Terent. Andr. Si hæc nuptiæ tibi sunt cordi. Idem Phorm. Quia uterque utriusque est cordi. Cor ne edito, μὴ ἐδίειν τὸ καρδίαι: Ne curis tuum animum excrucies.

Cōrcūlum, diminutivum à Cor. { ... GALL. Petit cœur. ITAL. Cuore picciolo. GERM. Ein hertzin. HISP. Pequeno coraçon. ANGL. A little hart, a darling, à myuion. } Plaut. Meum corculum, meus molliculus caseus. Fuit etiam hoc P. Nasice cognomen à prudentia impositum. Cic. 1. Tusc. Et Nasica ille prudens, bis Consul, Corculum appellatus. Corculum enim, teste Festo, dicebant antiqui solertem & acutum. Plin. lib. 7. cap. 31. Caros, Corculos apud Romanos cognominatos esse refert, qui sapientiâ præstiterunt.

Corcula, jaculatrix. Cath. ||

Cōrdātūs homo, Prudens, qui solertia multa pollet & ingenio. { ... GALL. Qui est d'un cœur sage & prudent. ITAL. Uomo prudente, coraggioso. GERM. Ein hertz haffter, weiser vnd geschwinde mensch. HISP. Varon que tiene coraçon, sabio, prudente, y astuto. ANGL. Discrete, wise, of honest mynde and jud-

gement. } Lact. lib. 3. Non inficior fuisse illum paulò cordationem, quam ceteros, qui naturam rerum putaverunt ingenio posse comprehendendi. Cic. lib. 1. Tusc. Egtegiè cordatus homo Catus Ælius Sextus.

Cōrdātē, adverbium: Sapienter, prudenter. { ... GALL. D'un bon cœur, sagement, prudemment. ITAL. Saggiamente. GERM. Weislich/dapfferlich. HISP. Prudente y sabiamente. ANGL. Wisely and discretely. } Plautus Pæn. Quas tu sapienter, doctè, & cordatè, & carè, &c.

Cōrdāx, Pes, sive mensura metrica est, quæ alio nomine appellatur Trochæus. Cic. in Orat. Trochæus, qui est eodem spacio, quo Choreus, Cordax ab Aristotele appellatur.

Cordicitus, idem quod Ex corde.

Cōrdōllum, commiseratio, & quasi dolor cordis, quod vocabulum in quotidiano sermone est utitarissimum: quo & vetustissimi authores utuntur. { ... GALL. Douleur au cœur. ITAL. Cordoglio. GERM. Schmerz vnd traurigkeit des hertzens. HISP. El cordolo, dolor de coraçon. ANGL. Doulour or greiff of the hart. } Plaut. Mihi cordolium est. Idem in Pæn. Ibi tibi erit cordolium, inquam ornatam melius forte aspexeris. Idem alibi negat mulieri esse cordolium; nam mulier nulla cordicitus dolet ex animo. Divisè quidam legunt cor dolium, quod doleret: sicut vinum crucium, quod acore cruciaret. Meuri. ||

Cora, z: Latii oppidum, quod Coriani populi tenuerunt, à Dardano orti, quorum meminit Plin. in descriptione Italiæ.

Coracæus, ... Pars Tauri montis. Plin. lib. 5. cap. 17.

Coracæus petra, ... id est, Corvi saxum, locus in Ithaca, Stephanus.

Coraconnesus, ... Insula quædam. Steph.

Cōrācinūs, ... ANGL. Belonging to a roven blacke. } Idem est, quod Corvinus, ... color niger. Paul. l. 78. D. de leg. & fideic. lib. 32. Coccum quod proprio nomine appellatur, quin versicoloribus cederet nemo dubitavit: quin minus potè coracinum, an thysginum, aut melmum suo nomine, quàm coccum purpuræ designatur. Est etiam Coracinus nomen piscis, Aristoteli ... Hefychio ... à ... niger, & ... Piscis est marinus ex squamosorum genere, Aurata, vel Melanuro non dissimilis, magnitudine interdum plus cubitali, coloris subnigri: recens capto caput auro atque purpura & splendet & nigricat, dorsum verso repandum. De Coracino vide Athenæum lib. 7. & 8. præter Aristot. hist. lib. 8. cap. 3. & lib. 5. cap. 7. Strabon. lib. 19. Plinium cum multis locis, tum lib. 3. cap. ult. ubi Pullum Coracinum dixit, sed mendosè editum racinum. Dicitur est etiam Saperda Athenæo.

Cōrāllūm, ... ANGL. Du coral. ITAL. Corallo. GERM. Corall. HISP. El coral. ANGL. Corall. } Frutex est mollis, sub aqua nascens, colore viridi, baccas ferens candidas (teste Theoph. in tractatu de gemmis) qui ex aqua exemptus, confestim lapidescit, ruboremque contrahit. Nascitur in mari rubro, sed vilius: laudatius in Oceano Septentrionali juxta Oreadas insulas: item in mari Siculo circa Heliæ & Depranum. Scribendum est autem Corallium unico l, contra communem abusum. Invenitur enim sæpe apud probatissimos poëtas antepenultima correpta. Ovid. lib. 4. Metam.

Nunc quoque corallius eadem natura remansit.

Idem 15. Metamorph.

Sic & corallium quo primùm contigit auræ.

Claudianus geminavit l, literam, ut syllabam brevem extenderet.

Mergit se subitò, vellitque corallia Clotbo.

Corallius, ... qui alio nomine Sangarius dicitur. Author Plin. lib. 6. cap. 1.

Cōrālī, populi sunt Pontici immanitate insignes. Ovid. lib. 4. de Pont.

Heu mea cui recitem flavis nisi scripta Coralīs.

Cōrālōächātes, gemma est ex Achata generibus, similis corallo aureis guttis distincto. Plin. lib. 37. cap. 10.

Cōram, ... cum genitivo. } videri quæ dicit, quasi coram, à coëo, id est, convenio. } ... GALL. Devant, en presence. ITAL. In presenza. GERM. Vor beywäsentlich/ gegenwertiglich. HISP. En presencia. ANGL. Before in presence, openlie. } Præpositio est serviens ablativo, quæ contrariam habet significationem præpositioni Clam: ut, Coram Senatu orationem habui. Differt tamen à Palam, quod Coram magis ad personas certas Palam ad omnes refertur. Coram indiget adjectione, Palam non indiget. Et differt ab Ante, quod ante oculos, longè intelligi potest: Coram proximitatem significat. Terent. in Eunuch. Quæ mihi ante oculos coram amatorem abduxit tuum. Coram, & in præsentia, idem est, referturque ad corporalem præsentiam. Vide Bart. in l. 3. in fin. ff. de auth. tutor. Coram factum ex natura rei plerumque illud non videtur cui intelligentia non accesserit, l. diem, §. coram, ff. de arbit. Vide Alciatum in l. coram Titio, de verb. sign. Te is ipse coram præsens præsentem videt. Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Suo casui aliquando postponitur. Tacit. lib. 1. Multaque eo coram. Idem lib. 3. Senatu coram. Ibidem, Patribus coram.

Cōrāmbē, es, ... ANGL. Coleworttes. } Herba est nota, quam nos Brassicam vocamus, ita dicta, quasi Coramble, ... hoc est, ab eo quod oculorum pupillas haberet.

Corasmi, populi sunt Asiatici, ut author est Herod. lib. 1.

Coras, oppidum in Volscis.

Coraula, jocularis. Gloss. Isid. ||

Cōrāx, acis, vel, acos, ... Rhetoris antiquissimi nomen, qui primus in Sicilia post Hieronis mortem artem dicendi conscripsit. Hujus sic meminit Cic. in Bruto: Itaque ait Aristoteles, quum sublatis jam in Sicilia tyrannis, res privata longo intervallo judiciis repeterentur, tum primùm (quod esset acuta illa gens, & contraversa naturâ) artem & præcepta Siculos Coracem & Tisiam conscripsisse. Hæc Cicero. Fertur item Corax primus extitisse, qui artem hanc mercede fuerit professus: Tisiamque ea lege instituentem suscepisse, ut mercedis partem præsentem numeraret, reliquam tum

demum perfolveret, quum in iudicio causa perorata, victoriam reportasset. Quum itaque Tisias non parum in arte profecisset, causam tamen nullam reciperet, idque fraude facere videretur, ne reliquum mercedis praecptori perfolveret: Corax hominem in jus vocat, causamque omnem in huiusmodi confert dilemma. Disce (inquit) stultissime adolescens, utroque modo futurum quod postulo, sive viceris, sive condemnatus fueris. Nam a victore merces mihi ex pacto debebitur, cum ita inter nos convenerit, ut quem primam ex iudicio victoriam reportasset, reliquum mihi mercedis perfolveretur: Sin ego vicerò, nihilominus iudicii laqueis teneberis, utpote sententis iudicum condemnatus. Ad hæc Tisias: Imò (inquit) tu potius disce, praecptor sapientissime, neutro modo futurum quod postulas. Nam si tu viceris, ex pacto tibi nulla debebitur merces, quandoquidem ita convénit, ut eam tum demum perfolverem, quum causa perorata victor discessissem: Sin ego vicerò, quid quæso expectes a victore iudicum calculis absoluto? Hisce auditis Iudices adolescentis ingenium admirati, qui telum in se contortum, tam astute in praecptorem retorserat, feruntur acclamasse illud, quod etiam hodie proverbii locum obtinet, κακὸν κέρρα καὶ ἀόν: id est, *Mali corvi malum ovum*: alludentes nimium ad Coracis nomen, quod Latine corvum significat. Similem inter Protagoram & Evathlum pactationem refert Gell. lib. 5. cap. 10. ¶ Est item Corax Sarmatiae Asiaticae mons, Colchidem habens à Meridie: de quo Ptol. lib. 5. cap. 9. Plin. Coraxicum appellat lib. 5. cap. 27. ¶ Est item Corax Ætoliae mons non procul à Calidromo. Author Ptol. lib. 3. cap. 15.

CORAXI, κερῶν. Populi Colchidis, juxta Antemunta fluvium, quorum urbem Dioscoriadem, quondam clarissimam commemorat Plin. lib. 6. cap. 5.

CORAXIUS, κερῶν, Tauri montis pars à gentibus sortita nomen. Vide Plin. lib. 3. cap. 27. Ptolemæo Corax dicitur.

CORAXIS, κερῶν, mons qui à Septentrione Colchidem claudit. ¶ Est etiam fluvius ejusdem nominis, qui ex monte sui nominis oritur. Vide *CORAX*.

Corban, est donum, seu munus.

CORBIS, is, vas ex viminibus factum: Canistrum. { חרר סַל עֲבוּרִי. κέρβινος. αυβέ. GALL. Coffin, corbeille, manne, ou panier d'osier. ITAL. Corbe, corba, panier. GERM. Ein forb. HISP. Cesto, cosa texida de vimbres. ANGL. A panier or basket made of osiars. } Cic. pro Sest. Melloria se corbe contexit. Dicta secundum Varionem ab eo, quod spicæ aliudve quid eò corruébant. Olim enim spicæ demissas in corbes conjiciebant, atque ita in areas ferebant: teste eodem Varro lib. 1. de re rust. cap. 50. Dicimus autem, hic, vel hæc Corbis. ¶ Per corbem mensuram facere & effundere, apud Ulp. IC. vulgò *mesurer par corbeilles*. ¶ Corbis etiam inter navalia instrumenta numeratur. Est enim vas quod in summitate mali suspenditur, unde desuper tela in hostium naves dejiciuntur.

CORBULA, diminutivum. { αυβιδιον, αυβιλον. GALL. Petit panier. ITAL. Picciolo cesto, o panier. GERM. Ein forblin. HISP. Pequeño cesto. ANGL. A little basket or panier. } Unde Cato de re rust. lib. 1. cap. 22. Scribit villicum habere oportere corbularum Amerinas quatuor. Corbulum, in neutro genere, dixit Sueton. in Nerone, cap. 19. Primus rastello humum effodit, & corbulo congestam humeris extulit. Imò *Corbulam* legendum Passer. ait. Vide *Ollula*, a.

¶ **CORBITA**, in legibus Longobardorum est pro stupro infamia, inde ducunt *cucurbito*, tanquam & *curbita* sit: o & u inter se commutantur saepe. ¶

CORBITA, Naves onerariae dictæ, quod in earum malo summo corbes solerent suspendi, unde & longiusculè distita prospici, & tela è superiore loco in hostium naves conjici possent. Plaut. *Pœnuli*. Tardiores multò, quam corbitæ sunt etiam in tranquillo mari. Cicer. ad Attic. lib. 16. Corbitane Patras, an actuariolis ad Leucopetram Tarentinorum, & inde Corcyram: & si oneraria, statimne freto, an Syraculis.

CORBITO, as, are: In corbitam immitto. Plaut. in *Cas*. Ego novi illas ambas estices, corbitant ubi comesse possunt. Per translationem dixit Corbitant, pro eo quod est, ventrem implent, quasi navigium onerent. Ibi legitur ex Turnebo, *corbitam cibi comesse possunt*, id est quantum vehere potest oneraria. Corbitare igitur, vox est barbata: alii multi & docti apud Plautum Patrai, legunt ex antiquis manuscriptis, *corvitant ubi*, &c. id est, corvorum more se ingurgitant. Vide Fest. & Non. in *Corbita*.

¶ **CORBONA**, Judæis thesaurus sacer. Corba, donum in corbona repositum. Cerda.

Corcagia, *Corcke* Anglis, *Korcach* indigenis: V. E. Hiberniæ sub A. Casselensi, patria S. Brioci, à quo Briocopolis in Britannia Armorica nomen habet. ¶

Corcholis, genus simiæ est, quæ ultimam partem caudæ villosam habet. Festus.

CORCHORUS, { κέρχρη. GALL. Mouron, ou morgeline. ITAL. Anagallo. GERM. Sauchheil/ ist ein kraut also genant. HISP. Murages. } Herba est humilis, altitudine palmum non excedens, quæ alio nomine *Anagallis* appellatur. Numeratur autem inter vilissimam olera: unde locus factus est proverbio, κέρχρη ἐὶ λαχουλοῖς, hoc est, *Corchorus inter olera: quod de iis dici solet, qui fortunâ suâ ampliores honores appetunt, & sese intra suam pelliculam continere non possunt*. Erasmus in *Adagiis*.

Corculum, vide *Cor*.

Corcyra, sive Corcyra, κέρκερα, *Corfu*. Insula in Ionio mari, ditionis hodie Venetæ, Ulyssis naufragio, & Alcinoi hortis clara: olim Phæacia à Phæace dicta, qui genitus fuit ex ejusdem nominis Nympha, Alopi filia rapta à Neptuno, & ad insulam delata, cui nomen fecit. Ubi gravida facta, Neptuno peperit Phæacem, qui fuit pater Alcinoi. Lucan. lib. 2.

Hinc latè patet omne fretum, seu vela ferantur

In portus Corcyra tuos, seu lava petatur

Illyris.

Hujus meminit & Homerus *Odyss*. 8. Plin. lib. 4. cap. 12. Insulæ au-

tem ex adverso Thesprotiæ Corcyra, à Buthroto 111. m. pass. eadem ab Acrocerauniis quinquaginta millibus, cum urbe ejusdem nominis Corcyra, liberæ conditionis, & oppido Cassiope, temploque Casii Jovis, passus 111. m. in longitudinem patens: Homero dicta Scheria & Phæacia. Hæc Plinius. Venetorum est hodie. Hujus insulæ meminit Virgil. 5. *Æneid*. ut annotavit Serv.

Lingere tum potius jubeo, & considere transstris:

Certatim socii feriunt mare, & aquora verrunt.

Protinus æriæ Phæacum abscondimus arces,

Littoræque Epiri legimus, &c.

Æriæ arces Phæacum, inquit Servius, insulam dici sitam inter Epirum & Calabriam, ubi regnavit Alcinoi. Hæc ille. ¶ *Libera Corcyra*, caca ubi libet, *ἰλ. κέρκερα κέρκερα κέρκερα ὄππυ ἡλεις*. Proverbialis figura dicitur ab Eustathio in Dionysium, quo significamus libertatem quidvis agendi: sed magis quadrabit, ubi significabimus impunitatem esse maleficis. ¶ Est & altera ejusdem nominis insula, cognomento Melæna, hoc est, nigra, viginti tantum m. pass. distans ab Issa, quam Pomp. lib. 2. inter Electridas numerat. Meminit ejus & Plin. lib. 3. cap. ult. Hinc adjectivum Corcyraus, κέρκερα. Cic. *Attic*. lib. 6. cap. 113. *δύδωαι* Sempronii Rufi cognovi ex epistola Corcyra.

Corcyris, κέρκερα, urbs Ægypti. Steph.

¶ **CORDA**, pro chorda. ¶ **CORDA**, frumenta quæ serò murescunt. Fest.

Cordalio, nomen Lorarii. Plaut. *Capt. sc*. 4. a. 3. Et Cordalio nomen liberti. *Ibid*.

CORDARE, Cordatus, Cordax, vide *Cor*.

¶ **CORDAX**, κέρδαξ, genus saltationis comicæ: item choreus, illi saltationis generi pes metricus aptissimus.

Cordela, cordella. L. g. b. parva corda, notæ significationis.

Cordelion, aluta. Idem L. g. b. ¶

CORDIACUS morbus, vide *Cardiacus*.

Cordicitius: in, vel ex corde. Sidon. lib. 4. ep. 9.

Cordilio, Stoicæ sectæ Philosophus fuit, patria Pergamenus, qui quum omnium & regum & principum amicitias sperneret, à Catone tamen se exorari passus est, ut illum in castra comitaretur. Volaterr. lib. 14.

Cordolium, vide *Cor*.

CORDUBA, κέρδωβα, vulgò *Cordoua*. Oppidum Hispaniæ Bætiæ, utriusque Senecæ & Lucani patria, ut testatur Martial. lib. 1. ad *Lician*. 2. Duosque Senecas, unicuique Lucanum facunda loquitur Corduba. ¶ Hinc Cordubensis conventus dictus est, unus ex iudicibus Bætiæ conventibus, qui sunt omnino quatuor, Astigitanus, Hispalensis, Cordubensis, & Gaditanus, de quibus Plin. lib. 3. cap. 1.

¶ **CORDULA**, palustris lana. Rond. ¶

CORDUS, a, um, quod ferotina foetura natum est. { κέρδωυ hatύph. οὐδύρω. GALL. Tardif, né ou produit hors saison, ou en arriere saison. ITAL. Tardo, che nasce dopo il tempo debito. GERM. Das spat gezoachsen/ oder geboren ist. HISP. Cordero, que nasce tardio. ANGL. That spring eth late in the year. lateward haye, that later math. } ut, Cordum foenum, autumnale, quod scilicet autumnò secatur. Col. lib. 7. cap. 3. Aluntur autumnali foeno, quod Cordum vocatur. Sic corda frumenta dicta sunt, quæ serò murescunt. Et cordi agni, ferotini, qui post tempus debitum nascuntur, quos vulgus vocabulo inde deducto *Cordiscos* nominat. Plin. lib. 8. cap. 47. de ovibus loquens: Gerunt partus diebus cl. postea concepti invalidi. Cordos vocabant antiqui post id tempus natos. ¶ Dicitur & de hominibus ultra tempus legitimum in utero gestatis. Unde apud Suetonium, Cordi Cremerii nomen legitur. Quo nomine etiam dictus est scriptor historiarum, quem se qui se ait Julius Capitolinus in *vita Gordianorum*. Quinetiam Quint. lib. 1. præcipit scrutandas esse à subtili præceptore origines nominum, unde Agrippa, & Opiter, & Cordus, & Posthumus dicantur. Varro de re rust. lib. 2. cap. 1. per aspirationem scribit Chordon, & δὰ δὲ κέρδωυ derivat, quod significat vulvam intimam, sive involucrem, quo foetus in utero matris involvitur. Latine *Secundas* vocant.

CORDUS, inter præceptores Alexandri Mammæ nominatur. ¶ Cordus item Cremutius declamator nobilis fuit, cujus meminit Tranq. in *Caligula*. ¶ Fuit & Cordus historicus, qui Imperatorum vitas conscripsit, cui vitio vertitur, quod eorum qui obscuriores essent, minima etiam persequeretur. Nam quando processerit, & quando cibos vitaverit, aut quoribus vestem mutaverit, sanè de clarissimis notisque viris commemorandum est. Author Capitolinus.

¶ **CORDYLUS**, animal amphibium. Rond. ¶

Cordylus, κέρδωυ, urbs Pamphiliæ. Steph.

CORDYLÄ, { κέρδωυ. GALL. Vn petit poisson que les thonnines engendrent, qui par après devient grand, & lors s'appelle thon ou thonnine. ITAL. Pesce picciolo generato dal thono. GERM. Ein gattung kleiner meerfisch. HISP. Atun pequeno. ANGL. A little fish which the thunnie engendeth. } Thynni partus vocatur, dum adhuc parvus, qui postea pelamidis, & post annum, quum jam adolevit, Thyani nomen capit, teste Plin. lib. 6. cap. 15. Mart. lib. 11.

Mox vetus & tenui major cordyla lacerta.

Corefa, Helladis, id est, Græciæ insula. Plin. lib. 4. cap. 12. At in Hellade, inquit, etiamnum in Ægeo Lycades, Scaphia, Corefa, Phocasa, compluresque aliæ, ex adverso Atticæ, sine oppidis, & ideo ignobiles.

¶ **CORFINIANUM**, V. E. Etruriæ, hodie *Pientia*, sic dicta ab Ænea Silvio, illius urbis cive, qui adepto Pontificatu, Pius II. est nuncupatus. ¶

CORFINIUM, oppidum est in Pelignis, quod belli civilis tempore Domitius, quum pro Pompeio occupasset, obsidione coactus Casari dedit. Hinc Marci postea Italicam appellavere, bellique Marfici tempore adversus Romanos receptaculum, atque adeò propugnaculum sibi constituente, ut est videre apud Strab. lib. 5. Vulgò *Pontinia à campo di S. Pellino*.

Corfinienses, ejus oppidi incolæ, quorum meminit Plin. lib. 3. cap. 12.

CORGÒ, adverbium apud veteres, pro profectò, quasi ex corde ago, id est, loquor. Festus.